

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · segon període · sèrie P · núm. 18

Ple del Parlament

Sessió 13, tercera i darrera reunió, dijous 28 de novembre de 2024

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors	3
302-00015/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat	12
302-00020/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya	23
302-00016/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques	33
302-00017/15	
Intervenció en el Ple de la síndica d'Aran	42
351-00001/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors (continuació)	72
302-00015/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat (continuació)	72
302-00020/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya (continuació)	73
302-00016/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques (continuació)	74
302-00017/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les violències masclistes	75
302-00019/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la salut mental	86
302-00018/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut	97
302-00022/15	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el foment del treball autònom	108
302-00021/15	

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les violències masclistes (continuació)	
302-00019/15	119
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la salut mental (continuació)	
302-00018/15	120
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut (continuació)	
302-00022/15	121
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom (continuació)	
302-00021/15	122

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Impress al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 13.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat d'el conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports i la consellera de Cultura.

El president

Molt bon dia, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors

302-00015/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidente. Señores diputados, buenos días a todos. Hace quince días, desde VOX interparamos al Govern de la Generalitat sobre las impuestas zonas de bajas emisiones, esas zonas exclusivas para ricos, donde no te dejan pasar si tu coche es de antes del 2006 y si pasas, pues, te multan. Y todo ello, con la excusa de mejorar la calidad del aire. Como tuvimos ocasión de recordar, la legalidad es dudosa y engañosa. La Unión Europea no obliga a nada, nos han engañado. La Unión Europea simplemente da recomendaciones para que se mejore la calidad del aire, y las leyes españolas, tanto las estatales, como las autonómicas, como las municipales, son las que imponen esas zonas de restricción, y por eso esta moción, que pretende que todos los partidos tomen posición.

Proponemos en la moción a ayuntamientos, Generalitat y Estado favorecer alternativas para mejorar la calidad del aire en las ciudades, que no pasen por limitar la movilidad o sancionar a quien libremente utiliza su vehículo. Y derogar aquellas leyes y aquellas ordenanzas que establecen estas zonas de bajas emisiones y devolviendo el importe de las multas a quien fue sancionado por ello.

Porque lo dijimos en la interpelación y lo volveremos a repetir setenta veces siete, hasta que cambien de política, o hasta que gobernemos, que las zonas de bajas emisiones limitan la libertad de movimiento, son liberticidas. Las zonas de bajas emisiones perjudican a familias y trabajadores que no se pueden cambiar de coche, son clasistas. Las zonas de bajas emisiones han sido impuestas sin preguntar a los vecinos, son fruto de su dictadura progre. Y las zonas de bajas emisiones son máquinas de recaudar dinero, son confiscatorias.

Y son innecesarias, injustas e inútiles para mejorar la calidad del aire, objetivo que nosotros defendemos. Inútiles, porque hay otros elementos que contaminan tanto o más que los automóviles, es decir, la industria, la calefacción, porque fuera de estas zonas los coches también contaminan, y porque los híbridos y los eléctricos también

contaminan. Injustas, porque detrás de las zonas de bajas emisiones hay un odio al coche y a la libertad, y porque comprarse un coche nuevo y eléctrico es un lujo que no todo el mundo se puede permitir, especialmente muchas familias y trabajadores. Y las zonas de bajas emisiones son innecesarias, porque para mejorar la calidad del aire no hace falta aplicar medidas restrictivas, liberticidas y clasistas, y porque para alcanzar una buena calidad del aire no hay que poner en riesgo nuestro tejido industrial, económico y social.

Desde VOX defendimos medidas alternativas a las zonas de bajas emisiones para mejorar la calidad del aire, que es una obsesión de los patriotas, tener aires limpios en nuestras ciudades, con medidas quirúrgicas en situaciones excepcionales. Se puede saber con una semana de antelación cuando puede haber algunos condicionamientos térmicos que hacen que la contaminación vaya a más. Se puede actuar con tiempo, unos quince días antes. No hace falta actuar trescientos sesenta y cinco días, limitando la libertad como aquel alcalde que dice «en esta playa se ha ahogado un bañista, cancelo la playa, nunca nadie se baña, nadie más». No, se puede decir que cuando hay temporal no se puede uno bañar, pero no hace falta que sea todos los días del año. Aplicando protocolos cuando lleguen los avisos.

Las etiquetas de los coches también son falsas. Muchas veces una etiqueta cero contamina más que una moto de hace veinte años. O que con el mantenimiento de las nucleares también se puede favorecer la calidad del aire, porque estas favorecen la descontaminación. Y con más medidas urbanas para mejorar la calidad del aire, dícese: zonas verdes, árboles, bosques; mejor el transporte público; mejores calderas, aislamientos en los edificios para que no contaminen, para que no se utilice tanto la calefacción, tanto en públicos como privados; permitiendo aparcamientos disuasorios en subsuelo, en superficie, eso también ayuda a minorar la contaminación.

Y estas son las alternativas de VOX, las alternativas del conservadurismo verde, como patriotas, frente a sus zonas de bajas emisiones, que son liberticidas, fanáticas, clasistas e injustas. Y este es un ejemplo más, y en esta moción lo veremos, de por qué es imprescindible la existencia de VOX, porque somos los únicos que defendemos este sentido común. Y levantamos también esta bandera de la libertad y de la justicia frente a sus zonas de bajas emisiones, que son liberticidas y clasistas.

El president

Gràcies, diputat. Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes. El primer grup que ho ha fet és el Grup Mixt, i per defensar l'esmena que han presentat té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Molt etzibar conceptes com «classes populars» i «classe treballadora», però resulta que quan governen les esquerres legislen per als rics, aquella paraula que agrada tant als Comuns. La implementació de les zones de baixes emissions és discriminatòria, perquè les famílies amb rendes baixes o amb escassa capacitat d'estalvi no poden permetre's el luxe de renovar el seu vehicle. Alhora perjudica els petits comerços i petites empreses, que molts cops tenen dificultats per arribar al cap del mes i no tenen marge de benefici que els permeti renovar la flota de vehicles destinada a la seva activitat econòmica.

Ja entenem que l'objectiu era noble, tots volem respirar aire pur i contaminar el mínim, però és que la solució que es va aprovar no resol satisfactòriament el problema. S'ha demostrat que la contaminació circula, traslladant-se i afectant altres zones. Estan movent el problema, no l'estan erradicant. Això sense comptar que no s'han ofert alternatives viables i eficients als usuaris afectats. Els serveis de transport públics estan col·lapsats, sobretot a l'àrea metropolitana. Els ciutadans van anxovats; ja han analitzat la qualitat de l'aire de dins dels vagons, o aquesta qualitat de l'aire no els interessa?

L'aplicació de la llei del canvi climàtic i transició energètica ha suposat despeses administratives perquè ha obligat a molts ajuntaments a instal·lar sistemes de control que necessiten inversió i manteniment i a contractar personal per fer-ne un seguiment adequat. S'ha generat confusió i indignació a nivell popular i s'ha percebut la mesura com una política verda punitiva. Si es volen implementar lleis d'aquesta magnitud, cal minimitzar-ne l'impacte obrint línies de subvenció perquè els afectats puguin renovar el vehicle, millorar el transport públic i ampliar les infraestructures destinades a ciclistes i vianants.

Compartim el contingut de la proposta i la preocupació en la que es fonamenta, però tot i així ens veiem obligats a abstenir-nos, atès que la moció ha set redactada en una llengua que no és natural ni pròpia de Catalunya.

Hem presentat esmena a la totalitat i l'han desestimada. Tenim molt clar quin és el nostre eix ideològic, però encara tenim més clar que som aquí per fer respectar la llengua d'aquest país.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Molt bon dia, senyores conselleres. Al Partit Popular tenim molt clar que la transició ecològica s'ha de fer, però ha d'anar acompanyada sempre d'un equilibri amb el sector econòmic i amb el sector productiu. Les mesures per mitigar l'impacte climàtic són positives, però no poden ser imposades de qualsevol manera i per obligació i sense terminis, sense subvencions, ni ajudes, ni desgravacions.

Els Socialistes, malauradament, en això també segueixen les polítiques dolentes d'Esquerra Republicana, també en això fan seguidisme d'Esquerra Republicana, fins i tot en contra de la voluntat dels seus propis alcaldes socialistes de molts municipis afectats per aquesta mesura. Nosaltres considerem que calen fer polítiques en favor del medi ambient, però sense castigar el ciutadà que no pot canviar el cotxe en aquests moments.

El Partit Popular, en els municipis a on governem, ja hem actuat en favor dels veïns. I l'exemple més clar és Badalona, on el Govern municipal va suspendre fa un any l'ordenança de les zones de baixes emissions. No es disposava en aquell moment de les memòries econòmiques necessàries ni tampoc de les memòries socials ni mediambientals. Tampoc hi havia criteris d'exempció ni d'extensió, ni motius laborals per tenir aquesta gran imposició d'un impost, d'una despesa nova. Era, per tant, un nyap d'una ordenança socialista. El tema és que no podem obligar els ciutadans a una despesa tan gran com és canviar-se el cotxe en un moment en què..., en un context de crisi econòmica, amb un increment de les hipoteques i amb un augment també desmesurat del preu de la cistella de la compra.

Nosaltres estem convençuts de que cal prendre mesures per millorar la qualitat de l'aire, només faltaria. Estem compromesos amb la sostenibilitat i amb la salut. Però, abans de demanar esforços als ciutadans, les administracions i els governs han de prendre mesures i han de governar i millorar, sobretot, el transport públic. No podem carregar a les famílies, als autònoms, a les pimes catalanes haver de canviar els vehicles quan potser l'acaben de comprar o no poden fer front a aquesta despesa.

Nosaltres..., señor diputado Garriga, hemos presentado una enmienda, una enmienda que agradecemos ya de entrada que ustedes hayan aceptado. La enmienda dice, concretamente: «Mientras no se derogue la normativa que afecta la zona de bajas emisiones, impulsar ante los ayuntamientos de Barberà del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Gavà, el Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat y Viladecans una moratoria en la entrada en vigor prevista para el 1 de enero de 2025 de las nuevas zonas

de bajas emisiones locales que impida imponer sanciones. Asimismo, solicitar ante los ayuntamientos en cuyos municipios ya está en vigor la zona de bajas emisiones locales, la suspensión de las mismas.»

Agradecemos que ustedes la hayan aceptado. Entendemos que es una moción del todo sensata, del todo acertada y, por tanto, daremos apoyo..., apoyaremos muchos de los puntos de esta moción.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, els grups parlamentaris poden fixar la seva posició –els grups parlamentaris que no han presentat cap esmena– i en primer terme, per fer-ho, té la paraula el diputat Salvador Vergés i Tejero, en nom del Grup Parlamentari de Junts.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Doncs gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats, la contaminació atmosfèrica és el primer problema de salut ambiental de la Unió Europea i, de fet, cada any es compta que moren prematurament més de 200.000 persones degut a les partícules en suspensió més fines i, a més a més, unes cinquanta mil degut al diòxid de nitrogen. Amb tot plegat, la Unió Europea ha legislat sobre contaminació, basant-se cada vegada més en els límits que imposa l'Organització Mundial de la Salut i, en els darrers anys, ha advertit l'Estat espanyol dels seus incompliments, sobretot en les grans ciutats.

I, com que el principal causant en les grans ciutats de la contaminació és la mobilitat, doncs tant l'Estat com Catalunya han fet tot un tram de lleis, de *real decretos*, de decrets, etcètera, per poder establir les zones de baixes emissions, de manera que a Catalunya en aquest moment tenim seixanta-set municipis que estan implantant o han implantat ja aquestes zones de baixes emissions, municipis d'en aquest cas més de vint mil habitants.

I VOX ens presenta una moció en la qual vostès el que volen és abolir –ho diuen literalment–, derogar qualsevol d'aquestes lleis. A més a més, ho fan, evidentment, com sempre, en castellà, ens parlen de *la región de Cataluña*, ens diuen «*Generalidad*» i, per tant, per nosaltres és un autèntic gust poder votar «no» a la seva moció, tant, evidentment, pel fons com també per la forma.

Junts per Catalunya el que defensem són unes zones de baixes emissions en què calgui anar amb el bisturí, en què puguem ser selectius, puguem ser quirúrgics i, de fet, la tecnologia actual així ens ho permet, i que a més a més hi hagi compensacions. I «compensacions» vol dir, sobretot, per als qui més ho pateixen. I això són exempcions per renda, vol dir la T-verda, vol dir bonificacions fiscals, però vol dir també millorar el transport públic, el cotxe, el vehicle compartit, els parquings exteriors, a l'extraradi de la ciutat, dissuasius, els plans de mobilitat unipersonal, però també, evidentment, ajuts al vehicle elèctric i, sobretot –perquè, si no, no tenen cap sentit les zones de baixes emissions–, els punts de recàrrega.

I aquí, consellera, li voldria donar una dada: a Catalunya tenim, en aquest moment, 0,9 punts de recàrrega de vehicle elèctric per cada mil habitants, que són 0,2 punts per quilòmetre quadrat, i, per posar un exemple, els Països Baixos tenen deu vegades més punts per habitant i tenen vint vegades més punts per quilòmetre quadrat. Cap aquí és, evidentment, on hem d'anar.

I no només ajuts en la mobilitat, sinó també potenciar el transport públic, la substitució de calderes, la descarbonització del comerç, de la indústria, el turisme, etcètera. I sempre fent-ho, és clar que sí, de la mà dels ajuntaments. I a Girona –entenc que vostè ho coneixerà bé– ens expliquen que estan tenint molts problemes per poder compassar bé els terminis dels fons Next Generation amb el ritme amb el qual cal desplegar les zones de baixes emissions, i això depèn del *ministerio*; per tant, suposo que vostè alguna cosa hi tindrà a dir o a fer.

D'igual manera, i ara representatiu de Girona, però de molts altres municipis, el que no podem fer és matar el comerç local. Per tant, cal una flexibilitat, cal una sensibilitat, perquè, si no, no en farem re, de tenir l'aire molt net al mig de les ciutats, però que resulti que no hi quedi gairebé ningú per poder-lo respirar.

I qui diu Girona diu també la plana de Vic, que és un cas que m'agradaria explicar. A l'hivern, la plana de Vic, com se sap, pateix la inversió tèrmica; per tant, tota la plana de Vic queda amb la boira, i això atrapa el fum, atrapa la contaminació. Però és que a l'estiu resulta que els òxids de nitrogen d'aquí, de Barcelona, i de l'àrea metropolitana de Barcelona, a través de la marinada, pugen pel congost, per la C-17, i són el principal causant de la contaminació de la plana de Vic. Per tant, penso, és justificat que potser les taxes que es fan pagar a Barcelona a les activitats contaminants, doncs, serveixin també per compensar aquest fet. Perquè evidentment que cal substituir el *jeep* del pagès que baixi de Rupit i vagi a mercat o vagi al metge a Manlleu, o de l'autònom, el forner que reparteixi amb la seva furgoneta dièsel al centre de Vic..., en això, evidentment, cal actuar-hi; però això és la xocolata del lloro al costat d'aquesta altra contaminació massiva que els arriba. I cal tenir una concepció absolutament global, integral, no només de fer unes microtaques, per exemple, a Vic, Manlleu, amb les zones de baixes emissions, sinó pensar més en l'orografia, i no tant amb aquesta mentalitat, diguem-ne, metropolitana del límit municipal. Evidentment, l'aire no hi entén, de fronteres; el que mana aquí és l'orografia.

I una última dada, una curiositat, si em permet, president, dir que els principals contaminants atmosfèrics són els òxids de nitrogen –els ena, o, ics; els NOx–, els òxids de sofre –els essa, o, ics; els SOx. Jo crec que els hauria de fer reflexionar, als senyors de VOX, que es diguin «VOX». (*Remor de veus.*)

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Diputats, diputades, bé, una moció esperpèntica, com la interpellació. De fet, la vostra tesi, la tesi de VOX, és que no cal fer res davant la contaminació atmosfèrica evident, davant de l'alteració del clima evident, perquè, és clar, sempre hi ha hagut tempestes torrencials, sempre hi ha hagut sequeres. De fet, a l'edat medieval n'hi va haver que van produir, doncs, una fam de forma..., en fi, durant molts anys.

Miri, vostès, no és que siguin negacionistes climàtics, que ho són: són negacionistes climàtics i practiquen el «cunyadisme» climàtic, perquè, efectivament, no se sustenta en res, en cap ciència, diguem-ne, tot el que diuen. De fet, Nacions Unides ha aprovat una resolució històrica, i diu que l'accés al medi ambient net, saludable i sostenible és un dret fonamental.

Perquè, efectivament, arreu del món cada any es moren 7 milions de persones prematures arran de la contaminació atmosfèrica; d'aquestes, el vint per cent, nadons. Tant que es preocupen de l'hivern demogràfic, doncs estaria bé que es preocupessin pels nens i nenes més petits que tenen algun tipus de problema respiratori. De fet, a la Unió Europea aquestes xifres arriben a les 300.000 vides cada any, doncs, perdudes prematurament, o, a l'àrea metropolitana de Barcelona, tres mil. Per tant, escolti, unes xifres que contrasten amb el que vostès diuen; de fet, unes xifres que el que diuen és que la contaminació mata, perquè afecta el sistema cardiovascular, el sistema respiratori, però també el sistema de cognició.

Per tant, en aquest sentit, em sembla esperpèntic que vostès diguin que, malgrat totes aquestes evidències, no cal fer res i que, de fet, Europa no ens obliga a fer les zones de baixes emissions, és una cosa de *los rojos separatistas* aquests, *catalanes*, mentre hi ha una directiva europea que ens hi obliga, mentre Barcelona, com a ciu-

tat, va rebre durant molts anys sancions, justament, per no tenir-ho, o bé s'han flexibilitzat, justament, les mesures.

I diuen que no es pot pagar la factura d'aquesta zona de baixes emissions. Miri, sap quina factura no es pot pagar? Doncs, no es pot pagar la de l'emergència climàtica. La primera factura la vàrem tenir als Països Catalans, al País Valencià amb la DANA: més de dues-centes persones que van perdre la vida, encara desapareguts, danys a quilòmetres i quilòmetres devastats; l'Albufera, el principal pulmó del País Valencià, principals infraestructures danyades... En aquest sentit, vostès, donant suport a aquest Govern del País Valencià, van tancar el «xiringuito» de les emergències. Després no se sabia ni que hi havia SMS per avisar la gent.

Bé, en qualsevol cas, Nacions Unides ja està fent, doncs, números del que ens significa no fer res, números quant a diners, però, segur, quant a vides de persones i patiment. I ens expressen que durant els propers anys, si no fem res, podem perdre un dinou per cent del nostre PIB. Per tant, això contradiu completament la seva tesi. De fet, el que diu Nacions Unides és que, justament, la transició energètica, les energies renovables implantades de forma molt més clara, tot el tema del canvi en els vehicles, dinamitzaran l'economia fins a nivells, doncs, que fins ara no hem vist. Per tant, fins i tot països tan poc sospitosos de ser d'esquerreres, fins i tot països que tenen petroli, com els Estats Units, han fet un pla absolutament, doncs, intens, justament, per promoure la transició ecològica als punts de recàrrega absolutament imprescindibles, de més de 7.000 milions de dòlars; l'administració Biden.

Per tant, escolti, és evident el que cal fer. És evident que ens cal adaptar-nos a aquest canvi climàtic, i això significa destinar-hi molts recursos. I ens va de vida o mort. I això vol dir cada any –i s'ha estimat també per organismes internacionals– destinar 540.000 milions de dòlars a, justament, mesures en infraestructures hidràuliques, a la línia de costa, en zones inundables, però també en l'afectació en la contaminació de l'aire. Per tant, imagini's quants vehicles, ja, elèctrics podríem pagar si realment, doncs, no haguéssim de destinar aquests diners a l'adaptació.

En qualsevol cas..., i és cert que moltes famílies no es poden pagar, doncs, un canvi de vehicle, ja siguin furgonetes, taxis, camions, vehicles utilitaris..., i, per tant, que cal suport econòmic. Això és cert, i cal que ho impulsem, i des d'aquest Parlament segur que serem capaços de fer-ho. Però el que no podem fer, de cap manera, és fer ni un pas enrere en les polítiques d'adaptació, mitigació i de lluita contra la contaminació atmosfèrica amb la reducció d'emissions.

Per tant, efectivament, el que farem és rebutjar, i amb molt de gust, tots els seus punts.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Bon dia a totes, diputades. D'aprovar-se aquesta moció que ens presenta avui VOX, això no només seria un pas enrere en la lluita contra el canvi climàtic; també representa una falta de responsabilitat envers la salut pública i el benestar de les nostres comunitats i, el pitjor, una crida a la insubmissió de les institucions, que ens sembla molt perillosa.

En primer lloc, és fonamental reconèixer que el canvi climàtic és una realitat innegable. Les dades científiques són clares i contundents: l'augment de les temperatures globals, l'augment del nivell del mar i l'increment de fenòmens meteorològics extrems són conseqüències directes de les accions humanes. Les emissions de gasos d'efecte hivernacle, principalment procedents de la combustió de combustibles fòssils, ha alterat el nostre clima d'una manera que avui ja no podem ignorar. Els científics ens adverteixen que, si no prenem mesures immediates, les conseqüències seran

devastadores per al nostre planeta i per a les generacions futures. I nosaltres creiem en la ciència.

En segon lloc, les zones de baixes emissions no són només una mesura ambiental; són una necessitat urgent per protegir la salut pública i el nostre entorn. És una realitat que el canvi climàtic mata, i no només a través de circumstàncies com la DANA al País Valencià. «Cambio climático ha habido toda la vida», eh?, ens diran amb aquest argument «cunyadístic», però el que deixen de dir és que per primer cop té un origen antropogènic: es produeix per l'acció de l'ésser humà. El negacionisme climàtic no és només una qüestió política, i menys encara una qüestió ideològica. La transició ecològica és una qüestió de vida o mort. Les conseqüències del canvi climàtic ja estan afectant les comunitats més vulnerables, i, si no prenem mesures immediates, les pèrdues de vides i els danys irreparables seran cada cop més freqüents. No podem permetre que la ignorància i la desinformació dictin les nostres polítiques. El codi postal marca l'esperança de vida de la gent. No actuar és altament irresponsable.

Però el que em sembla més greu no és el negacionisme, ni la desinformació, ni les mentides, ni tan sols el seu to. Malauradament, és una forma de fer política que ja no sorprèn, encara que segueixi sent igual d'execrable, es faci en castellà o es faci en català. El més greu és que pretenguin instar els ajuntaments catalans a la desobediència, a la insubmissió. Proposar ignorar les lleis que regulen aquestes zones –lleis de l'Estat, d'aquest Parlament i lleis d'Europa– és un missatge perillós que atempta contra la democràcia. No podem permetre que la insubmissió esdevingui la norma. M'esgarrija pensar que això pogués arribar a ser possible. És legítim voler canviar les lleis, i aquesta és, efectivament, la tasca parlamentària. Instar a la insubmissió altres institucions és voler fer fracassar la democràcia. Que serà el següent que proposaran? O potser directament ens ho voldran imposar per la força? No vull ni pensar-ho. Memòria, diputades.

Per tant, el nostre vot en contra d'aquesta moció és un vot a favor de la ciència, de la responsabilitat i de la vida. Hem de continuar treballant per un futur sostenible, on les nostres accions d'avui no comprometin la salut del nostre planeta i de les generacions futures.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia, conselleres, diputats, diputades. Bé, novament, ens trobem davant d'una proposta de VOX. De fet, no me l'he ni llegit, perquè no calia llegir-la per conèixer-ne el contingut, perquè és el que presenten sempre, referent, doncs, a... Suposo que els han fet..., els han ajudat a fer aquesta moció aquests científics de què sempre parlen VOX, que en parlen però que mai en diuen el nom, no?, científics que defensen les seves tesis negacionistes climàtiques, científics que algun dia esperem que almenys ens en diguin un d'aquests noms i no en parlin així en genèric, perquè al final creurem que se'ls inventen i que darrere de les seves paraules, de les seves propostes, no hi ha absolutament res més que fanatisme en contra, doncs, de tots els canvis que s'han de fer per mitigar i adaptar-nos al canvi climàtic.

De fet, parlin del que parlin –parlin de zones de baixes emissions, parlin del que parlin–, ens parlen de polítiques fanàtiques, lliberticides, classistes, etcètera, quan tothom sap que vostès són els representants dels rics, dels marquesos, que vostès són els qui tenen cotxes més nous i sí que se'ls poden permetre, mentre és veritat que la gent treballadora no es pot permetre ni els vehicles elèctrics ni els vehicles de combustió. Però això vostès no ho deuen saber, només parlen del vehicle elèctric. I això sí que és una realitat i un problema que té aquest país, doncs, la pèrdua de poder ad-

quisitiu de la classe treballadora, en mans de vostès, no?, dels rics, els qui exploten la classe treballadora, els qui els fan treballar, si poden, sense papers, en negre, i que fan tot el contrari del que diuen.

Però no pateixi, que, si el seu portaveu no arriba a final de mes per poder-se comprar un cotxe nou, segur que el grup parlamentari ja li pagarà també l'associació de famílies, de pares i mares de la seva escola, com ja ha fet altres anys. Perquè, ai!, pobret, si amb el sou que té d'aquí no arriba, ja buscaran una solució al Grup Parlamentari de VOX, i lo altre l'hi enviaran al senyor Abascal, que tampoc no arriba, segurament, a final de mes.

Bé, davant d'aquestes propostes, primera, que, com sempre, falten al respecte als catalans i les catalanes, perquè els escriuen en una llengua que ens volen imposar, nosaltres no ens posarem de perfil. Una abstenció és donar la mà a la dreta espanyolista negacionista, una abstenció és deixar que continuï passant això, que vostès presentin les propostes en llengua castellana. Nosaltres tenim molt clar que, davant de totes les seves propostes, davant dels seus atacs constants a la llengua catalana, que si poguessin la tornarien a prohibir, l'única opció sempre és votar que no a la dreta espanyolista negacionista; i lo altre és fer-los el joc, com fan altres partits aquí asseguts en aquest Parlament.

Suposo que no cal que els hi expliqui que les zones de baixes emissions, tot i les contradiccions que poden tenir, que en tenen –i aquí parlo per a la resta de gent que sí que realment vol discutir i parlar de les coses–, doncs es fan perquè realment tenim un problema en els municipis, en els grans municipis. I, evidentment, aquestes mesures doncs contribueixen i milloren, per exemple, la protecció de la salut, i això és una evidència. O potser els diputats i les diputades de VOX es pensen que les partícules en suspensió no existeixen i el diòxid de nitrogen tampoc deu existir, segons els seus científics sense noms. Els hi recomano que respirin ben fort, doncs, quan vagin per aquests carrers amb aquestes partícules en suspensió de diòxid de nitrogen, perquè no passa absolutament res segons els seus científics.

Però la realitat és que la gent mortal, no?, els ciutadans, la gent treballadora, doncs sí que es va morint, tal com han dit altres diputats –es calcula que 200.000 persones a l'any–, i això sí que és una realitat. I les zones de baixes emissions també serveixen per millorar la seguretat i per contribuir a la mitigació del canvi climàtic. I aquí podem trobar exemples de processos participatius que s'han fet per fer les zones de baixes emissions, com a Girona, i on s'han pres mesures per garantir que ningú, pel seu estat de salut o per la seva capacitat econòmica, que viu i està empadronat al municipi i paga l'impost al municipi pugui, doncs, patir les conseqüències d'aquestes mesures que s'han de prendre per millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Bon dia. Gràcies, president. Conselleres, senyores diputades, senyors diputats... Intervinc en aquest plenari per fixar la posició del meu grup sobre aquesta moció de VOX respecte a les zones de baixes emissions. En fi, és una moció, com ja s'ha dit, en la que el Grup de VOX constata, insta, demana, reclama a tothom, a totes les administracions: insta el Parlament, demana al Govern de la Generalitat, reclama als ajuntaments, exigeix al Govern de l'Estat, en fi. Avui també, però sovint hem escoltat allò del fanatisme climàtic –la «dictadura progrè», crec que deia–, les seves polítiques i les seves proclames catastrofistes respecte a les nostres polítiques d'esquerra en aquests àmbits.

Així doncs, des del nostre grup nosaltres constatem respecte a la seva moció que nosaltres, Catalunya, també està experimentant els efectes del canvi climàtic:

temporals com la DANA o l'augment del nivell del mar al delta del Llobregat en són clars exemples. I, per tant, cal planificar adaptant-nos als estàndards europeus. Les zones de baixes emissions són una eina per reduir la contaminació i mitigar les emissions de gasos d'efecte hivernacle i protegir la salut pública. Aquesta mesura, saben, s'aplica a 230 ciutats europees, on s'ha demostrat el seu rendiment efectiu en la qualitat de l'aire.

En aquesta moció, on vostès reclamen als ajuntaments, nosaltres ens posem a la seva disposició per aplicar les zones de baixes emissions per fer-ho en col·laboració i amb consens amb ells, perquè aquesta és la metodologia del Govern per desenvolupar aquestes mesures. Els diem als ajuntaments que compten amb un període de transició, ja que les ordenances es poden treballar fins a l'1 de gener del 26 i que, a partir de l'aprovació d'aquestes, hi han quatre anys per al desplegament d'aquestes zones de baixes emissions, i que es tindrà en compte cada municipi, cada ciutat i la realitat perquè s'implantin. I també que des de la conselleria de Transició Ecològica es compromet a obrir un seguit de línies d'ajuts per als ajuntaments vinculades als nous pressupostos amb suports econòmics per a la reurbanització, la senyalització o la recuperació d'espais públics.

Ja veuen si és diferent. Però també nosaltres pensem en els treballadors i treballadores en dos aspectes, amb dos exemples, i ens comprometem amb ajuts del Govern amb millors opcions de finançament i exempcions per canviar el vehicle. Per cert, saben que els vehicles que queden restringits són els que no tenen etiqueta –ara són el 6,9 per cent del parc públic– i que el 2030, quan les zones de baixes emissions estiguin implantades, seran només el 3,3 per cent? En fi, el Govern i el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica continuarà impulsant tot allò que tingui a veure amb la millora del transport públic, perquè creiem que és l'eix vertebrador de la mobilitat. El pla d'infraestructures de transport de Catalunya o l'extensió de la T-mobilitat al conjunt del país en són dos exemples.

I, per acabar, a vostès, diputats i diputades de VOX, els demanem, gairebé els exigim, que deixin de confondre la ciutadania; simplement, que escoltin els experts i, si no és molt demanar –que potser sí que ho és–, es facin seves les seves conclusions, que determinen que cal actuar i prendre decisions per mitigar els efectes del canvi climàtic. Que sàpiguen que, tot i que potser voldrien tenir la màquina del temps i tirar enrere no sé quantes dècades –bé, potser sí que crec que sé en quines dècades es quedarien vostès del segle passat–, bé, estem al segle XXI, i la situació avui no és la mateixa que al segle passat. No ens podem quedar aturats, i encara que a vegades les decisions que s'han de prendre són impopulars, s'ha de fer, s'ha de ser responsable i valent.

El nostre grup parlamentari ho serà en aquesta qüestió i en moltes altres d'aquest àmbit. I, per tant, senyores i senyors diputades de VOX, amb el nostre grup parlamentari no hi comptin, i que sàpiguen que combatrem la seva demagògia fàcil amb les lleis i regulacions que calguin. Ni en castellà ni en català. I, òbviament, per si no ha quedat clar, votarem en contra de la seva moció.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara el grup proponent pot pronunciar-se sobre les esmenes. El propòsit d'aquest torn és pronunciar-se sobre les esmenes.

Joan Garriga Doménech

Sí; gràcies, president. Respecto a las enmiendas del PP, hemos transaccionado la 7 bis, que puede suponer, reconocemos, una solución momentánea –establecer moratorias–, pero dejando claro que la derogación de las zonas de bajas emisiones es el objetivo final. Señora García, también sería bueno –con cariño se lo digo– que el PP se aclare, porque en Badalona frenan pero no derogan y en Madrid ni frenan ni derogan, yo creo que traicionando a sus votantes y a los pactos con VOX.

Y respecto al resto, los cuñados del mundo, creo que no han entendido nada, o no han escuchado nada, porque tenían las intervenciones..., yo he visto que estaban casi todos leyendo y no han entendido ni escuchado nuestra intervención. VOX somos patriotas, y la patria es la extensión de nuestra casa. La queremos limpia, con el aire más limpio posible, en nuestras ciudades y en nuestros pueblos, pero no con las zonas de bajas emisiones, no a costa de la libertad, no a costa de marginar a los pobres. El tres, el seis, el doce por ciento, lo que ustedes quieran, que no se pueden cambiar el coche, que son muchas familias y muchos trabajadores. Y no con una medida fuera de lugar, que científicamente no está demostrado que sea válida y que tiene mucho de ideología.

Y, sí, con las medidas expuestas, que no han escuchado, no han escuchado ninguna medida. Más zonas verdes, más aparcamientos, mejor transporte público y medidas quirúrgicas, actuar en momentos puntuales: oye, mira, mañana no se puede entrar en el centro porque mañana hay unas condiciones climatológicas que hay mucha contaminación. Vale. Un día, dos, tres, pero no 365 días. Eso es frivolidad y demagogia total.

Y ahora voten, voten discriminar a los pobres o voten igualdad; voten fanatismo climático o conservadurismo verde; voten zonas de bajas emisiones o libertad.

El president

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt cinquè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de mobilitat

302-00020/15

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de mobilitat. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Bon dia de nou. Gràcies, president. La mobilitat és el pols de les nostres ciutats. Avui aquest pols és cada cop més ràpid, desordenat i contaminant. És hora de canviar el ritme i crear un sistema de transport que sigui al centre d'un futur més sostenible i just.

Amb aquesta moció proposem un nou contracte social per a la mobilitat, un pacte que ens comprometem a tots i a totes a construir ciutats i pobles on respirar aire net sigui un dret, on caminar i pedalar sigui un plaer i on el transport públic sigui una opció eficient, barata i assequible per a tothom. El dret a la mobilitat és un dret de caràcter universal, essencial per garantir la igualtat d'oportunitats, per garantir els drets de la ciutadania i per assolir els objectius de cohesió social i territorial a Catalunya.

Mitjançant una sèrie de mesures ambicioses, com l'ampliació de les xarxes de transport públic, el foment de la mobilitat sostenible i la creació de zones de baixes emissions, volem transformar Catalunya en un país de salut, de justícia i, en definitiva, més habitable. Aquest és el moment de fer un pas endavant i construir un futur on la mobilitat sigui un dret i no un privilegi.

Proposem, doncs, un pla ambiciós per transformar radicalment el sistema de transport públic a Catalunya, posant el focus en la sostenibilitat, l'accessibilitat i l'eficiència. És la nostra proposta òmnibus del transport públic, que es fonamenta en quatre compromisos: el compromís per una mobilitat per a tothom, el compromís cap a un futur amb zero emissions, el compromís per una Catalunya més connectada i el compromís per una economia més verda. Les mesures que proposem no són fruit de la improvisació, sinó d'una visió estratègica treballada amb el territori. Aquestes quatre propostes s'articulen al voltant de cinc vies.

La primera via que proposem és la d'inversions i tarifes socials i assequibles: quatre punts. Amb el manteniment i expansió de la gratuïtat: proposem estendre la gratuïtat del transport públic per a menors de setze anys a tot Catalunya i mantenir la reducció tarifària actual fins a finals del 2025. Simplificació i unificació: amb la creació d'un sistema tarifari únic i senzill, una tarifa plana i assequible que permeti als ciutadans i ciutadanes moure's per tot el territori català fent servir qualsevol mitjà de transport públic. Per aconseguir-ho, cal concertar amb el món local l'estudi i execució de models d'abonament únic que eliminin les barreres existents i facilitin la mobilitat. En tercer lloc, una inversió en el futur, prioritzant la inversió en infraestructures i serveis de transport públic. I, en quart lloc, el desenvolupament de la llei de finançament. S'ha de desenvolupar plenament la Llei 21/2015, garantint un finançament just i equitatiu del sistema de transport públic.

La segona via que proposem és la d'infraestructures ferroviàries: Catalunya, un país de trens. Impulsar els projectes de xarxa de trens tramvia que complementi la xarxa actual ferroviària i que permeti millors connexions a tot el territori català, amb cinc punts. Amb l'objectiu de crear una Catalunya més connectada i sostenible, proposem impulsar una xarxa de trens tramvia que cobreixi tot el territori. En segon lloc, prioritzar la construcció de la línia orbital al Vallès i garantir que el traspàs de rodalies es faci amb els recursos adequats. En tercer lloc, iniciar immediatament la gestió de la línia R1 de rodalies. En quart lloc, un pla de xoc amb trens d'alta freqüència, especialment als trams amb més demanda, ampliació d'horari nocturn, renovació de la flota, contractació de més personal i la millora de la informació a les persones usuàries. I, en cinquè lloc, la finalització urgent de projectes estratègics com la connexió de les línies de Ferrocarrils de la Generalitat, les línies 9 i 10 del metro i l'ampliació de la xarxa de tramvies. Així mateix, cal impulsar el corredor ferroviari mediterrani per garantir una mobilitat eficient i sostenible.

La tercera via que proposem és l'aposta per una mobilitat sostenible i saludable i la revisió profunda del nostre marc legislatiu. En primer lloc, ampliació de les zones de baixes emissions, increment de la xarxa de punts de càrrega i promoció de l'ús de la bicicleta a través d'ajudes i creació d'infraestructures segures. En segon lloc, promoció d'una mobilitat sostenible als polígons industrials. En tercer lloc, la revisió i reforma del marc normatiu de la mobilitat a Catalunya. La llei de mobilitat, que ja té més de vint anys, s'ha de revisar en profunditat per respondre als reptes de l'equitat territorial, les desigualtats i la transició ecosocial.

La quarta via que proposem és la reordenació del transport per carretera, prioritzant el transport públic. El proper concurs de concessions ha de ser una oportunitat per transformar els serveis, creant un mapa concessional integrat amb el ferrocarril i noves línies com la que connectarà Viladecans, Gavà, Castelldefels i l'Autònoma.

En cinquè lloc, i últim, ampliacions i connexions. Millorar la connectivitat urbana amb la connexió del tramvia per la Diagonal i l'ampliació de les línies de metro i tramvia que fem referència al text de la moció.

I per últim –per acabar–, agrair totes aquelles aportacions que heu fet des dels diferents grups parlamentaris, algunes hem pogut transaccionar, altres acceptar, d'altres caiem en alguna contradicció i per tant, bona feina, us ho agraïm i us instem a votar a favor de la moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha quatre grups que han presentat esmenes. Per tal d'exposar-les davant del Ple, en primera instància té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Tornem-hi. Bon dia a tothom. Bé, aquesta moció que ens ha presentat el Grup dels Comuns, com saben, els hi vam presentar unes quantes esmenes, en concret cinc: dues s'han acceptat, en una hem arribat a una transacció, les altres dos no, però tot i això, nosaltres, com que veiem la bona voluntat d'aquesta moció i encara que en aquests dos punts no hagin acceptat les esmenes, votarem a favor de quasi tot, exceptuant-ne alguna..., una abstenció en un punt que després els hi comentaré, que no veiem massa clar amb les modificacions que s'han generat amb altres modificacions que clar que no eren la inicial, per tant, en el seu moment nosaltres no vam presentar res en aquest punt perquè ens semblava bé, però amb la modificació ja no la compartim tant, però tot i això no hi votarem en contra; ens hi abstindrem.

Dir que les diferents propostes que hem presentat totes són en clau d'intentar millorar; per exemple, l'esmena 1, el que dèiem és que al tramvia del Camp de Tarragona es reconsiderés la decisió de funcionar amb bateries en el tram sense catenària i que es pogués plantejar la idea de fer servir un sistema més eficient com és l'alimentació pel sol. És a dir, tampoc aquí..., en tot cas, el que proposàvem és que s'estudiés aquesta opció, perquè pensem que lo de les bateries no és una bona solució i que en d'altres municipis s'ha fet servir el que nosaltres proposem, com per exemple aquí a Barcelona fa poc temps, i pensem que podria funcionar i seria molt més eficient que no pas lo de les bateries, però bé, tot i això, ja els hem dit que hi votarem a favor, perquè sí que és veritat que la proposta en si estem totalment d'acord que és necessari amb el tren tram.

Pel que fa a la segona esmena, també al que afegíem a l'estudi de la viabilitat del tren tram del Bages fins al Berguedà, hi afegim la licitació de la redacció de l'estudi informatiu del tram a la futura estació del Parc Tecnològic de Manresa i Santpedor, anunciada a la Taula de Mobilitat del Bages del darrer juliol, o fins més amunt, fins i tot. És a dir que eren també propostes, en tot cas, de millora o d'especificar una mica més, i pensant sobretot perquè això, no?, perquè ja es va anunciar al juliol, però de moment, doncs el Govern del PSC, perquè..., pel que sabem no ho ha licitat, i pensem aquí, doncs, que s'ha d'«apretar» una mica el Govern per veure si hi ha compromís o no amb aquest tren tram. I l'esmena anava més en aquest sentit que no pas en cap altre. Per tant, també, encara que no s'hagi acceptat, evidentment hi donarem suport.

Sí que s'ha acceptat la número 3, que és que hi afegim prioritzar aquestes inversions per davant de l'actuació de soterrament de la línia de Ferrocarrils de la Generalitat a Manresa, Alta Manresa - Pere III, que no significarà una millora en el sistema de transport públic i, en canvi, sí que imposarà un condicionant per a futures prolongacions de la línia. Bé, són coses que han assumit i que tenen la seva lògica.

El que sí que també els hi direm que, tot i que no vam presentar esmena, a nosaltres ens trontolla el tren tram, no el de Girona-Flaçà, Costa Brava, o Girona-Banyoles-Olot, sinó el de l'aeroport de Girona a Girona. Sí que pensem que és millor un tren tram que no pas els qui ens parlen de línies –sobretot– de trens de gran velocitat; és a dir, és una molt millor solució aquesta, però entenem que no és una prioritat. És a dir que és molt més prioritari els altres dos, el Girona-Flaçà, la Costa Brava, el Girona-Banyoles-Olot, que sí que és una necessitat real per als ciutadans i ciutadanes que viuen al territori per al seu dia a dia, per temes familiars, per temes laborals, etcètera; en canvi, el de l'aeroport no és una prioritat perquè realment l'utilitza molt pocs veïns i veïnes i gent treballadora. Tot i això, hi votarem a favor, deixant clar que aquest tram per nosaltres no és ni prioritari ni –ara mateix– necessari.

I una de les esmenes que no ens han acceptat..., el que nosaltres afegíem és que en els municipis on no es disposa de sistemes públics de bicicleta compartida o de lloguer..., per evitar que tots els diners vagin a parar a les ciutats que ja tenen implementats sistemes públics de bicicleta compartida o de lloguer i intentar que els diners vagin allà on no en tenen. Però tot i això, també votarem a favor del punt.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. A continuació, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la senyora Laura Vilagrà i Pons.

Laura Vilagrà i Pons

Gràcies, president. Diputats, diputades... Bé, un altre Ple parlant de trens, parlant de transport públic, això és una bona cosa. Nosaltres sempre els diem des d'Esquerra Republicana que és una prioritat, tant si estem al Govern com a l'oposició, i per tant, ens hem mirat amb molt d'interès i detall la moció, que és llarga, que hi ha una quarantena de punts i amb les transaccions encara s'ha fet més llarga. En qualsevol cas, per això, justament ens sembla que el que hem de fer és un acord marc, diguem-ne, sobre transport públic, perquè realment, si no a vegades fem una mica pedaços de tot plegat i el que convindria és tenir un marc de referència consensuat de com financem aquest transport públic, aquest impuls, tant de tren, on pugui arribar el tren, com de transport públic, diguem-ne, per altres vies, pensant en la ruralitat. Per tant, pensant en les alcaldesses i alcaldes que ahir ens van visitar, doncs, amb l'estatut de municipis rurals.

Cal aquest acord d'impuls del transport públic, que ha de ser un sistema integral, sostenible, fiable, que efectivament tingui al cap l'equilibri territorial i, per tant, en aquest sentit, que efectivament la mobilitat sostenible sigui un dret i això és el que pretenem fer. Ha de ser, doncs, parlant-ne amb el conjunt d'administracions i, per tant, arribant a un acord sobre què millorar, com impulsar les infraestructures que toquen.

Sempre, nosaltres..., la prioritat és rodalies, en el sentit que implica molta moltíssima..., molta gent. En aquest sentit, doncs hem presentat esmenes, perquè quedin clars els deures que tenim tots plegats per a aquest 24, per al 25, i el Govern n'és perfectament conscient, però també ens ha agradat introduir una esmena amb relació a rodalies Lleida. És a dir que quedi clar que s'ha d'impulsar, articular, doncs, el pla de rodalies Lleida, i per tant, hem fet, doncs, una esmena en aquest sentit, perquè hi havia diverses línies i cal empaquetar-ho amb aquesta idea.

Implementar el sistema tarifari integrat a tot arreu; efectivament, no pot ser que la gent que visqui més lluny tingui encara a sobre el fet de no estar integrats i que li sigui més car el transport públic, i per tant això el que ha de fer és fomentar el transport públic arreu.

I també, parlant de ruralitat, garantir la xarxa d'autobusos a tot el conjunt del país. I hem presentat alguna esmena justament per reforçar en el marc del Penedès, en el marc del Maresme, que són solucions conjunturals, perquè aquí hi és el tren, on l'hem de reforçar, però com que el tren té aquestes dificultats en rodalies, doncs la xarxa de bus ha de quedar més reforçada.

Una qüestió concreta amb relació al punt 9 i al Bages –que sap que és el meu territori, i el conec molt bé–, i, finalment, tal com ha quedat escrit, en algun punt no li podrem donar suport perquè sembla que el soterrament de la línia de Manresa al centre quedaria en detriment d'algun altre tram, i això no ens sembla, doncs, correcte, i per tant, aquí sí que no li podem donar suport, però en conjunt votarem a favor de totes les propostes.

Vàrem escoltar amb molta atenció la seva interpellació, la resposta de la consellera, amb relació bàsicament a les bonificacions; també una pregunta parlamentària que vàrem fer des d'Esquerra Republicana. La consellera ens parlava del cost; ho sabem, el govern republicà sabem el cost, perquè ho vàrem implantar, però sempre s'ha de tenir en compte el cost de no fer-ho, el cost d'oportunitat de no fer, doncs, en aquest cas, les bonificacions.

Ens sembla que, per al conjunt de la ciutadania; ens sembla que per la mobilitat sostenible, per l'economia, hem d'apostar per les bonificacions. I nosaltres, Esquerra Republicana, apostem per mantenir les bonificacions, per garantir efectivament el

dret a la mobilitat sostenible en el conjunt del país. Ens sembla que és un dret fonamental, però també per incentivar la mobilitat sostenible, i per tant la descarbonització, que és un altre dels objectius substancials.

Per tant, bonificacions, perquè el conjunt del col·lectiu joves, de persones migrades, de persones que, malgrat treballar, tenen moltes dificultats però que utilitzen el transport públic; per tant, per la precarietat que en aquests moments tenim al nostre mercat laboral, convé, doncs, mantenir aquestes bonificacions, perquè justament són col·lectius molt amplis els que se'n beneficien en aquests moments, i per tant, des d'Esquerra Republicana creiem que cal mantenir-les. Per això, aquest gran acord sobre transport públic.

I quant a la moció, també dir-li que m'ha semblat molt interessant aquesta sinergia, aquesta coordinació, amb el món local; és efectivament necessària perquè si no a vegades ens perdem. Vostè té una visió més metropolitana –normal–, jo tinc una visió més territorial, però en tot cas casen des d'aquest punt de vista. També per mi són molt rellevants els plans comarcals, que el que fan és estudiar la mobilitat en una comarca, veure què és el que cal millorar i planificar accions de futur.

Per tant, en aquest context i en aquest conjunt, ens sembla que la moció, doncs, ha quedat prou àmplia, amb tants punts, per votar-la a favor de forma majoritària, menys aquest apunt que li he fet i en qualsevol cas, que tampoc aquesta cambra no faci cap pas enrere amb la mobilitat sostenible i amb les bonificacions, en aquest cas, per al transport públic.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I ara en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, per presentar les esmenes, té la paraula el diputat José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

President, consellera, diputats, diputades... Assistim a una moció més llarga que una maratón, però poca broma: fem una reflexió. És llarga perquè al final és un reflex de les moltes necessitats en termes de mobilitat al nostre país. És més que evident que hem de garantir el dret a la mobilitat d'una forma sostenible i orientar la utilització cap al transport públic, que és del que tracta aquesta moció, i aquests són els objectius bàsics i prioritaris per al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

I segurament aquests objectius són assumits per tots els grups parlamentaris, especialment pels dos grups amb els quals vam signar els acords d'investidura, acords que, com ha dit el nostre president, per activa i per passiva, són una prioritat, i aquest acord marc de què s'ha parlat ara fa un moment, doncs sí que la veritat és que seria molt positiu.

Per diferents causes i motius, la desinversió sostinguda al llarg de massa temps i la manca de planificació durant molts anys ens han portat a una situació de saturació i de desconexió territorial molt complicada i difícil que hem de revertir. La diagnòsi ja la sabem tots i totes: retards habituals, interrupcions en el servei per obres o avaries que afecten milers de persones que van a treballar o estudiar cada dia; un model de gestió fragmentat, amb dependències que han generat no poques tensions.

També convé recordar la falta d'integració intermodal, amb desconexions entre modes de transport, per descoordinació d'horaris, de freqüències o, simplement, encara pitjor, per manca de servei, la qual cosa obliga molts municipis a dependre totalment del transport privat.

I són exactament tots aquests problemes i situacions els que hem de revertir i ho hem de fer entre tots i totes, sumant i reforçant tota la feina feta fins ara. I ho hem de fer amb treball, amb projectes, amb diners i amb temps, un temps que és fonamental per tirar endavant totes les millores necessàries. El temps i també les molèsties,

molèsties que comporten contrarietats, esculls, adversitats i contratemps, i més en obres tan complexes com les que s'estan duent a terme. Recordem que per fi s'estan duent a terme.

És fàcil posicionar-se quan parlem d'inversions estructurals per modernitzar la xarxa ferroviària, per renovar les infraestructures, per ampliar la capacitat dels trens i millorar el manteniment; és senzill parlar de la necessària millora en accessibilitat a les estacions, per fer desdoblaments o electrificació. Tots estem d'acord, segurament, en tenir autonomia en la gestió dels sistemes de transport, amb el pressupost necessari per funcionar correctament. Fa temps que es persegueix la unificació tarifària i la integració dels diferents modes de transport, amb una gestió unificada. Qui no vol noves connexions? Millorar la coordinació entre rodalies, ferrocarrils catalans, el tramvia, el metro, sobretot per fer connexions eficients, amb infraestructures estratègiques que tenim al nostre país: els ports, els aeroports?

I per nosaltres està clar. I aquí sí que és possible que tinguem diferències amb alguns grups. Està clar, dic, que tot plegat, tot el que he enumerat, s'hauria de fer de forma sostenible, fent una correcta transició ecològica que ens permeti fomentar el transport públic i implementar tecnologies que facin més sostenible qualsevol mobilitat per eliminar de forma urgent els combustibles fòssils o d'altres productes contaminants.

I dic que és possible que tinguem diferències perquè aquests dies hem tingut l'oportunitat –aquests dies, avui mateix– de veure com hi ha grups que encara no es creuen això del canvi climàtic, ni que som nosaltres, les persones, els causants de l'escalfament global. Però no aprofundirem sobre aquest tema perquè estic segur que sobre posicionaments negacionistes sí que patirem molta reincidència.

Compartim la preocupació i l'interès per redreçar una situació que porta massa temps sense solució. Gairebé estem d'acord en tot. Agraïm la bona voluntat per arribar a acords en alguns punts i en algunes esmenes. Aquesta moció, que en bona part és un resum del treball que ja està fent el Govern, és una aposta decidida per tenir el millor transport públic possible. Hem de sumar esforços per aconseguir la millor mobilitat, que sigui eficient, que sigui verda i que tingui el finançament necessari. Perquè aquesta mobilitat, avui en dia, és un servei fonamental i hem de posar tot el nostre cap i tot el nostre cor per beneficiar els usuaris del transport públic, tot ajudant a reduir la dependència del vehicle privat. Aquest esforç ajudarà, sens dubte, a millorar la qualitat de l'aire, a millorar la qualitat dels nostres desplaçaments i, el més important, a millorar la vida de tothom.

Moltes gràcies.

El president

Finalment, és el torn del Grup Parlamentari de Junts per presentar les seves esmenes, i ho fa la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Diputats, diputades, avui m'estreno al faristol del Parlament de Catalunya, i ho faig parlant de mobilitat. Com a penedesenca, ho entomo amb gran responsabilitat. Els problemes de mobilitat que patim a la vegueria Penedès es multipliquen cada dia i no podem ni volem normalitzar-los. Estem cansats que rodalies no funcioni, que el servei de bus exprés estigui saturat i que l'AP-7 estigui permanentment col·lapsada. És un drama que patim cada dia.

Per tant, en primer lloc, els hi volem agrair al Grup Parlamentari dels Comuns que hagin volgut abordar el tema de la mobilitat. Estem d'acord, i segurament trobarem un ampli consens, que la mobilitat ens preocupa, i molt, a tots els grups parlamentaris. Però aquesta preocupació no es pot traduir en una moció tan extensa, de trenta punts, i tan imprecisa. Han volgut abraçar moltes problemàtiques diferents i no han concretat ni mesures ni propostes. Com va dir el diputat Mijoler en la seva primera intervenció, el repte que tenim és majúscul. Hi coincidim, però considerem que la moció difícilment respondrà al repte que se'ns presenta.

Des de Junts apostem per la mobilitat sostenible i de primer nivell. Per fer-ho, és imprescindible garantir el traspàs integral de totes les línies de rodalies i no només d'unes quantes com demanen, i que aquestes siguin operades completament per Ferrocarrils de la Generalitat. Així, també compartim la necessitat d'implementar la integració tarifària del transport públic de tot Catalunya. També estem d'acord amb el plantejament del tren-tram, però vostès barregen un projecte en execució, com és el TramCamp, amb altres que encara no tenen ni estudis de viabilitat. Ens ha faltat una mica de concreció en aquest punt.

Amb relació al Corredor Mediterrani, necessita de manera imperativa que les mercaderies es traslladin per l'interior i es faci un reordenament del trànsit ferroviari, pensant ja en un ampli estàndard europeu. Així mateix, si parlem del transport per carretera, també defensem el millor servei del transport d'autobús, que inclou la modernització de la flota, com també el fet d'incrementar el punt de càrrega dels vehicles elèctrics, tan necessari actualment.

Des de Junts, hem fet els deures. Com a alternativa al Govern actual, hem presentat quinze esmenes. Els hi agraïm l'esforç i l'oferiment que ens han fet en intentar transaccionar alguna d'aquestes. I finalment ens han acceptat cinc de les nostres quinze esmenes. Però lamentem especialment que hagin rebutjat l'esmena referent al desdoblament de l'R3, ja que és una necessitat territorial que arribi fins a Ripoll.

Tot i ser una moció de mobilitat extensa, hem trobat a faltar una llarga llista d'infraestructures que són prioritàries pel conjunt del nostre país; des de fer arribar la C-32 a Blanes i a Lloret fins a fer realitat l'estació intermodal de Vila-seca o recuperar les línies del Camp de Tarragona que es van perdre durant la pandèmia, com són la RT1 i la RT2.

Comprovem, doncs, que segueixen sent els de la Catalunya del no: no a l'ampliació de l'aeroport; no diuen res sobre els baixadors del tren d'alta velocitat, tan necessaris per alguns territoris; no han fet menció de cap carretera gestionada per l'Estat i amb un infrafinançament conegut per tots, com és el cas de l'Eix Pirinenc i la nacional 340, o bé una AP-7 alliberada de peatges però que està permanentment congestionada i amb alta sinistralitat. Tot això també són problemes de mobilitat i no els hem trobat a la seva moció. O no els consideren prou prioritaris pel nostre país?

El que ens han presentat avui és una declaració d'intencions més que una moció parlamentària. I des de Junts no entenem com pretenen centrar un debat sobre la mobilitat en termes tan amplis quan moltes de les competències depenen de Madrid, un govern espanyol del qual vostès en formen part. Per tant, potser hauria estat més eficient presentar una proposta al Congreso de Diputados que no pas al Parlament de Catalunya. O, millor encara, com a socis del Govern, podrien preguntar als seus ministres com pretenen solucionar el deficient servei de rodalies o millorar l'estat de la xarxa de carreteres de Catalunya.

Senyors, unes males polítiques de mobilitat, de les quals vostès en són totalment corresponsables, no ajuden a fer un país millor ni a solucionar problemes com pot ser el de l'habitatge.

En definitiva, manifestar-los que el nostre i el seu model són molt diferents. Però vostès obvien que el responsable principal dels problemes de mobilitat al nostre país és el Govern espanyol i que en la seva moció s'han oblidat aspectes fonamentals i en d'altres simplement han fet una declaració d'intencions. Per tant, sí, el repte és majúscul, però s'han d'aplicar bones polítiques de mobilitat per afrontar-lo amb condicions.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no han presentat esmenes. En primer lloc, té la paraula per fer-ho la diputada senyora Eva García Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Senyora consellera... Senyor diputat, em permetrà que comenci dient-li que aquesta és una espècie de barbaritat de moció, una moció que..., altres grups ja l'hi han dit, però una moció, doncs, que té pràcticament trenta punts, una cosa... Jo crec que vostè ha agafat el seu programa electoral i ha fet: «Punt 1, punt 1 de la moció; punt 2, punt 2...»

Clar, vostè parla de mobilitat col·lectiva, de transport públic, de finançament del sistema de transport públic, de la xarxa de tramvies, de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, del traspàs de Rodalies, de zona de baixes emissions, dels punts de recàrrega de vehicles elèctrics, de bicicletes i bicicletes elèctriques, de la xarxa d'autobusos, de vehicles privats, del tramvia a la Diagonal, de l'eix Transversal, del taxi... Home, sincerament, no sé si li ha quedat alguna cosa a parlar, doncs, més endavant en aquesta legislatura, no?

Malauradament, doncs, com abans també se li ha dit, això és una declaració d'intencions, que està molt bé; com a programa electoral seu, doncs està molt bé. Però, escolti'm, jo crec que en això, escoltin, vostès alguna responsabilitat també hi tenen, no?, perquè han estat donant suport al Govern de Catalunya durant els passats anys aquí al Parlament, no? Per tant, ho repeteixo, com a declaració d'intencions està molt bé, però vostès tenen molt poca credibilitat, senyor diputat.

Miri, malauradament, són masses les deficiències en el transport públic català, i molts anys de desinversió a Catalunya, i, per tant, grans problemes de mobilitat que estem patint tots els catalans. Però, miri, vostè, que parla en aquesta moció de tot, resulta que, per exemple, no parla del que el Govern de Catalunya fa pocs dies va afirmar. I és que consideren del tot inassumible continuar amb les bonificacions del cinquanta per cent de la T-usual. Per tant, en temps d'altíssima demanda, creiem que és un gravíssim error reduir aquesta bonificació. I d'això vostè no en parla; parla de la bicicleta, parla de tot això del seu programa electoral, però de l'important que afecta moltíssims catalans, milers de catalans, d'això vostè no n'ha parlat, no?

I, com li deia, miri, vostè ara té una magnífica oportunitat. Estan negociant, són socis preferents del Govern de Catalunya, són socis preferents del Partit Socialista. I, per tant, té vostè una magnífica oportunitat per demostrar que tot això que ens ha portat avui en aquesta moció realment s'ho creuen. I no va..., no és només una declaració d'intencions, com li deia.

Deia vostè avui que parlava d'un pla ambiciós amb quatre compromisos: impulsar xarxes, fomentar usos... Bé, veurem, en la negociació dels pressupostos de la Generalitat del 2025, veurem de quantes coses són vostès capaços de sortir-se'n i d'incloure en els pressupostos del Govern català.

Evidentment, doncs, hi han moltes coses que hi estem a favor, com no pot ser d'una altra manera, donat que suposen una inversió i una millora del transport públic a Catalunya. Integració tarifària i foment del transport públic assequible; necessari, només faltaria. Infraestructures ferroviàries; doncs molta inversió a fer. La situació actual és absolutament insostenible i lamentable. Mobilitat sostenible i reducció de la contaminació, sí, però no a qualsevol preu; com hem comentat a l'anterior moció, que hem tingut ocasió de parlar sobre les zones de baixes emissions, sí, però no a qualsevol preu, no podem carregar els ciutadans amb més càrrega econòmica. Millora de la xarxa d'autobusos; naturalment necessària –naturalment.

Impulsar l'estratègia de la bicicleta. Senyor diputat, a quantes persones afecta això? A quin percentatge de gent afecta això? Perquè, miri, al món real... El seu és el món ideal, però al món real indica que no sé quantes persones de les que estem aquí podem venir en bicicleta a treballar. No sé quants catalans en el dia a dia poden desplaçar-se en bicicleta. Jo personalment ja li dic que no puc –jo personalment ja li dic que no puc. Tinc un nen menor que va a l'escola i que l'he de portar; m'haig de desplaçar molts quilòmetres per venir a treballar. Per tant, el seu món ideal no és el que toca de peus a terra. Impulsar la bicicleta està molt bé. Suposo que per a algun dels seus votants.

I, miri, no perseverin amb el Trambaix de la Diagonal, que ja els hi ha dit tot-hom, també els veïns, que no el volen, que no el volem. No perseverin amb aquesta barbaritat d'infraestructura, que destrossaria encara més i partiria en dos parts la Diagonal de Barcelona.

Per tant, ho repeteixo: m'agradarà veure quantes d'aquestes iniciatives que avui ens han presentat en aquesta moció són capaços d'incloure i de negociar amb el Govern de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenos días, presidente. Señora *consellera*, señores diputados, bien, pues no es habitual que un grupo parlamentario que forma parte de un gobierno presente propuestas cuya competencia es de ese propio Gobierno. Y no es habitual porque no tiene mucho sentido que lo haga. Si ese grupo parlamentario cree que esa propuesta es positiva y puede realizarse, lo lógico es que la implante, que para eso gobierna. Y, si no es positiva o no puede realizarse, no debería presentarla.

Pues, bien, el Grupo de los Comunes nos presenta hoy una elevadísima cantidad de propuestas, casi cuarenta, muchas de las cuales son competencia del Gobierno de España, presidido por el señor Pedro Sánchez, del que los comunistas forman parte. Pues en VOX nos parece incomprensible, pero es así.

También nos presenta otro importante grupo de propuestas que dependen del Gobierno de la Generalitat, que, recordemos, también está apoyado por los comunistas y con el que tienen firmado un acuerdo. Y, además, según nos han venido informando, pues, están negociando el presupuesto de 2025 con los socialistas y creemos que en ese presupuesto es donde, si son viables y están tan convencidos, deberían aparecer estas propuestas.

Así, casi todas las iniciativas que nos presentan hoy o bien dependen de su propio Gobierno, el de España, y, por tanto, pues, si las creen importantes, pues que las hagan, o bien dependen del Gobierno de la Generalitat, al que apoyan y con el que están negociando los presupuestos. Cuesta entender que el sentido de esta moción no sea más que el meramente propagandístico.

Sobre el contenido concreto de su moción, es verdad que hay una cantidad de temas tremendos, prácticamente hablan de todo lo que se mueve. E insisten en la propuesta, nefasta, a nuestro juicio, de ruptura de la red nacional ferroviaria. Los comunistas han hecho suyo el lenguaje de los separatistas y la llaman «transferencia de las cercanías». Como ya hemos dicho muchas veces, esta medida no tiene ninguna justificación técnica, aumentará el gasto público y su único sentido es ceder a la petición de los separatistas para que Pedro Sánchez y sus aliados, aquí presentes, permanezcan unos meses más disfrutando del poder y de sus prebendas.

Desde VOX también mostramos nuestra oposición, una vez más, a su obsesión con la limitación de los vehículos privados y la implantación de las zonas de bajas emisiones, y así lo ha expuesto nuestro portavoz en la moción anterior; una medida que perjudica sobre todo a los autónomos y a los trabajadores más humildes, que no tienen dinero para comprarse un coche nuevo. Siempre hemos dicho que las políticas de izquierda son el camino más rápido hacia la miseria. Y solo hay que ver las decenas de miles de empleos industriales de calidad que se han perdido en Europa en el sector del automóvil por su fanatismo climático.

Desde VOX, creemos que hay que potenciar el transporte público; por supuesto —por supuesto. Pero estamos muy lejos de su obsesión climática, por la cual hay que llenar Cataluña de trenes, incluso donde no son socialmente rentables por su poca población o tienen un coste elevadísimo por su complicada orografía. Habrá que

buscar cuál es el medio de transporte público más adecuado a cada caso y, por supuesto, hacerlo compatible con el uso del vehículo privado.

Demos libertad a las personas y confiemos en ellas.

Muchas gracias.

El president

Finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. Bon dia a tothom. La mobilitat és una de les qüestions més crucials per al desenvolupament econòmic, la cohesió territorial i la qualitat de vida dels catalans. Malgrat que a aquesta moció hi ha elements que podem compartir, també hi ha mancances flagrants que posen de manifest una visió incompleta i centralista de les necessitats del territori.

És per això que, en primer lloc, fem evident que la carretera C-55 és una de les més transitades de Catalunya, especialment per les comarques més afectades, que són el Bages i el Berguedà, on es pateix un nombre alarmant d'accidents i congestions diàries que posen en risc la vida de centenars de conductors. Aquesta via no només és essencial per a la mobilitat local, sinó que juga un paper clau en la connectivitat de les comarques de la Catalunya Central. És incomprensible que aquesta moció, que pretén abordar la mobilitat de manera integral, no faci cap menció al desdoblament d'aquesta via, malgrat ser una de les reivindicacions més urgents del territori.

Aquest desdoblament no només milloraria la seguretat viària, sinó que també reduiria els temps de desplaçament i dinamitzaria l'economia de la Catalunya Central. Aliança Catalana exigeix que aquesta obra esdevingui una prioritat immediata en qualsevol política de mobilitat. Així mateix, proposem també alliberar immediatament els peatges de les infraestructures gestionades per la Generalitat, com la C-32, la C-16 a Manresa, la del túnel del Cadí, eliminant així el greuge comparatiu i un sobrecost per als seus usuaris. Per què no han incorporat això a la seva moció? Vostès estan al Govern..., que tenen por de fer-ho?

Una altra qüestió no menys important és la connexió ferroviària del polígon Catalunya Sud. Trobem a faltar també, en aquesta moció, una proposta de connexió ferroviària eficient del polígon industrial Catalunya Sud, situat entre Tortosa i l'Aldea, amb el Corredor Mediterrani de mercaderies. Aquesta infraestructura és clau per impulsar l'economia de les Terres de l'Ebre, una de les zones més castigades per la desinversió històrica que han patit. Sense una connexió directa i eficient amb el Corredor Mediterrani, aquestes empreses continuaran patint un desavantatge competitiu inacceptable.

Per altra banda, establir un pla urgent de millora de la carretera C-12, l'eix de l'Ebre, incloent un estudi de desdoblament o la construcció d'un tercer carril en funció de les necessitats de la via i el volum de trànsit que suporta. No podem continuar menyspreant el potencial industrial i logístic de les Terres de l'Ebre, un territori que té molt a aportar al desenvolupament econòmic del país, si li donem les eines necessàries.

Un altre aspecte important és la mobilitat que integri *tot* el territori. La moció dels Comuns dedica un ampli espai a projectes de l'àrea metropolitana, però oblida infraestructures essencials per a altres zones del territori. Des d'Aliança Catalana creiem que és inacceptable que el focus continuï centrat a Barcelona –hi ha més vida fora de Barcelona i de la seva àrea metropolitana–, mentre que a la resta del país patim unes mancances que impacten directament en la qualitat de vida nostra.

Per altra banda, remarcar la importància de la redistribució de les inversions. Cal assegurar que les comarques centrals, rurals, del Pirineu i de l'Ebre rebin el mateix tracte que l'àrea metropolitana; que les infraestructures i la T-mobilitat no se centrin només en la seva àrea d'influència, de Barcelona.

Finalment, fer evident la necessitat d'un pla públic adaptat a tot el territori. Cal desenvolupar un transport a demanda que asseguri la connectivitat i cobreixi les necessitats reals de les poblacions més petites i més allunyades dels principals nuclis de població.

En conclusió, necessitem un pla de mobilitat que sigui realment integrador, equitatiu i que prioritzï la seguretat, la connectivitat i el desenvolupament econòmic a tot el territori. Des d'Aliança Catalana reclamem un compromís ferm per corregir aquestes mancances i garantir una mobilitat que no deixi enrere a ningú.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Ho intentaré en dos minuts, concentrar algunes de les qüestions que s'han dit.

Respecte a les companyes de la CUP, gràcies pel suport. Evidentment, hi ha algunes de les esmenes que no s'han acceptat pels equilibris, per trobar el consens i algunes que segurament amb més temps tindrien temps de concretar i explicar, doncs, quins són els motius.

De les esmenes de Junts, respecte a la intervenció de Junts, dir que hem acceptat moltes de les esmenes. Potser en alguns punts no hi havia prou concreció, potser en altres n'hi havia massa. Per tant, aquí també els hi demano que prenguin una posició coherent, no? O és massa llarga la moció o és massa curta, o hi ha massa concreció o n'hi ha poca, no? Però, en tot cas, com deia, agraeixo molt la disposició i ben segur que al llarg de la legislatura trobarem molts més punts d'acord amb la qüestió de la mobilitat.

Les esmenes del PSC, jo crec que n'hem acceptat moltes d'elles i, per tant, també ens cenyim a allò que diuen els acords de govern, eh? Ens preocupava sobretot per algunes declaracions que tenien a veure amb el manteniment de les bonificacions, etcètera. I, per tant, això és una qüestió que també queda aclarida amb aquesta moció.

I, per últim, les esmenes d'Esquerra Republicana. Bé, jo crec que no és pas tampoc una visió metropolitana, ans al contrari. Hem procurat, doncs, tenir una visió de tot el territori. Creiem sincerament i honestament que no volem una Catalunya de tres velocitats, una que sigui primera, l'àrea metropolitana com a una zona més privilegiada; una segona corona on és impossible connectar les seves principals ciutats de forma eficient i, per últim, una Catalunya rural aïllada on el transport públic, doncs..., on un transport públic potent i ben connectat actualment sigui inviable, no? Volem superar aquesta filosofia del metro per Barcelona i autovies per a la resta de Catalunya. El tren ha de ser l'eix vertebrador del país que connecti les principals ciutats i pobles.

En definitiva, i acabant, és el moment d'apostar, com dèiem, per un model de transport sostenible que prioritzï el transport públic i garanteixi la mobilitat no dels cotxes, sinó de les persones.

Gràcies a tots els grups per la intervenció.

El president

Moltes gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt cinquè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya

302-00016/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Antoni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Diputades, diputats... La moció que avui presenta el meu grup parlamentari té dos parts molt clares, i diferenciades, fins i tot. Hi ha una part en la qual presentem un model econòmic de creixement a Catalunya. És un model que entenem sostenible, compartit. Són unes propostes que tenen a veure amb polítiques actives d'ocupació, amb desenvolupament del pla estratègic d'innovació i transferència de coneixement, el suport a les pimes i microempreses, la creació de noves empreses amb base de coneixement, internacionalització, etcètera.

Hi ha una segona part que és la necessària, no suficient, però la necessària, que són els instruments per fer política, per fer política en termes de recursos. Són els recursos: cancel·lar el deute històric, que, al final, és fruit del mal finançament de Catalunya i la no execució de les inversions de l'Estat a Catalunya; incrementar el sostre de despesa, la capacitat que tenim de despesa en termes dels pressupostos catalans; un sistema de finançament just, que just no pot ser un altre més que el model de concert econòmic i, per descomptat, presentar la llei de pressupostos. Sense l'instrument més important que té un parlament, un país i un govern, difícilment podrem tirar endavant un model.

I què és el que veurem aquí? Bé, abans del que veurem aquí, sí que vull agrair la predisposició del diputat Riba i del diputat Elena en termes d'acords i de transaccions. Hem fet transaccions amb el diputat Elena. Hem fet acords amb el diputat Riba, que reconec que milloren part del nostre text, però... –on està el però? El però és que aquesta moció és la situació que tenim de l'equilibri o del precari equilibri que té aquest Govern; perquè amb el Partit Socialistes hem acordat, en gran part, el model de creixement econòmic –sí, hi estem d'acord–, però cap dels instruments de finançament. Ni un. Res. Zero.

I, per tant, això em defineix una mica quin tipus de govern tenim en el país. El Govern Illa és el Govern de la retòrica, de l'eloqüència, però no hi ha res de contingut. En política, moltes vegades, molts diputats..., quantes vegades hem dit que en política les coses han de ser i ho han de semblar? Normalment ho dius perquè intentes..., fas el que fas, però a vegades no ho sembla. No, és genial, lo del Govern Illa és exactament a l'inrevés; és el semblar, semblar, semblar i no hi ha res en el fer, no hi ha res al darrere. I crec que això per cent dies dona. Sí, consellera, dona per cent dies; per més..., no gaire més.

Perquè vostès volen semblar centrats i de centralitat –i dono fe que ho intenten al màxim–, però després, sistemàticament, pacten amb l'esquerra més conservadora. Aquests són els fets. Vostès semblen preocupats per defensar els interessos de Catalunya; el president Illa en aquesta sala, en sessions de control, molt molt molt preocupat per defensar els interessos, però després, quan anem a lo concret, ens demanen que ho fem... Bé, estan contents. De fet, consellera, vostè està contenta. L'altre dia, quan deia «si vostès, els de Junts, aconseguïen a Madrid ampliar el sostre de despesa, doncs, fantàstic.» I estan contents. Bé, sona bé. Però, però, però..., d'on formen part? Vostè és del PSC –diria del PSOE. Vostè té dinou diputats. Llavors, aquests, per a què serveixen exactament? Ahir, jo reconec que el president Illa va anar un pas més enllà. És que va estar content de si vostès a Madrid són capaços d'aconseguir la transferència de les competències d'immigració, que és el repte més gran que tenim en el país... I estan contents. Bé, sí, clar, perfecte. Però llavors, vostès, de què serveix...? Va fer una mica –perdoni, eh?– de vergonyeta. És a dir, per a què serveix

un govern de Catalunya? I per a què serveix un president de la Generalitat? I vostès volen semblar dialogants, i tenim un debat aquí, consellera, vam tenir un debat en el qual obrim la mà estesa, debatem pressupostos, arribem a la primera reunió de pressupostos i se'ns tanca la porta perquè se'ns diu: «Sí, que això ja ho estem acordant amb Esquerra i Comuns.» Bé, no vam veure ni mig número.

Bé, en qualsevol dels casos, jo crec que això dona per a cent dies, però no dona per a gaire més. Per tant, és el moment de mullar-se. Però, com que no sé si ho farà el Govern, sí que ho demano a la cambra en general. Aquesta és una moció que crec que proposa un model de creixement sostingut i compartit, però els recursos també. I els recursos no són res més que l'esforç dels catalans, i just és que l'esforç fiscal dels catalans, majoritàriament, sigui per incrementar el benestar dels catalans.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha tres grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer terme, per poder-les defensar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba Colom, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Conselleres... Com ha indicat el diputat Castellà, aquesta moció té bàsicament dues parts. La primera, referida al model de finançament. Es parla de les inversions, del pressupost, de les balances fiscals, de l'objectiu de dèficit, fiscalitat, deute de la Generalitat i condonació del deute del FLA. Podem afirmar que l'element central d'aquesta primera part rau en la proposta de finançament.

En aquest punt els hem presentat una proposta d'esmena que no han acceptat. L'esmena recull com a conceptes essencials la bilateralitat en la negociació del model de finançament. Que Catalunya recapti, liquidi i inspeccioni tots els impostos i augmenti substancialment la capacitat normativa. Que la gestió, recaptació, liquidació i la inspecció correspongui a l'Agència Tributària de Catalunya, i una aportació a la solidaritat i pels serveis prestats de l'Estat a Catalunya, que ha d'estar limitada pel principi d'ordinalitat. A la moció, vostès parlen, a més a més, de concert econòmic, incorporen que la llei ha de ser fora del marc de la LOFCA, incorporen el concepte de plena sobirania fiscal i normativa i no parlen d'ordinalitat.

Hom pot pensar, del que he dit fins ara, que existeixen diferències substancials, i segur que hi són. No obstant, resulta sorprenent quan comparem el text de la seva moció amb el seu programa electoral, i si volen, també amb la nostra esmena. Els hi llegeixo literalment el programa electoral de Junts per Catalunya: «Cal una llei de finançament per a Catalunya que cedeixi a la Generalitat, tal com es va acordar amb el PSOE a Brussel·les, els impostos generats a Catalunya. Aquesta llei ha de permetre traspasar per part de l'Estat a l'Agència Tributària de Catalunya les competències íntegres per tal de recaptar tots els impostos, gestionar-los i preveure, eventualment, una quota de solidaritat entre Catalunya i l'Estat espanyol i establir com a principi d'aquesta mantenir el principi d'ordinalitat.» No parlen en el seu programa electoral ni de concert econòmic, no parlen que ha de ser fora de la LOFCA, no parlen de plena sobirania fiscal i normativa i sí que parlen d'ordinalitat.

Deia fa uns moments que les coses han de ser i semblar; doncs a vegades també està bé que les mocions que els grups presenten s'assemblin una mica al seu programa electoral i no anem innovant, però en tot cas a la responsabilitat de cadascú recau aquesta qüestió. La reflexió que ens sembla oportuna i necessària és: està Junts ocupada en un tema central d'aquesta legislatura i pel futur de Catalunya com és el nou model de finançament o estan immersos encara en les astúcies o argúcies per marcar perfil o confrontar-se amb els seus adversaris polítics en el camp independentista?

Per nosaltres, en aquesta qüestió essencial per al futur de Catalunya, no hi caben tacticismes. I ja els hi faig avinent que reiterem el nostre compromís amb els acords

als que hem arribat per a la investidura. Mirin, vostès pretenen seguir mantenint una política basada en un model de suma zero, en el que bàsicament podem resumir que perquè Catalunya vagi bé, Espanya ha d'anar malament; el que els uns guanyem, els altres han de perdre-ho. Per nosaltres és un model que, sincerament, ha tingut alguns resultats, però es caracteritza per fracassos estrepitosos. El nostre model és un model de suma positiva, basat en la col·laboració i la cooperació, que estem absolutament segurs que donarà millors resultats. Perquè Catalunya hi guanyi ha de funcionar a Espanya. A ningú se li acut que, perquè hi hagi més inversions, hi hagi més recursos per al finançament..., això es pugui produir si Espanya va malament. Estem segurs, com els hi deia, que Catalunya i Espanya resultarem beneficiats superant aquesta etapa de fracassos del model de confrontació basant-nos en la normalitat institucional i en l'estabilitat econòmica.

En la segona part de la moció plantegen propostes amb relació al model de creixement. Tanmateix, en aquest sentit, els vull fer palès que el nostre model de creixement és incompreensible si només parlem de creixement –resulta absolutament incomplet. Per nosaltres, el model econòmic és indissociable del concepte de prosperitat compartida, d'un model de creixement inclusiu, en la terminologia de Mariana Mazzucato; un model de creixement, sí, però que ha de contemplar mecanismes perquè, segons els mateixos plantejaments de Mazzucato, aquest no passi només perquè els costos del creixement es socialitzin i els beneficis es privatitzin, com ha succeït en molts àmbits del creixement i la innovació, com telecomunicacions, internet i molts d'altres; però les seves propostes no ho contemplen. Un model, sobretot, inseparable d'aquells elements que fan referència a la predistribució –salaries dignes que contribueixin a reduir les desigualtats en origen– i de redistribució també de la riquesa, no només atenent a qui presta els serveis públics, sinó quins han de ser aquests amb l'objectiu de ser eficients, redistribuint i fent efectiu aquest principi de prosperitat compartida.

Com els deia, per nosaltres, el model econòmic d'un país, un model econòmic resulta incompreensible sense aquesta part, que trobem a faltar, sincerament, en la seva moció. No podem entendre una moció sobre model econòmic que no tingui en compte allò que alguns diuen «aquells que no poden seguir».

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Aliança Catalana ha presentat una esmena perquè les balances fiscals es calculin mitjançant el mètode de flux monetari, un mètode que mesura de manera més precisa el saqueig fiscal que pateix la nostra nació a mans de l'Estat, que la subjuga. Volem dades que fomentin el debat sobre el maltractament sistèmic que patim els contribuents catalans per prendre consciència tots plegats de la gravetat d'aquest assumpte. Vostès no ens l'han admès, l'esmena, suposem que en base al cordó sanitari que van signar agafats de bracet amb el PSOE. O això o són partidaris que imputin a Catalunya part de les despeses dels Borbons, de l'exèrcit espanyol o dels tribunals amb seu a Madrid. Podrien clarificar-nos-ho?

Demanen un nou sistema de finançament en forma de concert econòmic. Sembla que no es cansin de demanar peres a l'om, que diuen els veïns. No n'estan un xic tips, d'anar pidolant almoines? Aquest tarannà autonomista no contradiu els seus eslògans electorals? No es tracta de que Espanya ens doni una mica més; es tracta que ens deixi de robar-nos ho tot, inclosa la nostra llibertat política. I, en qualsevol cas, no tenien tan estacat el Govern espanyol? Ahir presumien d'aconseguir bons tractes, després d'haver-lo investit. Precisament li retreien al senyor Illa que ell tornava de Madrid amb les mans buides i vostès tornaven de Madrid amb les mans plenes. Coi,

doncs demanin-li el concert econòmic si hi tenen via directa! O és que de Madrid tornen amb les mans plenes, no de drets per als catalans, sinó carregats de monedes de plata? Roma paga traïdors, senyor Castellà?

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President, diputat Castellà... En primer lloc, agrair la col·laboració que ha fet possible, doncs, ens sembla que enriquir, amb les esmenes que hem presentat, la moció. Aquesta és la legislatura, ha de ser la legislatura del finançament singular. Ha estat una prioritat per a Esquerra Republicana; ho ha estat en la negociació de la investidura, i ho ha estat perquè és una prioritat del país. Ens hi juguem el futur, però ens hi juguem el futur concret de la gent, dels ciutadans i les ciutadanes del nostre país, dels catalans i les catalanes; ens hi juguem la qualitat dels serveis públics; ens hi juguem la competitivitat de la nostra economia. I és tan rellevant que és molt evident que aquesta legislatura ha de ser la del finançament singular i que, sense avenços concrets en finançament singular en el finançament del nostre país, no té sentit la legislatura; que sense el finançament singular i avenços concrets en aquest sentit, no hi pot haver pressupostos; que sense avenços concrets en aquest sentit, no hi pot haver pressupostos ni aquí ni a Madrid, almenys amb la majoria de la investidura.

Tenim, senyor Castellà, l'oportunitat. És evident que això no ho aconseguirem amb els qui parlen de *provincias y regiones* en el nostre Parlament cada dia. I tenim l'oportunitat ara d'avançar, i molt, en aquest àmbit. Tenim l'oportunitat d'aconseguir un finançament i un salt qualitatiu molt i molt important en el finançament del nostre país.

L'acord que vam signar parla de bilateralitat. L'acord que vam signar parla d'una agència tributària que gestioni, recapti, liquidi i inspeccioni tots els impostos. Això, indiscutiblement, comporta canvis legislatius. A l'acord que vam signar també es parla d'aportació pels serveis que presta l'Estat i de solidaritat limitada. En aquest sentit, doncs ho hem exposat, i ho va fer el president del nostre grup fa pocs dies a *Alternatives Économiques*, en una publicació que detalladament explicava tot plegat. És un canvi substancial, un canvi que fa molts anys que anhelàvem i que esperàvem. I en aquest sentit, doncs, estem segurs que la responsabilitat de tots farà que si aquest fet es concreta, tingui el suport majoritari d'aquest Parlament. Perquè ho necessitem, perquè és imprescindible aquest canvi i perquè, a més a més, en aquest àmbit, més que en cap altre, segurament, o tant com en molts, és imprescindible la unitat dels partits independentistes.

Compartim molts aspectes de la moció, per això la votarem favorablement. La que fa referència a les balances fiscals: efectivament, anem tard. S'han de publicar, aquí i allà. Esmenes que hem fet en l'àmbit del FLA, perquè la condonació del FLA, que tots reclamem, tal com es va acordar en el debat sobre el deute històric, té a veure amb l'infrafinançament històric de molts anys del nostre país i no tant amb el fet de la no execució de les inversions. Aquest és un element, sens dubte, però que no té a veure amb la condonació del FLA, i en aquest sentit anava la nostra esmena. Així com també els objectius de dèficit. No té sentit, no té sentit que aquella administració que dona resposta a les principals necessitats dels ciutadans i les ciutadanes —que són els serveis públics, que és l'educació, que és la salut— no tingui participació en aquests objectius de dèficit i que se'l quedi absolutament tot l'Estat.

Hem fet esmenes també en l'àmbit dels serveis públics de qualitat, als quals feia referència la moció. Efectivament, tenim un model en el que hi ha moltes entitats de caràcter social que participen en la prestació dels serveis públics, però també volíem subratllar la necessitat, doncs, de que els serveis públics..., des dels serveis públics es fa una feina imprescindible en aquest àmbit de la prestació de serveis.

La competitivitat és un element essencial, i ho és sempre: ho és per apostar per reclamar a l'Estat recursos per poder tenir una economia més competitiva, també ho és quan tenim l'oportunitat a Mont-roig del Camp de tenir una important inversió de valor afegit en el nostre país, i estaria bé que tots els grups donéssim suport a aquestes iniciatives aquí al Parlament, i també en els respectius municipis.

I, finalment, un missatge també al Govern: amb bon rotlle només, no s'aconsegueixen coses; s'aconsegueixen plantant cara i defensant els interessos de Catalunya, per sobre dels interessos de partit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, els diversos grups parlamentaris que no han presentat esmenes poden fixar la seva posició. En primer terme, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, senyores i senyors diputats, Catalunya, pel Partit Popular, ha de tornar a ser un motor econòmic d'Espanya, i superar la regressió de la nostra competitivitat i la nostra productivitat dels últims deu anys, per la paràlisi i les polítiques equivocades dels governs que ens han precedit i que ens han distanciat d'Europa, sobretot de la renda *per capita*. Per fer-ho és necessari estabilitat institucional, seguretat jurídica, però també coratge polític. I pensem que el Govern no té aquest coratge polític que necessita, pels acords que té amb Esquerra Republicana i Comuns, que l'hipotequen i li impediran fer les polítiques per assolir els objectius que diu que té. Per tant, des d'aquesta perspectiva no hi confiem massa.

És cert, com diu el senyor Castellà, que la moció té dos blocs diferenciats: tot el bloc de finançament i tot el bloc de creixement econòmic. Nosaltres estem en desacord amb el primer bloc, perquè plantegen un model de finançament en termes de poder polític. El concert econòmic és impossible. Una relació estrictament bilateral entre l'Estat i Catalunya no és real. No és real perquè Espanya és un país autònom, i per tant, des d'aquesta perspectiva, tots els acords de finançament s'han de prendre amb l'Estat i les comunitats autònomes en el si del Consell de Política Fiscal i Financera. I aquesta és la realitat. Per tant, els termes i els acords s'han de portar amb criteris de millorar els serveis públics, i no amb termes de repartir el poder polític, que és el que vostès volen i el que sempre defensen.

Però nosaltres volem parlar, en aquest cas, del model de finançament. El Partit Popular està d'acord en tenir un nou model de finançament, però un model de finançament per millorar la prestació dels serveis públics: la sanitat, l'educació, els serveis socials, la seguretat. Però, com deia, amb realisme polític, amb el marc de què tots ens hem dotat, i, a partir d'aquí, avançar.

Però també volem parlar del finançament dels catalans, perquè el finançament de Catalunya..., no és de Catalunya del que vostès parlen: és del finançament de la Generalitat. Però els catalans estan asfixiats per una política fiscal causada per la voracitat recaptatòria de la Generalitat, que llastra la nostra competitivitat i la nostra economia, amb un pes asfixiant d'impostos que cal reduir i cal rebaixar. Per tant, des d'aquesta perspectiva considerem que cal eliminar molts dels impostos que avui en dia ofeguen la nostra economia.

Balances fiscals. Miri, no entraré en el fons, per no caure en un exercici estèril de valorar les balances fiscals. Vostès ho plantegen per destacar la insuficiència del model de finançament, però saben perfectament que no és només això, perquè al final no és el terme pel qual estan les balances fiscals, sinó que és merament comptabilitat econòmica i política, però que tampoc es poden valorar a part, sense comptar amb les balances comercials i amb els fluxos financers privats. Per tant, des d'aquesta perspectiva, discrepem de la seva proposta.

Després denuncien la baixa inversió de l'Estat. Hi estem d'acord, l'Estat no executa els pressupostos en les infraestructures, que és un factor determinant de competitivitat; però, escolti'm, també la Generalitat ha impedit les infraestructures: a l'aeroport de Barcelona, la B-40 –nosaltres les reclamem–, de Terrassa, però també Granollers, que arribi també fins a Girona, totes les infraestructures de l'aigua, les infraestructures de la ronda Litoral de Barcelona... I, per altra banda, el pressupost de la Generalitat, que és el que ha de dotar de recursos i instruments de les nostres polítiques, doncs, considerem que és necessari que es presenti abans de que finalitzi aquest any.

Però, centrant-nos en el model econòmic, nosaltres pensem que amb les mesures que vostè presenta no és suficient, és insuficient. Per què? Perquè cal una reforma estructural, cal reduir l'intervencionisme de la Generalitat, facilitar l'activitat econòmica, introduir mesures de liberalisme, per eliminar les càrregues que avui dia pesen sobre el sector econòmic, i també sobre l'economia en general, que estan asfixiant amb càrregues burocràtiques..., amb tot el que és tota la càrrega impositiva que abans he comentat.

I, per altra banda, hi ha un tema molt important, que és cert que estem d'acord en canviar el patró de creixement de la nostra economia, molt centrada en el sector terciari, per passar més al sector del coneixement. I aquí es necessiten moltes ajudes per a la transferència de coneixement: des de la recerca a l'empresa, perquè veritablement es transformi en producte i amb un valor afegit, amb serveis i productes que millorin la nostra economia, i aquí sí que hi han llocs de treball de qualitat. Per tant, des d'aquesta perspectiva hi estem absolutament d'acord.

Nosaltres considerem que, a més a més, vostès també renunciïn a la col·laboració publicoprivada, perquè ara veiem que tot és col·laboració publicosocial. Miri, el pacte publicosocial està bé, però no renunciïn a la col·laboració publicoprivada, perquè és imprescindible comptar amb el sector privat; amb el sector privat per fer créixer l'economia. Però, si no hi ha creixement, no hi ha repartiment de la riquesa. I des d'aquesta perspectiva els serveis socials també estan molt condicionats en aquest creixement, i cal enfortir tots els elements de competitivitat de l'economia, per facilitar aquest creixement econòmic tan necessari per millorar la productivitat, que ens assimili i que ens convergeixi més cada vegada amb Europa.

Si vostès miren l'informe Draghi, totes les característiques d'elements de competitivitat que destaca són les que s'han d'introduir a Catalunya, però la debilitat del Govern i la seva dependència d'Esquerra i Comuns fan pràcticament inviable que hi hagi aquests canvis estructurals de l'Administració i de l'economia que facin possible aquest creixement.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Bé, bon dia un altre cop. Un cop més, Junts ens porta una proposta marca de la casa, fora de les preocupacions reals dels catalans, que pretén seguir enfrontant espanyols. I ens fa recuperar memòria i recordar que la seva formació és hereva de la màxima corrupció a Catalunya, responsable de la pèrdua industrial a casa nostra i de la crisi del món agrícola i, per culpa de les cessions del PSOE i del PP, autors del infern fiscal que vivim a Catalunya.

També fent memòria, però recent, vostès van tindre una temptació en el seu congrés, fa poc: apropar-se una miqueta –una miqueta–, només, a les receptes fiscals de VOX. I es van quedar fent el «cagarella», el ridícul, i defensant cap rebaixa fiscal en profunditat. I és que el seu amo, des de Waterloo, ha emplenat el seu partit de la més rància esquerra carrinclona i deixat l'oposició en mans de la nostra formació, en mans de VOX.

I la seva moció insisteix en la seva única recepta, que és errònia: ruptura i enfrontament. Proposen, en el punt 1 de la moció, el concert econòmic, que va rebutjar en Pujol i que suposarà més infern fiscal per a Catalunya i trencar la justícia i la igualtat entre les regions. I VOX defensem que totes les regions d'Espanya tinguin el mateix sistema de finançament (*aplaudiments*), fins que les suprimim.

En el punt 2 de la moció parlen del dèficit d'inversions. És una demagògia totalment barata. O fem el mateix entre 947 poblacions catalanes, a veure quin és el grau d'inversió de la Generalitat a cada poble, a cada ciutat? Prendríem mal, no?

Punt 3 de la moció, és correcte; aquest –nosaltres no som sectaris, com vostès– és correcte: hem de presentar els pressupostos a temps. I demostra una vegada més que la Generalitat de Catalunya està en fallida, perquè últimament no ho fa mai.

Punt 4 de la moció, balances fiscals, la seva batussa habitual contra Espanya, i és fals: els territoris no paguen impostos, paguen les persones, físiques o jurídiques, és a dir, les empreses. I, per exemple, a Catalunya, de cada cent euros que paguen els de Barcelona, dinou van a Lleida, a Girona o a Tarragona. I? Ens s'ha de preocupar? A nosaltres no ens preocupa res, perquè és una bogeria plantejar els impostos d'aquesta manera i fer balances fiscals, que també es podrien fer personalment: «Tu, quant aportes i quant reps?» També prendríem mal, perquè hi ha gent que està farta de pagar impostos perquè vostès després els malgastin. (*Aplaudiments.*)

I després venen una sèrie de punts que volen establir unes mesures de model de país –entenem que es refereixen a la nostra estimada regió catalana–, i les seves mesures, les de CiU i les de Junts, ja les porten posant en pràctica fa quatre dècades, des de que la Generalitat de Catalunya existeix, que, els ho recordo, no fa mil anys, fa quatre dècades, quaranta anys que existeix la Generalitat de Catalunya. I en tenim el resultat: destrucció de la indústria catalana, per la competència deslleial que vostès defensen; món rural amenaçat pels productes que venen de fora, que no compleixen cap de les normes que exigim aquí als nostres pagesos, i infern fiscal que vostès –els convergents, els de Junts, els d'Esquerra, els del PSC– han defensat que és per polir-se els calés dels catalans, malbaratar els diners i els pressupostos amb les seves xorrades polítiques i ideològiques.

I això és la seva moció, la seva recepta estrella: dividir Espanya, enfrontar catalans, I, per tot plegat, no a la seva moció, no a Junts i sí a que Catalunya torni a ser Catalunya.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. Senyor Castellà, li he de dir que m'ha sorprès la seva moció. M'ha sorprès perquè, clar, vostès plantegen una moció sobre el model econòmic de Catalunya, però és que darrerament la sensació que tenim nosaltres –jo diria, també compartida per una part de la societat catalana– és que vostès estan preocupats més pel model econòmic de les grans empreses espanyoles. Vostès s'han convertit (*veus de fons*)..., sí, vostès s'han convertit –ja ho eren sempre, de fet vostè hi té tradició també– en els màxims representants de les empreses, de les grans empreses multinacionals espanyoles; ho hem vist aquests dies. Això sí, sempre defensat, o disfressada cada defensa, dels interessos dels catalans i catalanes.

Però només cal repassar les seves actuacions en els darrers mesos. Vostès van votar en contra de la regulació del preu del lloguer a Catalunya i evitar el lloguer de temporada, bàsicament perquè vostès han decidit representar aquests 27.000 propietaris a nivell de l'Estat que tenen 1 milió de «vivendes». I en això no estem parlant de catalans i catalanes que tenen una o dues «vivendes» o tenen un o dos habitatges; estem parlant de persones físiques, però també jurídiques, fins i tot de la banca –del BBVA, de «la Caixa»...–, de fons d'inversió, que tenen una mitjana de, posem pel cas, cinc mil, sis mil... Per tant, vostès defensen aquests interessos.

El segon element –i jo crec que ha estat, no?, jo diria, palmari–, l'impost a les energètiques. Tot anava bé fins que el conseller delegat de Repsol va aixecar una cella i, ai las!, tots darrere a córrer, sobretot vostès darrere a córrer, perquè, clar, si nosaltres agafem quins són, només pràcticament el 2024, els sis primers mesos..., 7.700 milions de benefici net de les grans empreses energètiques d'aquest país; rècord, fins i tot un dotze per cent per sobre de l'any 2022, quan va haver-hi la pujada del preu de les energies per la guerra d'Ucraïna. I la meua pregunta és: això és defensar els interessos dels catalans i catalanes o del conseller delegat de Repsol i del conseller d'administració de Repsol?

Però no és una novetat, perquè, evidentment, si vostès parlen de model econòmic –i l'hi deia també el diputat Riba–, també podríem parlar d'ocupació; i vostès van votar en contra de la reforma laboral. De fet, recordo, literalment, paraules de la seva màxima representant a nivell del Congrés espanyol: «Els partits catalans estan acomplexats davant del sindicalisme espanyol», deien vostès. La meua pregunta és: ha funcionat o no la reforma laboral a la qual vostès van votar en contra? Quin és, en aquests moments, el nivell d'afiliats a la seguretat social a Catalunya? 3,8 milions de persones: rècord absolut que ha existit mai a la història del nostre país. La taxa d'atur a Catalunya, les persones que avui treballen a Catalunya..., no havíem tingut xifres iguals des de l'any 2007. Vostès hi van votar en contra. I jo li pregunto: vostès parlen del model econòmic de Catalunya, què votaran amb la recent proposta de la vicepresidenta i ministra de Treball, Yolanda Díaz, d'apujar el salari mínim a 1.166 euros? Hi votaran a favor o hi votaran en contra? Amb la reducció de la jornada laboral a trenta-set hores i mitja, el seu partit què votarà, a favor o en contra? Perquè quan parlem de model econòmic, quan parlem de productivitat –i ho deien també aquests dies, màxims representants dels agents socials– si volem millorar la productivitat del nostre país, cal abaixar hores treballades i augmentar salaris.

Per tant, jo crec que quan es parla, evidentment, de model econòmic, cal parlar també, evidentment, de fiscalitat. I a mi em sorprèn perquè crec que els debats els hem de fer, no?, com diria la meua àvia, *a calzón quitado*, no? I el punt 6 a mi m'agrada molt quan vostès fan servir subterfugis, no? Diuen: «revisar i actualitzar l'eficiència, l'eficàcia i la justícia de la cistella de tributs propis». Miri, quan vostès parlen de «revisar», parlen de «rebaixar impostos» –parlen de rebaixar impostos–; sí, no ens enganyem, tinguem el debat; és a dir, evidentment, per exemple, un impost propi, en aquest cas, l'impost sobre estades turístiques, la coneguda «taxa turística». Vostès creuen que s'ha d'apujar o s'ha d'abaixar? Nosaltres creiem que s'ha d'apujar, i que a part, que una part de la recaptació s'ha de destinar a polítiques d'habitatge, perquè clar, vostès parlen de model econòmic, però sembla ser que la situació de l'habitatge a Catalunya no impacta sobre l'habitatge.

I després hi ha un altre punt que també m'hi vull referir, que és el punt 12, quan es parla de col·laboració publicoprivada, que jo també estic d'acord amb la senyora Esteller, que fan servir aquest subterfugi de la col·laboració publicosocial. Parlen de l'estat del benestar, i tots sabem el que vostès plantegen. Senyor Elena, no se m'enfadi, si vostès estan acomplexats davant el model de Junts per Catalunya... Miri, l'estat del benestar, els serveis públics més val que els gestioni l'Estat. Ho hem vist amb les residències, i crec que vostès han après perfectament el que passava quan fons d'inversió, com en aquest cas del senyor Florentino, gestionen les residències.

En tot cas, l'hi insisteixo, crec –crec– que vostès s'han d'aclarir si defensen els interessos de Catalunya o defensen els interessos de les grans empreses espanyoles. Hi ha vegades que algú ho dubta.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, jo he pensat que avui, com..., a diferència de les comissions, ens trobaríem més, podria fer una cosa que no fos un discurs i intentar discutir una mica en termes econòmics, perquè entenc que avui ser de drete en termes econòmics i seguir parlant de que es defensen les empreses és difícil.

Coses importants. Estava citant Mazzucato, segurament ens trobaríem, perquè precisament lo que nosaltres defensem és que s'hauria de poder intervenir en empreses i que es podria haver de poder fer un cert control públic de segons quines coses.

Hi ha una cosa que a mi em preocupa molt i és que veient lo que fa Junts, veient com defensen l'impost..., o sigui com no defensen impostos a les energètiques que són capital estranger, veient com es colloquen a favor del rendisme, que vol dir que no hi hagi una economia productiva, no entenc que utilitzin les petites i mitjanes empreses com a escut humà per després plantejar les seves propostes. Entenc que estiguin perduts, perquè en el moment en què fins i tot el director econòmic del *Financial Times*, Martin Wolf, parla de les injustícies del capitalisme rendista, és difícil ubicar-se, i hem de dir que nosaltres votarem a favor de segons quins punts d'aquesta moció, perquè creiem que estan intentant emportar-se segons quines paraules, i no ho permetrem.

Quan vostès parlen de justícia impositiva no sabem de quina justícia estan parlant, perquè avui dia el problema és que, precisament, són els treballadors els que estan aportant més en aquest sentit, i és molt fàcil veure en termes d'IRPF.

Pensem que no té gaire sentit quan estem parlant de que s'internacionalitzi més i que s'exporti més quan tenim estructures com Mercabarna, que és una estructura pública que només s'està comercialitzant un divuit per cent de lo que es produeix aquí, i que Mercabarna pràcticament està operant com una sort d'immobiliària, que l'únic criteri que utilitza és el de millor postor a l'hora d'assignar les places. Llavors si volen tot això, estan demanant més intervenció, i no acabem d'entendre com es passen el dia parlant de la necessitat de que no hi hagi intervenció de l'Estat i en última instància, tothom, fins i tot la intervenció del grup del Partit Popular, estava parlant de que és necessari que es vagi movent l'economia del sector terciari cap al sector productiu. La sensació és d'incoherència absoluta.

Si volem un sector productiu, si volem que l'economia sigui productiva, lo que necessitem és fer..., deixar de tendir cap a la turisticació, deixar de donar *tota* la màniga ampla al rendisme, deixar de fer totes aquestes polítiques que en última instància defensen aquí i defensen al Congreso.

Però després ens parlen d'infern fiscal. Després ens parlen del que va dir Foment, que encara recordem quan parlaven de que per la via civil, fins i tot la penal o la criminal, aconseguirien que s'abaixessin els impostos. És gràcies a aquests impostos, precisament, que es poden muntar les estructures perquè la petita i mitjana empresa sigui competitiva. Perquè a hores d'ara, encara ara tot allò que pot fer l'empresa privada té a veure també amb lo públic. Perquè qui forma els treballadors? Lo públic. Qui fa que puguin formar part de moltes estructures?, què és la concertació publicoprivada? La concertació publicoprivada són formes de privatització que, en última instància, acaben servint perquè hi hagi processos d'acaparament i opcions que realment siguin comercialment rendibles per a aquestes empreses, perquè si no, no estaríem negociant com es negocien. I en tot cas, el que passa és que s'abaixen els interessos dels treballadors, s'abaixen els salaris, s'abaixa tot allò que tenen ells perquè encara hi ha marge de benefici.

Llavors, amb tot això, lo que veiem és que vam presentar una sèrie de mocions que és difícil votar que no, perquè d'entrada el sentit comú diria «sí, clar que tots volem que hi hagi una estructura de la petita i mitjana empresa»; «sí, clar que tots volem que sigui competitiva i que tots volem que se'n puguin sortir», però després les seves votacions, la seva política econòmica lo que fa precisament és que aquesta empresa no pugui sobreviure, perquè ja em diran com han de poder competir amb les macro-empreses, que són les que vostès, en última instància, defensen.

Llavors poc més a dir. La sensació és que ens diuen que s'ha de treure la burocràcia de les empreses, sí, ens sembla bé, hi estem d'acord; de la burocràcia de les persones quan en parlem?, per exemple. Perquè després estan en contra de mesures redistributives com la renda bàsica universal; llavors no ho sé. Nosaltres els demanàrem que un dia puguem tenir un debat seriós econòmic i que sàpiguen on es situen, perquè jo ja no sé si són neoliberals, si són liberals o si volen tendir a la socialdemocràcia en funció de la moció que presenten. Lo que sí que veiem és que, en canvi, quan han de votar voten sempre al costat del capital financer, voten sempre al costat del capital estranger, voten sempre al costat de grans empreses, que són precisament les que no permeten que hi hagi un teixit productiu rendible, i per això han de venir aquí a demanar que sigui l'administració qui ajudi a la petita i mitjana empresa, i en última instància, lo que veiem és contradiccions. Tantes contradiccions que esperem, igual que en la moció que després vindrà del PP sobre els autònoms, que deixin d'utilitzar tot aquest sector productiu per seguir defensant uns interessos que ja no són els d'aquest país.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula el diputat Antoni Castellà i Clavé. Té dos minuts per pronunciar-se.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, vicepresidenta. Com ja he anunciat, em ratifico, acceptem la majoria de les esmenes i les dos transaccions d'Esquerra Republicana i les esmenes del Partit Socialista en el bloc aquell que dèiem econòmic.

Respecte, a més, dels posicionaments, algunes coses molt ràpides. M'ha sorprès la intervenció del senyor Cid. Miri, molt bé, avui he estat molt bé i estic satisfet perquè fixi's que de tota la moció, de tota la part de model de creixement econòmic, no m'esmena res, no fa ni mig comentari, no contradiu res. Dono per entès que està d'acord amb el model. Bé, a poc a poc, van evolucionant; a poc a poc, ja s'aproximen. Ja està bé –ja està bé. *(Alguns aplaudiments.)*

Després, respecte a algun comentari..., diputat Riba, a veure, vostès confonen «confrontació» amb «submissió». És a dir, el que no pot ser és senzillament si no hi és Junts «apretant» a Corts espanyoles no hi ha increment de sostre de despesa. Si és per vostès..., però vostès hi estan d'acord; no hi ha més competències, però vostès hi estan d'acord. No, no confonguin el..., vostès és «que vagi bé a Espanya a costa de Catalunya» –no, a costa de Catalunya... Llavors és quan em coincideixen amb el Partit Popular, senyora Esteller. Diu: «És que vostè fa aquestes propostes de finançament en clau política». Oh, i tant, «de poder polític», i tant!

És que el meu objectiu no és salvar Espanya; el meu objectiu és la independència de Catalunya, clar que sí. I lo que ofega els catalans no és la part, poca i petita, que tenim de capacitat fiscal a Catalunya; lo que ofega els catalans són els 22.000 milions que paguem els catalans que se'n van i no tornen. Això és lo que ens ofega, diputada.

Per acabar, en qualsevol dels casos, el que crec que és essencial –i espero que tingui el suport d'aquesta cambra– és que es presentin els pressupostos. Els pressupostos, en aquests moments, els pressupostos de Catalunya –estem al desembre–, estan segrestats al despatx de la conselleria d'Economia.

Tregui els pressupostos del despatx, porti'ls aquí en aquest Parlament. Probablement això ja serà un mandat parlamentari. Llavors, sí, discutim, discrepem o acordem, però assumeixi la seva responsabilitat com a Govern.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt cinquè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques

302-00017/15

I el vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques, presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la, té la paraula la diputada M. Àngels Planas i Crous. Quan vulgui.

M. Àngels Planas i Crous

Bé, molt bon dia a tothom. Conselleres, diputats, diputades... Les denúncies per violència masclista en l'àmbit de la parella han crescut un tres per cent en els deu primers mesos d'aquest any 2024, un augment d'un 5,1 per cent de les denúncies per violència sexual.

Són dades que hem conegut aquests dies amb motiu del 25 de novembre, el Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona, que ens emplacen a una necessària reflexió sobre què fem i què podem fer com a societat, i des de la política, per acabar amb una xacra que ens deixa any rere any dades devastadores.

Perquè un total de setze dones a Catalunya han perdut aquest any la vida a mans de la seva parella i de les seves exparelles, una dada absolutament esfereïdora. És obvi que hem de plantejar una resposta integral a una tragèdia que afecta persones amb noms i cognoms, que impacta de ple en la vida dels seus familiars i, malauradament, també dels seus fills i de les seves filles.

Hi hem de seguir treballant, des dels diferents àmbits, com la prevenció, la sensibilització, l'atenció, la reparació a les dones que pateixen violència masclista, l'actuació policial i la justícia, però tenint clar el paper clau que juga l'educació en un dels pilars del nostre benestar com a societat. Som conscients que és un problema estructural i que té arrels profundes. Sabem que cal una implicació majúscula i titànica des de tots els àmbits institucionals i socials.

Hem d'admetre que no estem avançant prou. Ens preguntem què més podem fer tots plegats, i és per això que, des de Junts, considerem que és imperatiu incorporar la perspectiva de gènere a totes les polítiques que impulsem des del Govern de la Generalitat.

Cal implementar una estructura interdepartamental per poder vetllar per l'aplicació d'aquesta mirada feminista i transversal, treballar per la igualtat de totes les conselleries. Només així podrem donar resposta i actuar de manera efectiva contra la violència masclista des d'una perspectiva multidisciplinària. Per aquest motiu, demanem un informe que reculli les polítiques públiques específiques per abordar les desigualtats de gènere en els diferents àmbits d'actuació.

A la nostra moció també demanem aprovar la posada..., de tres eines fonamentals que actualment estan caducades, el pla estratègic d'igualtat de gènere, el pla director de formació d'igualtat de gènere i el programa integral contra la violència masclista. Proposem, abans d'acabar aquest any 2025, actualitzar l'informe d'execució anual de la transversalitat de perspectiva de gènere dels anys 22, 23, 24. També és necessari –i així ho detallem a la moció– fer una avaluació del desplegament de l'impacte de la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva d'homes i dones, de la qual l'any vinent se celebra el desè aniversari.

Per què demanem tantes dades? Per què tornem a demanar fer les enquestes, els estudis que fa temps que estan pendents d'actualització? Necessitem les dades, perquè cal comptar amb uns indicadors específics i de gènere per adequar les polítiques públiques a les necessitats presents.

Les nenes d'avui, les dones del demà, han de tenir una garantia de llibertat i també de seguretat. Han de poder gaudir de més i de millors oportunitats, i els hi hem també de garantir un futur d'esperança. Cal aconseguir per elles que la violència contra les dones sigui només un vestigi del passat.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per defensar les esmenes presentades, té la paraula la diputada del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, Elena Díaz Torrevejano. Quan vulgui.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia, diputats, diputades, consellera. Voldria començar la meua intervenció, doncs, agraint-li, diputada Planas, la interpellació que va fer durant el Ple anterior, tant en el fons com en la forma, i sobretot pels missatges que vostès van voler enviar, perquè és essencial i, sobretot, molt necessari de tant en tant, recordar que..., la necessitat de posar a l'agenda política la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques.

Bé, malgrat els avenços assolits, les dones encara continuem patint, continuem vivint discriminacions i opressions només pel fet de ser dones. Encara avui vivim en una societat, en una cultura patriarcal que no fa més que generar situacions de desigualtat per a la meitat de la població gràcies als privilegis adquirits per l'altra meitat de la població. Les administracions públiques, que haurien de tenir com a principal objectiu l'enfortiment del seu sistema democràtic, necessiten incorporar aquesta perspectiva de gènere en totes les seves polítiques per arribar a assolir un desenvolupament equitatiu i sostenible per a les seves societats.

Parlar de perspectiva de gènere no vol dir una altra cosa que tenir en consideració les diverses discriminacions a l'hora de dissenyar, implementar i avaluar les diferents polítiques públiques. Parlar de perspectiva de gènere no vol dir una altra cosa que reconèixer que homes i dones ens enfrontem diàriament a realitats, escenaris i dificultats diferents, i que aquests s'han de tenir en consideració per cercar solucions amb l'únic objectiu de promoure la igualtat d'oportunitats i de drets.

És important destacar que mantenir un sistema que no té en consideració aquestes diferències no farà altra cosa que perpetuar o fins i tot agreujar les dificultats ja existents, fent la nostra societat cada vegada més desigual, més injusta i, per tant, menys democràtica.

De què parlem quan diem que les dones encara patim discriminacions estructurals? Doncs parlem de fets com la bretxa salarial. Rebre, de mitjana, un vint per cent menys de salari té repercussions inevitables sobre la independència econòmica, sobre les pensions futures i, per tant, sobre el seu benestar futur. També parlem de l'accés a òrgans de decisió. A Catalunya, només el trenta-tres per cent dels càrrecs directius estan ocupats per dones. I encara avui dia, doncs, trobem segregació horitzontal i vertical al mercat laboral. Les dones ocupen majoritàriament llocs de poca responsabilitat, mentre que els homes dominen les posicions de direcció i comandament. A més, l'emprenedoria i les cooperatives també estan dominades pels homes, amb només un trenta-vuit i un vint per cent de participació femenina, respectivament.

Aquesta desigualtat estructural s'agreuja per la parcialitat i la temporalitat dels contractes laborals, que afecten desproporcionadament les dones. Aquesta realitat no només és injusta per a nosaltres, sinó que té conseqüències directes sobre el desenvolupament econòmic i social del nostre país. Un dels pilars per abordar aquesta problemàtica és la necessitat –i ho deia vostè, diputada Planas– de disposar de dades i d'indicadors fiables. La violència masclista i la desigualtat de gènere són fenòmens que no es poden combatre sense una anàlisi rigorosa i detallada. Cal entendre on són les barreres per poder-les tancar i poder-les transformar. Per això, doncs, nosaltres considerem que l'ICD ha de tenir un paper essencial en aquesta matèria. Cal convertir-lo en un veritable *hub* d'innovació, de recerca i de formació de polítiques públiques d'igualtat de gènere.

Un altre element central és la corresponsabilitat en les cures. Les dones s'han incorporat de manera massiva al treball productiu. En canvi, doncs, no s'observa en general una implicació masculina en termes de corresponsabilitat de la mateixa ma-

nera. Les dificultats per conciliar la vida laboral, la vida personal i la vida familiar perpetuen aquestes desigualtats. El temps ha de ser considerat com un dret de la ciutadania i, per això, cal impulsar polítiques que garanteixin una distribució equitativa en les tasques de cura.

Ja per acabar, la incorporació de la perspectiva de gènere a totes les polítiques públiques no és només un compromís ètic, sinó una necessitat per construir una societat més justa i igualitària. La història del progrés, la història de la democràcia, no és cap altra que la lluita per l'abolició de les diferents discriminacions. I no ens n'oblidem: sempre, sempre hi han nous drets per consolidar, noves conquestes per abordar i noves discriminacions per abolir.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la diputada Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, vicepresidenta. Molt bon dia a totes i a tots. Mirin, fa quaranta anys que a nivell internacional es va començar a plantejar la necessitat d'incorporar la perspectiva de gènere a totes les polítiques públiques per part de tots els poders públics, a tots els nivells. Això era a la Conferència Mundial de les Dones de Nacions Unides a Nairobi l'any 1985. L'any que ve en farà trenta de la plataforma d'acció de Beijing en la Quarta Conferència Mundial, on quedava establert com un mandat internacional, com un principi d'actuació. I Catalunya va ser pionera en la incorporació de les eines de la transversalitat o del *mainstreaming* en la planificació pública, amb un impuls decidit de l'equip de la Marta Selva al capdavant de l'ICD durant el Govern tripartit.

La Llei 17/2015, d'igualtat efectiva de dones i homes, va recollir tots aquests instruments, que són fonamentalment als que la moció de Junts hi posa èmfasi. Per tant, ple suport a aquesta moció. Ja coneixen el sentit del vot, que serà positiu. I agraïm que s'hagin acceptat diverses de les nostres esmenes, que reconeixem que eren elements menors i que no afectaven el contingut de la moció.

Per molt que la moció no plantegi elements nous –com deia, són els instruments que ja venen recollits–, crec que igualment és important que la cambra reiteri aquest suport a la perspectiva de gènere com a principi rector, com a principi d'actuació, especialment en un context en què els atacs de l'extrema dreta busquen deslegitimar les polítiques d'igualtat i que s'acusa la perspectiva de gènere de ser un instrument ideològic, quan és tota una metodologia de planificació pública sustentada acadèmicament, avalada per organismes internacionals i que millora l'eficàcia, la justícia, l'equitat en les polítiques públiques.

Dit això, permetin-me que subratlli la rellevància que ha tingut la creació del Departament d'Igualtat i Feminismes la legislatura passada per fer efectiva la perspectiva de gènere en el conjunt de l'acció del Govern, però també sobre l'activitat parlamentària. Perquè, si existeix una comissió d'igualtat i feminismes, és perquè existeix un departament específic.

Una capacitat molt més potent, deia, de transversalitzar la perspectiva de gènere no només des de l'ICD, sinó des de totes les estructures, les secretaries i direccions generals del Departament d'Igualtat i Feminismes. Perquè, diputats i diputades, seure a la taula dels grans importa; això, en tots els casos. Perquè la presència en el Consell Executiu, en el Consell Tècnic permet molta més capacitat negociadora. Per exemple, poder mantenir les esmenes dels informes d'impacte de gènere de l'ICD en el moment de pactar amb els diferents departaments els projectes normatius.

També, capacitat de vet, quan s'escau, en iniciatives que no assoleixin els estàndards de les lleis d'igualtat. Però de manera més fonamental la capacitat de fer un *mainstreaming ex ante*. I d'això no n'havíem trobat precedents a nivell internacional.

Ex ante amb tots els departaments, que vol dir coordinar, codissenyar, coimplementar amb el conjunt de departaments. N'és un exemple el pla nacional de prevenció de les violències masclistes, on, a mesura que el discutíem amb els diferents departaments, anaven aflorant diferents iniciatives, fossin campanyes, protocols, accions puntuals, que passaven a ser revisades, coordinades perquè tinguessin aquesta coherència i s'incorporaven al pla, però ja des d'una mateixa perspectiva que pogués seguir amb l'instrument clau que és el protocol marc.

Per això, els instruments més clàssics quedaven curts i no reflecteixen tota la potència que ha tingut el redisseny de la transversalitat. Perquè, a més, ja no és només de gènere; en tot cas, és de gènere interseccional. Però és que, a més de la perspectiva de gènere interseccional, cal incorporar també, transversalitzar, els diferents principis d'igualtat –el de la perspectiva LGTBI, el de la perspectiva d'igualtat de tracte i no discriminació, el de la perspectiva antiracista. I tot això queda reflectit en el conjunt, també, de formacions que s'han impartit al personal de les administracions de la Generalitat i del conjunt del món local, sis-centes, arribant a més de 24.000 persones. I això va molt més enllà del pla director de formació de l'ICD que preveu la llei.

Passa una mica el mateix amb el pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere. Heretàvem un pla que tenia 353 actuacions, 190 objectius. Això és ingovernable. Això són accions puntuals, fragmentades. Per tant, el que calia eren plans d'actuació que tinguessin en compte necessitats immediates, però també qüestions estratègiques, i treballar-ho de manera interdepartamental, com l'estratègia nacional de drets sexuals i reproductius, el pla de mobilitat i gènere, un model d'educació sexual integral, un protocol en casos de feminicidi i un pla d'acció contra el racisme, comissions clíniques de gènere en els hospitals, la feminització dels cossos de seguretat, l'estratègia d'igualtat de gènere a la ciència...

En fi, també, la recuperació de l'enquesta d'usos del temps és el que permetrà, precisament, poder calcular la distribució desigual de les tasques... –(*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Amb això acabo, ja, vicepresidenta– ...de cures i domèstiques.

I, per tot això, ens segueix semblant inconcebible que aquest departament hagués estat a punt de desaparèixer i que gràcies als dos acords d'investidura s'ha pogut mantenir. Perquè el que garanteix que la transversalitat de gènere sigui veritablement efectiva és que existeixi una estructura específica.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada María Belén Pajares Ribas. Quan vulgui.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora vicepresidenta. Honorable consellera, senyores i senyors diputats, em pertoca posicionar el meu grup parlamentari en aquesta moció que presenta la diputada Planas en nom del seu grup parlamentari. Nosaltres veiem que en aquesta moció que avui ens presenta aquí hi han dos parts diferenciades: una que té a veure amb la violència masclista i l'altra que té a veure amb tot allò que parla de les perspectives de gènere.

A la primera, que és la que fa referència a la violència masclista, ja li avanço que hi donarem suport. El Partit Popular es reafirma en el seu compromís en la lluita contra la violència de gènere i en el suport a les víctimes. La crua realitat, i no entraré en dades perquè penso que tots les coneixem, demostra que no ens podem relaxar i que hem de seguir avançant de forma decidida en l'erradicació de la violència contra les dones, condemnant els maltractadors i continuant sensibilitzant tota la societat, perquè estem davant d'un problema que afecta a tota ella.

Jo faré una intervenció més extensa en aquest punt en la moció que presentarà el grup d'Esquerra Republicana, i ho deixo aquí. I passo, ja, a la segona part, en què crec que vostè ha dividit la seva moció, la que correspon a tota una sèrie d'actuacions on l'eix central és la perspectiva de gènere a les polítiques públiques.

Aquest concepte, el de la perspectiva de gènere com a impulsor de la igualtat entre homes i dones, és un dels compromisos que es va assolir a la conferència l'any 95 de Pequín –s'hi ha referit una altra diputada– i té a veure amb l'accés equitatiu a les oportunitats socials, econòmiques, laborals, culturals i educatives. I dic això perquè han passat molts anys i la igualtat entre homes i dones que buscava aconseguir, finalment, pensem que ha quedat diluïda en el propi concepte, el de la perspectiva, i que fins i tot pot acabar sent discriminatori respecte a altres col·lectius.

Aquesta visió creiem que ja existeix i que cal no incidir-hi més. Existeix metodologia, treballs en xarxa, entre altres coses. Perquè, senyories, què és lo realment important? Lo realment important és passar a l'acció, perquè la visió ja la tenim. Les dones lo que demanen són polítiques transversals que siguin efectives a tots els àmbits, des de l'educació gratuïta per als infants de zero a tres anys, passant per les ajudes a les dones autònomes o les dones rurals, col·lectiu invisible per a la majoria de les polítiques públiques.

La senyora Planas ens demana l'elaboració de tot un seguit d'informes, alguns entenem que interessants, com el de la bretxa salarial o quin és l'impacte econòmic del treball domèstic i de les cures, on encara està molt present la feina que fan les dones com a cuidadores de la família, tasques poc prestigiades i reconegudes. Però, clar, un cop recopilades totes les dades, lo que cal després és proposar actuacions que millorin la vida de les persones i de les dones. Perquè, si no, la moció, doncs, malauradament, quedarà en no res.

Bé, no del tot. Vostè posarà el Govern a treballar fent informes que passaran per la nostra comissió, la Comissió d'Igualtat i Feminisme, on es presentaran. Però, un cop fet això, ha d'haver-hi una translació a la realitat del dia a dia, perquè els problemes de la majoria de les dones en el seu dia a dia els hi asseguro que estan molt lluny de tot això, de tot lo que estem parlant en aquest hemicicle: dels plans, dels programes, dels protocols marc, de les comissions, de les conferències. Lo que necessiten és que toquin de peus a terra i que donin solucions efectives i reals als seus problemes i necessitats.

Moltes gràcies, senyories, senyora vicepresidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bon dia a tothom. Bien, nos llevan a votación una propuesta que pretende seguir imponiendo la perspectiva de género como un elemento clave y transversal en todas las políticas públicas de la Generalitat de Catalunya.

Bien, para aportar un poco de *seny*, el concepto de perspectiva de género no es sinónimo de igualdad. Porque, miren, bajo el mantra de su perspectiva de género, se excusan para despilfarrar millones de euros, y lo vemos con la estructura de la Generalitat, ¿no?: con estructuras públicas, organismos, estudios, planes y varias chorradas, porque son chorradas ideológicas que no tienen en absoluto ningún beneficio tangible hacia nuestros vecinos. Ustedes aplican la perspectiva de género pues como si fuera una especie de pócima mágica, ¿no?, que va a solucionar todos los problemas que tienen los catalanes. Y eso no es así. De hecho, 472 millones de euros se destinaron el año pasado a perspectiva de género, sin contar con el despilfarro de los más de 130 millones del Departamento de Igualtat i Feminismes; más de 26 millones de euros para aplicar criterios de género a todas las líneas de subvenciones de

artes escénicas, música y arte virtual; más de 4 millones a subvenciones a entidades dentro del Departamento de Igualdad y Feminismos, y podría seguir.

Y es que en Cataluña se ha llegado a un momento que se ha llegado a lo absurdo, ¿no?, porque ahora ya incluso se empieza a hablar de cosas tan absurdas como, por ejemplo, hablar de urbanismo con perspectiva de género, como si el ancho de las aceras fuera una cuestión del patriarcado. Es que es completamente absurdo. También nos encontramos que se empieza a hablar, y no ya en esta legislatura, sino en la legislatura pasada..., cuando se habla en temas de salud con perspectiva de género; cuando se habla en temas de pobreza, *també amb perspectiva de gènere*; cuando se habla de *l'estratègia nacional, l'estratègia de la bicicleta* –y esto lo he visto yo en la legislatura pasada–, *també amb perspectiva de gènere (alguns aplaudiments)*; cuando se habla del mundo rural, *també amb perspectiva de gènere*, o cuando se habla, por ejemplo, en temas de matemáticas en las escuelas, *també amb perspectiva de gènere*. Para que vean al absurdo a que se ha llegado con este concepto de «perspectiva de gènere».

Porque, miren, incluso –y esto no es una broma, muchos que estamos ligados al municipalismo sabemos que esto está empezando a pasar– hasta con el diseño de los parques infantiles se están empezando a pensar, incluso a aplicar en algunos municipios, criterios de género; en los parques infantiles. ¿Qué es lo que acabaremos viendo? ¿Se tendrá que decir adiós al tobogán por ser demasiado masculino? Adiós a las casetas..., eh?, a les casetes que hi ha en els parcs infantils per ser massa tradicionals. ¿Acabaremos teniendo contenedores... –ara que s'està posant tan de moda, no?, malauradament, el porta a porta–, contenedores no binarios? (*L'oradora riu.*) Es que, sinceramente, hemos llegado a lo absurdo. (*Aplaudiments.*)

¿Qué quiero constatar con ello? Que Cataluña necesita políticas serias. Si ustedes salen a la calle y van con esta moción, los catalanes se van a reír en su cara. Hay que centrarse en los problemas reales de los catalanes: la inseguridad, el acceso a la vivienda, las dificultades que tienen económicas para poder llegar a final de mes. Y una de las cosas que urge es la protección de las familias, y para ello debemos conocer el impacto que tienen las políticas públicas hacia las familias. Por eso nosotros pedimos que, frente a su perspectiva de género, se incluya la perspectiva de familia.

Y, en ese sentido, les quiero poner un ejemplo muy claro, ¿no?, porque siempre se habla y nosotros proponemos la incorporación de la perspectiva de familia en las políticas públicas, en este caso de la Generalitat de Catalunya. ¿Y qué quiere decir eso? Pues, por poner un ejemplo muy claro, ¿no?, una reforma fiscal, pues, debería tener en cuenta si eso es algo que afectará a la carga económica de las familias o si eso es algo que afectará negativamente a la natalidad. También en temas de vivienda se puede incorporar la perspectiva de familia, en temas de urbanismo, en temas de espacios públicos y, en definitiva, en todos los temas que se impulsen desde la Generalitat de Catalunya. Por lo tanto, frente a su perspectiva de género, nuestra perspectiva de familia.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats, diputades... Per a «xorrades» les que acabem de sentir en els darrers cinc minuts. Deuen estar d'acord amb mi o no? (*Aplaudiments.*) I jo demanaré disculpes a la diputada de Junts per Catalunya que ha presentat aquesta moció, perquè robaré una mica de temps del que tenia previst per parlar de la seva moció per fer una miqueta de pedagogia i explicar que l'urbanisme amb perspectiva de gènere, per exemple, el que fa és garantir que tots els carrers tinguin prou il·luminació perquè les dones puguin caminar segures a la nit pel carrer. Això és urbanisme amb perspectiva de gènere. Per exemple, carrils bici amb pers-

pectiva de gènere és assegurar-se que els carrils bici estan prou aïllats i a prou distància de per on van els cotxes, perquè moltes dones, quan van en bicicleta, pateixen agressions per part dels conductors, que els hi diuen coses i que les amenacen amb la seva proximitat. Un pati amb perspectiva de gènere és un pati en el que el futbol no ocupa tot l'espai físic i arracona totes les nenes que no juguen al futbol per donar predomini a un esport que pràcticament i bàsicament, per desgràcia, el practiquen homes. Per tant, menys «xorrades» i més llegir, diputades de VOX. *(Aplaudiments.)*

I ara sí, entrarem al contingut de la moció que ens han presentat, que és una moció que nosaltres creiem que diu moltes coses que són interessants, però que algunes de les coses ja freguen una miqueta l'obvietat, com el primer punt. És evident que la violència masclista és una vulneració dels drets humans. Portem dinou dones i nenes assassinades, i amb els seus fills, aquest any només a Catalunya. Per tant, és evident que estem en una emergència i que no s'estan prenent les polítiques necessàries per fer front a aquesta emergència. Per tant, tot i que sigui obvi, cada vegada que s'hagi de dir, nosaltres hi serem i ho repetirem.

Però el que ens preocupa més de la moció és que tornem una mica a una cosa que ja fa molt de temps que fem, que és que, cada vegada que parlem dels temes de transversalitat i de perspectiva de gènere, centrem tots els esforços en fer més plans, més plans directors, més avaluacions, més informes, més dades, i a vegades poques polítiques concretes focalitzades en garantir aquesta transversalitat. I ens sembla que, tot i que la moció el que fa sí que és desenvolupar molts d'aquests plans, programes, plans directors que hi han a la Llei 17/2015, segurament aquesta llei té altres «falències» i altres problemes que s'haurien d'entomar, com posa de manifest l'avaluació que es va realitzar fa poc.

De fet, l'avaluació d'aquesta llei està publicada des del 2022. No sé si cal tornar a fer una avaluació d'una llei que es va avaluar fa molt poc. Com a mínim, per a les polítiques públiques necessites una perspectiva de cinc anys per poder veure com ha evolucionat. Si tenim una avaluació publicada fa tot just dos anys, potser que entomem el que ja hi ha en aquesta avaluació i hi posem remei i fem les modificacions que calguin per reforçar i enfortir aquesta llei, que un dels problemes que té, bàsicament, és que la majoria de les coses que fa són recomanacions, no obligatorietats, i, per tant, ha tingut realment molt poc impacte en aquesta igualtat entre homes i dones.

Però, a banda d'això, jo sí que li voldria recordar al Grup de Junts i a la diputada de Junts, que potser no està al cas, que l'organisme responsable d'aquesta transversalitat i aquesta perspectiva de gènere és l'Institut Català de les Dones. Un Institut Català de les Dones que el 2010 tenia 12 milions d'euros i que quan van arribar Convergència i les seves retallades va reduir el pressupost d'aquest organisme fins als 8 milions d'euros. És a dir, durant deu anys, Convergència i Unió, ara Junts per Catalunya, el que va fer és retallar l'organisme que s'ha d'encarregar de fer tota aquesta perspectiva i tota aquesta transversalitat, que només va començar a recuperar pressupostos amb la negociació dels pressupostos del 2020 amb el president Torra i el conseller d'Economia Aragonès en aquell moment.

Per tant, tanta aposta per la transversalitat i la perspectiva de gènere per part del seu espai s'hauria d'haver concretat en no retallar els recursos de l'organisme que ho ha de fer. Un organisme que, a més a més, penjava de Presidència. Ara, a partir de la conselleria d'Igualtat i Feminismes, ha passat a dependre de la conselleria d'Igualtat i Feminisme. I, efectivament, coincidim que tenir aquesta conselleria ha ajudat a treballar aquesta transversalització i aquesta perspectiva. Però el que vostès van fer en tots aquells anys que van governar va ser retallar les polítiques d'igualtat, les polítiques que garantien aquesta perspectiva i aquesta transversalitat.

Per tant, ara, benvinguts una miqueta a aquesta majoria i a aquest consens, i ens alegrem de que per fi s'adonin que la perspectiva i la transversalitat és necessària, però que per a això calen recursos, no retallar-los.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; bon dia a tots i totes. Coincidim que és una moció amb bastants obvietats, que desenvolupa plans, informes que ja existeixen. Bé, és difícil votar-la en contra i, per tant, nosaltres la votarem a favor. Però és veritat que dona per fet..., bé, aprofundeix poc i dona poques idees noves. Tot i això, sí que és important que insistim en aquesta importància d'incloure la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques que desenvolupem.

I, a més, moltes vegades, quan estàs desenvolupant una política, et pregunten: impacte de gènere amb aquesta política? I pots triar entre impacte nul, positiu o negatiu. Penses: «Com pot ser que encara puguem pensar que hi ha una política que tingui un impacte nul en el gènere?» Perquè, si no apliquem aquesta perspectiva de gènere, el que fem és mantenir estructures que discriminen i reforçar el patriarcat. Per tant, és necessari que incorporem aquesta perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques. I això el que vol dir és que, quan estiguem dissenyant aquestes polítiques, pensem en totes aquelles realitats que existeixen i que impacten en la vida de les persones: les dobles i triples jornades, la feminització de la pobresa, les violències. I que, en base a tot això, tenint-ho en ment, és com dissenyem les nostres polítiques.

La moció, al seu punt 7, parla de presentar un informe a la Comissió d'Igualtat i Feminisme en un termini d'un any. Per cert, tots els terminis han estat generosament ampliat gràcies a les esmenes del PSC; per tant, totes les propostes que es fan aquí doncs tindrem a bastament temps per treballar-les. Doncs això, aquest informe que reculli les diferents actuacions de tots els departaments. Estem parlant de que ens expliquin totes les actuacions que es faran, amb tota la transversalitat de tots els departaments. Hi estem d'acord. Pensem que fer el seguiment d'aquests informes ens permetrà avaluar el compliment real, no?, i que s'expressa en aquesta moció. Veu-rem on arriba.

Com dèiem, hi han molts punts on es demana elaboració de diversos plans, programes, informes, i coincidim que no ens podem limitar a fer aquests plans i tenir-los al calaix, sinó que el que cal és aplicar polítiques reals que incideixin en la vida, garantir els recursos, garantir l'execució i el seguiment. I ara mateix, que estan en procés d'elaboració els pressupostos per al proper any, pensem que és una oportunitat important per elaborar aquests pressupostos incloure no només aquesta perspectiva, sinó també indicadors que ens permetin avaluar l'impacte en el gènere de totes les propostes que apareixen.

Hi han dos temes que ens agradaria també recalcar. Hi ha uns punts que ens demanen recopilació de dades econòmiques i la seva publicació en forma de dades obertes. Creiem que la publicació en forma de dades obertes i segregades és molt important perquè et dona accés també a poder avaluar-les i analitzar-les. Però volíem fer dos esments aquí. En el tema de la bretxa salarial, creiem que no és només un tema o una qüestió de gènere, sinó una expressió de com el capitalisme valora més el treball masculinitzat que el feminitzat i com s'invisibilitzen les tasques reproductives i es monetitzen les desigualtats. Quan Junts ens proposa estudiar la bretxa salarial, pensem que no és només això. O sigui, ha de ser conscient que també el que hem de fer si volem acabar amb aquesta bretxa salarial és també deixar de prioritzar el benefici empresarial per sobre de les persones.

També hi ha un punt en el que es parla de la tasca de cuidar infants i persones grans i dependents, d'avaluar l'impacte econòmic. Creiem que aquí també és important recalcar que cuidar és feina i que cal que es reconegui com a tal. Cuidar durant tota la vida afecta el vuitanta-set per cent de les dones i, si no es mesura ni es cotit-

za, el que fem és condemnar a la pobresa. Cal regular les cures com qualsevol altre sector laboral, perquè, mentre no ho fem, mentre es considerin responsabilitats privades, les desigualtats de gènere es perpetuaran.

En definitiva, la perspectiva de gènere creiem que no ha de ser un afegit, sinó una necessitat innegociable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En darrer terme, en representació del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El feminisme és una lluita noble, necessària, imprescindible. Però vostès l'han convertit en el joc dels disbarats. Volen dur-ho tant al límit que no s'adonen que generen justament l'efecte contrari a la societat: com més extravagants i radicals són les seves propostes, més rebuig i desafecció generen. No calia cap conselleria d'Igualtat i Feminismes, perquè totes i cadascuna de les conselleries i dels departaments d'aquesta institució ja tenen el deure inherent de vetllar i batallar per la igualtat.

Però la capacitat d'Esquerra Republicana per crear noves guinguetes va veure en el feminisme l'esquer perfecte: «De cara a la galeria semblarem progressistes i de cara cap endins, doncs guaita, col·locarem la germana de l'exconsellera Vergés i quatre amiguets més.» I ara Junts s'afegeix a la festa i demana agilitzar els tràmits per concedir les subvencions de 2024 del Departament d'Igualtat i Feminismes. Em faran repassar la llista de contractats. No deu ser que ara també hi tenen parents seus?

Un departament que es dedica a sancionar el lliure pensament i a subvencionar entitats marroquines com Ibn Battuta, encarregades de promoure la misogínia islàmica i d'empaitar judicialment els batlles que fiscalitzen el padró per evitar frauds i astúcies.

Vostès creuen que subvencionant aquestes associacions que defensen lleis religioses de fa 1.400 anys i que consideren que la dona s'ha de tapar perquè provoca sexualment contribueixen a la igualtat i al feminisme? M'amoïna un xic, eh?, el concepte que tenen d'igualtat i feminisme.

De fora estant, saben què sembla? Fa l'efecte que perceben la dona com el sexe inferior a qui cal protegir i a qui cal promocionar. Cert grau de paternalisme es podria entendre, però en excés no és contraproductiu?

Les seves discriminacions positives per accedir als llocs de treball han devaluat els mèrits i aptituds de les dones que optaven a aquestes places perquè, de cop i volta, tothom qüestiona si hi han accedit perquè s'ho mereixien o perquè calia complir quotes. Això és un greuge per nosaltres, perquè som perfectament capaces d'arribar als llocs més alts sense haver de menester ni padrins ni lleis coercitives.

Mai no s'havien invertit tants recursos en polítiques feministes i mai no hi havia hagut tanta aflluència d'agressions, assetjaments, violacions i assassinats. Hom diria que no han encertat gaire la metodologia de treball. Segur que han identificat bé el problema?

Volen dir que el problema no és que massa sovint centren els esforços en un àmbit reduït de víctimes i n'exclouen interessadament d'altres? Acliquen els ulls i diuen: «No, no, això no és pas masclisme ni misogínia; això és multiculturalitat, diversitat, riquesa.» Farien bé de destapar-se els ulls i afrontar la realitat, encara que sigui dura.

Han deixat entrar immigració procedent de països a on no existeixen els drets de les nenes ni de les dones. Si no tenen valor d'actuar contra això que han importat, no perpetuïn l'errada. No poden omplir el país de misògins i llavors dir que cal crear conselleries, abocar recursos i agilitzar subvencions. Volen preservar els drets de les dones i reduir la discriminació i la violència que pateixen? No obrin més punts liles; tanquin fronteres.

I, davant la lliçó que han intentat donar-nos aquí, avui, em ve al cap una pregunta. A les eleccions al Parlament de Catalunya, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana

na i PSC quantes caps de llista dona han tingut? Quantes? Ja els hi responc jo: cap. Bé, Junts en va tenir una, però a última hora hi va haver de ficar un home al capdavant perquè havien de menystenir la senyora Borràs, oi? Si vostès creuen en la discriminació positiva realment, per què no l'apliquen? Quan passin de la teoria a la pràctica, avisin-nos i en tornem a parlar.

El president

Gràcies, diputada. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. Bé, jo me centraré en solucions, després de tot el que hem escoltat aquí. Per tant, donar les gràcies a les aportacions que s'han fet amb esmenes, i també... Algunes les hem acceptat; les altres, doncs, les hem transaccionat. I, per tant, les solucions és arribar a un consens, un consens ampli. És un repte de país el que tenim avui aquí, que afecta, evidentment, tota la societat, tan a nivell social com econòmic, com democràtic. I és una responsabilitat compartida per tots nosaltres i que exigeix que puguem treballar tots conjuntament per arribar a unes solucions; unes solucions que passen, en primer lloc, per obtenir dades. Si no tenim dades de què fem... Sabeu que la societat ha canviat molt ràpidament. Ara mateix les xarxes evolucionen molt ràpid i les dades que teníem fa dos anys no són les mateixes que ara. Si fem unes dades noves, podem actuar, podem modificar i podem fer el que calgui..., necessari.

I, per poder fer totes aquestes coses, evidentment que necessitem tenir un pressupost, evidentment que necessitem diners, i no és en absolut malbaratar econòmicament absolutament res.

Per tant, jo crec que hem de treballar tots conjuntament perquè puguem avui aconseguir, doncs, que la gent se senti segura en el nostre país. Amb alguns dels discursos que s'han fet aquí, evidentment que no se sentiran segures de cap de les maneres les nostres joves, els nostres joves i les nostres dones.

Per tant, jo, per acabar, donar les gràcies als grups que han donat suport perquè tiri endavant aquesta moció i que, a partir de les dades que obtindrem, a partir d'aquesta moció, puguem actuar i puguem treballar tots conjuntament, que passarà, evidentment, per la conselleria d'Igualtat i per tots els departaments que hi ha les polítiques..., que fan polítiques de gènere.

Moltíssimes gràcies a tothom.

El president

Moltes gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 20 a 23 de l'ordre del dia, un cop substanciat el punt número 5.

Si els serveis de la cambra també poden avisar el conseller de la Presidència per poder afrontar aquest cinquè punt, els ho agrairia.

Intervenció en el Ple de la síndica d'Aran

351-00001/15

Eth cinquau punt der orde deth dia ei era intervencion en Plen dera sindica d'Aran. D'acòrd damb er article 201.2 deth Reglament, era Mesa e era Junta de Portaveus deth Parlament acordèren era compareishença dera sindica d'Aran entà debàter sus era situacion d'Aran e eth desenvolupament deth son autogovèrn.

En nòm dera cramba me platz de salutar es mèmbers deth Conselh Generau d'Aran e deth sòn gabinet qu'aué mos acompanhen.

Dongui era paraula ara sindica d'Aran, senhora Maria Vergés Pérez.

(Aplaudiments.)

La síndica d'Aran (Maria Vergés Pérez)

Gràcies, president. Bon dia, illustres diputats e deputades, aonorables conselhèrs, magnifiques e magnifics conselhèrs generaus, secretari de Govèrns Locaus e Relacions damb Aran. Me permeteràn tanben que saluda a totes aqueres persones que seguissen aguesta intervencion a trauès de Lleida TV, deth Canal Parlament e des mejans de ràdio e television deth 3Cat.

Compareishi nauaments deuant de vostés entà complir, non sonque damb eth mandat qu'era lei de regim especiau especificque, senon, e sustot, entà seguir insistint en besonh de qu'aguesta cramba coneishe d'apròp era singularitat e especificitat dera Val d'Aran e, per tant, era sua realitat e es sòns rèptes, que formen part tanben dera responsabilitat de cadun e cadua de vostés.

Suzane Simard, investigadora e ecològa forestau dera Universitat dera Columbia Britanica en Canadà demostraue, en an 2013, coma, a trauès de diuèrsi experiments, es arbes qu'abiten es bòsqui se comuniquen e interactuen entre eri a trauès d'un hilat soterrani de fongs que conècten non sonque as arbes dera madeisha espècie, senon as d'espècies diferentes que formen un ecosistèma. A trauès d'aguesta simbiòsi, es arbes pòden contribuïr ath desenvolopament e creishement mutuau e ajudar as diuèrsi exemplars deth bòsc. Non sonque se comuniquen, senon que s'ajuden.

Aué, diputats e deputades, non sò aciu evidentaments entà parlar-les d'ecologia forestau, mès me semble ua bona manèra d'exemplificar era voluntat dera maxima institucion aranesa, eth Conselh Generau d'Aran, d'establir e sustot de consolidar, en aguest gran ecosistèma institucionau que compartim, era simbiòsi que mos permet, non sonque comunicar-mos, senon coneisher-mos e ajudar-mos a créisher entà seguir estant utils ara societat.

En d'autes ocasions enes qu'è compareishut deuant de vostés, è dedicat ua part dera mia intervencion a contextualizar qué ei Aran e qué represente eth Conselh Generau d'Aran, mès me permeteràn qu'aué non torna a insistir en aguesta introduccion, lèu lèu pedagogica, pr'amor que voi entèner que i a dejà ua musica que les sòne e que, tot e que sò conscienta deth besonh de seguir trabalhant entà hèr-mos a conéisher, pensi qu'a arribat dejà eth moment de dar un pas mès entà que comprenen e accèpten era fèrma voluntat deth Govèrn d'Aran, coma representant de toti es aranesi e araneses, d'auançar ena consolidacion dera sua autonomia politica, garantia de qu'era sua ciutadania, en sigue de neishement o non, mantengue e melhore era sua qualitat de vida.

Eth passat mes de junhsèga era Val d'Aran ère reconeishuda pera UNESCO coma resèrva dera biosfèra. Aguesta ei ua hita istorica entà nosati a nivèu internacionau que, dempús de lèu quate ans de trabalh, a permetut qu'Aran sigue reconeishut coma territòri referent en impuls de bones practiques en desenvolopament territorial, ambientau e socioeconomic.

En aguest sens, era candidatura dera Val d'Aran comencèt a trabalhar-se en 2020 quan, en plen confinament pera covid-19, eth Govèrn deth Conselh Generau d'Aran, entestat per alavetz sindic Francés Boya, impulsèt un plan de participacion ciutadana nomenat Aran Accion 2030, un procès de debat public entà consensuar es accions e linhas de trabalh que permetessen hèr front as besonhs deth territòri, especiauments enes encastres economic e sociau.

A compdar d'aquiu se bastic aguesta candidatura, damb era participacion des agents sociaus e economics e des administracions locaus araneses, entà arténher ua propòsta damb dus pilars fundamentaus: per un costat, qüestions relacionades damb er equilibri ambientau e socioeconomic, e per aute, es elements clau dera nòsta singularitat, era lengua, era cultura e eth patrimòni.

Esdevier resèrva dera biosfèra mos place dejà en un nau paradigma ath torn dera gestion deth territòri. Quauquarren en que eth Govèrn d'Aran ja hè un temps que trabalhe, en tot apostar claraments per un desenvolopament territorial que, damb ua vision globau, assegure es besonhs deth present sense comprométer es des futures generacions.

D'aquíu qu'es politiquas e projèctes qu'impulsam agen coma objectiu era adaptacion dera Val d'Aran as rèptes de present e futur, entot retier eth talent joen que marche e ja non torne, perdent atau un capitau uman imprescindible.

Projèctes coma BòscAran, qu'impulsam damb era majoritat d'ajuntaments e entitats municipaus, e damb eth supòrt tanben deth Centre Tecnologic Forestau de Catalunya tara recuperacion dera gestion forestau sostenibla des bòsqui aranesi e era transicion ecologica e energetica damb er objectiu d'amendrir era dependéncia des recorsi energetics fossils. Tot çò que mos permeterà auer uns bòsqui mès resilientes ath cambi climatic e as incendis, ath temps qu'emplegam era biomassa entà possibilitar era descarbonizacion deth nòste territòri, un projècte que ven de recéber eth prèmi nacionau CONAMA ara sostenibilitat.

Un aute des projèctes destacadi ei Ovihuec, possible tanben, coma er anterior, gràcies ath supòrt der Estat e damb eth que, a trauès dera innovacion, s'a creat un ramat d'ovin e cabrum de titularitat municipau entà recuperar eth paisatge der entorn des pòbles, en aguest cas deth pòble de Vilamòs, mès damb era voluntat de replicar en d'auti municipis. Recuperar era gestion de massa forestau e amendrir eth risc de propagacion d'incendis ar entorn des nuclis abitats, diversificar era economia en tot impulsar era metuda en valor deth producte agroalimentari, impulsar races autoctònes e possar era implementacion tecnologica e innovadora en sector son quauqui des objectius enes que trabalham amassa damb entitats coma er Insitut d'Investigacion e Tecnologia Agroalimentària de Catalonha o eth Centre Tecnologic dera Informacion e era Comunicacion, entre d'auti.

Aguesti son sonque dus exemples de qué ei aquerò que des deth Conselh Generau entenem per gestionar eth territòri des dera proximitat: dotar-lo des esturments que li garantisquen desvolopament e oportunitats.

Er impuls dera innovacion ei eth qu'a permetut, coma dejà saben, qu'era Val d'Aran compde damb un *hub* d'innovacion rurau, Hèpic, qu'a vist nèisher en territòri aranés ja quauques enterpreses d'àmbit tecnologic qu'an arrenhut, en pòc de temps, un succès fòrça destacat. Ei eth cas, per exemple, de Pirineos Drone, neishuda en pòble d'Arres, de setanta abitants, e que dejà trabalhe a nivèu nacionau e internacional, o Maladeta Studio, ua *startup* creada per joeni aranesi que trabalhe entara digitalizacion deth mon rurau. Iniciatives que demòstren qu'ei possible emprèner enes zònes de montanha e he'c damb èxit se se faciliten es espacis e es esturments, en tot crear aqueth ecosistèma que conècte ara societat e que la hè mès fòrta e competitiva.

Ua mòstra evident de qu'aguest ei eth camin a seguir l'auem enes aiguats que patic era Val d'Aran en an 2013. Quan eth 18 de junh era Garona arrasèc damb tot aquerò que trapèc ath sòn pas, destrossant infraestructures, cases e deishant a milèrs de personas sense suminitres. Totun, gràcies ath sistèma de sensors tecnologics instaladi enes arrius, se podec actuar a temps e salvar era vida a lèu quate-centes personas. Uns sensors creadi pera empresa tanben aranesa Arantec, que trabalhe en internet des causes tà gestionar e preveir risqui e desastres naturaus.

Era Val d'Aran coneish ben eth patiment que provòquen desastres naturaus d'aguestes caracteristiques. Ei per aquerò tanben que me permetèràn que profita aguest empont entà hèr a arribar nauaments, en nòm deth pòble aranés, era nòsta absoluta solidaritat, estima e ànim ath País Valencià e ara rèsta d'endrets qu'an patit, e patissen, es efèctes dera terribla catàstròfa provocada pera DANA.

E tanben en aguest encastre, eth dera gestion des emergéncias, en qu'auem de trabalhar damb eth Govèrn dera Generalitat tà poder desplegar damb garantias un servici basic tara ciutadania coma ei aguest, ath temps tanben qu'arrenhem es acòrds de besonh entà qu'es nòsti professionals non siguen en inferioritat de condicions respècte des sòns omològs de Catalonha.

Un des encastres competenciaus mès importants dera nòsta institucion ei eth dera sanitat e era atencion sociau, non sonque perque supause eth cinquanta per cent deth pressupòst deth Conselh Generau d'Aran, senon pr'amor qu'ei un sistèma unic en tot

er Estat que gestione conjuntament er encastre dera salut damb eth des drets sociaus, çò que permet qu'era nòsta ciutadania pogue compdar damb uns servicis assistenciaus integradi qu'abòrden de forma globau es sòns besonhs. Totun, aquest sistèma s'afronte tanben a rèptes d'enorme envergadura que comprometen era sua estabilitat e, per tant, era prestacion des servicis. Qüestions coma era dificultat de fixacion de professionaus e es enormes e insostenibles subercòsti qu'açò, amassa damb d'auetes qüestions, provòque, son ahèrs qu'ei de besonh resòler urgentament e que demoram poder tractar en brèu damb eth Departament de Salut dera Generalitat, pr'amor que sabem que son problematiques que compartim damb era rèsta deth territòri SisCat.

E se parlam de rèptes, en majuscules, Aran s'afronte a un des mès importants: era manca d'abitatge digne e assequible. Eth Conselh Generau d'Aran ja trabalhe en aguesta qüestion e ac è dera man de bona part des ajuntaments aranesi. Auem prèst dejà eth plan d'abitatge dera Val d'Aran, que, adaptat as critèris deth plan sectoriau dera Generalitat, a amiat a tèrme un diagnostic dera situacion e ua definicion des politiquas d'abitatge que se pòden desvolopar des deth Conselh Generau d'Aran.

Ara ben, resulte tanben de besonh que poscam desplegar tot eth potenciau competenciau qu'era lei de regim especiau mos reconeish entà poder implementar aguestes politiquas, ath temps tanben qu'era madeisha Generalitat mos acompanhe en aquest procès en tot exercir es sues competéncias.

En aquest sens, valoram positivaments era iniciativa deth Govèrn de Catalonha de bastir 50.000 abitadges publics d'aci a 2030. Mès, e açò ei essenciau, cau qu'ua part d'aguesti abitadges se destinen entàs zònes de montanha, coma era Val d'Aran e era rèsta deth Pirenèu, entà non aumentar eth desequilibri e desigualtat territorial en Catalonha.

Eth desvolopament sostenible ei prioritari tath govèrn d'Aran. Totun, non ei mens cèrt que quan parlam de sostenibilitat, insistisqui en que non mos podem circonscriuer unicaments ara ambientau, senon qu'auem d'estèner aquest concèpte tanben as encastres territoriaus, economics e sociaus. Non i a desvolopament sostenible possible se non se ten en compde qu'entà qu'un territòri sigue viu, cau qu'era sua gent i posque víuer, damb es madeishi drets e oportunitats qu'aqueri qu'ac hèn en endrets urbans.

E aquest desfís non l'afronte sonque era Val d'Aran, senon qu'ei tanben un rèpte de tot eth Pirenèu. Un Pirenèu que reclame de forma urgenta que s'atenguen es sòns besonhs, que son en definitiva es drets dera sua ciutadania, desbrembadi pendent decades per totes es administracions.

Catalonha a d'encetar, d'un viatge entà toti, eth debat deth sòn modèl territorial. Ei de besonh, deputats e deputades, qu'aqueth debat compde, en prumèra persona, damb era veu deth Pirenèu entà evitar parlar de Pirenèu sense eth Pirenèu. Superar eth deficit d'inversion acumulat en aquest territòri ei un des prumèri passi a dar, mès n'i a d'auti qu'aguesta cramba tractarà de manèra immediata. Era lei de montanha o er estatut des municipis ruraus qu'aguest Parlament debaterà en brèu en son dus boni exemples.

Era pregunta ei: an vostés, deputats e deputades, era voluntat d'arténher qu'aguestes siguen vertaderaments normes qu'impacten positivaments en territòri? S'ei atau, calerà que comprenen qu'era realitat deth Pirenèu, des zònes de montanha, non ei cap era madeisha qu'era des zònes ruraus. Per mès qu'es territòris de montanha son tanben ruraus, non toti es territòris ruraus son de montanha, e per tant, critèris coma eth de classificar un municipi coma rurau sonque peth sòn nombre d'abitants non a cap tipe de sentit.

Eth Pirenèu ei un encastre territorial pòc coesionat, mau comunicat entre si e damb estructures istoricaments isolades, qu'a de besonh que s'apliquen de manèra efectiva politiquas que balhen respòsta as sòns problèmas.

Sò segura que pendent eth debat parlamentari qu'auràn ath torn d'aguesti ahèrs enteneràn que qüestions coma facilitar es tramits tà mancomunar servicis, aplicar

discriminacions positives enes polítiques territoriaus qu'ajuden ara fixacion de poblacion, ara diversificacion economica, ara adaptacion ath cambi climatic, ara retencion deth talent e ar accès as servicis publics, implementar programes especifics adaptadi ara realitat social e economica, e mecanismes que permeten eth retorn de tot aquerò qu'eth Pirenèu apòrte ar ecosistèma urban, ei a díder, eth pagament per servicis ecosistèmics, an d'èster prioritats.

Ei important tanben reflexionar sus er encastre normatiu qu'afècte ath Pirenèu, arribat de Brusèles, de Madrid, o d'aguesta madeisha cramba, e sustot, de coma aquestes leis e normes se despleguen e apliquen en territòri. Les meti un exemple: era Lei 7/2022, de 8 d'abriu, de residus e sòus contaminadi tà ua economia circulara, d'obligat compliment a compdar de 2025, mandate, entre d'outes qüestions, qu'es còsti derivadi dera generacion des residús e deth sòn tractament an d'èster assomidi per qui genèr aqueth residú.

Compartint, coma non pòt èster d'ua auta forma, eth besonh de caminar de cap a ua gestion sostenibla des residús, damb er impuls deth reciclatge e d'un modèl de consum sostenible, ei de besonh tanben remercar que tà zònes coma eth Pirenèu, damb baisha densitat de poblacion, envielhida, damb dispersion geografica, aquesta gestion resulte mès complèxa e costosa.

Atau donc, era aplicacion d'aguesta lei supausarà entàs territòris coma eth nòste, qu'es sues administracions agen d'afrontar granes dificultats tecnicas, juridiques e tributàries entà poder dar-li compliment, ath delà de que, probablament, era taxa qu'auràn d'abonar es ciutadans sigue proporcionaments mès nauta qu'era d'ua zòna urbana.

Resulte donc evident qu'eth supòrt des administracions superiors serà deth tot de besonh entà non quèir en error d'ignorar qu'era igualtat entre ciutadans non pòt passar per qu'eth lòc de residència condicione n'era qualitat des servicis publics ne es cargues tributàries qu'aguesti assomissen.

Era Val d'Aran ei fèrmaments convençuda tanben deth trabalh transversau entre es territòris deth Pirenèu. Atau ac hèm pendent es darrèri ans tà amassar era nòsta veu e reclamar accions fèrmes e generoses des administracions competentes que destèrren era istorica sensacion de grèuge qu'auem es pirenencs. Mès, deputats e deputades, era sua implicacion ei determinantà tà qu'açò sigue possible.

Voi compartir-les ua reflexion de Jaime Izquierdo, geològ e excomissionat tath rèpte demografic deth govèrn d'Astúries, e un des referents ath torn des qüestions relacionades damb eth desenvolupament rurau, qu'en sòn libre *De función pública* ditz: «s'eth mon va mau ei, entre d'outes rasons, perque ja non lo suenhen, en tèrmes de foncion publica territoriau, es paisans. E, o ben trobam era forma de que retornen e se n'encueden dera atencion ara tèrra, dera natura e dera alimentacion de proximitat, o es causes anaràn a pitjor. Era desumanizacion e eth desarraïcsament, entenudi coma era separacion des persones dera tèrra, der humus e deth lòc, e era nòsta incapacitat entà bastir un mon mès abitable, damb ciutats mès contengudes e un encastre rurau mès atengut, s'a convertit ena principau malautia dera nòsta espècie.»

Eth risc de qu'eth mot «sostenibilitat» esdevengue ua paraula *fetich* ei fòrça gran e a viatges pensi que ja s'emplegue coma tau. Mès, en cas dera Val d'Aran e dera sua maxima institucion, aplicam aquest concèpte en sòn sentit mès ampli e complèt. Era pregunta a respóner ei: quina ei era sostenibilitat dera nòsta autonomia politica?

Sabem qu'èm en camin corrècte, mès, non podem, ne volem, recorrer-lo solet. Voi insistir ena importància e era valor qu'era autonomia a tàs aranesi e araneses. Er autogovèrn d'Aran ei era garantia dera nòsta societat entà qu'es sòns besonhs, es sòns rèptes e oportunitats siguen atengudi, gestionadi e decididi des dera proximitat. Tan senzilh e tan complèxe ath madeish temps. Er autogovèrn dera Val d'Aran ei de naturalesa politica e non meraments administrativa, damb coerència ath dret a autogovernar-se que li a reconeishut aquesta cramba. Aquera ei, aumens, era teoria.

Eth maxim objectiu der autogovèrn d'Aran ei, sense dubte, eth de melhorar era vida dera sua ciutadania, plaçar as persones en centre des polítiques. E aquerò ei

possible gràcies a qu'és aranesi e araneses an estat, ath long dera sua istòria, fèrns defensors dera sua autonomia e dera sua voluntat de governar-se e gestionar-se. Mès er autogovèrn aranés se fonamente essenciauments ena singularitat dera Val d'Aran, ena sua rason d'èster: era lengua, era cultura, era istòria, es institucions pròpies, e era istorica voluntat d'èster des aranesi. Sense açò, era capacitat de gestionar e decidir desapareish.

Era lengua pròpria d'Aran, er aranés, ei er èish vertebrador dera nòsta identitat. Ua identitat que, non mos cansaram de repeti'c, ei inclusiva e concentrica, mès qu'a de besonh afiançar es sues arraïcs entà assegurar eth sòn futur e era sua perviuença e, per tant, eth sòn autogovèrn.

Lengua e identitat formen donc un binòmi indissoluble. Ei pr'amor d'aquerò qu'ei tanben un objectiu fundamentau deth govèrn d'Aran sajar de remontar era critica situacion dera nòsta lengua, quauquarren tà çò qu'ei indispensable compdar damb es recorsi e complicitats de besonh. Atau ac trabalhèrem damb er anterior Govèrn dera Generalitat e demoram que damb er actuaü se poguen complir damb aqueri compromisi acordadi e seguir auançant entà balhar ua oportunitat ara nòsta lengua, que les rebrembi, ei tanben sua.

Era preséncia der aranés enes mejans de comunicacion publics de Catalonha ei tanben encara un rèpte a superar, e entad aquerò ei essenciaü compréner d'un viatge qu'era lengua va dera man dera institucion e, per tant, ei de besonh consensuar damb eth Conselh Generau d'Aran es accions a amiar a tèrme, respectant çò qu'explicite er article 78 dera lei de regim especiau. E volem qu'aguesta preséncia non se limite sonque as mejans de Catalonha, senon que reivindicam tanben qu'era nòsta lengua pogue escotar-se enes mejans publics estataus, coma signe de reconeishement, non sonque lingüistic, senon democratic. Quauquarren que volem tanben extensiu tà totes es lengües minorizadas der Estat, coma ua oportunitat d'exemplificar respècte mès tanben de generar espacis a on aquestes lengües poguen auer visibilitat mediatica.

E se quauquarren defensam damb conviccion tanben, ei eth besonh de qu'er aranés se hèsque present en aquesta cramba. S'er aranés ei lengua oficiaü en Catalonha, n'a d'èster tanben deth sòn Parlament.

Eth Parlament de Croàcia ei un exemple de çò que represente, de facto, eth respècte e compromís damb es minories. Ena cramba croata era preséncia des minories ei regulada per lei, balhant atau representativitat efectiva ad aguesti territòris.

Ei per aquerò qu'aué nauaments reivindiqui eth besonh de qu'eth Parlament de Catalonha compde damb ua representacion dera Val d'Aran, en tot recuperar, un viatge mès, era reivindicacion istorica que ja en 1980, deuant des primèras eleccions ath Parlament, amiaue a tèrme eth Conselh Generau Provisionau, enes primèri compassi dera democràcia tara recuperacion dera autonomia aranesa. Qu'era Val d'Aran age representacion dirècta en aquesta cramba non ei sonque ua qüestion de respècte per unic territòri dotat de singularitat istorica, institucionau, politica, lingüistica e culturau de Catalonha, que ja serie ua rason de pes, senon perque coma digui serie era garantia qu'era tresau lengua oficiaü en Catalonha sigue tanben ua lengua viuua en sòn Parlament.

Era sostenibilitat institucionau e politica der autogovèrn aranés a, totun, eth sòn major desafiament en reconeishement, acceptacion e respècte efectiu dera sua singularitat. E aquerò, deputats e deputades, implique, sense cap de dubte ne vacilacion, qu'eth Conselh Generau d'Aran dèishe d'èster considerat, d'un viatge entà toti, coma ua administracion locau; qu'era maxima institucion aranesa, que coma saben, gestione competéncias autonomiques, coma era sanitat o era atencion sociau, e tanben de tipe locau, age un reconeishement juridic e administratiu explicit e singular esdeven ja ua urgéncia, non sonque peth risc de collapse dera nòsta institucion senon perque açò empedís e contraditz, en efècte, eth concèpte madeish d'autogovèrn e deth sòn exercici. Ei a díder, contraditz eth pròpri Estatut d'autonomia de Catalonha e era lei de regim especiau dera Val d'Aran.

Açò compòrte reforçar urgentaments era idèa qu'era legislacion de regim locau sonque s'a de poder aplicar en Aran de manèra supletòria ara sua regulacion especifica, ei a díder, ara regulacion pròpria d'Aran, respectant tostemp era sua posicion singulara.

Aguesta ei ua qüestion qu'auem plantejat autant ar anterior govèrn dera Generalitat coma ar actuau e que demoram que sigue resòlvuda en brèu, a trauès evidentaments deth compromís d'aguesta cramba, quauquarren, deputats e deputades, que les pregam que comprenen e accèpten.

Parallèlaments, en aquest sens tanben trabalham damb es grops parlamentaris deth Congrès des Deputats entath reconeishement per part der Estat dera singularitat d'Aran, atau e coma dejà s'a hèt damb eth reconeishement des drets istorics de Catalonha ena disposicion addicionau dètz-e-setau dera lei de bases de regim locau.

Atau madeish, ja tanben les auanci qu'ei era mia intencion amassar-me en brèu damb es grops que conformen aguesta cramba, entà tractar sus ua auta qüestion d'importància entà Aran coma ei era modificacion dera lei de regim especiau dera Val d'Aran, entà adaptar-la as besonhs reaus deth país e arténher finaument eth sòn totau desvolopament efectiu, dempús de mès de trenta ans de modèsti e discotibles auanci. Sostenibilitat institucionau e politica, en prumèr tèrme, e, non mens important, era sostenibilitat economica e financèra.

Era disposicion addicionau cincau der Estatut d'autonomia de 2006 establic qu'eth regim especiau d'Aran, qu'alavetz ère regulat pera lei de regim especiau de 1990, s'auie de revisar e modificar en un termini de quate ans, ei a díder, abans de 2010. Aquest termini, coma a acostumat a passar damb tot aquerò relacionat damb era Val d'Aran, non siguec respectat, e non siguec enquia 2015 quan era lei d'Aran se vedec modificada, en tot destinar eth sòn capítol siesau, ath finançament deth Conselh Generau d'Aran.

Era disposicion addicionau cincau d'aguesta lei de 2015 establie tanben qu'en un termini maxim de tres ans, eth Conselh Generau e era Generalitat de Catalonha auien de consensuar un modèl de finançament entà Aran, quauquarren encara non artenhut a dia d'aué.

Aguesti retards incomprendibles non son nauí entà nosati. Ja enes darreries des ans setanta es aranesi s'organizauen, atau e coma an hèt ath long dera sua istòria, entà recuperar es sues institucions. Ac auien sajat en 1932, alavetz sense èxit, damb er estatut de Núria.

En an ueitanta, deuant des primèras eleccions ath Parlament de Catalonha, eth Conselh Generau Provisionau recuelhec es principaus reclamacions deth pòble aranés. D'aguestes demanes, se'n materializèren sonque dues: era non inclosion d'Aran en cap de division territoriala que non sigue era madeisha, tot e qu'era lei de comarcalizacion de 1987 dinamitèc era singularitat dera Val d'Aran, e era auta, era formacion deth Conselh Generau d'Aran definitiu, e, per tant, era recuperacion des institucions pròpies e der autogovèrn, que finaument se concretèren ena lei de regim especiau de 1990, dètz ans dempús. Un retard inexplicable, coma digui, pr'amor dera resisténcia deth Govèrn catalan d'alavetz a qu'era Val d'Aran recuperèsse eth sòn autogovèrn.

Eth títol siesau dera actuau lei d'Aran dedicat ath finançament hè ua referéncia explicita ath Fons tath Finançament deth Conselh Generau d'Aran de forma que se configure coma era principau hont d'ingrèssi dera nòsta institucion. Atau madeish, s'establís qu'era creacion e dotacion d'aquest fons s'amie a tèrme a trauès dera lei de pressupòsti dera Generalitat de Catalonha, entà garantir era sufisença de recorsi, e perméter curbir es despenes de foncionament ordinari, er exercici des competéncias e eth desvolopament der autogovèrn.

Totun, açò que sus eth papèr resulte ua molt bona huela de rota non a auut jamès ua aplicacion practica efectiva. E ara ei çò que volem corregir.

Atau donc, eth Govèrn d'Aran a dejà era prepausa deth qu'a d'èster eth sistèma de finançament especific tala Val Aran, qu'a de balhar estabilitat e transparéncia e garantir de manèra efectiva era capacitat d'autogovèrn, quauquarren qu'auem dejà plantejat ara conselhèra d'Economia e Finances e que mos auem emplaçat a definir pendent aguest 2025. Un finançament que volem que non seguisse depenent exclusivament de çò que recep dera Generalitat, senon que pogue hèr deth Conselh Generau d'Aran tanben ua administracion corresponsabla entà obtier es recorsi de besonh; en definitiva, que reconeishe era nòstra maduresa e capacitat politica.

Dotar-mos d'un modèl de finançament ei er objectiu principau, mès tanben ei de besonh qu'era Generalitat de Catalonha trabalhe tà revertir eth deficit d'inversions acumulat que patís era Val d'Aran. Inversions enes comunicacions, coma ei era carretèra C-28, titularitat dera Generalitat, o dotar a Aran d'un centre culturau en un territòri damb lengua e cultura pròpies que non a aguest tipe d'infraestructura, son qüestions qu'auem reprenut damb er actuau Govèrn e que demoram que siguen accions qu'es nauï pressupòsti dera Generalitat assomisquen ja definitivaments.

Son aquestes inversions, as que s'i híg era remodelacion e adequacion der Espitalu Val d'Aran, es qu'an de poder revertir coma didia eth flagrant deficit acumulat que patim e que, entre 2010 e 2022 supèr eth mens ueitanta per cent, plaçant ara Val d'Aran ena coa des inversions dera Generalitat de Catalonha.

E finauments, respècte des recorsi, eth tresau objectiu ei eth dera actualizacion e desenvolopament de diuèrsi traspas competenciaus, qu'en bèri casi non an estat revisadi pendent decades.

Ei eth cas deth traspàs en matèria de torisme e promocion economica, que d'ençà de 1997 non a estat actualizat. Era apòsta deth Govèrn d'Aran per qu'eth nòste territòri compde damb un sector toristic fòrt, sostenible e adaptat as besonhs e limitacions qu'es nauï tempsi compòrten, ei clara, e sabem qu'eth rèpte radique en qu'aguest sector amie tanben a tèrme ua transformacion que li permete potenciar e reforçar eth desenvolopament sostenible deth territòri.

Segurament ua des qüestions mès urgentes a resòler relacionada damb aguest encastre ei er impacte qu'era proliferacion descontrolada d'abitatges toristics a provocat en Aran.

Aguest subercrèishement ei un des principaus motius dera crisi abitacionau que viuem e reclame accions contundentes des administracions competentes, tanben deth Conselh Generau d'Aran se podem arténher es recorsi de besonh, e que, per un costat regulen e per aute balhen es supòrts de besonh ad aqueres autes institucions qu'an d'implementar aquesta normativa.

Les balhi sonque ua donada que dèishe clar que non n'i a pro damb aprovar leis, senon qu'ei de besonh assegurar que s'apliquen: en Aran, sonque eth trenta sies per cent des abitadges disponibles se dediquen a viuenda abitau.

D'auí encastres enes que volem desenvolopar era nòstra competéncia son eth dera atencion sociau e eth der espòrt. Ena prumèra auem artenhut auanci e acòrds importants ena passada legislatura, en tot consolidar bona part des competéncias en aguest airau, mès demore encara pendent definir era capacitat deth Conselh Generau d'Aran deuant deth supòrt ara dependéncia e era discapacitat, encastres enes que volem desplegar eth nòste maxim potenciau, entà èster çò de mès agils, propèrs e efectius tà resòlver es problèms dera ciutadania aranesa.

E per çò que hè ara competéncia en matèria d'espòrt, era voluntat deth Govèrn d'Aran ei era de reactivar era comission mixta creada ara fin dera passada legislatura entar estudi e implementacion d'aguest traspàs. E volem tanben qu'er impuls des politiquas esportives ena Val d'Aran servisque tanben coma nèxe d'union damb er encastre sanitari, entà trabalhar en impuls dera medicina esportiva e dera innovacion en aguest encastre.

En definitiva, deputats e deputades, eth Govèrn d'Aran vò tà transformar era realitat des aranesi e araneses, tà contribuir a bastir ua societat fòrta, coesionada e sos-

tenibla. Ua Val d'Aran qu'a en Catalonha eth sòn referent, a on se sap reconeishuda, conscienta tanben de qu'eth present d'Aran e des aranesi e araneses serie ben diferent, sense cap de dobte, sense eth reconeishment que cau méter en valor a trauès d'aguest Parlament. Un Parlament ath que tanben li demanam que mete en valor eth potenciau qu'a era Oficina d'Aran presenta en aguesta cramba, un ens indispensable entath Conselh Generau d'Aran que mos permet sauvar eth ligam entre andues institucions.

En contèxte globau que viuem es govèrns e es representants publics auem de comprèner qu'assistim ath neishement d'ua naua era, d'un nau paradigma que mos emplace a hèr dera generositat un esturment indispensable qu'a de regir ua naua manèra de gestionar, mès propèra e mès empatica, que balhe certeses a ua ciutadania desconcertada e espantada per un present convuls e un futur incèrt. Balhar seguretat en miei dera inestabilitat e deth dobte ei possible e, coma digui, ua obligacion des govèrns e des servidors publics. E aquerò, qu'ei en eth madeish tanben un rèpte, ei sonque possible des dera proximitat. Ua proximitat qu'aué tanben reivindiqui pr'amor qu'ei era qu'exercís eth Conselh Generau d'Aran en sòn dia dia en tot èster un des sòns prètzhètz mès important e que permet plaçar as personas en centre des politiqes e des accions.

Es contèxtes negatius son normauments dominadi per creences qu'afavorissen era inseguretat, era amenaça e era desconfiança, emocions que tad arren contri buissen a crear eth clima de besonh entara creativitat e era esperança que permeten daurir camins productius que pòden portar solucions as problèmes collectius.

Eth rèpte, deputats e deputades, que compartim coma servidors publics ei eth de cambiar aguest clima entà afavorir era necessària implicacion dera ciutadania ena recèrca de solucions. Auem era obligacion de retornar ara societat confiança e esperança, des dera integritat e era responsabilitat, entà evitar atau deishar espaci tà que i germine eth seme dera pòur e era ira, que son era energia qu'empleguen es populismes entà balhar solucions facilas a problèmes complèxes.

Des deth Govèrn d'Aran defenem es valors dera conviuença, deth respècte, deth pacte e dera responsabilitat non sonque coma ua obligacion, senon coma ua conviccion, coma ua forma tanben de combàter aguesti populismes que malerosament ja son installadi ena nòsta societat e enes nòstes institucions, neurint-se e retroalimentant-se deth mauestar d'ua societat espantada peth futur, en tot méter en risc es valors democraticas dera tolerància e era igualtat e hènt cada viatge mès reau ua reculada en drets jamès imaginada.

Deputats e deputades, ei important saber guardar. Mès important que veir. Perque dera guardada serena e intelligent nèish eth coneishment e deth coneishment nèish eth respècte. E deth respècte sorgís er afècte, eth vinçle e eth saber hèr... Ei donc per açò qu'aué èm ací, entà que vostés dèishen de veir, e comencen a auer ua guardada clara sus Aran e aquerò que represente. Qu'entenem que «singularitat» non ei «privilègi», se non respècte. E que sigam capables entre toti d'ajudar-mos a èster es uns as auti.

Finalitzo la meva intervenció, tal com vaig acabar la meva primera compareixença com a síndica d'Aran en aquesta cambra, ara fa quatre anys, amb les paraules del diputat aranès Joan Nart Rodés que va adreçar al president Macià durant la seva visita a la Val d'Aran l'11 d'octubre de 1931, dient que «la Vall d'Aran s'uní lliurement a Catalunya, i ho feu en virtut d'un pacte que la Vall ha complert amb grans sacrificis. El pacte té la seva força en la nostra ferma voluntat de romandre catalans i espanyols, però demanem a tots, als de Madrid i als de Barcelona, que per la seva part servin el pacte secular. No ens interessa una constitució teòrica com la de Cadis, sinó que se'ns torni allò que fou nostre. Som uns catalans i uns espanyols d'una terra girada tota cap a França. Reteniu-la amb el cor i amb els braços i no feu que tinguem motiu de tornar a dir a la Generalitat de 1931 allò que deien els comissionats aranesos a la Generalitat de 1411: els aranesos no han tingut mai altre senyor que Déu.»

Ja els asseguro que aquestes paraules no tenen en cap mesura el to desafiant que segurament van tenir en el moment que es van expressar, sinó que pretenen evidenciar quina ha estat la llarga tradició de reivindicació dels aranesos perquè compreguin que la voluntat de la màxima institució aranesa segueix sent la mateixa que llavors: la del pacte i l'entesa per millorar la nostra terra i la vida de la seva gent.

Acabo expressant el meu agraïment al Parlament de Catalunya i al seu president per entendre i respectar la nostra singularitat, que esperem que segueixi estant present en aquesta cambra.

Moltes gràcies, diputats i diputades.

El president

Fòrça gràcies, magnífica sindica. Ara seguida, un còp acabada era intervenció dera sindica d'Aran e atau coma acordèc era Junta de Portaveus intervindrà en nòm deth Govèrn eth conselhèr dera Presidència per un temps de dètz minuts. A era paraula eth senhor Albert Dalmau Miranda, conselhèr dera Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt aunorable president deth Parlament, molt aunorable president dera Generalitat, diputats e diputades, planvoluda sindica, planvoludi conselhèrs e era rèsta de personalitats qu'aué mos acompanyen. Benvenguda un an mès, eth dusau de manèra consecutiva, ath Plen deth Parlament de Catalunya. Ei un aunor entà toti e totes recéber-la en maxim organ d'aguesta cramba. Aguest ei un pas mes en camin qu'auem de recórrer amassa coma mòstra deth respècte e dera importància que des deth Parlament e deth Govèrn dera Generalitat e Aran entara Catalonha deth progrès que volem e ja auem començat a bastir. En nòm deth Govèrn volem manifestar era oportunitat qu'auem entà refortir es relacions des institucions d'Aran e Catalonha basades en respècte mutuau e plen reconeixement.

El Govern està compromès amb les institucions araneses i amb l'exercici i consolidació del seu autogovern dins del marc de la llei del règim especial de l'Aran.

Compartim la importància tant de preservar la identitat i la riquesa cultural de l'Aran com de treballar pels ciutadans i ciutadanes de l'Aran, com ho farem per tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Això és garantir la qualitat dels serveis públics arreu del territori, siguin on siguin, i respectant les seves singularitats.

D'acord amb això, el nou Govern ja està treballant en el seu conjunt per fer, en primer lloc, el seguiment dels acords existents, fer propostes de millora de les competències que la llei atribueix a l'Aran i aprofundir en la dotació dels recursos materials, humans i econòmics que corresponen a aquestes competències i que, a més, hem estat parlant i negociant. Mostra d'aquest treball en són les diferents reunions que fins ara s'han mantingut amb diversos departaments de la Generalitat i que encara s'estan produint, i sobretot, per descomptat, la primera que es va tenir amb el propi president de la Generalitat, Salvador Illa, el passat 4 d'octubre.

Sens dubte, són molt els reptes que tenim –i la síndica n'ha fet referència en la seva exposició. Hi ha carpetes obertes en diverses matèries i voluntat de treballar amb lleialtat per arribar a acords. I em permetrà la síndica que ho digui –sabedor que aquestes seran unes paraules de les que hauré de retre comptes–, que el nostre Govern, fins i tot, si m'ho permeten, l'opció política del grup que dona suport al Govern, és, de totes les opcions, la més compromesa amb la singularitat i les institucions de la Vall d'Aran. I això no ho dic perquè quasi, gairebé, ho portéssim, no?, de forma específica recollit en el programa electoral. Però, parlant del Govern, hi ha voluntat d'entesa i d'acord i, per tant, estic segur que, com els deia, serà fàcil continuar construint aquest treball plegats. I recollir, òbviament, la feina feta dels darrers governs, que també vull agrair en el traspàs que em va fer, no?, la vicepresidenta Laura Vilagrà quan vàrem abordar el dossier de l'Aran.

I deixin-me també fer una referència pública al secretari de Governos Locals i Relacions amb l'Aran i al seu equip, amb qui em consta que estan treballant estreta-

ment. Crec que d'això es tracta, de tenir sinergies que ens ajudin entre tots a entendre una realitat que no sempre és ben entesa al conjunt del territori i en el Govern de la Generalitat i, per tant, que requereix aquesta singularitat en el tracte.

En els últims anys s'han produït avenços importants, però som conscients que queda camí per recórrer i temes pendents. Des del Govern, i en particular des del Departament de Presidència, amb aquesta voluntat de coordinar la relació amb l'Aran, ja vam mantenir el passat mes d'octubre una trobada amb la voluntat compartida de: u, consolidar l'autogovern de l'Aran a través del desplegament i l'actualització de la llei de l'Aran de 2015. Des de la nostra funció varem intentar assegurar que l'Aran, a través del seu Consell General, compti amb un model de finançament estructural i estable que garanteixi la gestió de les seves competències.

Som conscients que tenim reptes encara pendents i per recórrer. I també de millorar els mecanismes de coordinació entre ambdues administracions per garantir el desplegament de la llei de l'Aran i estudiar, amb una voluntat real, dur a terme els traspassos de competències que permetin l'exercici de l'autogovern de l'Aran de forma efectiva. En aquest sentit, sap la síndica –i ho estenc a tot el Parlament– que el Govern vol millorar l'encaix jurídic i administratiu del Consell General de l'Aran, una voluntat que sé que és compartida, com a mínim, per bona part dels grups d'aquesta cambra. Em reitero perquè hi crec: aquesta ha de ser la legislatura en què ampliem i millorem els àmbits competencials de l'Aran. Millorar els àmbits competencials i millorar els recursos que l'acompanyen –això ho sap bé la síndica. En qualsevol cas, no serà per manca de voluntat d'aquest Govern.

Pel que fa a les properes passes, es concreten com segueix: en que farem la comissió bilateral, que encara no s'ha celebrat aquest any 2024 i que tenim pendent abans de finalitzar l'any. La volem fer per avançar; no volem que sigui una reunió de tràmit, i per això els equips estan treballant en poder avançar en acords tangibles a poder materialitzar en aquesta reunió bilateral –cal tenir en compte d'on venim i que el Govern va prendre possessió al mes d'agost, però en aquesta línia ja hi estem treballant– i abordar el finançament i el marc competencial durant aquesta reunió, en les properes setmanes.

Sobre la llengua pròpia de l'Aran, l'aranès, i, a més, llengua oficial a Catalunya des de l'any 2006, els hi puc assegurar que el Govern és molt conscient que una de les prioritats per al Consell General és la delicada situació que viu la llengua. És també un compromís del president de la Generalitat i del conjunt del Govern entomar-ho com a matèria pròpia. També ho és per al Govern, com els he dit, perquè saben de la importància de la identitat aranesa, però també de la identitat catalana, que no s'entendria sense aquesta. Sempre hem defensat, des de l'oposició i ara també des del Govern, que estem en contra de la politització de les llengües i de fer-les servir com a element per generar distància i confrontació i, per tant, d'entendre-les com un element de cohesió i foment de la identitat i d'aquesta unió en la diversitat. I, per tant, sempre ens trobarà al costat de la defensa de la identitat cultural aranesa i, en particular, de la seva llengua. El Govern assumeix la necessitat d'un més alt nivell de coordinació per fixar les prioritats i els àmbits d'actuació per a les polítiques lingüístiques amb l'objecte de protegir i promoure l'aranès amb la nostra institució de referència, que és el Consell General.

Parlem ara sobre infraestructures, un altre dels punts claus. Saben que venim d'anys d'infraïversió. Calen infraestructures dignes, segures i que garanteixin la connectivitat del territori amb els ciutadans i amb l'economia –això també són serveis públics–, i per això continuarem treballant en els projectes ja contemplats de millora de la carretera C-28, Viella-Baqueira, precisament un exemple d'infraestructura bàsica que vertebrava el territori. I no només pel que fa a les connexions i mobilitat, sinó també a altres equipaments, com, per exemple, els equipaments sanitaris i culturals, on tenim alguns temes pendents que estem treballant de cara a la comissió bilateral. Hem començat a transferir recursos per a l'ampliació i la remodelació de

l'Hospital de la Vall d'Aran i saben que és voluntat i un dels compromisos del president durant la legislatura incrementar els pressupostos en matèria de cultura, també en referència a l'Aran. Som uns fermes defensors de la necessitat que la cultura arribi arreu del territori i, per tant, estudiarem les necessitats de la vall en aquest aspecte.

Saben que el Govern de la Generalitat ha fixat com a prioritat també solucionar el greu problema d'habitatge que pateix el país i que, en som conscients, de manera específica i amb algunes singularitats molt específiques en relació amb la resta del territori..., la pròpia Vall d'Aran. La poca oferta d'habitatges per a ús residencial d'obra nova o de lloguer dificulta enormement l'arrelament i el desenvolupament d'un projecte vital dels joves en el territori. Ahir, precisament, en parlàvem durant el debat de la totalitat del projecte de llei d'estatuts dels municipis rurals. No són les mateixes necessitats arreu i, per tant, a vegades, quan parlem del territori, no?, Aran i Barcelona tenen una problemàtica compartida, però solucions que necessiten clarament que siguin diferents. I per això estic segur que, en el marc de la constitució de la Taula d'Habitatge de l'Aran entre la Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, trobarem les solucions més adequades al territori.

Deixin-me que acabi tornant a l'aranès, eh? Des deth Govèrn dera Generalitat em compromesi damb un autogovèrn d'Aran e treballharam entà enfortir es relacions e era cooperacion damb eth Conselh Generau d'Aran. Sé que a vegades és difícil generar confiança, però la gràcia de les institucions és que serveixen per a això, per generar confiança, que és l'únic camí per projectar el futur. I crec que amb això acabem de començar.

Treballarem amb serietat, rigor i lleialtat institucional per culminar alguns dels temes pendents que sabem que preocupen el Consell i sobretot els aranesos i araneses. És voluntat d'aquest Govern millorar la vida de tots i totes les catalanes i, per tant, també dels aranesos i araneses, utilitzant les paraules, quan parlem de la prosperitat, de que volem una prosperitat compartida, doncs aquesta també ho ha de ser amb el conjunt de l'Aran. Així que estem a la seva disposició.

Fòrça gràcies.

El president

Fòrça gràcies, conselhèr. Dauriram ara un torn d'intervencions des representants des grops parlamentaris per un temps màxim de dètz minutes cada un. A era paraula, peth Grop Parlamentari Junts, era senhora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, president. Benvenguda un aute viatge, senhora sindica e membres deth Conselh Generau d'Aran, tath Parlament de Catalonha, casa sua. Des de Junts reafirmam eth compromís damb era singularitat d'Aran e damb era sua lengua, er aranés.

Deixi'm començar celebrant que la seva intervenció, per segon any consecutiu, s'hagi pogut fer des d'aquest faristol, tot esperant que, amb la reforma legal pertinent, l'any que ve es pugui fer en format de debat monogràfic i amb la solemnitat que mereix. Voldria recordar, avui que prenc la paraula per parlar exclusivament de l'Aran, una persona molt especial, un defensor de la seua terra, amb qui vaig compartir molts moments, el síndic Carlos Barrera, que va obrir camí en la defensa de l'autogovern de la Val d'Aran. Aquí rau la sobirania del poble de Catalunya, també la de l'Aran. Per tant, és tan important que aquí es reconegui la seva singularitat com que tots els aranesos i araneses i el propi Conselh Generau d'Aran es sentin seu aquest Parlament.

Per nosaltres la plurinacionalitat és un valor, i és molt significatiu –vull comentar-ho avui aquí– que des d'aquesta nova legislatura la presidència d'aquest Parlament hagi decidit posar a la sala de Mesa, una sala noble del Parlament on hi figuren els retrats de tots els presidents que ha tingut aquesta cambra, la bandera aranesa al costat de la senyera. A alguns els hi pot semblar un gest, però és molt més que això;

és més, tant de bo la llei de banderes permetés que la bandera aranesa lluis al costat de la senyera en aquest hemicle.

Deixi'm començar parlant sobre llengua. La llengua aranesa té un rol central en la identitat de l'Aran, però també és llengua oficial a Catalunya. I el que passa amb l'aranès ens preocupa igual que el que està passant amb la llengua catalana. Els aranesos han treballat perquè no desaparegui la llengua utilitzant-la de generació en generació, fent que sigui un estímul a les escoles, associacions, en el foment de la literatura i també en el seu ús musical. Estem davant de dos llengües amenaçades, on el seu ús va de capa caiguda. I és que l'emergència lingüística del català i també de l'aranès cal combatre-la amb el compromís de tots els que avui som aquí presents.

Una de les novetats d'aquesta legislatura és la creació de la conselleria de Política Lingüística, una eina fonamental que hauria de servir per revertir la situació que pateixen el català i l'aranès. I, malauradament, li hem de dir que des de Junts no estem massa esperançats en la manera en què el Govern gestiona aquesta conselleria. Ens fa patir que aquest departament sigui només una conselleria aparador, i així ho hem denunciat en diverses ocasions en el poc temps que portem de legislatura. Perquè de moment els fets parlen per si sols: ús del castellà per part del president de la Generalitat en actes oficials, comunicats en llengua castellana, interrogants sobre quin pressupost tindrà aquesta conselleria. Però, bé, tot i que el punt de partida no és bo, des de Junts, com a alternativa que som al Govern, vetllarem perquè la conselleria treballi per revertir aquesta emergència lingüística des de tots els àmbits –educació, cultura, esports, justícia, salut–, sempre positius i a la vegada exigents amb cada incompliment. És el mateix que passa amb la presència de l'aranès als mitjans públics de comunicació: s'ha avançat, sí, i cal reconèixer-ho i posar-ho en valor, però encara ens queda molt camp per córrer.

Com li deia al principi, senyora síndica, s'han de sentir seu aquest Parlament, i és per això que li demano que ens ajudi, que sigui exigent i intransigent pel que fa a la defensa de la llengua aranesa i també la catalana. Perquè si som el que som és molt, en part, gràcies a la nostra llengua.

I un altre punt on hem de fer lluita compartida és amb el finançament. Cal aconseguir un finançament estable per a l'Aran, sí, però cal recordar que Catalunya pateix un dèficit fiscal de 22.000 milions d'euros i malda per tenir un sistema de finançament basat en el concert. Esperem que l'Aran s'hi sumi, perquè si a Catalunya li va bé, a l'Aran també li anirà bé. Comptem amb el seu suport.

Com a diputada de l'Alt Pirineu i l'Aran, deixi'm també reivindicar les diferents accions que duem a terme per defensar el nostre territori. Podríem parlar –vostè hi ha fet referència– de la llei de muntanya. Fa massa anys que parlem d'aquesta llei. Des de Junts, aquesta legislatura hem tornat a reivindicar-la, perquè considerem que és una llei vital al costat de la llei dels estatuts dels municipis rurals, que es va aprovar ahir aquí.

I compartim problemàtiques i reptes –també hi ha fet referència–: la gestió forestal, evitar els grans incendis que amenacen el nostre territori. I també voldria aprofitar la intervenció per reconèixer la gran feina que fan els Pompiers d'Aran.

El tema de l'habitatge en zones de muntanya. Aquest és un impediment perquè noves famílies es puguin instal·lar al Pirineu i l'Aran, quedar-se o, fins i tot, treballadors de temporada que no són capaços de trobar un lloguer assequible, tot posant en valor el pla d'habitatge de l'Aran que ha impulsat el Conselh Generau d'Aran i esperant que el Govern correspongui amb aquesta distribució equitativa dels cinquanta mil pisos que ha anunciat.

També els reptes climàtics als que ens enfrontem i tot el que implica per a un sector molt potent com és el turístic. Hem d'adaptar-nos i lluitar per desestacionalitzar el turisme, tenir un turisme de qualitat, responsable amb casa nostra i amb les persones que hi vivim durant tot l'any. Creiem que és compatible fer una aposta ferma i decidida en favor del turisme sostenible. I, dit de passada, el que poc ens ajuda-

rà és aquesta turismofòbia sense cap altra alternativa i reservant el Pirineu i l'Aran com si fóssim una Catalunya de pessebre.

I deixi'm fer un parèntesi. Un altre tema que des de Junts hem denunciat és que, si bé tenim moltes mancances i ens falten molts serveis públics de proximitat, com pot ser en l'àmbit de la salut, per dir algun departament, o pel que fa a completar el desplegament territorial de la nostra vegueria, poc ens cal duplicar càrrecs institucionals que més aviat envaeixen competències a la delegació de l'Alt Pirineu i l'Aran o a la delegació d'Andorra. Des de Junts volem denunciar un cop més que no necessitem un comissionat de relacions interpirinenques i que pensem que el Govern s'ha equivocat a l'hora de crear aquest nou càrrec institucional. Per cert, conseller, poc encertat que avui que parlava en nom del Govern des d'aquest faristol hagi fet referència a que el Partit Socialista és el partit més compromès amb l'Aran. Trobo que és un fet insòlit i inapropiat, i esperem que rectifiqui.

Igual que Catalunya, la Vall d'Aran no és cap invenció. L'Aran constitueix dins de Catalunya una realitat nacional amb personalitat pròpia i diferenciada, fonamentada en el fet que la comunitat aranesa disposa d'una llengua i d'una cultura pròpies, comunes i compartides també amb la resta d'Occitània, però alhora també una antiga tradició d'autogovern fermament defensada pels aranesos al llarg del temps. Aquesta especificitat aranesa és la que justifica l'esforç sostingut del Govern de la Generalitat, no només en clau geogràfica, sinó també en clau històrica, nacional, cultural, social i lingüística.

Abans i després de la recuperació de les institucions democràtiques, des de l'Aran s'ha treballat per evitar la desaparició com a poble. Però, sens dubte, ens calen més eines.

També cal posar en valor que els darrers governs de la Generalitat s'han esforçat per posar en valor el poble aranès, malgrat el menysteniment de l'Estat espanyol. I ja sabem que l'Estat espanyol no té cap consideració per la llengua ni per la identitat de l'Aran, i pensem que el que ha de fer el Govern estatal és promoure mesures que reconguin l'aranès i el seu ús, de la mateixa manera que ho fa amb altres llengües oficials. És només una qüestió de voluntat política.

Fent referència al finançament, molt breument, perquè se m'acaba el temps, és important que el Conselh Generau d'Aran aconsegueixi una garantia d'estabilitat financera. Tenim un mandat legal que ho reconeix; ara cal que el Govern de la Generalitat doti econòmicament el que aquest Parlament sobiranament va aprovar en el seu dia.

Acabo posant-nos a disposició de la magnífica síndica i de la resta de membres del Govern per tot allò que des de Junts per Catalunya els puguem ajudar. I sàpiga que ens tindrà al seu costat per defensar el Govern de l'Aran, la llengua aranesa, el seu finançament i, òbviament, totes les lluites compartides que tenim perquè Catalunya sigui un país viu de punta a punta. I sí, singularitat no vol dir privilegi.

Fòrça gràcies.

El president

Fòrça gràcies, deputada. A ara era paraula, peth Grop Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, era senhora Marta Vilata Torres.

Marta Vilalta i Torres

Bon dia, síndica. Benvenguda, e benvengudes tanben totes es persones que l'acompanhen. Fòrça gràcies pera sua intervencion en Plen deth Parlament de Catalonha, e per expausar-mos era situacion d'Aran e eth desenvolopament deth sòn autogovèrn.

Celebram aquest debat d'aué perque ei important entà Aran e entà Catalonha. Aquesta compareishença signifiqui: un reconeishement dera realitat nacionau e singulara d'Aran; un reconeishement ara tradicion d'autogovèrn istorica d'Aran; un reconeishement der occitan, aranés en Aran e tanben en Catalonha, e servís tanben entà reafirmar era bilateralitat entre Aran e Catalonha, atau coma entà dar compliment ara lei deth regim especiau d'Aran.

Per açò creiem qu'ei important que se pogue hèr aquest debat en Plen deth Parlament de Catalonha e qu'en poguen gèsser déuers e rèptes compartidi.

Li agraïm les explicacions, síndica, compartim els reptes que ens traslladava i prenem nota també de les reivindicacions i dels deures pendants.

Aquesta compareixença, creiem que reforça la relació bilateral de Catalunya amb l'Aran i ens permet refermar-nos en el reconeixement d'Aran com una realitat nacional singular, amb personalitat pròpia i diferenciada. Reconeixem l'Aran com a subjecte polític, amb una llengua pròpia, l'occità, aranès a l'Aran, i una cultura i una història també pròpies.

I per això entenem que les relacions entre les diverses institucions s'han d'efectuar amb respecte, amb lleialtat, amb la màxima col·laboració, també amb la màxima ambició i amb la màxima exigència. No només així ho creiem i ho defensem i ho verbalitzem en aquest faristol quan en tenim oportunitat, sinó que també ho hem intentat exercir quan hem tingut responsabilitats de govern des d'Esquerra Republicana de Catalunya, com a la passada legislatura. No es tracta aquí d'entrar en una competició sobre qui dona més suport o qui deixa de donar més suport. Nosaltres creiem que cal ser útils des de totes les institucions, fer que passin les coses, i ens remetem, per tant, a la feina feta, especialment en aquests últims anys, quan hem tingut l'oportunitat d'enfortir i consolidar les relacions bilaterals a través de la Comissió Bilateral Generalitat-Aran, quan es va implementar el nou model de finançament que ha situat el fons de finançament incondicionat fins als 36,7 milions d'euros, d'aquest 2024; una xifra històrica: dels 23 milions del 2019 als 36 d'enguany.

I aquesta passada legislatura s'han pogut també realitzar traspassos en matèria de la prevenció i extinció..., dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i rescats de muntanya, de la gestió de grans carnívors de la fauna salvatge protegida al territori de l'Aran, d'ajuts per a esportistes aranesos, d'ampliació del conveni de salut, d'ampliació de mitjans per al foment de l'aranès i també en matèria de drets socials. I creiem que cal seguir per aquest camí.

I en relació amb aquesta continuïtat de tot plegat, que vostè, doncs, també ens en traslladava reivindicacions, d'aquesta relació i d'enfortiment d'aquesta relació de bilateralitat, perquè entenem que el que s'havia recorregut era pel bon camí i en la bona direcció, sí que voldríem fer-li algunes preguntes o algunes consideracions. Creiem important que es pugui fer al més aviat possible la comissió bilateral. Ara el conseller de Presidència ens ha dit que serà, doncs, abans d'acabar aquest 2024. Ho celebrem, perquè creiem important poder-ho fer al més aviat possible.

Hem vist també que aquests últims dies, síndica, s'ha reunit amb diversos consellers i conselleres del Govern de la Generalitat, també amb el president de la Generalitat, com pertoca, i ens agradaria saber si hi ha hagut algun avenç, i alguna valoració, no?, si ens poguéssiu fer alguna valoració, doncs, d'aquestes primeres reunions, pel que fa a concrecions o a traspassos.

I també, doncs, voldríem saber quina és la seva valoració, síndica, de la retirada de la bandera de l'Aran tant a la delegació de Catalunya de Madrid com a la delegació de Catalunya de Brusselles. Voldríem saber quina és la seva consideració, perquè realment és un tema que ens ha preocupat.

En relació amb la seva petició de millorar l'encaix jurídic, polític i institucional, compti amb nosaltres, no només per l'aval de la feina feta quan n'hem tingut l'oportunitat, sinó pel ple convenciment i voluntat, per poder treballar aquest reconeixement jurídic i específic, que superi aquest reconeixement com a ens local o només com a ens local que vostè ens denunciava, però que justament tot el que hem pogut anar treballant al llarg de la història, que també ens ha recordat, doncs, hem pogut anar avançant i creiem que aquest camí és el que hem de seguir. I, per tant, com li deia, compti amb nosaltres.

En relació amb el finançament, els encoratgem a negociar, doncs, el nou model de finançament aquest 2025. Anomenava la consellera d'Economia; entenem, per

tant, que seguirà prorrogat aquest model per l'any vinent i que serà l'any 2025 quan es negociarà. També compti amb nosaltres, doncs, per aquest camí de millora del finançament, de la suficiència, també, econòmica del Consell General d'Aran. Som conscients del dèficit d'inversions, històric, i, sens dubte, cal treballar per tal de revertir-ho, tant en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, tant en el model de finançament a través del fons incondicionat, però també a través dels pressupostos generals de l'Estat, que massa vegades obliden els territoris com el Pirineu, en general, i en aquest cas, específicament, l'Aran.

Aprofito per celebrar també el bon estat de salut de les finances de l'Aran, que es troben en una situació sanejada. Creiem que gràcies també a aquest increment d'inversions o, en tot cas, de finançament dels últims anys. Congratulem-nos, perquè això és un bon senyal de les administracions i de les institucions públiques, i els encoratgem a fer d'aquest superàvit, doncs, millores en benefici dels aranesos i de les araneses.

I en relació amb els traspassos, que vostè també ens ha situat, i respecte a l'última compareixença que va fer també en aquest Parlament de Catalunya, ens ha parlat del de turisme, que creiem que és molt oportú i molt important. També ens ha anomenat d'esports. Voldríem saber com estan aquells que ja s'havien començat a treballar, i de l'última compareixença estaven pendants, com millores en matèria de política lingüística; en l'àmbit d'esports, ens ha reiterat que hi ha aquesta comissió d'estudi que seguirà, però també en l'àmbit de cultura, com està el nou centre cultural. També s'hi ha referit el conseller. Ens agradaria que poguéssiu desencallar-se tan aviat com sigui possible, si pot ser a la propera comissió bilateral, perquè això ja s'havia treballat amb anterioritat.

En relació amb la llengua occitana, l'aranès a l'Aran, el treball per la defensa i la protecció de la llengua també ha estat un dels àmbits en els quals es va poder avançar, especialment pel que fa a la millora de recursos, i sempre ens hi trobarà. Sabem que la situació de la llengua occitana a l'Aran és molt fràgil, és molt delicada, i per aquest motiu, també, no?, una situació de complexitat que no té una única solució, sinó que s'ha d'abordar de forma transversal, i cal que dediquem recursos a protegir-la i a fomentar-la, des de totes les administracions que tenim responsabilitats, certament.

Com sempre li hem dit i li tornem a reiterar, serem còmplices, aliats; la llengua és el que sustenta la identitat de qualsevol poble, i per això defensem que cal fer tot el possible per a protegir-la, per a defensar-la. Per nosaltres, ja ho saben, la llengua és cohesió, oportunitats, equitat; una posició molt lluny d'aquells que segueixen veient les llengües com una amenaça o com un problema. Segurament els sentirem després, intentant enfrontar llengües, quan al final tot es redueix a defensar només el castellà. Bé, molt lluny de tot això.

També li volem traslladar, síndica, que per la pervivència d'una llengua calen moltes mesures, però cal aprofundir sobretot en l'aprenentatge i en l'ús social en tots els àmbits de les nostres vides. I en aquest sentit, sobre l'aprenentatge, ens preocupa que una de les problemàtiques que, segons les dades, tenim, doncs, no es cobreixen totes les demandes de classes d'aranès. I per això li voldríem preguntar com plantegen treballar aquesta situació. També com ho plantegen treballar amb la conselleria de Política Lingüística. I si podem fer, doncs, alguna cosa per acompanyar per ajudar en aquest sentit.

Així també, ens interessaria saber si ja estan en coordinació amb el Govern per crear el nivell C1 per a occità en relació amb el marc europeu.

Pel que fa a..., això per a l'aprenentatge. Pel que fa a garantir els usos i els drets lingüístics, compartim la demanda de la presència en els mitjans de comunicació, però, d'acord amb les competències del Conselh, també ens agradaria saber quines mesures s'estan prenent per garantir l'ús de l'aranès en els centres d'atenció sociosanitària de l'Aran, cosa que demana també el Consell d'Europa en el seu últim infor-

me d'avaluació. Tota col·laboració per fer-ho possible és necessària, i, per tant, creiem que aquest és un àmbit també rellevant.

I també li traslladem una proposta: donar suport a l'Institut d'Estudis Aranesi - Acadèmia Aranesa de la Llengua, com fa la Generalitat de Catalunya.

Voleria tanben destacar era Oficina d'Aran, acieu en Parlament de Catalonha, qu'entre d'autes funcions parlamentàries ajude tanben as deputats a poder interviér en aranés e a normalizar er emplec dera lengua coma ua lengua oficiau qu'ei. Gràcies tanben ara sua persona responsabla, Pilar Caparrós. Creiem que hem de dignificar aquesta oficina; que, de fet, és la seva, la de tots vostès.

I si parlem encara del Parlament i de les feines parlamentàries, disposats a modificar la llei del règim especial d'Aran en les qüestions que siguin necessàries, perquè vostè ens les ha plantejat segurament en una reforma més global, però també per consolidar aquesta compareixença de forma anual i perquè es pugui fer en aquest Ple del Parlament, també amb funció de monogràfic, amb propostes de resolució, i no només a la CAI com fins ara, doncs, deia el que marcava la llei.

Hi ha molts temes, reptes territorials que no tindrem temps de poder traslladar. Habitatge. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Vostè ens ha parlat, doncs, sobretot del tema de l'habitatge. Permeti'm, doncs, fer només una reflexió: vam avançar en la regulació dels habitatges d'ús turístic. Cal regulació de lloguer. Cal també regulació d'habitatge; abordar el tema de les zones tensionades. En tot cas, doncs, aquí tota la col·laboració, amb tota la contundència, per poder solucionar aquest que és un dels temes rellevants. I saber també si s'ha avançat en el traspàs de competències, perquè també hi havia hagut converses amb el Govern anterior.

I ara sí, ja acabo: reforçar que vam..., doncs, ahir justament vam tramitar l'estatut de municipis rurals. També està pendent la llei de muntanya. Per nosaltres aquestes són eines importants que seran positives, sens dubte, per l'Aran, així com l'estratègia Pirineu, que existeix, doncs, també al nostre país. I, en aquest sentit, doncs seguir treballant tots aquests reptes compartits i encoratjar-la que compti amb la màxima participació també de tota la ciutadania de l'Aran, de tots els representants i electes locals que tenen representació tant en ajuntaments com en municipis de la Vall d'Aran.

El president

Diputada, hauria d'acabar.

Marta Vilalta i Torres

Deixi'm dir l'última frase en aranès. Sé que he abusat de la seva bona voluntat, president. Acabi ara òc, president --és el que estava dient: acabo ara.

Des deth Grop Parlamentari d'Esquerra Republicana mos comprometem a seguir treballant amassa es rèptes d'Aran e escotant era sua ciutadania. Entà nosati son claus era defensa der autogovèrn e dera capacitat entà decidir sus eth vòste futur politic, era defensa dera lengua occitana --aranés en Aran-- e eth trabalh pes servicis publics de qualitat, tanben en Aran: abitatge, educacion e salut, basics entà garantir justícia e igualtat d'oportunitats.

Ara sí. Fòrça gràcies.

El president

Fòrça gràcies, diputada. A era paraula, peth Grop Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, eth senhor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Bon dia, consellers, conselleres, diputats, diputades... Magnífica síndica, magnífics consellers, em permetrà començar amb una disculpa personal, i és que no he volgut insultar la seva llengua amb una mala pronunciació. Però acompanyo la meua disculpa amb una petició, i és que sap vostè que tenim una trobada pendent, i espero poder estar aviat a la Vall d'Aran amb vostès i amb el seu

equip de govern i en aquest moment aprendre una mica d'aranès en aquest sentit i poder fer la pròxima intervenció amb unes frases en aranès, com m'hagués agradat.

Ahir parlàvem en aquest Ple del Parlament sobre la singularitat necessària per a la gestió dels municipis rurals; avui entomem també una qüestió semblant que es porta a debat any rere any, i és la situació de l'Aran. Des del Partit Popular sempre hem defensat, defensem i defensarem que la Vall d'Aran requereix i mereix un tracte diferencial per les seves peculiaritats que la fan única. Cal invertir i apostar, i aquesta és la millor manera de reconèixer aquesta singularitat.

Aquesta defensa va més enllà de les qüestions ideològiques i partidistes; així ho demostra el fet que recentment ens hem reunit amb l'alcalde de Vielha per treballar en unitat pel bé comú dels veïns i veïnes i pel desenvolupament econòmic de la vall. Conjuntament amb les administracions catalanes, especialment amb la Diputació de Lleida, fomentem les inversions i donem suport a les iniciatives dels organismes propis de la Vall d'Aran.

Quins són els reptes més importants per a aquest territori? Res molt diferent a la resta de Catalunya o del món rural, però amb la seva peculiaritat geogràfica aquests problemes s'incrementen.

Inversions i connectivitat. Cal incidir de forma important a la Vall d'Aran amb inversions que millorin les connexions amb la Catalunya interior, la resta de la província de Lleida, l'Aragó i França. El Partit Popular ja va demostrar en el seu moment aquest compromís amb la inversió amb el túnel de Vielha, una infraestructura clau per als ciutadans de la vall.

Els serveis bàsics. És imprescindible potenciar les inversions en àmbits com els serveis socials, l'educació, la seguretat, la justícia, l'Administració pública en general, amb la presència de més institucions locals, autonòmiques i estatals. I les telecomunicacions. Aquestes necessitats són especialment urgents durant l'hivern, quan es multipliquen els veïns que viuen a la vall i que la visiten, evidentment.

En aquest sentit, cal destacar el dèficit de personal en justícia, educació, sanitat i cossos de seguretat a la Vall d'Aran, que és una preocupació constant, agreujada per la llunyania i el difícil accés a aquestes àrees.

Ahir es parlava per membres del Govern i pel mateix president de la Generalitat que l'economia a Catalunya marxa bé. Miri, això ho podem discutir, és molt discutible. Però el que sí que no marxa bé són els serveis públics, i d'això la Vall d'Aran n'és un bon exemple.

La millora de les comunicacions per carretera permetria que treballadors no residents poguessin desplaçar-se amb més comoditat i agilitat als seus llocs de treball a la Vall d'Aran i altres municipis del Pirineu, i fer aquestes zones més accessibles i atractives per a professionals qualificats i millorar així el servei als mateixos veïns de la Vall d'Aran.

L'habitatge. A banda de la necessitat de millora en els serveis bàsics, la Vall d'Aran no s'escapa d'uns dels principals problemes de Catalunya: l'accés a l'habitatge. Hi ha una manca d'habitatge assequible i social a la Vall d'Aran, i la millora de les infraestructures seria fonamental per facilitar l'accessibilitat de mà d'obra i la logística en el transport de materials de construcció. Això faria que la promoció de nou habitatge als municipis del Pirineu fos més atractiva i viable des d'un punt de vista de l'accés per carretera i contribuiria a abordar el problema del despoblament, en fer possible el desenvolupament d'infraestructures residencials a la vall. Ajudar el Consell d'Aran a desenvolupar el seu pla d'habitatge i a fomentar l'habitatge de lloguer assequible també és clau en aquest sentit.

I la necessitat d'un discurs propositiu i positiu. El Partit Popular reivindica la importància de la Vall d'Aran dins de Catalunya, en reconeix les especificitats i la singularitat dins d'una Catalunya forta i una Espanya cohesionada, tal com desitgen, per cert, la majoria dels aranesos. Res comença aquí, com comentaven des del Govern. El que s'ha de fer, el que hem de treballar és la millora de les institucions, del

finançament i de les infraestructures i, sobretot, corregir els errors d'allò que sí que va començar l'any 1990.

Podríem parlar també d'altres propostes, com la necessitat d'ampliar l'oferta de formació professional a la vall; el foment del producte de proximitat i l'empresa familiar; la protecció del patrimoni; la protecció també de la seva valuosa llengua, de l'aranès; les mancances en els serveis d'atenció a la discapacitat i la infància; la protecció contra incendis, per protegir aquest incalculable valor central de la Vall d'Aran, que és el medi ambient i la seva natura.

Finalment, volem posar en valor el paper de la síndica de la Vall d'Aran, com a representant legítima dels veïns i com a transmissora de les necessitats i reivindicacions de la comarca davant les administracions, tant a Catalunya com a la resta d'Espanya, aquesta figura històrica, essencial per defensar els interessos de la Vall d'Aran. I des del Partit Popular té el nostre compromís, un compromís ferm, de treballar conjuntament, més enllà de partidismes i discrepàncies, per assolir els objectius compartits a la Vall d'Aran. Tenen i tindran vostès tot el suport del Partit Popular de Catalunya en el desplegament de la llei d'Aran, en la millora del finançament i en la protecció de la llengua aranesa.

Per nosaltres, les reivindicacions de la Vall d'Aran són –i crec que vostè també ho comparteix– més legítimes que aquelles que es practiquen des de la deslleialtat i l'erosió institucional, i també des de l'enfrontament social. Per tant, tot el nostre compromís per treballar plegats pel bé comú de la Vall d'Aran.

Moltes gràcies.

El president

Fòrça gràcies, diputat. Ara seguida a era paraula, peth Grop Parlamentari VOX en Cataluña, eth senhor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, presidente. Señores *consellers* –creo que están casi todos–, señora síndica y acompañante, señores diputados, bueno, el Valle de Arán es un lugar privilegiado, con una naturaleza exuberante, paisajes maravillosos, tranquilidad, fantásticos lugares para pasear y hacer excursiones, una gastronomía envidiable..., un lugar donde aquellos que hemos tenido la suerte de poder pasar unos días de descanso nos hemos quedado con las ganas de volver y lo hemos hecho cuando hemos tenido la oportunidad. Y creo –creo– que esta opinión es compartida por la mayoría de los ciudadanos que también han podido disfrutar de su estancia en el Valle de Arán.

Pero, pues claro está, disponer de estas maravillas naturales lleva consigo la llegada de muchas personas dispuestas a disfrutarlas, y, aunque no podemos permitir que el Valle de Arán se convierta en un parque temático, hay que establecer las condiciones adecuadas para que puedan seguir llegando visitantes, para generar riqueza y empleo; riqueza y empleo de los que se benefician sobre todo los ciudadanos del Valle de Arán, pero que también producen molestias y problemas con los que deben convivir.

Uno de los más importantes, si no el mayor, es el acceso a la vivienda de los ciudadanos que viven en el Valle de Arán o de aquellos que se desplazan hasta allí largos periodos de tiempo por motivos laborales. El año pasado ya hablamos de este problema en su anterior comparecencia, y desde entonces no solo no se ha reducido este problema, sino que se ha agravado notablemente. En este momento, el acceso a la vivienda es casi imposible, por la escasa oferta y por el altísimo precio de la poca que hay disponible. El precio no para de subir tanto en propiedad como en alquiler, sea anual o de temporada, y así nos lo hizo saber el señor alcalde de Vielha en una reciente visita.

Como siempre, los mayores afectados son, pues, los vecinos de toda la vida, que ven cómo se encarece la vivienda hasta precios inalcanzables, imposibilitando así que sus hijos y nietos puedan desarrollar su vida en el lugar que les ha visto crecer y donde querrían formar una familia. Tampoco podemos olvidar la situación de muchas personas que acuden al Valle de Arán a trabajar y se ven obligadas a buscar alternativas

indignas, como habitar en una autocaravana, en un *camping* o en lugares inhabitables, ante la imposibilidad económica de alquilar un piso.

Es verdad, es cierto que el problema de la escasez y del altísimo precio de la vivienda afecta a casi toda España, especialmente a Cataluña, pero en el Valle de Arán adquiere mayor gravedad por el elevado número de visitantes temporales y por la gran cantidad de viviendas destinadas a uso turístico, y también, desgraciadamente, por el abandono y la exclusión que desde hace décadas llevan sufriendo por parte de los diferentes gobiernos de la Generalitat. Es necesario que, de una vez por todas, la Generalitat dé un paso adelante que deje atrás la palabrería y las promesas y que haga acciones concretas.

No queremos hacer en esta comparecencia un debate sobre las políticas de vivienda, no es el lugar, aunque todos sabemos las causas que han provocado esta situación y qué medidas legislativas y de gestión habría que tomar para solucionarlo. Hoy solo quiero hacer referencia a una medida sobre la que habrá amplio consenso, y es la necesidad de incrementar el número de viviendas disponibles por nueva construcción o por cambio de uso, ya que una parte importante de las cuales debe ser vivienda social. Y desde VOX exigimos aplicar la perspectiva de familia para garantizar que una parte importante de la vivienda sea reservada a los locales, especialmente a los jóvenes y a las familias con ingresos modestos, que son aquellos que más sufren por los altos precios provocados por el mercado turístico. Y aquí hay que recordar –lo ha mencionado– que la síndica de Aran sí tiene competencias en materia de vivienda y de urbanismo, que desde VOX le exigimos que las ejerza.

Hoy también hemos podido escuchar en su comparecencia la lejanía de los políticos con respecto a los ciudadanos a los que representan. Mientras a aquellos –y así nos lo hacen saber continuamente– les preocupan sobre todo la escasez y el precio de la vivienda, a los políticos, según hemos podido entender, les preocupa el autogobierno, la representación directa en este Parlamento o el reconocimiento de la especificidad de Arán. Y también hemos visto cómo la Generalitat de Cataluña está siendo incapaz de identificar y solucionar los problemas que sufre el Valle de Arán. El mal uso de los recursos públicos, las políticas despilfarradoras y la obsesión por el *procés* han dejado de lado las verdaderas necesidades de sus habitantes.

Hemos hablado de la vivienda, pero también podríamos hablar de los graves perjuicios en empleo, en infraestructuras o en servicios públicos de calidad.

Desde VOX creemos que los sucesivos gobiernos de la Generalitat discriminaron especialmente a los araneses, porque nunca han apoyado a los partidos separatistas. En la misma línea que ha mencionado la síndica, los vecinos del Valle de Arán siempre han reivindicado lo aranés como una forma de ser español. Son la muestra inequívoca de que se pueden vivir las particularidades locales y regionales dentro de un profundo respeto y cariño a la unidad de España. Porque, tal y como ellos demuestran, ese es uno de los ejes más característicos y valiosos de nuestra nación, el poder vivir, defender y promover una diversidad cultural y regional que nos hace únicos.

Se puede vivir en el Valle de Arán, hablar aranés y defender la preservación del Valle sin caer en las falacias con las que el separatismo lleva engañándonos durante años. Y, en esta línea, quisiera rendir un homenaje al insigne aranés Josèp Condò Sambeat, gramático, poeta, novelista, dramaturgo y músico que compuso obras en aranés, en catalán y en castellano. En su novela más importante, publicada en 1915, escribió: «Y volví con el corazón lleno de confianza, confianza de que un día esta isla, Arán, llegaría a ser un jardín de España lleno de flores y oro no por virtud de gracia del gobierno y nuestros diputados, en los que nunca hemos confiado», ¿eh?, –creo que esto que se escribió hace más de un siglo, creo que sigue plenamente vigente– «sino por la buena voluntad de los araneses». (*Aplaudiments*.) Veremos si ahora que los socialistas gobiernan en el Valle de Arán, en Cataluña y en España prestan más atención e intentar solucionar los problemas de sus ciudadanos. Estaremos atentos, aunque, pues, los antecedentes de los socialistas nos hacen ser *muy* pesimistas.

Desde VOX seguiremos luchando para que tener oportunidades laborales, buenas infraestructuras, servicios públicos de calidad y una vivienda digna en el Valle de Arán no sea un privilegio para los más ricos, y para ofrecer soluciones a quienes quieren seguir viviendo en la tierra donde tienen sus raíces y a aquellos que se desplacen hasta allí a trabajar y buscar un futuro mejor para ellos y para sus familias.

Muchas gracias.

El president

Fòrça gràcies, deputat. A era paraula, peth Grop Parlamentari Comuns, eth senhor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Bon dia, magnifica sindica. Des deth Grop Parlamentari des Comuns dam era benvençuda tath Parlament de Catalonha ara sindica d'Aran coma era maximau autoritat deth Govèrn e dera Administracion d'Aran e coma representant des sòns ciutadans e ciutadanes.

E ac volem hèr en aranés coma un reconeixement ath sòn autogovèrn e coma reivindicacion dera sua lengua e deth sòn usatge sociau, e deth besonh de mès recorsi e competéncies entà protegir-la.

Es Comuns èm ua fòrça politica catalana que tostemp a reivindicat era plurinacionalitat der Estat Espanhòl, per tant en coeréncia tanben ac cau hèr e defensar-la en nòste país e damb çò que represente er autogovèrn d'Aran, damb era sua lengua e es sues institucions.

Voldria també començar la meva intervenció donant les gràcies a la Maria Pilar Caparrós Fernández, la tècnica responsable de l'Oficina de l'Aran, qui ens ha ajudat a fer aquesta petita intervenció en aranès, en occità, i també amb qui hem pres el compromís –i fora bo que ho fessin tots els grups parlamentaris– de reprendre les classes d'aranès. Perquè també entenem que, com a representants polítics del nostre país, hem de ser capaços també d'expressar-nos en les dues llengües cooficials, tant en català com en aranès i, per part meua, i en nom del nostre grup parlamentari, així ho farem, quan les reprenguem en aquesta legislatura.

Voldria començar parlant sobretot de la llengua i l'autogovern. Nosaltres compartim que l'ús social de l'aranès –és, segurament, un dels problemes que compartim també amb el català– continua sent molt baix i, per tant, que calen més recursos per protegir la llengua i per fomentar-ne el seu ús social.

I també vull expressar en aquest punt, no?, per part nostra, el compromís que allà on som ho fem. I vull posar en valor també la feina que fem des del Ministeri de Cultura. Per primera vegada, crec que tenim un ministre de Cultura, en aquest cas de l'Estat espanyol, que entén la plurinacionalitat i posa en valor no només les llengües cooficials de l'Estat, sinó també les llengües estatutàries.

I, en aquest sentit, vull posar també en valor que en la llei del cinema, precisament que hem posat en marxa des del Ministeri de Cultura, es promociona i, per tant, també es fomenta la creació en llengües estatutàries com l'aranès, no només les llengües cooficials de l'Estat, malgrat que crec que alguns grups parlamentaris..., ara no hi és, però Junts per Catalunya ho desconeix.

I també la voluntat, en aquest cas, del ministre de reunir-se amb l'Institut d'Estudis Aranès. Va tindre una reunió amb una representació de la seva entitat on hi havia el president i, fruit d'aquesta reunió, també es va impulsar, conjuntament amb la presidenta del Congrés, des del Ministeri de Cultura, amb la participació també del president de l'Institut d'Estudis Aranès, en aquest cas, la jornada del Dia Europeu de les Llengües al Congrés, on hi va haver, jo diria, una molt emocionada intervenció íntegrament en aranès del president, evidentment, d'aquesta entitat, de l'Institut d'Estudis Aranès.

Per tant, el nostre compromís amb la llengua aranesa és ferm. Ho fem també des del Ministeri de Cultura. I, evidentment, també amb la voluntat que el conjunt també

d'acadèmies de l'Estat reconeguin també i treballin..., no?, i, en aquest cas, també, des del Ministeri de Ciència es doni suport, que és de qui depenen el conjunt de les acadèmies de les llengües de l'Estat i, per tant, també compti amb recursos per part del Govern de l'Estat.

I també amb el compromís amb l'autogovern. Celebrem que en breu es produeixi aquesta reunió bilateral entre la Generalitat i la síndica d'Aran. I, evidentment, també a disposició, el nostre grup parlamentari, per enfortir i millorar tot el que sigui l'autogovern amb els canvis legislatius que es reclamen per part, també, de la síndica d'Aran i que s'han apuntat avui des d'aquest faristol.

Compartim, segurament, moltes de les preocupacions que afecten l'Aran, que són també preocupacions que el nostre grup té al conjunt de Catalunya, però que afecten, jo diria amb especial intensitat, l'Aran. I vostè ho situava. I l'accés a l'habitatge segurament és una de les màximes prioritats del nostre grup parlamentari, si no la primera, i crec que és un dels principals problemes que té avui l'Aran.

De fet, vostè ho apuntava a la seva intervenció, només el trenta-sis per cent dels habitatges de l'Aran són avui residència habitual per als aranesos i les araneses. I de fet, en la negociació –ho sap també la consellera d'Economia– un dels elements que nosaltres vam situar damunt de la taula era el manteniment del decret que regulava els pisos turístics a l'Aran. Sens dubte, és un dels territoris, no?, del conjunt del país que té més pisos turístics i que, per tant, això té una incidència directa en el preu de l'habitatge. Però no només, eh? Nosaltres també estem reclamant tant al Govern de la Generalitat com també, evidentment, des del Govern de l'Estat que es limiti i s'actui sobre el lloguer de temporada.

Crec que vam perdre una oportunitat, malauradament, amb el vot en contra de Junts per Catalunya, doncs, per acabar amb el lloguer de temporada. Crec que és fonamental, si algú té el temps per fer el que jo he fet aquests dies preparant aquesta intervenció i entra a Idealista i posa, per exemple, en aquest cas, «cases i habitatges a preu assequible a la Vall d'Aran», es trobarà que pràcticament *tots* són de lloguer de temporada. I quan parlem dels preus, doncs, trobem des d'un pis de dues habitacions de seixanta metres quadrats a 1.500 euros –això..., estem parlant dels assequibles, eh?–, un estudi de quaranta-dos metres a 1.500 euros al mes, un pis de tres habitacions a 1.880 euros... Això és el que està avui disponible per llogar. Evidentment, com a lloguer de temporada; no trobarà res més que no sigui el lloguer de temporada a l'Aran. Per tant, hem d'intervenir directament en el mercat, òbviament també donant suport al que situava la síndica de la construcció d'habitatge públic, no només per a la gent que viu a l'Aran, sinó per als treballadors i treballadores.

I, en aquest sentit, també compartir que, òbviament, l'Aran és un territori que viu i..., no?, evidentment, el seu model productiu està vinculat al turisme, però que genera, evidentment, un impacte directe en el preu de l'habitatge i que fins i tot els treballadors que treballen en aquest sector turístic tenen molts problemes per accedir a un habitatge. I, de fet, de manera reiterada i habitual es produeixen notícies sobre les dificultats que tenen aquests treballadors i la dificultat que..., molts d'ells es veuen abocats a viure fins i tot en autocaravanes o en caravanes, i les dificultats que això genera també de gestió, en aquest cas, a nivell de la Vall d'Aran. Per tant, per nosaltres, màxima prioritat: cal intervenir, evidentment, en el mercat de l'habitatge, i això vol dir en lloguers de temporada i pisos turístics.

També compartim algunes de les reflexions que se situaven sobre, precisament, aquesta necessitat de diversificar el model productiu. I, en aquest sentit, no?, es plantejava la necessitat d'abordar tot el que té a veure al voltant de l'emergència climàtica. L'Aran també ha patit conseqüències, com vostè situava, d'aquest canvi climàtic i emergència climàtica i, evidentment, tot el que té a veure amb el canvi de model productiu, no?, enfortint la gestió del que té a veure amb el patrimoni forestal com a oportunitat també de sostenibilitat i descarbonització de la nostra economia. I tam-

bé, evidentment, l'aposta per un sector primari de qualitat que permeti, hi insisteixo, no?, sortir d'aquest monocultiu turístic.

També, i no volem deixar de parlar-ne, situar les infraestructures. I nosaltres estem d'acord amb la necessitat de millorar determinades infraestructures, per exemple, es parlava també de la C-28, i jo crec que és, sens dubte, una necessitat, però també amb apostar per la mobilitat sostenible, perquè la Vall d'Aran també tingui una veritable xarxa de transport públic col·lectiu, que és fonamental, especialment per als seus treballadors i treballadores i per a la gent que hi viu.

I, finalment, no puc deixar tampoc de fer dues reflexions finals. La primera, com deia, el nostre compromís amb l'autogovern i, evidentment, amb el finançament també de l'Aran. I crec que, en això, també ens volem posar a disposició, com a grup parlamentari, també, de la síndica.

I aprofitar també aquesta intervenció, que, com també deien altres grups, tant de bo puguem fer anualment..., i, a més a més, ho fem amb la voluntat que no només serveixi per intercanviar..., diguéssim, o debatre sobre la realitat de l'Aran, sinó que també ho puguem fer a partir de propostes de resolució. Però també oferir, des del nostre grup parlamentari, ara just que estem en la negociació pressupostària, en aquest cas amb la conselleria d'Economia..., també el Grup Parlamentari Comuns es posa a disposició de la síndica d'Aran i també dels seus ciutadans i ciutadanes perquè aquelles reivindicacions econòmiques que tingui l'Aran puguin formar part també del proper pressupost de la Generalitat de l'any 2025.

Moltes gràcies, síndica, i a la seva disposició.

El president

Fòrça gràcies, diputat. A era paraula, peth Grop Parlamentari Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, era senhora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Diputades, diputats, conseller, consellera... Fòrça gràcies, síndica, e fòrça gràcies a totes es persones deth Conselh Generau d'Aran que vos acompanyen, per assistir aué en aguesta cramba. Volem salutar as vesins e vesies d'Aran que mos seguissen. Mos desencusam per non poder hèr tota era intervencion en aranés, er occitan dera Val d'Aran, e volem arregrair ara Oficina d'Aran era sua ajuda entà qu'aué er aranés sigue mès present en debat parlamentari.

Hem volgut començar la nostra intervenció en aranés, l'occità de la Vall d'Aran, amb tota la humilitat de qui reconeix que no sap parlar una llengua. I amb tot el respecte cap a la llengua occitana, tot el respecte al poble occità i tot el respecte a l'Aran. Parlant fa unes hores amb la Maria Pilar, la responsable de l'Oficina d'Aran, lamentàvem que en aquesta cambra només escoltem aranès de forma puntual i excepcional, i que això no hauria de ser així.

I la primera qüestió que volfem situar precisament és aquesta, la llengua. I lamentem que, malgrat el reconeixement que suposa l'oficialitat de l'occità a l'Aran, a l'Estat francès és on hi ha el major nombre de parlants occitans i és on aquesta llengua intenta viure, o sobreviure, perquè parlem d'un estat que té fòbia al plurilingüisme, a la diversitat lingüística, parlem d'un Estat que és un fervent activista en el combat contra tota llengua que no sigui la francesa; ho fa contra l'occità i ho fa contra el català a la Catalunya Nord. I des d'aquí, doncs, volem adreçar tot el nostre suport a les persones que lluiten i treballen per la supervivència de l'occità, especialment aquelles que ho fan en l'Estat francès. Però que ningú no es confongui: avui l'Estat espanyol, via judicial i política, segueix de ben a prop les passes de l'Estat francès en la seva lluita contra les llengües dels pobles que oprimeix.

En segon lloc, volem manifestar-li, síndica, la contradicció que ens representa a la CUP decidir sobre l'Aran a Barcelona. Vostè sap que naltros som partidàries que els debats i les decisions del territori es prenguin des de i al mateix territori. Compartim, per tant, que les decisions sobre l'Aran i sobre el Pirineu no es poden

prendre sense l'Aran i sense el Pirineu. No es pot pensar el Pirineu sense el Pirineu, com vostè deia. I això ens porta a la qüestió de l'autogovern. Ara és un bon moment, també, per recordar que naltros demanem per a la resta de pobles el mateix que demanem per al nostre, en aquest cas, que l'Aran pugui regir-se per la lliure voluntat expressada per la seva ciutadania, sense preocupar-se ni de constitucions ni de suspensions d'autonomies o competències. I, així doncs, l'Aran compta amb tot el nostre suport, el de l'esquerra independentista, per defensar la seva llengua i per defensar el seu dret a decidir el seu futur.

Però, dit això, volem parlar d'una tercera qüestió, de la que discrepem, que és el model de desenvolupament que vostè defensa per a l'Aran. No és cap novetat: en anteriors legislatures, altres diputades i, de fet, tota la nostra acció política amb relació al model de desenvolupament econòmic a l'Aran i al conjunt del Pirineu ho evidència. I avui vostè manifestava la seva preocupació per la crisi habitacional, per la turistificació, per la sostenibilitat, però la seva aposta, en plena sintonia amb els governs de les diferents institucions i administracions, és la de basar-ho tot en l'exploatació turística, un model que està demostrat que enriqueix uns pocs, precaritzava les condicions laborals de molts, trinxava el territori i aguditzava la crisi climàtica.

Parlem del model que va portar l'anterior Govern, format per Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, juntament amb el partit que avui governa, el PSC, a l'ocurrència de voler organitzar uns jocs olímpics d'hivern amb una sequera brutal i sense neu, perquè l'escalfament global i l'emergència climàtica, malgrat els terraplanistes, és una realitat innegable. Parlem del model que ha comportat un augment desproporcionat dels preus del lloguer i que ha comportat la desmesurada ocupació de l'habitatge per a ús turístic i d'habitatge no principal. Perquè hi ha qui intenta fer veure que el problema de l'habitatge és una qüestió que només afecta a qui vol viure a Barcelona, però és obvi que això no és cert. I som conscients que cada territori té la seva particularitat, la seva idiosincràsia, però en el cas dels municipis i comarques del Pirineu, claríssimament hi ha una mateixa causa, que és l'especulació amb un bé necessari, la gentrificació i l'entrada de l'habitatge dins d'una lògica de consum turístic i de mercantilització.

En el cas de la Vall d'Aran, des del 2005, els lloguers han augmentat un cinquantaper cent. El quaranta-cinc per cent dels habitatges són d'ús esporàdic o molt baix, i els treballadors, com ja s'ha dit, estan dormint en caravanes. Està bé construir obra pública, però això acaba sent un pedaç si es continuen posant la majoria de recursos i d'esforços en continuar potenciant el turisme depredador. Perquè aquesta crisi habitacional no es pot entendre sense tenir en compte la saturació del model de monocultiu turístic al qual s'ha abocat el Pirineu. L'entrada de l'habitatge dins la lògica del mercat turístic és el gran causant de la pujada de preus de lloguer a l'Aran i a tot el Pirineu. L'aposta única d'un model econòmic a l'Aran, el turístic, ha col·lapsat, com a tot el Pirineu.

I vostè parlava de sostenibilitat. El monocultiu turístic és antagònic a la sostenibilitat. Posar-ho tot per a les pistes d'esquí o per a les segones residències dels rics de Madrid no és sostenible ni econòmicament, perquè genera empobriment i provoca l'èxode, principalment del jovent, ni a nivell ambiental. Quin sentit té estar fent neu artificial en ple escalfament global? Això no és sostenible ni a curt ni a llarg termini.

El turisme –no ens cansarem de repetir-ho– no és riquesa per a la majoria de la gent. Els contractes que genera el turisme són precaris, temporals i inestables. El turisme genera riquesa, sí, però només per a aquells que tenen el capital, només per a uns pocs. Hi hem d'afegir tot el que comporta contra la nostra llengua, que se'n parla poc, contra les nostres llengües arreu del territori, contra el català i contra l'aranès, que són arraconats, amb la política agressiva de màrqueting turístic, per atraure la burgesia madrilenya. I no és turismofòbia; és lluita de classes, és defensa del territori i és autodefensa.

El monocultiu turístic ha contribuït a la pèrdua de pes econòmic d'un sector molt arrelat al territori: la ramaderia. Aquest procés ha tingut efectes devastadors per a petits ramaders i per a les explotacions familiars, que tan importants són en matèria de prevenció d'incendis.

La turistificació és un procés que afecta i que condiciona radicalment la vida de les persones del territori i que té un impacte que va més enllà de l'encariment dels preus de l'habitatge, que sembla que això ja tothom ho entén. Té un impacte en l'expulsió del jovent, per exemple, que ha de marxar fora perquè no hi ha possibilitat d'estudiar i perquè quan vol tornar no té possibilitat de trobar feines dignes. O podríem parlar també de l'impacte que té en la precarietat del transport públic, perquè tot està abocat a facilitar el turisme, o en la falta de serveis, per lo mateix. I no ho diem la CUP només, sinó que ho diu tota la campanya de «Pirineu viu», una campanya que estan fent grups de defensa de la natura, sindicats, el moviment en defensa de l'habitatge, tota mena d'entitats, en definitiva, que, a més a més, ara mateix estan convocant una manifestació per al proper 6 de desembre a la Seu d'Urgell i que denuncien que a l'Aran, com a tot el Pirineu, l'alta turistificació és totalment insostenible perquè ha arribat a qüestions tan aberrants com, per exemple, que hi hagi pràcticament un llit per habitant. A tot Catalunya hi ha 1 milió de llits turístics amb una població d'uns 8 milions d'habitants. A l'Alt Pirineu i l'Aran, amb una població de 73.000 habitants, hi ha 65.000 llits turístics. O una altra dada: el seixanta per cent dels habitatges són segones i terceres residències, quan a Catalunya aquesta dada, aquesta xifra és del vint per cent.

Mirin, el Pirineu pessebre el fan qui el volen com un decorat de la indústria turística que relega la pagesia al folklore. Nosaltres volem un Pirineu viu, amb una economia productiva, amb una pagesia de veritat i amb indústria, amb feina estable i de qualitat perquè el jovent no hagi de marxar. Hi ha alternatives. Es pot fer front a l'emergència habitacional limitant i revocant les llicències d'habitatge d'ús turístic i de les segones residències, mobilitzant tot l'habitatge buit del Pirineu, expropiant principalment aquests habitatges buits que estan en mans de grans tenidors i garantint un parc públic d'habitatge mínim del trenta-cinc per cent. I es pot acabar amb el monocultiu turístic del Pirineu si hi ha voluntat política. I naltros no estem dient que estiguem en contra de tot el turisme, estem dient que cal regular-lo –que cal regular-lo.

Per últim, els emplacem a democratitzar la planificació econòmica i a apostar per la diversificació econòmica. Cal pensar quina és l'economia que beneficia més el conjunt del territori, el conjunt de la població, i no que beneficia només uns pocs que ho tenen tot.

Síndica, de nou li agraïm la seva assistència. Li recordem que ens tenen al seu costat per defensar la llengua occitana i el seu dret a autogovernar-se, però aquest autogovern ha de servir per al benefici del conjunt de la població i no només per a uns pocs.

El president

Fòrça gràcies, deputada. Peth Grop Mixt a era paraula era senhora Rosa Maria Soberana Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Fòrça gràcies, senhora síndica, pera sua compareishença e pera oportunitat d'escotar es sues reflexions sus es rèptes e es besonhs deth territòri aranès.

Com a representants del poble català, és la nostra responsabilitat entendre i atendre les particularitats d'un territori amb identitat pròpia, reconeixent-li la singularitat cultural, lingüística i institucional. Mos platz de veir aguesta voluntat de dialòg e collaboracion entre es institucions catalanes e eth Conselh Generau d'Aran.

Segons les dades disponibles, la situació de l'aranès és alarmant: només el 19,7 per cent dels habitants de l'Aran l'utilitzen com a llengua d'ús habitual, mentre que el castellà s'imposa en gairebé el 44,90 per cent. Aquesta substitució lingüística reflecteix

el fracàs de les polítiques aplicades fins ara per protegir i revitalitzar l'aranès. Volem recordar que el Consell General té plenes competències en matèria de política lingüística, també en educació, àmbits claus per assegurar i fomentar l'ensenyament de l'aranès. Amb això ens preguntem: com pot ser que no s'hagi implementat una política efectiva en els centres educatius, especialment en l'Institut de l'Aran, on el pla d'estudis indica que no s'aplica una immersió plena en aranès malgrat ser la pròpia llengua del territori?

També voldríem saber si el Consell General ha considerat l'aplicació de metodologies com és l'associació Calandreta, entitat que, tot i no disposar de recursos didàctics en occità, ha demostrat tenir èxit amb un sistema immersiu que podria ser inspirador per a l'Aran. Quines accions concretes es plantegen per revertir aquesta situació?

Ens preocupa també la situació de les infraestructures i els serveis bàsics de l'Aran, especialment en les àrees com la sanitat, l'educació i les connexions de transport. Sabem que les condicions del territori, orogràficament parlant, són una mica complicades, però sí que és precisament per això que calen actuacions urgents que garanteixin la igualtat d'oportunitats per als aranesos i araneses. Quines accions considera que haurien de prioritzar el Govern de Catalunya i el Consell General per millorar aquestes mancances? Com podem treballar conjuntament per assegurar que cap ciutadà de l'Aran es quedi enrere? Cal millorar les condicions de les vies que connecten l'Aran amb la resta del territori. No pot ser que per arribar a Barcelona necessitin entre tres hores i tres quarts i quatre hores i mitja en funció del mitjà de transport que utilitzin.

Pel que fa al desenvolupament econòmic, sabem que el turisme és una font de riquesa fonamental per a l'Aran, però també som conscients dels riscos que comporta un model econòmic excessivament dependent d'aquest sector. Com valora vostè l'equilibri entre el creixement turístic i la sostenibilitat del territori? Quines accions es poden dur a terme per diversificar l'economia aranesa i assegurar el benestar dels seus habitants?

Des d'Aliança Catalana volem reiterar el nostre compromís amb la defensa de les especificitats de l'Aran i la construcció d'una relació de respecte mutu entre aquest territori i la resta de Catalunya. Entenem que la diversitat és una riquesa que hem de saber preservar i fomentar. Per això, ens comprometem a treballar perquè les seves demandes i necessitats siguin escoltades i ateses, especialment en aquells àmbits on encara hi han mancances.

Gràcies, un còp més, pera sua presència e peth treball que hè ath capdeuant deth Conselh Generau d'Aran.

És imprescindible que treballem plegats des del respecte i la col·laboració per garantir que l'Aran continuï sent un territori viu, dinàmic i integrat, on la seva gent pugui prosperar i on es preservin els seus valors i identitat.

Èm segurs qu'aguest dialòg enriqueirà totes es parts implicades e contribuirà ath progrès collectiu.

Força gràcies, magnifica sindica. Sauvem Catalunya, sauvem l'Aran.
Gràcies.

El president

Força gràcies, deputada. Finalaments, a era paraula, peth Grop Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, era senhora Neus Comes Pon.

Neus Comes Pon

Força gràcies, president. Magnifica sindica, magnifics conselhèrs, conselhèrs e conselhères deth Govèrn, deputades, deputats, ei ua satisfaccion entath grop parlamentari que representi, e en particular entà jo personauments –donques m'estaque damb Aran un ligam d'afecte pes vincles de vesiatge e estimacion que compartim

peth Pirenèu e pes montanhes—, escotar e debàter sus era situacion d'Aran e eth desenvolopament deth sòn autogovèrn.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya que el Parlament català va aprovar el 1979 va establir un reconeixement als drets històrics, lingüístics, de l'Aran, i l'Estatut del 2006 va culminar amb el ple reconeixement d'una realitat aranesa dotada d'identitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, i reconeixia la singularitat de l'Aran com una entitat territorial particular dins de Catalunya, amb la declaració de l'oficialitat de l'aranès. La Llei 35/2010 va convertir l'aranès en llengua oficial a Catalunya; la Llei 12/2009 reconeix l'aranès com a llengua vehicular i d'aprenentatge.

Cau, doncs, establir ua huela de rota a on s'establisque ua coordinacion avienta entà fixar prioritats e encastres d'actuacion laguens deth plan Integrau entath desenvolopament der aranés.

Si la situació del català és delicada i complexa perquè està afectada per factors diversos, la de l'aranès en general ho és molt més, perquè té una demografia molt, molt més exigua, té dificultats en l'estandardització i té uns usos fràgils, molta menys producció mediàtica i cultural, i té un reconeixement molt escàs, perquè només és oficial a l'Aran i a Catalunya. En aquest context de minorització general, la situació de la llengua a l'Aran és millor que a la resta del territori de Catalunya, ja que la llengua és oficial i reconeguda com a pròpia. L'aranès s'ensenya i és vehicular als centres educatius. L'aranès és una llengua viva que té usos oficials i privats i es transmet familiarment, i té vitalitat cultural.

Ens preocupa, sí. Hem de treballar per augmentar el coneixement i l'ús de l'aranès, i per fer-ho s'ha de desplegar i intensificar la col·laboració entre la Generalitat i el Conselh Generau d'Aran, cadascú dins de les seues competències. El Govern treballa perquè es puguin dur a terme polítiques efectives de normalització, especialment en els àmbits més significatius, com l'ensenyament a infants i adults, la dinamització dels usos, l'ús institucional i, per descomptat, l'accés als mitjans audiovisuals.

La llei de règim especial d'Aran va canalitzar i articular el legítim dret i la justa aspiració dels aranesos d'assolir un major nivell d'autogovern. És una prioritat per a aquest Govern cooperar amb el Conselh Generau d'Aran per tal de consolidar i protegir el patrimoni aranès, per les generacions que vindran, per les generacions futures. I ho hem de fer tots plegats. Amb mesures com, per exemple, actualitzar i desplegar la llei de règim especial d'Aran per consolidar l'autogovern aranès; assegurar un model de finançament propi i estable per al Conselh Generau, que garanteixi la gestió de les seves competències; respectar i potenciar l'autonomia aranesa i la seva llengua pròpia, promoure la seva integració en tots els àmbits socials, educatius i culturals, i invertir i potenciar un centre cultural polivalent referent en l'àmbit aranès i pirinenc, per fomentar la cohesió social i l'activitat sociocultural i, per què no?, perquè albergui també la seu de l'Arxiu Generau d'Aran.

En el darrer Ple vàrem parlar del dèficit històric d'inversions i serveis públics que arrossega el conjunt del Pirineu; també l'Aran. S'ha de complir amb els compromisos d'inversió històricament reclamats pel Conselh Generau. Aran, eth Pirenèu, a de besonh un plan estrategic a on era columna vertebrau sigue er accès e era mobilitat, que i age ua interconnexion transversau des comunicacions e un transport public eficaç, qu'amassa damb er accés ar abitatge e as servicis publics facilitarien un impuls ath conjunt d'Aran e eth Pirenèu, entà evitar eth despoblament.

Voldria remarcar unes qüestions bàsiques sobre l'Aran i el Pirineu. Hem de continuar treballant des del Govern en els projectes ja contemplats per a la millora de la C-28 en la seva congestió, sobretot en temporada d'hivern, en el tram de Vielha a Baqueira i en el tram del Port de la Bonaigua, que presenta perillositat d'allaus en el seu traçat, i també hi hem de fer millores per evitar el seu tancament en temporada d'hivern.

La llei de muntanya. Possiblement l'any vinent entrarà en tram parlamentari. És una llei prou important perquè hi dediquem el temps i els esforços necessaris. Però sobretot, i lo més important, hem d'escotar el territori, tot el territori de muntanya.

L'Espitau d'Aran. La remodelació de l'Espitau d'Aran és bàsica, imprescindible per a l'Aran, les accions com el projecte bàsic i l'executiu de la seva ampliació. La complexa situació per a la contractació d'anestestesistes i especialistes és general de tots els centres hospitalaris de la regió sanitària de l'Aran, de l'Alt Pirineu, i fins i tot també de Lleida. Els centres sanitaris del Pirineu, juntament amb la regió sanitària, realitzen algunes accions per a l'atracció i la retenció de professionals o de futurs professionals, accions com campanyes per a visualització dels centres sanitaris i donar-los a conèixer o bé l'acolliment als hospitals del Pirineu d'alumnes en pràctiques de graus de Medicina i Infermeria.

L'habitatge. Sí, l'habitatge és un dels principals problemes de l'Aran, i el Govern, aquest Govern hi està treballant, juntament amb el Conselh Generau d'Aran, per revertir la situació.

En conclusió, s'ha de revertir la situació d'aquests últims deu anys, consolidació de l'autogovern, millora en els mecanismes de control i coordinació efectiva per garantir el compliment i desplegament de la llei d'Aran, i donar resposta a un model de finançament que no es basi en acords financers.

Voldria donar la més sincera felicitació al Conselh Generau d'Aran i al seu equip, així com també al conjunt de ciutadanes i ciutadans de l'Aran per haver aconseguit el reconeixement de la UNESCO com a reserva de la biosfera. Aquesta distinció destaca la preservació de la llengua, la cultura i el patrimoni de l'Aran, així com l'harmonització del desenvolupament sostenible amb la gestió econòmica i la conservació dels valors naturals. Tal com defineix la UNESCO, les reserves de la biosfera són indrets d'aprenentatge per al desenvolupament sostenible, són espais que aporten solucions locals a problemes mundials.

M'agradaria esmentar un comentari que s'ha fet en anteriors diputats que m'han precedit, sobre el tema de la bandera aranesa. La bandera aranesa no ha estat retirada de la delegació de Brussel·les, doncs perquè no hi ha estat mai. Ara bé, el conseller Duch sí que em comenta que, si és del grat de tothom que hi sigui, doncs no hi ha cap inconvenient en que s'hi pugui trobar un lloc.

Avui parlem de l'Aran. Ahir vàrem tractar el món rural amb l'agenda rural i l'entrada del projecte de llei de l'estatut dels municipis rurals. Va esdevenir un dia molt especial i molt emotiu per al conjunt de Catalunya, i en especial per als petits pobles, també per a l'Aran. La setmana passada vàrem debatre sobre el Pirineu. Deixin-m'ho dir: déu-n'hi-do! Com a representant del món rural i de muntanya i diputada novella en aquesta cambra, és un orgull que s'hagin tractat aquests tres temes en el que portem de legislatura, en els dos últims plens.

Entà acabar, m'aventuraré a recitar dues estròfes del himne oficial de Val d'Aran: «Aqúeres montanhes que tant nautes son, m'empèishen de véder mènes amors a on son. / Montanhes coronades tot er an de nhèu, tan nautes e bères que vos pune eth cèu.»

Sindica e conselhèrs, bon viatge de retorn entà Aran.

Fòrça gràcies.

El president

Fòrça gràcies, deputada. Acabades es intervencions des grops parlamentaris, dongui era paraula ara sindica d'Aran per un torn finau de cinc minuts. A era paraula era sindica, senhora Maria Vergés Pérez.

La síndica d'Aran (Maria Vergés Pérez)

Gràcies, president. Diputats i diputades, em permetran, en primer lloc, que..., a diferència del que malauradament va passar l'any passat, avui són gairebé tots, cosa que els agraeixo enormement. (*Aplaudiments*.) I els vull agrair també l'esforç..., crec que és la primera vegada que en aquesta cambra la majoria de grups parlen en aranès; per tant, van en el bon camí. I aquí sí que li vull agrair també a la Pilar el seu suport i la seva feina. No ho sé, cinc minuts no donen per gaire; per tant, intentaré ser

breu, i si em passo algun minut, m'ho permetran, perquè una vegada l'any, entenc que no és greu.

Gràcies, conseller, estem d'acord: la voluntat –que sempre ha estat així– del Govern d'Aran és la d'avançar amb el Govern de la Generalitat des de la lleialtat i el respecte institucional. Per tant, en això treballem.

S'ha parlat aquí del debat monogràfic, que espero poder fer l'any que ve. A mi em fa una mica de por, també els ho he de dir, perquè veig que hi ha grups que no resisteixen la temptació d'utilitzar l'Aran per a la batalla política –legítima– dins de Catalunya. I, per tant, en això sí que ja els demano d'avançada que, si arriba mai aquest debat monogràfic, puguem parlar de l'Aran sense retrets dels uns als altres, cosa que també els honorarà a vostès.

Parlava la diputada de Junts... Deixi'm donar una dada, eh?: el Govern de l'Estat en els últims quatre anys ha invertit més de 20 milions d'euros a l'Aran; això és una qüestió que és inèdita. Suport a la innovació, els projectes Next Generation, inversions destacades a molts municipis... Per tant... I això té a veure amb una qüestió que crec que és essencial comprendre, que és la voluntat que tenim d'estar representats a totes les administracions possibles: a la del Govern de l'Estat, a la de la Generalitat de Catalunya i allà on faci falta per fer arribar la nostra veu. Aquí venim un cop l'any, i després hi ha aquestes relacions amb els diversos departaments de la Generalitat, amb els mateixos grups parlamentaris; però comprendran que fer arribar la idea del que és l'Aran i del que necessita, doncs, necessita també molta constància. Per tant, certament, la nostra voluntat és la de treballar en aquesta línia.

Hi ha una qüestió que permetran que els hi digui des del més absolut respecte a tots vostès, però des de... Aquesta és la quarta intervenció que jo tinc al Parlament, i hi ha una qüestió que em resulta molt curiosa, que és que a vegades els grups que prenen la paraula no recorden que en un determinat moment han tingut, doncs, obligacions de govern, i se'ns oblida molt ràpidament, això. Ho dic perquè, evidentment, espero que aquest Ple aprovi la propera llei de muntanya, però quan hi va haver l'oportunitat també hi va haver grups que no la van voler aprovar. I això també és una qüestió que hem de posar en valor.

Sobre el debat dels símbols –ho ha dit ara la diputada–, a mi, pel que em consta, la bandera a la delegació de Madrid segueix estant-hi present. Jo també espero que es pugui canviar aquesta llei de banderes i també presideixi aquest Ple. Però nosaltres no volem entrar en el debat dels símbols, perquè ens sembla que és allò del dit i la lluna, i, per tant, tant de bo el nostre debat fos si la nostra bandera és a tots els llocs, però estem un pas enrere de tot això. I el debat és si som capaços, com deia a la meua intervenció, de desenvolupar un autogovern que sigui realment efectiu.

La diputada Vilalta feia referència al suport a l'acadèmia. Doncs, el Govern de l'Aran dona suport a tots aquells projectes que tenen rigor científic, i en això ens hi trobaran. L'acadèmia està creada per la pròpia Generalitat.

Respecte –em deixaran que mantingui un vot de confiança al nou Govern, que fa tot just cent dies que roda– als acords en política lingüística, com vostè sap, venen de l'anterior legislatura, i la voluntat crec que és que es puguin complir en aquesta.

Respecte al professorat d'aranès, doncs, tant de bo puguem tenir el marge de maniobra per tenir més gent formada en aquest sentit.

Permetin-me també..., diputat Cid, respecte a la seva intervenció respecte al Ministeri de Cultura, demanar-li que també ens ajudi amb el mateix ministre –perdó, eh?, perquè és que...–, perquè sí que li hem adreçat alguna missiva respecte a això, i els agrairíem també (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que intercedissin en aquest sentit. El tema de l'habitatge són reptes que tenim compartits, és cert.

I aquí em permetran també que faci una breu reflexió –i acabo, intento acabar de seguida. Diuen que els extrems es toquen, i jo he tingut algun moment que m'ha donat aquesta sensació, no? Parlar de la Vall d'Aran amb una visió de conte i citar Con-

dò sense saber per què Condò va escriure d'aquella manera, em sembla una mica agosarat. Jo els repeteixo que estan tots convidats a conèixer l'Aran de veritat, de prop, perquè crec que és necessari.

Mirin, no és cert –a la diputada de la CUP– que el Conselh Generau d'Aran aposti pel monocultiu del turisme; és que ho he explicat aquí, ho he explicat molt... Ara, si em demanen si demonitzarem el turisme, no. El vuitanta per cent de la contaminació que es genera, es genera a les grans ciutats. I aquesta visió de considerar que el turisme... Evidentment, necessita una adaptació; evidentment, necessita canviar el model. Però sense el turisme l'Aran no seria on és, i segurament els nostres joves no podrien anar a la universitat. I només cal veure què ha passat en aquelles valls on el turisme no ha existit o no s'ha pogut desenvolupar.

I això no vol dir que no apostem per la diversificació econòmica; ho estem fent, els ho he explicat: projectes molt relacionats amb la innovació que el que pretenen, i ja ho estan fent, és retenir el talent al territori. I, escolti'm, prova d'això és que acabem de ser nomenats per la UNESCO Reserva de la Biosfera; alguna cosa devem fer bé en matèria de sostenibilitat.

Ara, ho repeteixo, pensar en sostenibilitat només en l'àmbit ambiental és equivocar-se i és reivindicar també un discurs que em permetrà que l'hi digui, amb tot el respecte, que és molt paternalista, des d'una visió més urbana que una altra cosa.

Jo, de veritat..., el que no es pot fer és, permeti'm que ho digui així, certa demagògia en aquest sentit. Ocupem el vint per cent del territori, el Pirineu ocupa el vint per cent del territori, amb l'u per cent de la població. Hem de poder-hi viure, certament; avui, demà i demà passat, i s'ha de comprendre –i crec que vostès, diputats i diputades, també ho han de fer– que els primers interessats en mantenir el territori som la gent que hi vivim; per això jo també soc avui aquí en la clau més aranesa, si volen. Però, ho repeteixo, no volem un territori de postal, no volem un territori... I ho estem aconseguint, a poc a poc. Costa, però ho estem aconseguint.

Ho repeteixo, diputats i diputades, també el meu agraïment a aquesta cambra, esperant també que puguem tenir més temps –això ja em marca fa una estona que se m'ha acabat el temps– de veritat per poder debatre i que vostès també es puguin involucrar en el present i el futur de l'Aran, perquè, ho torno a dir, som un territori que sempre hem volgut anar de la mà de Catalunya, d'Espanya, i aquí repeteixo que la nostra identitat és concèntrica: n'hi ha una de pròpia que defensem amb ungles i dents, perquè és la nostra raó de ser, la raó de que jo sigui avui aquí, però això no implica que mirem d'esquena a la resta d'identitats, i de fet volem fer el camí conjunt.

Per tant, gràcies, diputats i diputades, i espero que aquesta jornada d'avui els hagi servit també per apropar una mica més la nostra realitat.

Moltes gràcies.

El president

Fòrça gràcies, magnífica sindica.

Acabat eth debat, me platz d'arregraïr en nom dera crambra ara sindica d'Aran e as membres deth Conselh Generau d'Aran era sua assistència. Damb aquest debat d'aué s'a solemnitzat era plurinacionalitat de Catalonha.

No he tingut la possibilitat de traduir-ho en aranès, però voldria fer dues referències. La primera: també des de la Mesa ens adherim a la gratitud a la tècnica d'Aran, a la senyora Maria Pilar Caparrós, per la seva disponibilitat, i ens ha permès de poder haver dirigit aquest debat majoritàriament en llengua occitana, en aranès.

I segona qüestió des de la Mesa –i l'hi trasllado directament a la síndica–: estem buscant una fórmula perquè l'Oficina d'Aran aquí al Parlament estigui en un lloc solemne, visible per a tothom que ve al Parlament de Catalunya, que sàpiga que hi ha una oficina d'Aran aquí, a la seu del Parlament, i que sigui extraordinàriament accessible per als diputats i les diputades. Estem convençuts que amb una setmana ho haurem solucionat.

(Aplaudiments.)

Dit això, ara passarem a la votació de les diverses mocions. Per tant, crido a votació.
(Pausa llarga.)

Iniciem ara, doncs, les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors (continuació)

302-00015/15

Comencem per la votació del punt vintè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els efectes socioeconòmics de les zones de baixes emissions en les famílies i els treballadors.

Comencem votant els punts 1, 3, 4.b, 5, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 11 vots a favor i 17 abstencions.

Passem ara a votar els punts 2, 4.a, 5 bis i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de mobilitat (continuació)

302-00020/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de mobilitat.

Comencem votant els punts 0, 11 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, 26 en contra i 34 abstencions.

Passem a votar el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, 1 en contra i 2 abstencions.

Votarem tot seguit els punts 2, 3, 4, 5, 6, 14, 19, 20.e i 29.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat: 134 vots a favor.

Passem a votar els punts 7, 20.a, 20.b, 20.f, 20.g, 23, 24, 28 i 30.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Ara votarem el punt vuitè sencer, les lletres a, b, c, d i e incloses.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 132 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 97 vots en contra, 11 vots a favor i 26 abstencions.

Votem tot seguit els punts 10,16 i 25.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Ara votarem el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat... No, hi ha hagut un empat. (*Remor de veus.*) No, no hi ha hagut cap empat, disculpin, m'havia precipitat. Aquest punt ha estat aprovat per 54 vots a favor, 26 en contra i 54 abstencions.

Passem a votar el punt número 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Votarem junts els punts 17 i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 11 en contra i 15 abstencions.

Ara votarem el punt 20.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Votem tot seguit el punt 20.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat: 134 vots a favor.

Votem seguidament el punt 21.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Ara votarem el punt número 22.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 73 vots a favor, 26 en contra i 35 abstencions.

Votem el punt número 26.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 88 vots a favor, 35 en contra i 11 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 27.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 73 vots a favor, 46 en contra i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya (continuació)

302-00016/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model econòmic de Catalunya.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 70 vots en contra, 55 vots a favor i 9 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 26 en contra i 42 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Votem tot seguit el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 26 en contra i 44 abstencions.

Votem tot seguit el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 25 en contra i 48 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 98 vots a favor, 30 en contra i 6 abstencions.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 26 en contra i 4 abstencions.

Votarem tot seguit el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra i 66 vots a favor.

Passem ara al punt 9.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 11 en contra i 15 abstencions.

Votem a continuació els punts 9.b, 9.c i 9.i.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 104 vots a favor, 10 en contra i 19 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 15 en contra i 15 abstencions.

Votem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Finalment, votarem el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 99 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques (continuació)

302-00017/15

Finalment, procedirem a la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la perspectiva de gènere en les polítiques públiques.

Comencem votant els punts 1 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 3 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 101 vots a favor, 13 en contra i 20 abstencions.

Passem a votar el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 116 vots a favor, 12 en contra i 5 abstencions.

Votem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 117 vots a favor, 11 en contra i 6 abstencions.

Votarem junts els punts 8 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, 26 en contra i 5 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 13 en contra i 15 abstencions.

I ara, un moment d'atenció, perquè suspenem la sessió, que reprendrem aquesta tarda a tres quarts de quatre –tres quarts de quatre.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i nou minuts i es reprèn a tres quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, els faig avinent que la diputada... (*remor de veus*) –si us plau–, que la diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns, ha delegat el seu vot per a la sessió plenària d'aquesta tarda al diputat David Cid i Colomer.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les violències masclistes

302-00019/15

El vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les violències masclistes. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Molt bona tarda de nou a totes i a tots, consellera, diputades i diputats. Aquests dies hem acumulat interpellacions i mocions relacionades amb la violència masclista per la proximitat amb el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, però és evident que, per la rellevància que té aquesta problemàtica estructural en la nostra societat –esperem que com a mínim tots els grups democràtics també ho entenguin així–, és una qüestió per la qual s'ha de vetllar al llarg de tot l'any, en totes les comissions, no només en la Comissió d'Igualtat i Feminisme, perquè, just abans que parlàvem de transversalitat, aquest tema és també dels que s'han de treballar de manera transversal.

En tot cas, la setmana passada també el Grevio –que és el grup de persones expertes del Consell d'Europa per al seguiment del conveni d'Istanbul, el conveni internacional de referència en aquest àmbit per al continent europeu– publicava el seu informe sobre l'Estat espanyol. I en aquesta revisió periòdica s'analitzaven no només les polítiques del Govern central, sinó també les polítiques de Castella i Lleó i de Catalunya. Són els territoris que va seleccionar el Grevio. Malgrat que l'informe no inclou detall específic de cadascun dels territoris analitzats, sí que es destaquen diferents bones pràctiques que s'han dut a terme des de Catalunya, i les vull posar sobre la taula, perquè, com a mínim per al conjunt de forces democràtiques, són assoliments col·lectius.

Un element que assenyalava el Grevio era precisament la llei del dret de les dones a erradicar la violència masclista. Perquè, a diferència del marc normatiu espanyol, que és fragmentat, que és insuficient, que no compleix encara tots els estàndards del

conveni d'Istanbul, la llei catalana recull totes les formes i àmbits de la violència masclista després de la seva modificació de l'any 2020, i estableix també els dos grans instruments que tenim com a país per abordar aquest fenomen: el protocol marc, que ja existia el 2009, quan es va aprovar un any abans per primera vegada la llei, i la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista.

De fet, aquesta comissió nacional de coordinació de tots els actors que tenen un paper en l'abordatge de les violències masclistes –on hi ha el Govern, però també ens locals, col·legis professionals, entitats especialitzades, fiscalia, magistratura, i són, com dic, més de noranta actors– sortia esmentada també a l'informe com una bona pràctica, i això queda reflectit en un dels punts de la moció, aquesta necessitat de seguir treballant per part de tots els poders públics i el conjunt d'agents socials, econòmics, culturals, esportius en la implementació de polítiques contra la violència masclista.

Sortia també mencionat a l'informe del Grevio el primer pla nacional de prevenció de les violències masclistes, que es va aprovar al novembre de l'any 2023, o el fet que la convocatòria de subvencions als projectes de les entitats socials sigui des de fa dos anys biennal, i no una convocatòria anual, perquè dona major sostenibilitat a aquests projectes imprescindibles.

Com deia, doncs, la llei, aprovada per unanimitat; la comissió nacional, on seuen aquests més de noranta actors; el protocol marc per a una intervenció de tots els poders públics amb diligència deguda en situacions de violència masclista. És el veritable pacte nacional i de país. És inèdit en el nostre entorn més proper. I tenim la responsabilitat de seguir desplegant i enfortint aquest pacte nacional, podríem dir.

El conjunt de punts que s'hi reflecteixen venen a fer justament això, i els hem anat acordant, transaccionant, amb les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts, la CUP i també amb el Partit Socialista, perquè es reforcin tots els instruments. Això implica que aquells protocols sectorials en l'àmbit de salut, serveis socials, que ja estaven molt avançats es presentin, doncs, en un termini breu, igual que en l'àmbit del desplegament de tot el pla nacional de prevenció. Des d'aquesta xarxa lila fins al pla estratègic de mobilitat i gènere, el model d'educació sexual integral, reforçar la figura dels Cocobe, que ja es va desplegar en l'àmbit educatiu, o la mateixa Usav, perquè faci aquest acompanyament a les violències masclistes; que es revisin les eines policials i judicials de valoració del risc per no revictimitzar les dones als jutjats, i també un conjunt d'accions, que s'han anat incorporant a partir de les esmenes presentades, en l'àmbit de la reparació per enfortir els serveis.

Tanmateix, la voluntat d'aquesta moció era posar l'èmfasi sobretot en la prevenció, la prevenció de base comunitària, perquè el que volem fer és erradicar les violències masclistes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, gràcies. Bona tarda de nou. Tenim al davant una moció que ens parla de violències masclistes des d'una mirada preventiva. Parla de prevenció comunitària, de restauració, i el que demana és desplegar i reforçar plans i figures que ja estan creades en diferents àmbits, sectors, des de salut, serveis socials, educació, transport públic, també policia. Tot d'elements que ja s'havien impulsat des de la conselleria de Feminisme i que, per tant, agraïm que s'haguessin creat. En conjunt, una moció sobre prevenció i restauració amb mirada transversal i intergènere.

Nosaltres hem presentat una esmena a aquesta moció, que ens ha estat recollida. Així ho agraïm. La moció el que demanava era un nou capítol del protocol marc per a intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista corresponent

al model d'atenció d'emergències, que és un capítol que encara no estava desenvolupat, de manera que es desenvolupés quan tenim necessitats immediates d'un allotjament i un acompanyament a una dona quan ha de fugir de casa seva en una situació d'emergència. I, al mateix temps, demanaven un acord marc de finançament d'aquestes polítiques als ens locals perquè poguessin desenvolupar-les.

No pot ser que quan una dona es troba amb una situació de violència, que l'emergència l'obliga a fugir de casa seva, no existeixin recursos que les puguin acompanyar, que les puguin acollir. Necessitem compartir, territorialitzar, posar recursos perquè les dones que visquin aquestes situacions de violència i d'emergència els coneguin.

Però sabem que això és totalment insuficient, perquè en aquest cas el que estem parlant és d'emergències, quan en realitat el que necessitem és tenir recursos per poder refer les seves vides amb un accés a l'habitatge digne. I que, mentre el mercat sigui qui regula l'accés a l'habitatge, doncs, serà impossible que això sigui un dret i que les dones puguin refer la seva vida com toca. Per tant, és una violència també que abandonem l'accés a l'habitatge als vaivens del mercat especulatiu.

Volíem fer esment d'alguns dels punts d'aquesta moció. En concret, del punt número 4, que parla de com hem acordat entre tots, si s'aprova la moció, combatre els discursos negacionistes de l'extrema dreta amb relació a les violències masclistes i els atacs a les polítiques d'igualtat i les persones que es defensen i promouen en l'àmbit institucional o social. I crec que és important –em vull aturar en aquest punt– perquè en aquest moment hi han moltes dones activistes, feministes, advocades, periodistes, metges, de molts àmbits professionals, que estan veient-se atacades des d'aquests partits d'extrema dreta, des de moviments d'extrema dreta.

Estem parlant de difusió de desinformació. Estem parlant d'intimidació física i verbal, que li pot passar al carrer a una dona, que li passa a les seves entitats, també molt a través de les xarxes socials, sobretot de l'antic Twitter, on les activistes feministes reben insults i amenaces constants. I fem incís en això perquè creiem que aquests atacs d'organitzacions no són actes puntuals, sinó que són mostres d'una intimidació sistemàtica orientada a crear un clima de por que aturi la participació política i social, i amb la que es pretén desmobilitzar aquelles persones que lluiten o aquelles persones que més es visibilitzen en la lluita pels drets de les dones.

També volem fer un esment concret de dones que han participat en comissions parlamentàries en temes de qüestions de gènere i que des del partit de VOX han estat fotografiades, i les seves fotos i les seves dades, les seves matrícules de cotxes, la seva adreça, el seu telèfon han estat difosos a xarxes amb l'objectiu d'exposar-les a més violència. I això ho han fet representants de VOX que estan aquí asseguts. I és responsabilitat de les institucions també aturar aquest tipus de violència política, perquè també és violència contra les dones.

Per últim, volíem també fer esment dels feminicidis, que és la forma més extrema de violència masclista. La majoria de dones que han estat víctimes de violència masclista als Països Catalans –trenta-set en el que portem d'any– tenen en comú que no comptaven amb el suport de la xarxa especialitzada d'atenció a les violències masclistes. No perquè no hi hagi recursos, sinó perquè a aquestes dones els hi costa accedir a aquests recursos. Per moltes situacions diferents: o perquè no identifiquen la violència, perquè el que estem demanant és que vagin a llocs on no van habitualment, perquè tenen por, perquè estan amenaçades... I, per tant, és important destacar que aquesta responsabilitat d'actuar davant d'una situació de violència masclista no pot quedar en una responsabilitat individual. Cal que desfem aquest mite i que provem la responsabilitat pública i respondre des de qualsevol servei públic de Catalunya davant de les violències masclistes.

Per últim, totes les vides compten: les vides de les dones quan pateixen un feminicidi, també les vides de les dones palestines, les dones que estan en conflictes en guerra, perquè hi ha violències específiques contra elles en aquests conflictes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, que també ha presentat esmenes en aquesta moció. Té la paraula la diputada senyora Sabrin Araibi Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, volem agrair la presentació d'aquesta moció, que tracta un tema de màxima prioritat, com són les violències masclistes. Compartim l'essència del text i la proposta, i entenem i compartim també la urgència d'aplicar mesures efectives per erradicar aquesta greu problemàtica que afecta tantes vides. Tot i que en alguns punts puguem tenir matisos o enfocaments diferents, reafirmem el nostre compromís absolut amb aquesta causa i subratllem la importància de treballar de manera conjunta i coordinada per arribar a consensos. Només sumant esforços podrem assolir l'objectiu comú: garantir que totes les dones puguem viure sense por i amb plena llibertat.

Les violències masclistes són, sense cap dubte, una de les problemàtiques més greus que afrontem com a societat. No es tracta d'un fenomen aïllat ni d'una qüestió que afecti només les dones, sinó que és una amenaça que posa en risc els fonaments de la democràcia, la igualtat i els drets humans. Els feminicidis, que són la cara més visible i tràgica d'aquesta violència, representen només una part d'un problema molt més profund. Aquestes violències estructurals es manifesten també de maneres menys evidents però igualment devastadores, i per això cal abordar-ne totes les causes, com les conseqüències, amb accions decidides i contundents.

Som plenament conscients que aquesta lluita no es pot limitar a un sol àmbit d'actuació ni a un departament concret. L'erradicació de les violències masclistes requereix un enfocament transversal i coordinat, que impliqui la col·laboració de diferents àmbits, des del social i l'educatiu fins al laboral i l'econòmic. Les desigualtats estructurals que encara patim les dones continuen alimentant aquestes violències. I com a societat ens hem de plantejar què més podem fer per combatre aquestes desigualtats de manera efectiva i permanent.

La moció que es presenta avui aborda aquesta problemàtica des de diferents perspectives, com ara la mobilitat, un àmbit que considerem essencial, ja que necessitem fer-ho per garantir la seguretat de les dones en els espais públics. Compartim la necessitat també d'actuar de manera integral per combatre totes les formes de violències masclistes, reforçant les polítiques públiques i assegurant que s'apliquin en tots els àmbits necessaris. Per aquesta raó reafirmem la nostra voluntat de col·laborar i de treballar per impulsar accions concretes que ens permetin avançar cap a l'erradicació definitiva d'aquesta xacra.

En aquest sentit, volem destacar també la importància de l'educació com una eina fonamental en aquesta lluita. Estem convençudes que l'educació és clau per transformar la societat i per eliminar els estereotips de gènere des de la base. Tot i això, sabem que aquesta tasca no pot recaure exclusivament en els docents. És imprescindible que el desplegament de polítiques educatives com la coeducació es faci amb planificació, recursos i suport institucional suficient per garantir-ne l'eficàcia i per no sobrecarregar els professionals dels centres educatius.

A més, no podem oblidar que el negacionisme de les violències masclistes és un problema cada cop més present. Aquests discursos no només ignoren la realitat, sinó que deslegitimen les víctimes i contribueixen a perpetuar el silenci i les desigualtats que sustenten aquestes violències. És una actitud que no podem normalitzar ni tolerar. Per aquest motiu, des del grup parlamentari al qual represento mantenim una posició de fermesa absoluta i de tolerància zero envers aquells qui neguen, minimitzen, qüestionen aquesta realitat.

El nostre compromís amb aquesta causa és total. No només treballarem per impulsar lleis que protegeixin les dones, sinó que també vetllarem perquè aquestes po-

lítiques es tradueixin en accions concretes i amb recursos suficients per garantir-ne la implementació efectiva i un seguiment adequat. No podem permetre que aquestes iniciatives quedin només en paper; cal que arribin a les dones que més ho necessiten i que tinguin un impacte real en les seves vides. Per això també creiem imprescindible treballar també des del Parlament en el pacte català per erradicar les violències masclistes, anunciat per la consellera en el Ple anterior. Transmetre a la societat que aquest tema genera consensos de la majoria de partits d'aquesta cambra és un pas essencial per deixar clar que a Catalunya les polítiques feministes són una prioritat.

Volem deixar clar també que les violències masclistes no són una responsabilitat que recaigui en un únic partit polític o en una sola institució. És un repte col·lectiu que afecta tota la societat i que només pot ser abordat amb una resposta unitària, global i transversal. Als grups parlamentaris que no neguem aquesta realitat sempre ens trobaran disposades a col·laborar, a sumar esforços i a treballar conjuntament en totes aquelles iniciatives orientades a posar fi a aquesta vulneració de drets humans.

Reafirmem, per tant, el nostre suport a totes les iniciatives i accions que es presentin per lluitar contra les violències masclistes. Continuarem treballant des del marc legislatiu per arribar a consensos. Perquè aquesta és una lluita que no admet divisions ni excuses. Estem totalment convençudes que només des de la unitat i la col·laboració podrem construir una societat més justa, igualitària i segura per a totes les dones.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula ara la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, diputats, diputades, molt bona tarda. Amb motiu del 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de les Violències envers les Dones, debatem al llarg de tota aquesta setmana diverses mocions, diversos punts sobre les violències masclistes com un dels principals problemes que tenim com a societat i que suposa, sense cap mena de dubte, una vulneració sobre els drets humans de les dones.

En aquest sentit, des de Junts per Catalunya recordem com la lluita per la igualtat, però, tanmateix, per la seguretat, és una de les prioritats i és una línia irrenunciable. Per aquest motiu, al llarg d'aquesta setmana hem sortit als carrers dels diferents municipis, de les diferents ciutats del país, per reivindicar de forma clara aquesta igualtat necessària, aquesta societat lliure, però, tanmateix, també els mateixos drets i les mateixes oportunitats arreu del país. Perquè, malauradament, és una realitat encara parlar de la violència masclista i de com és de present de forma física, psicològica però també econòmica, social, en l'àmbit institucional, sexual o, sense anar més lluny, amb el fort impacte en l'àmbit digital.

I aquesta no entén ni d'edats, ni de naixements, ni de procedències, perquè totes podem ser víctimes de violència masclista en algun moment al llarg de les nostres vides. De fet, les dades posen de manifest com vivim en una societat on encara hi ha una marcada bretxa salarial, que oscil·la sobre el vint per cent. Però, tanmateix, hi ha una clara diferència entre la representació en els òrgans de decisió, en els òrgans de poder o en els mitjans de comunicació.

Sense anar més lluny, fixeu-vos-hi: el total de víctimes de casos denunciats de violència masclista l'any 2023 es situa en vint mil, vint mil dones que van denunciar el passat any 2023, de les quals dos tercers parts tenien menys de quaranta-quatre anys, i l'increment anual entre les edats més joves, entre els joves, entre els adolescents, és cada cop més accentuat.

Precisament, són més de vint mil els motius per implicar-nos totes, però també per implicar-nos tots, perquè això no només ho farem soles. I cal interpel·lar, i cal

que aquest repte l'entomem tots i cadascun de nosaltres, també amb els homes. De la mateixa manera, cal reivindicar que no hi ha un sol feminisme; hi han tantes maneres d'entendre el feminisme com formes de pensar, com persones, com ideologies. I aquest és el nostre repte, d'atendre i entendre una situació que és d'emergència per al país, però també per al progrés de la nostra societat.

I cal acabar, per tant, amb aquesta xacra reforçant l'atenció i recuperant aquesta integral atenció a les víctimes, fer-ho amb majors recursos, amb més mesures de protecció i seguretat i corregint discriminacions que han perpetuat al llarg de la història del nostre país, al llarg de la nostra societat. Són estructurals, i per això mateix volem contribuir amb accions concretes en l'àmbit de l'educació, però també visibilitzant els referents femenins arreu.

I per fer-ho necessitem, òbviament, institucions compromeses, no només del Govern de la Generalitat i de la coordinació amb aquesta visió transversal amb la perspectiva de gènere des del Departament d'Igualtat i Feminisme, sinó també de la resta dels departaments del Govern de la Generalitat, des de l'àmbit de la salut, l'educació, etcètera. I no només des del Govern de la Generalitat, sinó amb la resta de les administracions. Parlem dels municipis, parlem de les diputacions, parlem dels consells comarcals, etcètera.

Per tant, la moció incideix en el com i el quan, amb aquesta revisió dels protocols, amb el pla nacional de prevenció per a les violències masclistes o la revisió de les eines policials, aquest binomi necessari i aquesta coordinació entre seguretat i justícia. Tot i així, i malgrat l'extensió, a molts dels punts amb els que incidim a aquesta proposta inicial, hem volgut fer algunes esmenes des de Junts per Catalunya, que complementen també la moció presentada per la diputada Planas i que caminen en la mateixa línia de poder agilitzar els tràmits de concessió de les subvencions a les entitats, de fer més èmfasi en la visibilització, la sensibilització, la prevenció, aquest abordatge en l'àmbit digital, i fer-ho, a més a més, amb canals que prenguin especial atenció entre els nostres joves.

I darrerament, però no menys important, compartim el repte d'abordar una de les principals preocupacions de tots els catalans i catalanes. Es tracta de la seguretat, perquè inqüestionablement cal acabar amb aquesta percepció d'inseguretat que cada cop és més creixent. I compartireu tots i cadascun de vosaltres que totes volem tornar a casa soles, fer-ho segures i sense por.

Per tant –i vaig acabant, vicepresidenta–, des de Junts, i amb motiu d'aquest 25 de novembre, volem reivindicar la necessitat de seguir treballant per un país lliure, sense discriminacions, garantint les mateixes oportunitats, la seguretat de totes, però, en definitiva, amb un país que pugui viure amb plena igualtat, per una societat lliure de violències, sense ser còmplices ni partícips.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara poden fixar la seva posició aquells grups parlamentaris que no hagin presentat esmenes en aquesta moció. En primer terme, per fer-ho, té la paraula la diputada senyora Maria Belén Pajares Ribas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyor president. Honorables conselleres, il·lustres diputats i diputades, bona tarda a tothom. Primer de tot, com he fet aquest matí, el Partit Popular es reafirma en el seu compromís en la lluita contra la violència de gènere i en el suport a les víctimes. Som fermes defensors, a més a més, de l'estricta igualtat entre homes i dones.

Segon, vull fer esment d'algunes dates importants pel que fa a la lluita contra la violència contra les dones. I començaré per la primera, l'any 1998: el primer pla d'acció contra la violència domèstica, que és com ho anomenaven en aquell moment, aprovat per un govern del Partit Popular; 2003: aprovació de la llei reguladora de

l'ordre de protecció que proporciona a les víctimes de maltractaments un estatus de protecció integral i una resposta judicial immediata, també aprovada durant un govern del Partit Popular; 2015: modificació de la llei orgànica de violència de gènere del Partit Socialista Obrer Espanyol per incorporar els fills de les víctimes com a víctimes directes de la violència –lo mateix, aprovada pel Partit Popular. I acabem amb el 2017, el primer pacte d'estat a Espanya contra la violència de gènere, impulsat per un govern del Partit Popular. Quatre iniciatives, entre moltes altres, impulsades pel nostre grup parlamentari, pel nostre partit.

Estem convençuts que la lluita contra la violència a les dones és responsabilitat de tots, i no pot ser una batalla partidista, com ha acabat passant. Fins i tot, ha acabat amb la voluntat de consens en temes que tenien a veure amb el feminisme i amb la lluita per assolir una igualtat efectiva i real entre homes i dones.

I penso que és important que quedi clar en aquest debat que els únics responsables de que una dona sigui assassinada o sigui agredida són els agressors. Però no totes les dones són víctimes pel fet de ser dones, ni tots els homes són agressors pel fet de ser homes. La violència contra les dones no és estructural amb els homes.

I, senyora diputada interpellant, tot i que no compartim l'exactitud que la violència masclista sigui un dels principals problemes de seguretat pública a Catalunya..., perquè a Catalunya –i en tenim l'exemple a la ciutat de Barcelona– tenim un problema d'inseguretat important, però d'inseguretat per a tothom; nosaltres, malgrat això, li donarem suport al primer punt.

Respecte a la resta, no podem donar suport a tot allò que faci referència a un protocol marc o al pacte de prevenció de les violències masclistes, que és obvi que no ha funcionat, perquè les dades no són bones. Ho deia la pròpia consellera durant la seva intervenció en el Ple. Per tant, cal una avaluació de l'efectivitat de les mesures desenvolupades i també del destí final de les partides pressupostàries.

Aquests dies s'han posat sobre la taula moltes dades. Vull referir-me a una d'elles, que és el nombre de denúncies. Tres de cada quatre dones víctimes de violència no van presentar cap denúncia. Ens hem de preguntar per què passa això. I l'acompanyament i assessorament de les víctimes, posar els tràmits fàcils i àgils a l'hora de denunciar és essencial.

Jo vull fer un reconeixement, des d'aquesta tribuna, a les forces i cossos de seguretat, que són claus per a la prevenció i la protecció de les víctimes. La formació dels agents i personal que forma part de les unitats d'atenció és fonamental, però també necessiten més dotació pressupostària de mitjans humans i tècnics.

Parlem molt de protocols, plans, comitès; tenim de tot. No fan falta més normes, i molt menys normes que han comportat errors legislatius absolutament lesius per als interessos de la dona, com l'anomenada llei del «només sí és sí», que ha suposat que més de cent agressors hagin deixat la presó i que a més de 1.200 se'ls hagin rebaixat les penes. Necessitem seguretat jurídica i normes que vetllin pels interessos de tothom, no tan sols de les dones.

I vaig acabant, senyor president. Altres punts de la moció. El punt número 9: «Implementar en el curs escolar 2024-2025 les actuacions d'un model d'educació sexual.» Ens preguntem on estan els pares, on estan les famílies, en aquest punt. No em digui que estan a la comunitat educativa. Hi apareix tothom: el Consell de Dones, el Consell LGTBI, menys la família, que són els qui tenen l'última paraula en el què, en el qui i en el com es dona aquesta formació.

Un altre punt, el punt número 13: mutilació genital femenina. Donarem suport a aquest punt per la gravetat del tema, però, senyora diputada, els «inter» i els «anti»..., no abordarem el problema en la seva profunditat i realitat. I aquesta és que l'origen dels pares de les nenes sí que és important i determinant en aquests casos, i s'ha d'encarar. És una dada objectiva, és l'indicador més important a l'hora de fer prevenció.

I acabo, senyor president. Aprofito la tribuna, perquè estem parlant del Dia Internacional per a l'Erradicació de la Violència Masclista..., amb un record i una

exigència respecte a les dones segrestades per Hamàs, que no sabem ni tan sols en quines condicions es troben ni si segueixen vives. I des d'aquesta tribuna demanem la seva alliberació.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. En VOX somos los únicos de este hemiciclo que condenamos la violencia, *toda* la violencia. (*Aplaudiments.*) En esta moción se demuestra, una vez más, que no les importa en absoluto la violencia contra las mujeres. En ninguna de sus iniciativas –y esta no iba a ser diferente– hablan de las verdaderas causas de la violencia contra la mujer. Utilizan el drama de la violencia contra las mujeres como un negocio –como un negocio– y para crear así su relato político. De eso, sobre todo los comunistas, saben mucho, ¿eh?, señor diputado Cid. ¿Dónde está Errejón? (*Aplaudiments.*) ¿Dónde está Errejón y su verborrea sobre la violencia machista? Ahora, ¿qué?

Miren, en 2023, el cincuenta por ciento de hombres que mataron a sus mujeres eran de nacionalidad extranjera. Y eso sí que lo saben, sí. Lo que pasa es que no interesa decirlo, no interesa hablar de las verdaderas causas de esta violencia. Como, por ejemplo... (*Pausa.*) Sí, sí, como, por ejemplo, importar individuos procedentes de culturas donde se denigra a la mujer. Un claro ejemplo es el islamismo. El islamismo utiliza sus leyes y sus costumbres para denigrar y para oprimir a la mujer y despojarla de sus derechos y de su dignidad. ¿Eso no es violencia? Eso, señoras y señores, ¿no es violencia? (*Aplaudiments.*) Y sí, hay que decirlo bien alto: más del noventa por ciento de los condenados por violación eran de nacionalidad extranjera, teniendo en cuenta que solo representan al diecisiete por ciento del total de la población. Y ustedes ni reconocen dicha situación, esconden los datos. Y eso, señores y señoras, les convierte en cómplices.

A todo esto, ustedes hablan de que la causa de la violencia a la mujer es que el hombre, por el simple hecho de ser hombre, agrede y lo hace contra la mujer por el simple hecho de ser mujer. Y esto lo que hace es dividir y enfrenar a la población. Y yo, de verdad, me pregunto: señoras diputadas, ¿ustedes no tienen hermanos? ¿No tienen padres? ¿No tienen hijos? ¿Por qué criminalizan de esta manera a los hombres? Es muy grave que solo contabilicen los casos cuando es el hombre el que ejerce la violencia contra la mujer. Y, en cambio, dejan de lado la gran lacra que supone la violencia doméstica, una violencia que sí que incluye todos los tipos de violencia: violencia de hombres a mujeres y al revés, también hacia los ancianos, hacia los hijos, hacia los padres. (*Aplaudiments.*)

Vamos avanzando en esta moción y pretenden, sin vergüenza alguna, adoctrinar en su ideología a los más pequeños, a los niños. Y no, por aquí sí que no pasamos. Dejen a los niños en paz, y les tienen que dejar con su inocencia. Por favor, saquen sus sucias manos de los niños. Basta ya de tanta... (*Aplaudiments.*)

Y, cómo no, una de las últimas propuestas es seguir despilfarrando dinero público –sí, sí, dinero de todos los catalanes– para así poder financiar sus chiringuitos –que, por cierto, cada vez son más decadentes.

VOX, en cambio, sí denuncia todas las violencias, sí que señalamos la inseguridad como un problema de violencia contra la mujer. Y sí que queremos atajar el problema de raíz, para que las mujeres podamos volver a andar tranquilas por los barrios de toda la vida, que ahora son irreconocibles, como Torrassa en Hospitalet o como, por ejemplo, el Raval en Barcelona. De verdad, les invito a que salgan de estas cuatro paredes y que conozcan en primera piel lo que viven los catalanes de a pie.

Hemos propuesto medidas como, por ejemplo, la asistencia a las mujeres víctimas. Pero no solamente a las mujeres, sino a *todas* las víctimas de violencia. El

endurecimiento de las penas, así como también la prisión permanente, para que asesinos y violadores se pudran en la cárcel. Al contrario... (*Aplaudiments.*) Al contrario de todos ustedes, que vienen aquí con sus políticas buenistas, nos sacan la ley del «solo sí es sí», y lo que hacen es potenciar que violadores y agresores salgan de las cárceles. Y sí, en Cataluña solo ciento cincuenta individuos se han beneficiado de su aberrante ley.

Per últim, ahir es va aprovar una declaració sobre la violència contra la dona. I, una vegada més, pràcticament tots els partits d'aquest hemicicle van perdre l'oportunitat de combatre tota la violència. Vostès no representen les dones. No les representen. Perquè firmar un paper dos vegades l'any no serveix de res per millorar la seguretat de les dones. Així que deixin de perdre el temps, deixin de collectivitzar-nos, posin-se a treballar, que falta ens fa.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Bé, no havia començat a parlar, però suposo que la gestualitat ja compta com a part de la intervenció, i per això m'ha començat a córrer el temps.

Serà difícil en aquesta legislatura intervenir cada vegada darrere del Grup de VOX, que l'únic objectiu que té de sortir aquí a parlar és fer aquells talls de vídeo que després fan córrer per TikTok amb zero rigorositat, zero veracitat, i només propaganda i demagògia.

Jo no sé on està el senyor Errejón. Saben on sé que no està? Al Congreso de los Diputados, perquè ja no és diputat. No com el senyor Carlos Flores, diputat seu, diputat per València, condemnat per violència masclista, que segueix de diputat. (*Aplaudiments.*) El senyor Errejón no està de diputat. Però és que no només segueix de diputat, sinó que, a més, ha estat finalista d'un premi de narrativa d'igualtat de l'Ajuntament de València. O sigui, condemnat, diputat i finalista en relats sobre la igualtat. Això és el que fa VOX. El senyor Errejón està ara pendent de que hi hagi una instrucció judicial. Aquest senyor ja ha finalitzat i ha estat condemnat, i segueix allà.

I els hi preocupen molt els nens i les nenes, oi? Però, per què van ser vostès i el Partit Popular els únics que van votar en contra d'investigar la pederàstia al Congreso de los Diputados? O per què van ser els únics que van votar en contra d'admetre a tràmit la iniciativa legislativa per la imprescriptibilitat dels delictes més greus de pederàstia? El que vostès tenen és pura hipocresia, discurs i zero conseqüència amb allò que diuen. (*Aplaudiments.*)

I ara tornem a parlar de la moció, que, efectivament, i com acabem de comprovar, és més important que mai que posem en evidència, també en aquest Parlament i en totes les institucions catalanes, el màxim consens i l'ampli suport que té la lluita contra les violències masclistes i el fet de que identifiquem que les violències masclistes existeixen perquè vivim en una societat patriarcal i masclista, que condemna a la desigualtat i a la diferència d'oportunitats i a la violència el cinquanta per cent de la seva població. I per això en parlem, de violència masclista. Perquè el que els hi puc assegurar és que, si hi ha una cosa que caracteritza el cent per cent dels agressors sexuals i dels agressors masclistes, és que són homes, i per això és violència masclista.

Dit això, crec que també posen de manifest que és més important que mai treballar en la prevenció, i és cert que la moció d'Esquerra Republicana ho posa sobre la taula. Però jo crec que també és cert que estem anant molt tard, i que no s'ha fet bé fins ara i que ho hem de poder dir, que la Llei 5/2008, per a l'erradicació de les violències masclistes, ja parlava de la necessitat d'aquesta prevenció, d'utilitzar, sobretot,

l'educació a les escoles, als instituts, per treballar aquesta educació sexoaffectiva que ens ajudi, que treballi per tenir una societat més igualitària i que lluiti contra aquestes violències masclistes.

I jo crec que també ens ho hem de poder dir, que, segurament, no ho hem aconseguit com ho hauríem d'haver fet. I crec que això no és ja qüestió de posar les responsabilitats a cap govern en concret, sinó que és una reflexió que hem de fer com a societat.

Seguim sense tenir una educació sexoaffectiva de veritat a les nostres escoles i instituts, perquè que hi hagi un taller puntual a cinquè de l'ESO..., ai, perdó, a cinquè de primària, a segon de l'ESO, que, segurament, comencin a parlar i a treballar la sexualitat de nens i nenes fins a tercer o quart de l'ESO... Això és que no està funcionant l'educació sexoaffectiva en aquest país. I que creem la figura del Cocobe, però li destinem només una hora a la setmana per poder-se dedicar a aquests temes, i, a més a més, sense complement salarial, perquè ha de ser algú de l'equip directiu, perquè no hi ha un extra per cobrir aquesta dedicació, tampoc és fer educació sexoaffectiva.

Per tant, ens ho hem de poder dir. Clar que fins ara no n'hem fet, que no hi han hagut els resultats que esperàvem, que ara hi ha un nou model. Jo ho he dit aquest matí: ens hem passat tres anys fent models, fent plans, repensant els models d'abordatge, que segurament..., i estic convençuda que era necessari, però ara hem de passar a desplegar aquestes coses i a posar-hi recursos, perquè els plans, els models, els protocols es converteixin en realitat. I aquesta és una realitat que ara mateix no tenim a les nostres escoles.

L'altre dia, també coincidint amb el 25 de novembre, *El Periódico* feia un recull de tot el que han d'afrontar les dones víctimes de violència masclista quan pateixen aquesta violència. I ho vam parlar també l'altre dia. El principal problema és el col·lapse dels serveis d'atenció a aquestes víctimes; que no hi ha resposta; que els equips estan absolutament cremats; que hi han professionals que porten més de dos-cents casos; que, a més a més, moltes d'elles cobren el salari mínim interprofessional, perquè està externalitzada, la gestió d'aquests serveis, a entitats i a organitzacions; que, a més, després han de passar per traves burocràtiques infumables que els hi fan la vida encara més complicada i que els hi treuen temps per poder-se dedicar a la violència masclista.

I el nus de l'habitatge. Cap dona podrà sortir d'una situació de violència masclista dins de la seva llar, de conviure amb el seu agressor, si no garantim un accés a l'habitatge per a tothom, si no intervenim el mercat i abaixem els preus dels lloguers, perquè cap dona podrà pagar i destinar el seixanta per cent del seu sou a pagar un lloguer. Si volem treure-les i ajudar-les a sortir de la situació de violència, intervinguem d'una vegada per totes en el mercat de l'habitatge.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Augmenten els assassinats, les agressions sexuals, els casos de mutilacions genitals, els matrimonis forçats. La violència contra les dones es dispara arreu del principat. I tant és quants recursos hi aboquin, que les estadístiques no paren d'agreujar-se.

I ja poden anar redactant plans locals, comarcals i nacionals de prevenció d'aquestes violències, que, quan hi fas una ullada, t'adones que s'esquiven realitats, realitats que algú ha decidit que eren tabú i que, per tant, calia passar-hi de puntetes.

Celebrem que, en aquest cas, almenys hagin parat esment en la mutilació genital, però hi trobem a faltar que no parlin dels matrimonis forçats, de la imposició del vel islàmic, de la prohibició de fer piscina o de dur roba de màniga curta a l'estiu. Trobem a faltar que no parlin del fet que hi ha comunitats que deixen que els seus fills

participin de concerts, vagin a discoteques o surtin amb els amics, i que, en canvi, neguin el mateix tracte a les seves filles.

Algunes d'aquestes discriminacions potser no són directament violència física, però, evidentment, minen la salut mental de les nenes i dones que ho pateixen i, a més a més, provoquen el seu aïllament social. I no veiem que ho recullin mai ni els plans de prevenció ni facin actuacions al respecte des de la conselleria d'Igualtat i Feminisme. Al contrari, permeten i normalitzen l'avenç d'aquesta misogínia a canvi de treure'n rèdit polític. En tenim una prova de carn i ossos dins aquesta cambra.

Evidentment, condemnem tota violència, però ens preocupa la seva incapacitat per fer un bon diagnòstic i trobar el remei definitiu a aquesta xacra, que, en comptes d'extingir-se, prolifera arreu de la nostra terra.

No podem votar a favor d'una moció esbiaixada, que no recull el conjunt de violències contra les dones que s'esdevenen a Catalunya i que, a més a més, opta no per endurir codis penals ni iniciar expulsions massives dels delinqüents o maltractadors estrangers, sinó per continuar malgastant diners dels catalans a cabassos amb punts liles que no aturen els agressors ni la violència contra les nenes i les dones.

I, si em disculpen, aprofitaré també aquest altaveu per dir-los que el seu gest infantil de no presentar-se per segon cop a la Comissió de Peticions és vergonyós. Els convido a respectar el resultat de les urnes i a no perjudicar la ciutadania amb el seu sectarisme i actitud reaccionària. VOX no els agrada? Goita, a mi tampoc. Però si són dins aquesta cambra és perquè algú els ha votat. No tenen drets els seus votants? Només tenen dret els dels altres?

Els sembla normal boicotejar la Comissió de Peticions per evitar donar-ne la presidència a un partit polític que ha set avalat a les urnes? Els sembla democràtic això de perjudicar els catalans i encallar una comissió parlamentària només perquè la presideix algú que pensa diferent i no els agrada?

La vicepresidenta primera

Diputada, s'hauria de cenyir a parlar de la moció.

Sílvia Orriols Serra

El seu concepte de democràcia s'assembla perillosament al d'autoritarisme. Jo combató VOX amb discursos, idees, propostes i arguments. Vostès els combaten amb joc brut, i qui paga el seu joc brut no és VOX, són els catalans, que veuen ignorades les seves peticions ciutadanes només perquè vostès puguin continuar fent el ruc i aplicant cordons sanitaris. No se'n donen vergonya? O és que no en tenen?

La vicepresidenta primera

Sí, els demanaríem, als diputats i diputades, que s'ajustin al tema de la moció. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula ara la diputada que ha presentat la moció, la diputada Tània Verge i Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, vicepresidenta. Començo donant les gràcies als grups parlamentaris que han presentat esmenes i que hem acceptat o bé hem transaccionat. Molt important, la inclusió d'aquest capítol del protocol marc que presentava la CUP; el recordatori o les propostes en l'àmbit de la reparació que ha fet Junts per Catalunya. En el cas del Partit Socialista, eren esmenes relacionades amb els temps d'implementació, i en alguns casos les hem acceptat.

Però, és clar, abans deia la diputada Segovia: «Que difícil és parlar sistemàticament després d'un grup parlamentari.» Sortir aquí després d'escoltar tot això també referma més que mai aquest punt de la moció que té a veure amb combatre els discursos negacionistes de l'extrema dreta amb relació a les violències masclistes i els atacs a les polítiques d'igualtat i a les persones que les defensen i promouen en l'àmbit institucional o social. I és que, mirin, contra la ignorància s'hi pot fer poc, molt poc, però, com que no ens adrecem només a vostès, ens adrecem al conjunt de la ciutadania...

Clar que s'incrementaran els casos a mesura que hi ha més serveis. També ha passat amb el Barnahus d'atenció a les violències sexuals. S'ha triplicat la detecció de casos perquè hi ha més capacitat de detectar-los i d'acompanyar les persones. Per tant, no enganyin. Però és igual que sigui un ajuntament com Ripoll, les comunitats autònomes on governen o altres municipis; vostès, sistemàticament, tanquen els serveis d'acompanyament a les dones en situació de violència masclista; retallen les polítiques d'igualtat; tanquen espais de participació de les entitats; s'atreveixen a dir que un ajuntament no ha de fer polítiques de prevenció, que ja ho farà una altra institució; incompleixen la llei. Per tant, siguin valents i vinguin aquí i diguin: quin servei tancarien? Quin tancarien? Quines indemnitzacions retallarien per a les dones o per als seus fills i filles? No venguin racisme per tapar el seu masclisme, perquè són igual o més masclistes que racistes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 27 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la salut mental

302-00018/15

I el vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la salut mental, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé, bona tarda a tots i totes. I, abans d'entrar a la moció, voldria demanar dues coses al Grup de VOX i al Grup Mixt, Aliança Catalana: les dones musulmanes no us hem demanat que ens defenseu. Prou de defensar-nos. Ho sabem fer soles. I, si vostès creuen que hi ha alguna dona musulmana que està patint, si us plau, vagin on hagin d'anar per poder fer la denúncia. Nosaltres també hi estarem defensant els drets de la seva llibertat. Així que prou. (*Aplaudiments.*) Prou.

Dit això, i entrant al tema que ens ocupa –i em sap greu, perquè m'he menjat part del temps d'un tema prou important–, en primer lloc, voldria donar la benvinguda i saludar les entitats que representen la salut mental de Catalunya que avui ens acompanyen. Gràcies, no només per la feina que porteu fent de fa molts anys, la feina que feu, sinó per la que continueu fent; no només a vosaltres, sinó als que ens estan seguint des de diferents canals que té el Parlament i que també estan arreu del territori fent aquesta feina incansable. I avui estem aquí per parlar de salut mental, per posar en el centre del debat del Parlament la salut mental.

En aquesta moció sobre la salut mental aprofundim en les propostes que ja vam presentar la passada interpellació. Una moció que consta de quatre punts, sent l'últim punt el més llarg, ja que volíem instar cada departament a aquelles actuacions més prioritàries per poder abordar els problemes de salut mental de manera transversal. Venim d'un silenci antic i massa llarg, i ara és imprescindible posar la llum sobre aquesta realitat, una realitat que esperem que el pacte nacional de salut mental sàpiga entendre i assumir com a gran repte col·lectiu que és. I, per això, instem el Govern de la Generalitat a aprovar aquest pacte de forma immediata i sense més dilacions.

Catalunya ha de garantir, i vol garantir, els drets de les persones amb algun tipus de problema de salut mental. Però no ens volem quedar aquí. Cal prevenir, actuar, treballar per millorar el benestar emocional i mental de tota la ciutadania. Garantir una atenció de qualitat implica, entre altres mesures, formar els professionals i les professionals de primera línia i combatre de manera decidida l'estigma que encara pesa sobre les persones que pateixen la salut mental i la salut mental en general.

Per aquest motiu, també reclamem una llei sobre la salut mental i addiccions, una llei que consolidi i estableixi l'estratègia del pacte nacional, una estratègia basada en una governança que actuï a tres nivells: macro –a escala de govern–, meso –a escala territorial– i micro –a escala municipal. Necessitem una xarxa sòlida que faciliti la recuperació de les persones dins de la societat, assegurant la igualtat d'oportunitats de tothom. Cal un país preparat, amb recursos coordinats i amb les portes obertes de bat a bat.

Consellera Pané, sabem que aquesta llei no la veu, com vostè mateixa va dir en l'anterior Ple, però recordi que és una recomanació que expressa l'Organització Mundial de la Salut. Quan un tema no s'ha treballat de manera transversal, una llei proporciona la solidesa legal necessària per poder avançar. No podem permetre que l'atenció comunitària en salut mental quedi descoordinada.

A Catalunya, més d'1 milió de persones conviuen amb algun tipus de trastorn mental i s'enfronten a dificultats en una societat que, tot i ser rica en recursos, en serveis voluntaris i professionals, no està prou preparada per poder atendre-les adequadament. És imprescindible proporcionar recursos socials i econòmics i posar ordre per garantir aquesta atenció digna. Aquest país té la capacitat de fer-ho, ho vol fer, és conscient de les desigualtats i sap que hem de créixer en humanitat. Per això, necessitem una llei específica que garanteixi els drets de les persones amb problemes de salut mental, a les quals les actuals lleis sovint invisibilitzen. I crec que és important que nosaltres avui aprovem aquest punt.

També volem que es torni a reobrir la Comissió de Salut Mental, que vam celebrar aquí al Parlament la passada legislatura, per recollir la feina feta, per respecte a les entitats, per respecte al sector i per respecte a tots nosaltres i per poder presentar les conclusions que estàvem a punt ja de preparar.

I, per acabar, si m'ho permet, vicepresidenta, només dir una cosa. Vull emfatitzar que es tracta d'un problema estructural, i no pot esperar més. És urgent aprovar el pacte nacional de la salut mental, posar fil a l'agulla per poder fer aquesta llei específica de salut mental i addiccions i actuar en tots els àmbits de la vida.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. Saludar també les entitats que ens acompanyen. Nosaltres votarem a favor pràcticament de tots els punts d'aquesta moció que ha defensat Esquerra Republicana, que ha presentat Esquerra Republicana, amb l'excepció dels dos primers punts, que ens hi haurem d'abstenir. I ens hi abstindrem perquè no han acceptat les nostres esmenes, que pensàvem que ens permetien donar-li l'enfocament que pensem que és necessari de donar quan parlem de recuperar la comissió d'estudi i quan parlem del pacte nacional de salut.

Naltros vam posar sobre la taula la necessitat, amb les nostres esmenes, de recuperar la Comissió de Salut —i amb això hi estem d'acord; ens hi abstindrem, eh?, no hi votarem en contra en cap cas—, però pensàvem que també ens havia de permetre construir la base per poder superar aquest model de provisió de serveis de salut mental especialitzats que està fragmentat en més de seixanta proveïdors que no tenen objectius comuns i que pensem que no gaudeixen d'un control del CatSalut. Nosaltres ja fa temps que estem reclamant això, reclamant avançar cap a una sanitat cent per cent pública, i també ho fem quan parlem de salut mental.

I això connecta també amb l'esmena que havíem presentat amb relació al segon punt, quan parlem del pacte nacional de salut. Perquè sí, perquè estem d'acord que ha de servir com a instrument per garantir un sistema de salut mental més inclusiu, més

accessible i integrat. Però, hi insistim, també pensem que ha de poder servir per promoure aquesta xarxa de salut mental, de propietat, provisió i de gestió cent per cent pública. Perquè nosaltres pensem que necessitem abocar molts més recursos a tot el que és l'abordatge de les malalties de salut mental i la seva prevenció, però, si no tenim un control sobre on van a parar aquests recursos, no serà útil, o no serà tot lo útil que podria arribar a ser.

D'altra banda, per nosaltres era important explicitar que necessitem ampliar tot el que és l'assistència. I per això fèiem l'esmena en el punt 4.e, en el qual demanàvem –i agraïm que ens l'hagin acceptat– incrementar les places de psicòleg intern resident fins a duplicar les actuals, augmentant el nombre de psicòlegs clínics fins a cobrir el dèficit actual d'especialistes i, per tant, que puguem reduir les llistes d'espera. Perquè pensem que és una evidència el fet que necessitem que el sistema públic gaudeixi de més professionals. Perquè aquí tenim moltíssimes persones que s'estan havent de pagar serveis sanitaris privats per tal de poder tractar les seves pròpies..., bé, la seva situació de malestar en clau de salut mental.

I, per últim, per nosaltres també era important –i així ho hem fet amb les esmenes que hem posat sobre la taula– parlar dels determinants socials de la salut, perquè quan parlem de salut mental aquí hi ha una qüestió que és importantíssima. Vostès explicitaven la necessitat de garantir una governança compartida entre tots els departaments del Govern. Ho compartim, però hem volgut explicitar la feina que li pertoca fer als departaments d'Economia i d'Empresa i Treball i també a Territori.

Per què? Perquè, quan parlem de salut mental, hem de tenir en compte que, en primer lloc, la pobresa és un dels factors de risc més clar a l'hora de desenvolupar una malaltia o un trastorn de salut mental. Quan parlem de feina, també és un dels factors que més està incidint en el deteriorament de la salut mental de la població. I, quan parlem d'habitatge, també és una evidència que està directament relacionat amb el que és, doncs, el malestar i una situació d'angoixa i d'ansietat del conjunt de la població, fins al punt –i aquesta dada l'hem donat molts cops, però pensem que avui l'havíem de repetir– que a Barcelona tenim l'esfereïdora xifra de tres intents de suïcidi al mes per part de famílies que s'exposen a un desnonament, i això és una autèntica barbaritat. I, per tant, cal garantir condicions materials de vida dignes per al conjunt de la població com a forma d'incidir directament en la salut mental del conjunt de la classe treballadora.

I hi afegim un altre element: el suïcidi és la primera causa de mort no natural entre el jovent. I nosaltres pensem que això no es pot deslligar d'aquest context socioeconòmic dur, duríssim, que tenim ara mateix i que exposa tots els joves a veure's en una situació de manca de perspectives, no només de futur, sinó de present. I per això volíem incidir en aquestes esmenes que aborden aquests determinants socials de la salut. Res més.

Gràcies per la moció, i confiem que prosperi.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Tot seguit, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Conselleres, gràcies per ser-hi. Diputades, diputats, bona tarda a tothom, especialment a les associacions de pacients que avui ens acompanyeu. Esteu a casa vostra.

Bé, de nou ens trobem substanciant, proposant i d'aquí a una estona votant accions per millorar la salut mental, un tema cabdal, un tema de país. Els convidaria, diputats, diputades, consellera, si m'ho permet, que reflexionin uns segons i que pensin en aquells familiars o amics que pateixen o que han patit una malaltia de salut mental –potser vostès mateixos al llarg de la seva vida, eh? Algú amb noms i cognoms, amb família, amb projecte vital. En coneixen segur, perquè els problemes

de salut mental afecten o afectaran al llarg de la vida una de cada quatre persones, un vint-i-cinc per cent de la població. En la Catalunya dels 8 milions, a 2 milions de persones.

I permetin-me recordar-los la definició de salut del doctor Jordi Gol i Gurina al desè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana de l'any 1976 a Perpinyà. Va ser un destacat metge de família i internista que va dinamitzar la reforma de l'atenció primària i també la medicina social. De fet, aquest any es celebra el centenari amb una magnífica exposició al Col·legi de Metges de Barcelona. Doncs a Perpinyà es va aprovar la seva definició de salut com una manera de viure autònoma, solidària i joiosa. Pensen uns segons en aquests familiars o amics i pensin si poden viure de manera solidària, autònoma i joiosa. D'això va la moció, d'aconseguir que les persones amb problemes de salut mental –una de cada quatre– tinguin salut.

Agraïm a Esquerra la moció. És veritat que hi hem trobat a faltar algunes concrecions, i per això hem presentat vuit esmenes amb l'humil objectiu d'intentar millorar-la. Se n'han aprovat quatre, n'hem transaccionat dos més. Agraïm a la diputada Driouech la bona actitud i l'acollida.

Abans d'entrar en les esmenes, obro un parèntesi. Aquest congrés de què els parlava de l'any 76 a Perpinyà va ser el primer després de la dictadura, on es van reprendre uns congressos mèdics en els territoris de llengua catalana que es van començar l'any 1913. Les nostres esmenes i molts dels temes que ja recollia la moció estan al programa electoral de Junts per Catalunya, programa electoral que vam treballar justament a Perpinyà amb el president Puigdemont i els consellers Puig i Comín, precisament perquè aquesta «normalitat» no ens ho permet fer a la Catalunya sud, ni tan sols ara, amb la llei d'amnistia aprovada. (*Aplaudiments.*) Tanco parèntesi.

I començo per les esmenes, per les dues que no s'han acceptat. Es demana recuperar la Comissió d'Estudi sobre Salut Mental i addiccions per acabar la feina de la passada legislatura. Aprofito per reivindicar la tasca de la diputada Laïlla, com la resta de diputats de la comissió, però també dels experts i especialment de les associacions. Per Junts, la salut mental es mereix una comissió de seguiment –no una comissió d'estudi, una comissió de seguiment– per vetllar perquè el Govern implementi les conclusions de la comissió i en faci el seguiment. No s'ha acceptat, però hem pactat amb el Grup d'Esquerra que dintre de les conclusions de la comissió d'estudi hi hagi iniciar aquesta comissió de seguiment. Esperem que la resta s'hi sumin.

I després, el finançament. Demostrar que la salut mental importa no només són bones paraules, sinó que són recursos i ben gestionats. Vegem-ho amb dades. Any 2022, pressupostos del conseller Giró. Del total del pressupost de Salut es destinaven a salut mental 505,10 milions, 47,6 més que els darrers aprovats, un increment del 10,4 per cent, un quatre i mig del total. Any 2023, pressupostos del tripartit. Tot i incrementar els pressupostos de Salut en gairebé més de 1.000 milions, a salut mental només se'n van incrementar 16,4, un 3,2 per cent d'increment per a un 4,25 del total. Any 2024, pressupostos no aprovats d'Esquerra i PSC. Tot i incrementar-se 627 milions a Salut, a salut mental només n'hi tocaven 38, per arribar a un 4,35 del total, molt per sota percentualment dels pressupostos Giró. Arribar al deu per cent és afegir-hi 14 milions més i arribar a aquesta xifra percentual. Creiem que no és demanar impossibles a l'actual pressupost prorrogat, i hem afegit a Salut 875 milions d'euros en dos ampliacions de crèdit aprovades aquí. No podem afegir-ne 14 més per a la salut mental? Bé, no s'ha aprovat, però esperem que es tiri endavant, eh?

Respecte a la llei de salut mental i addiccions i el pacte nacional de la salut mental, completament d'acord, com estàvem el primer dia, però amb finançament, eh? Si no, serà paper mullat.

I altres temes. Finalitzar el desplegament i reforçar el pla de prevenció del suïcidi; com s'ha dit, primera causa de mortalitat evitable entre els setze i vint-i-cinc anys, una xacra a la que hem de posar tots els recursos. Salut i escola: infermera escolar a tot el sistema educatiu de Catalunya i reforçar els EAPs. Acabar amb la

institucionalització: els problemes de salut mental s'han de tractar al domicili i a la comunitat. Programes específics per a la gent gran i garantir el dret a l'oblit –molt important– a la gent que ha patit o pateix addiccions o problemes de salut mental. Temes que s'han afegit a la moció gràcies a Junts per Catalunya, gràcies a les esmenes del programa electoral de Perpinyà.

Acabo, president, recordant aquelles persones en què hem pensat tots i cadascun de nosaltres a l'inici de la intervenció. És la nostra responsabilitat i compromís aconseguir que visquin d'una manera autònoma, solidària i joiosa.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sara Jaurrieta Guarner.

Sara Jaurrieta Guarner

Gràcies, president. Bona tarda, conselleres, consellers, diputades, diputats. I dono la benvinguda també a les entitats de salut mental que avui ens acompanyen en aquesta sessió del Parlament.

Bé, avui parlem d'una moció de salut mental, un tema molt rellevant en la nostra societat. S'ha comentat aquí: a Catalunya hi ha al voltant d'1 milió de persones afectades d'un trastorn mental, segons les estimacions de l'Organització Mundial de la Salut, que afecta un tretze per cent de la població. I, de fet, una de cada quatre persones de més de quinze anys declara tenir malestar emocional. També la població de quatre a catorze anys, un set per cent, reconeix patir un problema de salut mental. Per tant, parlar de salut mental sempre és pertinent. I, en aquest sentit, agraïm aquesta moció.

Com que no em donarà temps d'entrar en tot el que voldria, he seleccionat cinc punts que m'agradaria especialment tractar. El primer d'ells és que el nostre grup està molt d'acord amb recuperar la Comissió d'Estudi sobre la Salut Mental i les Addiccions, i poder finalitzar així la tasca que s'ha fet amb unes conclusions basades en l'evidència científica, que recullin, precisament, la visió i el testimoni dels professionals, les entitats, familiars i persones implicades.

També d'aprovar de forma immediata el pacte nacional de salut mental, perquè em consta que es va estar treballant de forma transversal i participada, incorporant totes les visions del sector. El que em costa més d'entendre és que, si estem d'acord amb aprovar un pacte transversal que impliqui tots els departaments, es passin a llistar unes actuacions a fer per part de cada departament. Nosaltres havíem fet una esmena dient que aquesta llista d'actuacions..., mentre no s'aprovi el pacte nacional de salut mental, perquè pensem que, precisament, és encotillar les actuacions en el debat d'aquesta moció, mentre que el pacte nacional té una mirada llarga i molt més àmplia i transversal.

El segon tema que volia destacar és el tema de la llei de salut mental, que també està citada. Aquest és un tema que porta un profund debat al darrere. El nostre sistema sanitari és fruit de la llei extraordinària del 1986 de la sanitat, que va fer del nostre sistema sanitari un sistema universal; la llei portada per l'admirat ministre Ernest Lluch, la llei general de sanitat. La grandesa d'aquesta llei rau en la seva visió integral i, per tant, el sistema. I, des d'aquí, hem anat desenvolupant les normes i les actuacions en sanitat. Per tant, hem fet..., fent lleis, potser segmentades, per tipologia d'atenció, per a malalties concretes, podem córrer el risc de perdre aquesta visió conjunta de l'atenció. I, en aquest sentit, nosaltres pensem que el que cal és integrar encara més la salut mental en el sistema assistencial, atès que molts malalts de salut mental al final són els que pateixen els problemes més greus de malalties més comunes, com són la diabetis o les malalties cardiovasculars.

Si ens proposem fer aquesta llei en aquest camp, hem d'apostar per una llei que, sense desintegrar-ho de la resta del sistema, sense entrar en l'ordenació assistencial o en la reglamentació de recursos finalistes..., però sí posant unes bases clares, uns límits, unes passes i unes transformacions a incorporar que incorporin elements com, per exemple, el de preservar la voluntat dels pacients en el sistema i les salvaguardes perquè, en la mesura del possible, es respectin. I, en aquest sentit, la consellera de Salut ja ho va anunciar en la interpellació que des del Govern es va fer, que se'ls hi va fer, per entrar a treballar en la creació d'un procediment per demanar les voluntats anticipades dels pacients afectats per problemes de salut mental.

El tercer punt que volia concretar és que es barregen diferents aspectes que a vegades costa i no hi tenen molt a veure. Estem a favor del pla de salut mental perinatal. Quan es parla de l'augment dels psicòlegs, hi estem molt d'acord. Es concreta molt que s'han de doblar. En aquest sentit, s'ha d'escoltar també la incrementació de places universitàries, i a partir d'una anàlisi i avaluació rigoroses. També volem destacar que el principi d'autonomia universitària no l'han incorporat. És una esmena que havíem fet. Jo crec que l'hauríem d'incorporar sempre que parlem del que ha de fer la universitat.

El quart tema que volia portar és agrair molt la visió i reconèixer la importància del món local, que els hi hem esmenat per incorporar. Pensem que des del municipi es fa pràcticament tot; la mirada comunitària, que és el pilar més robust, i el paper creixent que ha de tenir en aquesta prevenció per donar resposta a la soledat no desitjada.

I, per últim, el cinquè punt. Vull acabar dient que totes aquestes noves accions que necessiten nous recursos tindrem ocasió en unes setmanes de parlar-ne quan parlem del pressupost del 2025.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per presentar l'esmena del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. Diputados... Entidades de salud mental, gracias por acompañarnos hoy. Hoy se presenta aquí una moción sobre salud mental. Estoy en las antípodas ideológicas de Esquerra Republicana. No comparto su modelo de gestión, que nos ha llevado a los peores resultados económicos, sociales y políticos, agravando, además, la fractura de convivencia en Cataluña. Sin embargo, cuando hablamos de salud mental, no puedo criticar que este tema se traiga a debate, porque esto no es un asunto partidista, es un problema real que afecta a todos.

La salud mental es una crisis silenciosa que lleva años creciendo en nuestra sociedad. Lo más preocupante es que seguimos sin darle la respuesta que merece. En Cataluña, las listas de espera para que un niño o un adolescente sea atendido por un psicólogo o un psiquiatra son inadmisibles. Familias enteras viven con la angustia de no recibir ayuda a tiempo, sintiendo que el sistema que financian con sus impuestos les ha dado la espalda.

Detrás de las estadísticas, hay personas. Pensemos en esa madre que ve cómo su hijo deja de comer, se encierra en su habitación y se aísla de todo. Hablemos también del adolescente que sufre acoso en las redes sociales o en el entorno escolar, que siente que su mundo se derrumba y no encuentra otra salida que hacerse daño a sí mismo. Y no olvidemos a nuestros mayores, quienes dedicaron su vida a construir esta sociedad y ahora pasan días enteros en soledad, sin nadie con quien hablar. Esa soledad no deseada también es una forma de sufrimiento que debemos abordar.

Los trastornos mentales no son un tema menor. No hablamos solo de depresión o ansiedad, aunque son profundamente preocupantes. Hablamos también de problemas de conducta en niños, trastornos de la alimentación, adicciones, autolesiones y

hasta intentos de suicidio y suicidios. Todos estos problemas merecen nuestra atención, y todas las personas que los sufren merecen nuestra ayuda. La salud mental no puede tratarse como algo secundario. No basta con reforzar la atención psiquiátrica y psicológica en el sistema sanitario, aunque es imprescindible hacerlo.

Este es un problema que debe abordarse desde todos los ámbitos. Desde la educación, enseñando a nuestros niños y jóvenes a gestionar sus emociones y a pedir ayuda sin miedo ni vergüenza. También con especial atención a los niños con necesidades educativas especiales, como se menciona en la moción. Desde lo social, fortaleciendo las redes de apoyo comunitario para que nadie se sienta solo. Desde el empleo, garantizando entornos laborales que protejan la salud mental de los trabajadores. Y desde la política, diseñando estrategias que no solo reaccionen ante el problema, sino que lo prevengan. Esto no es solo un problema de sanidad. Es un problema global que requiere el esfuerzo coordinado de todas las *conselleries*, como bien se menciona y se explica y se pide en la moción.

Afortunadamente, cada vez más personas están rompiendo el silencio y pidiendo ayuda. Pero nuestra respuesta como sistema no está a la altura. Las listas de espera son inaceptables, y los profesionales están desbordados. No podemos olvidarnos tampoco de los profesionales sanitarios. Durante la pandemia, trabajaron jornadas interminables, enfrentando el dolor, la muerte, en primera línea. Hoy muchos de ellos sufren las consecuencias emocionales de esa experiencia y también la sobrecarga actual de trabajo. En Cataluña, los problemas mentales entre sanitarios han aumentado significativamente. Debemos cuidar a quienes nos cuidan.

Esta no es una tarea que pueda resolver solo un gobierno o una sola *conselleria*, ni un solo partido. Es una responsabilidad compartida. Necesitamos que las administraciones trabajen juntas: educación, sanidad, servicios sociales, empleo. Todas deben coordinarse para abordar este problema de manera integral. Porque no hay salud sin salud mental. Desde aquí pido que hagamos de la salud mental una prioridad real, que trabajemos por un sistema en el que ninguna familia tenga que esperar meses para ser atendida, un sistema en el que nuestros mayores no mueran en soledad, un sistema en el que ningún joven sienta que está solo en su dolor.

Celebro que traigan esta moción hoy aquí, aunque lamento que no hayan aceptado nuestra enmienda para reducir los días de espera para ser atendido por un psicólogo o psiquiatra. Los niños y adolescentes catalanes han de esperar una media de ochenta días para ser visitados en primera visita ordinaria por un psicólogo en los centros de salud mental infantil y juvenil. Seguiremos reclamándolo las veces que haga falta. Queda mucho por hacer, y la prueba de ello es que ustedes han gobernado hasta hace cien días y traen esta moción. No se ha hecho todo lo que se podía hacer. Y ahora el nuevo Gobierno tiene esa obligación, que exigimos que se tome en serio.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no han presentat esmenes a aquesta moció. Per fixar, doncs, la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Salud mental implica el bienestar emocional, psicológico y social. Las enfermedades, todas, incluso las mentales, pueden tener dos orígenes: uno, genética, es decir, que nacen con ellas, o adquiridas, secundarias al impacto de factores ambientales que vienen modulados por el entorno, ya sean daño emocional, consumo de sustancias, situación social o familiar anómala.

Sobre las primeras no podemos incidir y, cuando aparecen, nuestro trabajo es acompañar, ayudar y, sobre todo, poder legislar para que la persona afectada se desarrolle con la mejor calidad de vida posible. Sin embargo, sobre las segundas disponemos de

un arma: la prevención. Su moción solo habla de paliar las consecuencias de la enfermedad mental una vez aparecida, y se olvida de evitar los factores psicosociales que están estrechamente relacionados con situaciones de malestar y sufrimiento.

Dicho esto, que no es opinable, es medicina basada en la evidencia, me gustaría que todos ustedes hiciesen examen de conciencia. Porque la enfermedad mental es un tema lo suficientemente grave como para que todos pongamos nuestro granito de arena. Ustedes también.

Miren, desde VOX, podemos identificar cuatro tipos de comportamientos y políticas públicas que ustedes llevan años, décadas, aplicando en Cataluña, que son detonantes claros de malestar emocional crónico o incluso de enfermedad mental. Miren, ruptura social provocada por sus políticas, con la consiguiente crispación y enfrentamiento que genera, ya sea en las calles, ya sea con la imposición de la lengua en los colegios, universidades y hospitales, o con la semilla del odio que siembran a través de los medios de comunicación, como TV3.

¿Piensan acaso que la salud mental comunitaria sale reforzada cada vez que enfrentan a padres contra hijos, a hermanos contra hermanos, a amigos contra amigos? Porque, ojo, no olvidemos que en Cataluña este tipo de violencia siempre viene en la misma dirección: de separatistas hacia patriotas. Y, si no, referencia Observatorio Cívico de la Violencia Política del 2023.

Segundo: la vivienda, que es el principal foco de angustia de los catalanes. Y resulta que sus políticas han reducido hasta el cuarenta por ciento la oferta de alquiler, y encima durante veinte años no han construido absolutamente nada de vivienda social. ¿Cuál se cree que es el estado emocional de una persona que no puede pagar el alquiler y que cuando pide una ayuda se le deniega? ¿O de un joven que no puede independizarse y empezar su proyecto vital?

Tres: la familia, que es la célula básica social y el entorno de protección del individuo, el colchón donde caer cuando todo lo demás falla. ¿Cuánto han invertido ustedes en familia en los presupuestos del 2022 y del 2023? Ya se lo digo yo: apenas un uno por ciento del PIB.

Cuatro: el consumo de sustancias que ustedes promocionan: el cannabis. Hay datos más que de sobra en la literatura médica que señalan el cannabis como precipitador de determinadas patologías psiquiátricas, como, por ejemplo, la esquizofrenia. Y así lo corroboró la jefa del servicio de psiquiatría infantojuvenil aquí, en sede parlamentaria –la jefa de servicio del Clínic. Esquerra promovió la legalización del cultivo en 2017 y presentó un proyecto de ley para despenalizar el consumo en lugares públicos en febrero del 2023 en el Congreso de los Diputados, más todas las veces que ustedes han votado mociones a favor del uso del cannabis. Y, por favor, no sea tan simple de hablarme de su uso medicinal, que el fentanilo también tiene un uso medicinal y hospitalario, y mire usted lo que pasa cuando se consume en la calle.

En resumen, céntrense en eliminar los factores sociales y ambientales que ustedes fomentan y que nos están arrastrando a todos a situaciones de malestar emocional. Dejen de cultivar el odio y de enfrentar a los catalanes con sus proclamas enfermizas y sus imposiciones ideológicas. Como socios del PSC que son, fuercen la derogación de las leyes que acaban con la vivienda, fuercen la construcción de vivienda social, que la pasada legislatura no movieron ustedes ni un dedo. Y dénsela a los españoles, no al que acaba de llegar dando una patada en la puerta, que es lo que también hacen.

Negocien la inversión en familias y en trabajos dignos, no en pantallas. Ustedes, Esquerra Republicana, solo en el 2023 dedicaron 135 millones a digitalizar escuelas. Deben estar orgullosos de las consecuencias: pruebas PISA, adicciones, ese es su legado. Y acaben de una vez con el fomento del uso del cannabis –y termino, señor presidente–, que está destruyendo muchísimas vidas. Esa es la receta, la de VOX, la del sentido común, señora diputada.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, president. En primer lloc, voldria agrair al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i a la seva diputada que ens porti aquesta moció sobre salut mental. I com li hem comentat, doncs, votarem a favor de tots els punts.

Sí que voldria, per això, començar amb dues reflexions, segurament al voltant també de la política. I, president, no pensi que me'n vaig del tema. L'anterior legislatura, que sortíem de la pandèmia de la covid, de fet, molts grups parlamentaris quan es va iniciar vam traslladar la voluntat que fos la legislatura de la salut mental. I, per tant, crèiem que aquesta havia de ser una prioritat. I, de fet, vam iniciar la legislatura –també és just reconèixer-ho: no només a petició dels grups, sinó a petició del propi president de la Generalitat, el senyor Aragonès– amb un ple específic de salut mental. I, de fet, hi va intervenir, en nom de l'entitat Obertament, la Mercè Torrentallé, que reclamava que, evidentment, fóssim capaços d'entomar la situació de salut mental que s'havia vist agreujada en el nostre país, que s'havia vist agreujada per les conseqüències també de la covid. I es va posar en marxa la comissió d'estudi.

Després, evidentment, hem tingut el pacte nacional de salut. Per tant, és un tema que hem anat treballant, però un té la sensació, o almenys crec que podem compartir, que els ritmes de la política o els nostres ritmes parlamentaris no són els ritmes de la gent. Perquè, de fet, acabem tenint tots la sensació que estem al 2024 i no estem massa en una situació diferent d'on estàvem el 2021.

Més enllà dels debats pressupostaris i dels increments que hi poden haver en un o altre pressupost, seguim tenint reptes molt importants, que és que la majoria de la gent quan ha d'acudir, per exemple, al seu metge o metgessa o necessita suport emocional o necessita acudir al psicòleg, u, en primer cas, moltes vegades no sap que està inclòs a la cartera pública dels serveis. És a dir, de fet, bona part de la població creu que això s'ho ha de pagar només de la seva butxaca. I, dos, segurament en la majoria dels casos, quan ha d'acudir a un centre de salut mental d'infants i joves, o en aquest cas també d'adults, triga molts mesos, u, en tindre la primera visita i després a tindre la continuïtat. I això –crec que ens ho hem de dir– no hem estat capaços de resoldre-ho.

Però no només això, sinó que un té la sensació... I, evidentment, jo crec molt en els condicionants socials de la salut. I, sens dubte, l'habitatge crec que avui és el principal –sí, aquest– problema del país. Evidentment, el malestar emocional, fins i tot l'ansietat o fins i tot l'evolució en patologies de salut mental, quan tu no tens garantit l'accés a l'habitatge o no saps si podràs pagar el lloguer o la hipoteca, es dispara. I això és pràcticament avui generalitzat entre les classes populars i les classes mitjanes d'aquest país.

Però, a més a més, crec que la política... I jo amb això no vull ser equidistant, no crec que tots ho fem per igual i, evidentment, crec que hi ha responsabilitats concretes, en aquest cas de la dreta i sobretot de l'extrema dreta i de la dreta extrema. És a dir, el clima de polarització i tensió fa que avui la política aparegui com un problema per a milers i milers de ciutadanes del nostre país. Jo no tinc cap problema en dir-ho, però un, per exemple, veient les notícies els dies posteriors al desastre de la DANA i, evidentment, després del que havia succeït i tota la quantitat del torrent de mentides i de coses que s'explicaven als mitjans de comunicació, tenia la sensació de..., jo tenia una sensació d'angoixa. És a dir, quan algú està explicant el que està explicant als mitjans de comunicació... I també ens hauríem de plantejar si la política, al final, és un element que ajuda a contribuir al benestar emocional dels ciutadans i ciutadanes del nostre país o no –o no. Jo moltes vegades tinc la sensació que no.

Sí que voldria situar dos elements més en concret. El primer és que crec que hauríem d'intentar fer coses diferents. I jo crec que aquí hi han experiències... I ho saben els diputats de la Comissió de Salut i els diferents consellers i conselleres de Salut. Dues qüestions que el nostre grup parlamentari fa temps que persegueix, i la veritat és que no ens n'hem sortit. Crec que cal fer coses diferents.

Crec que hi han experiències de psicòleg gratuït sense cita prèvia, especialment per a infants i joves, que no només estan en els centres de salut, sinó que estan en els espais –casals de joves, centres cívics, biblioteques–, que ajuden a reduir enormement el malestar emocional dels infants i joves, i especialment també a reduir la pressió assistencial dels centres de salut mental d'infants i joves. I, a més a més, és que econòmicament és molt molt barat comparat amb l'impacte que té. I crec que hauríem, potser en algun moment, d'intentar coses que s'han fet en algunes ciutats d'aquest país, potser traslladar-les a nivell català, com a mínim a totes les capitals de comarca.

I acabo, president. I l'altra també ho saben. Crec que el tema del suïcidi és un element també fonamental a parlar i a insistir-hi. Jo sempre els hi he dit a tots els consellers i conselleres de Salut –també a la consellera Pané–: crec que el 061 no és un bon sistema. Crec que cal un sistema amb un telèfon específic per fer front al suïcidi, perquè no només actuï en casos d'emergència, sinó que actuï amb les famílies, amics i que acompanyi no només aquells casos en què hi ha un suïcidi en curs, sinó tota aquella gent que té pensaments suïcides. I jo crec que... Per visibilitzar-ho i també per intentar entomar-ho, sempre hem defensat i jo sempre defensaré que cal també reproduir experiències que han funcionat a altres llocs, com, per exemple, també a la ciutat de Barcelona.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I en darrera instància, en representació del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Parlar de salut mental és parlar d'una crisi silenciosa que afecta milers de catalans i posa en evidència les greus mancances estructurals del nostre sistema sanitari. Aquesta moció ens demana un primer punt: recuperar la comissió d'estudi que ja havia estat creada en la legislatura anterior. La pregunta és: ara se n'adonen, que s'havia abandonat aquesta feina? Els catalans no necessitem més debats eters; necessitem resultats concrets. I la salut mental no es pot basar en una comissió que presenti la teatralitat del Parlament.

Tot i reconèixer la importància d'un pacte nacional de salut, el que en aquesta moció ens proposa no resol els problemes de fons. Ens trobem davant d'un sistema saturat, amb llistes d'espera inacceptables, recursos que sovint es malgasten o es distribueixen de manera desigual. Les intencions són bones, però no podem construir un futur només amb bones paraules.

Per aquest motiu, considerem necessàries una sèrie de qüestions. La primera, recuperar la confiança i donar prioritat als catalans. Creiem fermament que el sistema sanitari públic ha de ser així. No podem permetre que els recursos destinats al benestar de la nostra gent es desviïn en pràctiques fraudulentas, com és el tràfic de targetes sanitàries, que és una mostra clara de descontrol i negligència, i que no és acceptable que una mateixa targeta recepti medicaments per a embarassades i per a tractaments per a la pròstata, que són totalment incompatibles.

En segon terme, remarcuem la preocupant manca de professionals i les eternes llistes d'espera. És evident que el sistema no està preparat per fer front a la demanda creixent dels serveis mèdics. Des de la pandèmia, els casos de problemes de salut mental han augmentat dràsticament, i no es dona l'abast. Això ha portat molts pacients a recórrer als metges de capçalera, que, sense ser especialistes, han acabat

fent de psicòlegs. Aquesta situació és especialment greu en l'àmbit de la salut mental infantojuvenil, on els recursos són extremadament limitats. Els infants i els adolescents que necessiten ajuda sovint es troben amb una atenció insuficient o inexistent. I això no només agreuja els seus problemes, sinó que també posa en risc el seu futur.

Com a tercer punt, insistim en la urgència de dotar de recursos i combatre les desigualtats. Aquesta moció menciona la necessitat de reforçar els centres de salut mental i els serveis de rehabilitació comunitària, però no aborda la realitat de les zones rurals, que continuen marginades en l'accés als serveis essencials. Com podem parlar de salut mental i inclusiva quan els territoris amb més desigualtats socioeconòmiques són els menys atesos? Això és un fracàs polític, en aquesta moció no resol.

Exigim mesures concretes, la contractació immediata de professionals especialitzats en la salut mental, la creació d'un pla d'emergència per a les zones rurals que no compten amb aquests serveis, recursos reals per reduir les llistes d'espera, que en molts casos superen els mesos.

Com a quart punt, i per acabar, destaquem l'educació i la prevenció com a pilars essencials. El pacte nacional de salut mental no pot ignorar la importància de l'educació i la prevenció. Cal actuar des de les escoles, amb programes que no només sensibilitzin sobre la salut mental, sinó que també formin els docents i els equips professionals per detectar i abordar els trastorns des de les primeres etapes. Això és especialment rellevant en l'àmbit juvenil, on els índexs de suïcidi i ansietat han arribat a xifres alarmants.

Des del nostre grup presentem propostes que van més enllà d'aquesta moció. En primer lloc, implementar un sistema estricte de control per evitar frau i assegurar que els recursos es destinin al que realment els necessita. Reforçar la figura del psicòleg i el psiquiatre en l'atenció primària; integrar-los com a pilar del sistema de salut pública és essencial. A més, desenvolupar un pla de prevenció específic per a joves i adolescents amb serveis especialitzats accessibles en tot el territori. Finalment, garantir que els territoris rurals disposin del mateix nivell d'atenció que les àrees metropolitanes. En conclusió, cal convertir les paraules en accions.

Aquesta moció presenta algunes iniciatives interessants, però no podem seguir ajornant les solucions reals. No necessitem més comissions ni pactes simbòlics; necessitem resultats. Aliança Catalana ens comprometem a treballar per un sistema de salut que prioritzi i que assegurï que els recursos són per a qui realment els necessita, i que abordi la salut mental amb la urgència que es mereix. No podem acceptar que les promeses es dilueixin en paraules buides.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé; en primer lloc, voldria donar les gràcies a tots els diputats i diputades que han presentat esmenes: el diputat Fàbrega, la diputada Estrada, la diputada Jaurrieta, el diputat Manchón, i també, per què no?, el diputat Cid, perquè, com ha dit, també dona recolzament a la totalitat de la moció.

I ara voldria també respondre a algunes de les qüestions que heu plantejat aquí a les vostres intervencions. Tant la CUP com altres diputats heu parlat de la Comissió de Salut Mental, aquesta comissió de seguiment. Nosaltres creiem que és l'oportunitat per poder acabar amb la feina feta i dibuixar aquest full de ruta no només nosaltres aquí com a diputats, sinó de la mà del grup impulsor. Perquè hi ha feina feta i perquè no ens podem permetre el luxe de deixar més de dos anys de feina en un calaix. I crec que els ho devem no només als col·lectius del sector, sinó també a les pròpies persones que pateixen.

Respecte a la llei, diputada Jaurrieta, jo crec que és important. Hem de tenir l'oportunitat de tenir una llei que la portem aquí, que ens la porti el Govern, que la puguem debatre i millorar en ponència. I allà ja tots i totes podrem fer les nostres esmenes.

I, per acabar –i veig que no em queda gaire temps–, jo li agafo la paraula al diputat Manchón, i li dic que... Vostè ha dit: «La salut mental esperem que esdevingui realitat en aquest Parlament.» Jo li agafo la paraula, perquè així ho haurem de fer, i ho hem de fer amb el conjunt de la cambra. Li agafo la paraula.

I, respecte a la diputada de VOX, vostè ha barrejat naps i cols, com és habitual. Fractura social. Miri, no hi ha més fractura social que la que vostès generen amb els seus discursos. Això, d'entrada.

El segon punt que també li comento. Vostè ha fet aquí una reflexió molt..., diria, molt emocional, i jo també l'hi faig. Com creu que se sent una persona, un jove o un infant quan constantment vostè, amb els seus discursos, l'està assenyalant...

El president

Ha d'anar acabant, senyora diputada.

Najat Driouech Ben Moussa

...està tirant per terra tot el llegat i tota la cultura i els seus orígens? Com se sent? I vostè, que és metgessa, com se sent aquesta persona? (*Aplaudiments.*)

El president

Ha d'acabar, diputada...

Najat Driouech Ben Moussa

Ah, i per acabar... –ja acabo, president. I, per acabar, no ens acusi..., no ens acusi de traficants, que vostès, amb la *narcoconcejal* de VOX de Parla...

El president

Senyora diputada, si us plau, ha d'acabar.

Najat Driouech Ben Moussa

...en tenen prou.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-setè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut

302-00022/15

El vint-i-sisè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. *Consellera*, diputados, diputadas... Hoy presentamos una moción que nace de una realidad incontestable: el sistema sanitario catalán está en una situación crítica. Las listas de espera son intolerables, los profesionales están desbordados y las desigualdades territoriales persisten.

Esta situación no entiende de ideologías ni de colores políticos. Hablamos de algo mucho más esencial: la salud de los catalanes. Y hoy venimos a defender una prioridad clara, concreta y urgente: reforzar nuestro sistema sanitario para que cumpla con su deber de atender a todos los ciudadanos. Hablamos de cuidar y de curar.

Esta iniciativa que presentamos desde el Partido Popular no es un catálogo de promesas vacías; es una hoja de ruta con iniciativas y soluciones. Porque los catalanes no necesitan discursos grandilocuentes, necesitan respuestas realistas y urgentes.

En primer lugar, proponemos mejorar la calidad asistencial y el acceso a los servicios sanitarios. Esto pasa necesariamente por un refuerzo contundente de los equipos profesionales, que no solo necesitan más manos, sino también mejores condiciones laborales. Estamos hablando de salarios justos, reducción de la sobrecarga de trabajo y entornos laborales saludables. Si no cuidamos a quienes nos cuidan, no habrá sistema sanitario que resista.

Nos plantamos también ante las inadmisibles listas de espera. Queremos reducir los tiempos medios para consultas de atención primaria, pruebas diagnósticas e intervenciones quirúrgicas. Esto incluye medidas concretas, como ofrecer a los pacientes la posibilidad de ser derivados a otros centros de la misma región sanitaria con menos tiempo de espera o, en casos de gravedad, a otros centros del territorio catalán.

Además, abordamos las desigualdades territoriales y una reestructuración de los mecanismos de accesibilidad. Todos los catalanes tienen derecho a la misma calidad de atención, vivan donde vivan.

La atención primaria debe ser la piedra angular del sistema. Proponemos un aumento drástico del presupuesto para hacer frente a los problemas actuales, preparar el sistema para futuras crisis sanitarias y afrontar el envejecimiento de la población. Queremos que la puerta de entrada al sistema sanitario no sea un obstáculo más, sino una vía rápida y eficiente de atención. El aumento de los problemas de salud mental también exige una respuesta inmediata: más recursos y mejor atención.

No olvidemos a los profesionales. Además de las mejoras salariales y laborales, es imprescindible recuperar su autoridad y garantizar su seguridad. Por eso pedimos protocolos efectivos para prevenir y acabar con las agresiones en hospitales y centros de salud a los sanitarios. También es fundamental revertir el déficit de personal de enfermería con medidas específicas que los propios profesionales de la enfermería reclaman para atraer talento y retenerlo en Cataluña.

Defendemos mantener y reforzar el modelo de colaboración público-privada, un sistema que funciona y hace que los pacientes reciban los mejores servicios.

Señores diputados, en medio de este panorama crítico, de atención primaria desbordada, de falta de sanitarios, de sobrecarga laboral, de listas de espera interminables, la Generalitat se obsesiona con imponer barreras lingüísticas en la sanidad. ¿Es realmente el catalán el problema, cuando faltan médicos o cuando las listas de espera son insostenibles? No, la lengua debería ser un puente, no un obstáculo, pero en Cataluña se utiliza como una herramienta de exclusión y sectarismo, enviando un mensaje peligroso: «Aquí o hablas como te exigimos o no tienes cabida.»

Esta imposición lingüística no solo afecta a los profesionales, alejando talento valioso, sino que antepone la ideología a la realidad sanitaria. En lugar de preocuparse por el idioma de los médicos, preocupémonos de que haya médicos. La lengua no debe ser una trinchera política, sino un espacio de convivencia.

Defender el catalán como patrimonio de todos es una obligación, pero convertirlo en un requisito excluyente agrava los problemas estructurales del sistema. Una lengua no se impone; se cuida y se comparte. Cualquier otra cosa es ideología disfrazada de política pública.

Esta moción es necesaria porque la situación es preocupante. Hoy pedimos que la Generalitat asuma de una vez por todas que la salud debe ser una prioridad real, no solo una declaración de intenciones.

Lo que proponemos aquí no son palabras vacías; son medidas concretas para garantizar que los catalanes reciban la atención que merecen y que los profesionales trabajen en condiciones dignas.

La sanidad catalana necesita más recursos, más profesionales. Necesitamos medidas frente a promesas, y soluciones frente a excusas. Y, sobre todo, necesitamos un

gobierno que entienda que la salud de los ciudadanos está por encima de cualquier cosa. Es hora de actuar. Cataluña no puede esperar más.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn de defensar les esmenes. Per defensar-les, té la paraula, en primer terme, la diputada del Grup Parlamentari de Junts, la senyora Noemí Nieto Fumanal.

Noemí Nieto i Fumanal

Bona tarda, vicepresidenta. Consellera, diputats i diputades... Des de Junts, defensem la millora del finançament del sistema sanitari a tot Catalunya per millorar la seva equitat i accessibilitat, i disminuir les desigualtats. Defensem incondicionalment el dret a l'atenció en català, perquè la comunicació efectiva és clau en el procés assistencial i millora la humanització de l'assistència.

També estem d'acord amb garantir els temps màxims d'espera per a una intervenció, visita o prova diagnòstica, equitativament per a totes les especialitats i àmbits assistencials.

Som conscients que, pel que fa a les llistes d'espera, s'han fet molts esforços postpandèmia, i hem recuperat la situació anterior. I sabem que no ha estat fàcil, amb l'increment de la prevalença oncològica i el dèficit de professionals assistencials.

Aquestes dificultats afecten el temps de resposta i la capacitat de les planificacions d'activitat sanitària. Per tant, agrair a tots els professionals assistencials de l'ICS i del Siscat els seus esforços ingents en la postpandèmia i reconèixer que són el motor del model públic social, un model que garanteix l'equitat, i no el model que es desprèn d'aquesta moció.

El sistema sanitari constitueix un vector de cohesió social i de creixement econòmic que travessa un moment crític en un context en què conflueixen desafiaments importants, com l'infrafinançament del sistema. El primer pas que Junts demana és reconèixer els més de 16.000 milions en despesa sanitària enfront dels 12.400 milions reconeguts en pressupostos. Són gairebé 4 milions de despesa addicional que es necessiten i que cada any generen molta incertesa. Els tenim o no els tenim? Estem generant deute? Haurem de pagar interessos? Ens augmentarà la pressió fiscal? O ho podem solucionar reequilibrant la balança fiscal? Si tots estem d'acord amb abaixar llistes d'espera i poder fer més i millor, tal com recull la moció del PP, demanem que el que paguen els catalans en impostos sigui retornat per finançar correctament la nostra sanitat.

També en termes fiscals, han proposat la mateixa mesura que Junts a Madrid va aconseguir la setmana passada, relativa a no incrementar la pressió fiscal sobre els 2,7 milions de catalans que opten per complementar la seva cobertura sanitària amb una pòlissa de salut. Arriba massa tard, diputat Manchón.

El segon desafiament: el dèficit dels professionals. Per a tothom és conegut que falten professionals, i en continuaran faltant molts en els propers anys. Està previst que en aquesta dècada es jubilin el vint per cent dels professionals assistencials. Demanem agilitzar les homologacions dels títols universitaris extracomunitaris; més del cinquanta per cent dels nous col·legiats mèdics dels darrers anys s'han format a l'estranger. Demanem millorar el reconeixement de les categories professionals i equiparacions amb els sous europeus si volem realment retenir el talent. Demanem l'accés a les universitats catalanes, on a Tarragona i a Lleida el setanta per cent de les places de Medicina són ocupades per estudiants no catalans, deixant fora excel·lents estudiants que optarien per treballar als nostres centres catalans.

Tercer repte: el sobreenvelliment, el més emergent. Als problemes de finançament i de falta de professionals, s'hi suma l'envelliment de la població, comportant un increment de les malalties cròniques i, per tant, un increment de pacients poli-

medicats, i de la seva soledat. Evitem acabar com el Japó, que han hagut de crear el Ministeri de la Soledat.

Les necessitats creixeran a nivell exponencial, i només podrà ser un creixement exponencial més o menys ponderat si fem que tota l'Administració fomenti els hàbits saludables, i des de la infància, amb una corresponsabilització conjunta amb la societat i que serà part de la solució. El paper del Parlament serà clau. Com seguirem regulant l'alimentació, l'alcohol, el tabac, el consum, les xarxes socials? Són variables més determinants que el propi sistema sanitari, que només influeix el dotze per cent en la nostra salut.

Haurem de demanar resposta al tsunami d'envel·liment, que genera moltes necessitats assistencials. La capacitat assistencial no creixerà suficientment si no utilitzem massivament la tecnologia, la innovació i la digitalització, que, al nostre entendre, és la millor palanca de la transformació, és la clau de la productivitat i de ser més resolutius, la solució a destensar el binomi de recursos limitats a l'alta demanda.

Faig un parèntesi. Aprofitem l'avinentesa per demanar al comitè d'experts CAIROS, de la conselleria de Salut, més participació de tecnòlegs i compensar la inexistència de la conselleria de polítiques digitals.

En resum, apostem per la millora del finançament, mesures laborals, de la conscienciació i de la corresponsabilització de la societat i la tecnologia en majúscules.

Moltes gràcies i agraïda de ser escoltada.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Ernesto Carrión Sablich.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputats, diputades... Volia agrair al diputat Manchón el seu to i la seva disposició per acceptar la nostra esmena número 3. Ja us avanço que votarem diferents punts a favor.

Però també volia agrair la seva moció al diputat Manchón, ja que ens permet, una vegada més, constatar una realitat: el fet que per al Govern de la Generalitat de Catalunya la millora de les polítiques de salut és una prioritat. I us puc assegurar que ja s'està treballant, juntament amb el sector sanitari, en la millora del sistema de salut per adaptar-lo a les actuals necessitats assistencials de la ciutadania, apostant per un millor finançament i una organització més eficaç. També en el fet de la lluita contra les agressions que pateix el personal sanitari, intensificant les mesures posades en marxa contra aquest problema i aplicant protocols que millorin la resposta del sistema i garanteixin la indemnitat dels professionals que són víctimes d'agressions en el desenvolupament de la seva professió.

I, mireu, li donaré algunes de les principals intervencions que s'estan fent, perquè se n'ha parlat molt, ho han comentat també altres diputats i diputades, i ja estem fent molta faena. Aprovar la llei de creació de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària. Avançar en la compartició d'informació entre el sector social i sanitari. Reforçar el paper clau de l'atenció primària de salut i dels serveis socials. Aconseguir que el noranta per cent de tots els ciutadans i ciutadanes tinguin un accés a l'atenció primària de salut en quaranta-vuit hores i amb connectivitat eficaç. Incrementar la resolució de l'atenció primària amb més capacitat i equipaments.

També, com hem escoltat que han comentat aquí, s'ha creat el Comitè d'Avaluació, Innovació, Reforma Operativa i Sostenibilitat del Sistema de Salut, CAIROS. Que justament ahir vam tenir molts de nosaltres una reunió amb els representants de CAIROS, i tots els hem agraït la magnífica feina que estan fent.

S'està tramitant el projecte de llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària. És l'instrument que ha de permetre impulsar l'atenció integrada social i sanitària a Catalunya, i possibilitar la màxima coordinació i col·laboració entre els serveis socials i els sanitaris. S'ha impulsat el projecte del nou Campus de Salut de l'Hospital

Clínic de Barcelona, pas previ per a la creació del consorci que ha de fer possible el projecte.

Ara voldria anomenar els àmbits prioritaris d'actuació per enfortir el sistema de salut i posar Catalunya a l'avantguarda europea en la prestació de serveis públics de qualitat. Envel·liment sa i actiu; atenció integrada social i sanitària; enfortiment de l'atenció primària i comunitària; salut pública; salut bucodental; salut mental dels infants, adolescents i joves; professionals al nucli del sistema sanitari; sistema sanitari amb agenda verda; transformació digital, que n'hem parlat molt també aquí; innovació, evidència i avaluació; finançament per l'estabilitat econòmica, i reforma i sostenibilitat del sistema sanitari.

Mireu, per transformar el sistema cap a un model centrat en la persona, en totes les etapes de la vida, calen eines al servei d'un model d'atenció sostenible i solvent, que posin en valor l'excel·lència, el bon govern i la bona gestió del sistema sanitari de Catalunya.

Ara puc dir-li, diputat, sense por a equivocar-me, que el Parlament de Catalunya pot constatar que la millora de les polítiques de salut és una de les prioritats principals de l'acció del Govern al llarg d'aquesta legislatura.

I, si us plau, vicepresidenta, per acabar, només una frase, perquè el meu pare ens va deixar ja fa un any i mig. Era metge. La seva..., era la microbiologia, era la seva especialitat. I ell ens solia dir sempre... Jo crec que, pel que hem escoltat aquesta tarda, aquesta frase espero que la compartirem tots i totes els diputats i diputades: «Les societats es construiran amb tots els seus maons sense importar-ne el color» –«*las sociedades se construirán con todos sus ladrillos sin importar el color de estos*». Nelson Mandela.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara, per defensar també les esmenes presentades, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula el diputat Juli Fernández Olivares. Quan vulgui.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera, diputats, diputades. Permetin-me començar fent una esmena a la totalitat al diputat Manchón, fent una esmena a la totalitat a tota aquella gent que diu que la salut no va de política. Si la salut no va de política, si la salut no va d'ideologia, que és el cinquanta per cent del pressupost del Govern de la Generalitat, si la salut no va de política, que jo crec que és allò més preuat a la teva vida, perquè sense salut és difícil que puguis fer gaire cosa més a la vida, ja em diran vostès què va de política.

Per tant, aquí comença la nostra relació. És una relació que amb el Partit Popular, en aquesta proposta de resolució, jo l'he volgut plantejar com un test de compatibilitat. Vaig pensar: «Fem esmenes a tots els punts per veure com de compatibles som.» No ha donat gaires sorpreses, el test de compatibilitat entre el Partit Popular i Esquerra Republicana de Catalunya, desgraciadament. El 6,6 per cent de les esmenes que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya són les que han estat acceptades –una de quinze. És gairebé allò que estadísticament és no significatiu. La nostra relació, com que això va de política, doncs, és difícil.

Jo crec que és una prova empírica de que això va de política. Hi ha altres relacions d'aquest test de compatibilitat una mica més fructíferes, com, per exemple, el seu test de compatibilitat amb Junts. Té un percentatge bastant més elevat de compatibilitat, segurament perquè això va de política i, com deia la seva diputada, comparteixen iniciatives que ells han presentat al Congreso dels Diputats i que vostès presenten al Parlament de Catalunya. Però és que això és el que fem aquí. I, per tant, és normal, i no passa re.

Miri, jo la seva proposta de resolució... Crec que el nostre test de compatibilitat no ha anat bé perquè és, bàsicament, superficial. És a dir, vostès apunten moltes coses, unes quantes, que vostè ha anunciat de manera precisa en aquest faristol, però que, quan hem arribat al com, no ens hem posat d'acord, no? Vostès diuen: «Hem de millorar la situació dels professionals.» Com? Nosaltres els hi diem: «Hi han uns acords que s'han de desplegar, que s'hi va arribar durant la legislatura passada. Per tant, això farà que estiguin millor.» «S'ha de retenir talent...» Com? Doncs hi ha un pla de retenció que s'ha d'aplicar. Sempre que anàvem a la concreció del com, no ens posàvem d'acord. I jo crec que és fins i tot normal. Ara, que no ens posem d'acord en el com en moltes polítiques no fa que allò que vostès diguin aquí, com que són generalitats, no sigui evident.

I permeti'm dir-li una altra cosa de les esmenes presentades i dels punts dels que li votarem a favor. En aquest 6,6 per cent, evidentment, li votarem a favor, perquè ha acceptat la nostra esmena. Però vostè hi ha un punt que el planteja en termes ideològics –perquè això sí que va d'ideologia–, quan és una qüestió científicament provada que utilitzar la llengua del pacient fa que es recuperi millor. És a dir, en una qüestió que la ciència diu que té resultats per a la salut del pacient, vostè, ai las!, aplica la ideologia. És curiós, quan ve aquí a dir-nos que la salut no va de política.

Per tant, en el punt que va contra la salut dels i les catalanes que tenen com a llengua materna el català, nosaltres hi votarem en contra. A més a més de que és un dret dels i les ciutadanes, ser atesos en la seva llengua. Més enllà de tot això, li agraeixo que haguem tingut aquest 6,6 per cent de possibilitat de posar-nos d'acord i que continuem treballant.

Moltíssimes gràcies, diputats i diputades. Gràcies, consellera.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula el Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Bien, señor Manchón, del Partido Popular, ya le adelanto que votaremos a favor de la mayor parte de su moción, no porque sea buena, que no lo es en absoluto, sino porque es tan simple como falta de ambición, y es prácticamente imposible votar en contra de las obviedades que usted propone.

Solo existe un punto con un poco de sustancia, el punto número 7, en el que habla del abandono de la imposición lingüística en el sistema de salud. Señor diputado, ¿ha sopesado usted bien las consecuencias en su persona tras semejante afirmación? Se lo digo porque no olvidemos que la mayoría de las regiones bilingües donde gobierna el PP han apostado por la dictadura lingüística en el sistema sanitario. A saber: Consell Insular de Mallorca, Decreto 11/2017, del 24 de marzo, por el que se exige el conocimiento del catalán en los procesos de selección de la función pública, incluidos los sanitarios; o Galicia, el feudo del PP. Y me remito al último decreto, 147/2023, del 23 de noviembre, por el que se aprueba la oferta de empleo público para el personal sanitario gallego. Y en su artículo 7, correspondiente a los requisitos, se especifica acreditación del conocimiento de la lengua gallega, y dice así: «Se incluirá un examen de gallego, excepto para aquellas personas aspirantes que acrediten el conocimiento de la lengua gallega conforme a la normativa vigente.» Señor Manchón, estamos hablando de Galicia, donde no solamente gobiernan ustedes, sino que es que, además, el señor Feijóo, actual presidente del Partido Popular hasta hace muy poco, era el presidente de la Xunta, nada más y nada menos.

Mire, no descarto que reciba usted una cartita de Génova en los próximos días invitándole a abandonar la formación. O eso o el Partido Popular es la casa de Tócame Roque: unos imponiendo las lenguas regionales, otro proponiendo quitarlas, Feijóo felicitando a Trump, Cuca Gamarra llorando por las esquinas por la derrota de Kamala Harris, Ayuso diciendo que defiende la vida a su manera, Sémper defendiendo

el aborto... ¡Madre mía! ¡Madre mía, qué locura! (*Aplaudiments.*) Va a ver usted la que se lía en su partido cuando sus votantes se den cuenta de que ya no están votando a los herederos de Fraga Iribarne, sino a Mortadelo y Filemón. En fin.

Por lo demás, señores del Partido Popular, eslóganen. Uno: «El Parlamento de Cataluña constata que la mejora de las políticas de salud debe ser una prioridad para el Govern.» Obviamente, pero no las actuales políticas sanitarias. Se necesita un cambio radical en el Departamento de Salud, donde las inversiones se centren en recursos humanos, y no en altos cargos, o en infraestructuras y en nuevas tecnologías en vez de en agencias y entes paralelos donde el Govern coloque a sus afines.

Otro: «Poner en marcha un plan de choque para acabar con las listas de espera.» Claro, pero cómo. Ya se lo decimos desde VOX: invirtiendo en personal, mejorando la conciliación familiar y la formación continuada y, sobre todo, revisando los procesos médicos y quirúrgicos para señalar las causas de los retrasos en los partes quirúrgicos en consultas externas.

«Apostar por la atención primaria.» Sí, pero no tal y como está estructurada actualmente, porque es terriblemente ineficiente.

Otra: «Apostar por la colaboración público-privada.» Por supuesto, pero ¿cómo? También se lo decimos nosotros: garantizando la calidad asistencial, requiriendo a los sanitarios disponer de la misma formación que se solicita en la pública: MIR, FIR, PIR, EIR y cursos acreditados.

«Luchar contra las agresiones de los sanitarios.» Cómo no. ¿Y saben ustedes de qué manera conseguirlo? Porque desde VOX lo tenemos muy claro: exigiendo el respeto a los profesionales sanitarios desde los poderes públicos en vez de socavarlo, y garantizar el principio de autoridad médica. Y para todo esto: recentralización, todo lo contrario que hizo Aznar y que defiende Feijóo. De esos barro, estos lodos.

En fin, señores del PP, quizá sea necesario trabajarse un poquito más esta moción y darle una segunda vuelta para completar, bueno, pues con alguna propuesta esos eslóganen del articulado.

Y, para terminar, con respecto a los menores extranjeros no acompañados que se sienten solos, efectivamente, se sienten solos en tierra extraña. Por eso deben estar en sus casas, en sus países, con sus costumbres y con sus familias. Y, señora Najat, si no ha entendido eso, no entiende aún el principio ni de patria ni de familia.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per intervenir, és el torn ara del Grup Parlamentari Comuns. I té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Mirin, amb el Partit Popular saben que tenim moltes diferències, també sobre el model de serveis públics, i especialment també sobre el model de salut. Ja li anuncio que hi ha alguns punts de la moció que hi votarem a favor. Òbviament, nosaltres també estem a favor de millores en les condicions laborals del personal sanitari, evidentment, de garantir l'accessibilitat, de l'aposta per l'atenció primària. Jo crec que, bàsicament, tenim tres grans diferències.

La primera és que nosaltres no compartim el model de col·laboració públicoprivada. Jo ho entenc, és a dir, el Partit Popular sempre ha entès que els serveis públics són un element i un espai de negoci. Nosaltres entenem que no, que precisament els serveis públics el que han de garantir, especialment en sanitat, en educació, també en dependència, és que aquella gent que l'únic patrimoni... –perquè això realment sí que és el patrimoni de les classes populars i de la gent treballadora i de les classes mitjanes, que són els serveis públics–, realment tinguin accés a serveis públics, i especialment serveis sanitaris de primera, independentment de quin sigui el seu codi postal i de quin sigui el seu compte corrent.

Jo ja sé que vostès sempre han cregut que la sanitat pública és un espai de negoci. Nosaltres no hi estem d'acord, no hi hem estat d'acord mai. Segurament vostès ho han portat fins a l'extrem. I la senyora Ayuso i els negocis del seu entorn familiar i de la clínica Quirón són el summum d'entendre com es pot fer negoci amb la sanitat privada. Ja no diria només negoci, sinó fins i tot com es pot delinquir al voltant d'enriquir-se amb els recursos públics. I això és el que representa per a vostès moltes vegades la sanitat pública. Per tant, quan vostès parlen de col·laboració publicoprivada a la sanitat, ja sabem de què parlem. I jo el que faria, i qualsevol ciutadà d'aquest país, ja sigui de Catalunya o de qualsevol comunitat autònoma, quan vostès parlen de col·laboració publicoprivada..., jo em posaria la mà a la cartera, perquè m'estan a punt de fotre-la. Així de clarament els hi dic.

El segon element té a veure amb... I jo els hi he dit sempre. És a dir, vostès són uns grans defensors de la Constitució i del compliment de la Constitució i del marc legal estatal i del marc legal català. Jo els hi recordo. O sigui, l'Estatut de Catalunya diu que a Catalunya hi han dues llengües cooficials: el català i el castellà. I l'Estatut, que a vegades se n'obliden, sobretot els partits que defensen la sacrosanta Constitució, és una llei orgànica de l'Estat; està aprovada pel Congrés i avalada pel Tribunal Constitucional, i diu que a Catalunya existeixen *dues* llengües cooficials. L'aranès d'aquest matí... (*Veus de fons.*) Dues, exacte, dues llengües oficials: el català i el castellà.

I, per tant, qualsevol ciutadà que s'adreça a un treballador de l'Administració pública té dret a ser atès en qualsevol de les dues llengües oficials: el català o el castellà. I això no ho tria el treballador; això ho tria el ciutadà, perquè és un dret. Jo tinc dret a adreçar-me a qualsevol treballador de l'Administració pública de Catalunya en qualsevol de les dues llengües cooficials: en català o en castellà. I m'ha de poder respondre en qualsevol de les llengües cooficials. I això és llei, llei avalada pel Tribunal Constitucional. I, hi insisteixo, una llei que és una llei orgànica de l'Estat, aprovada pel Congrés, la seu de la sobirania de tots els espanyols i espanyoles. Doncs respectin-la. Tant que vostès creuen en l'imperi de la llei, doncs respectin la llei. Bàsicament és el que demanem: que compleixin la llei. Jo ja sé que al Partit Popular li costa sovint complir la llei, eh? Però, bé, en aquest cas també estaria bé que la complissin. Per això té a veure.

I, finalment, dir-li que, evidentment, nosaltres no compartim el seu model fiscal. He de dir que els he vist bastant bastant fluixets, eh?, en el punt que colloquen. Jo ja sé... És a dir, vostès sempre demanen més recursos per a la sanitat pública i demanen rebaixes fiscals a *tutiplén*, especialment a qui més té, no? Evidentment... (*Veus de fons.*) Sí, sí, l'impost de patrimoni, que no el paguen, no?, els veïns i veïnes ni de Nou Barris ni del Raval ni de Sant Martí ni de tots els barris populars d'aquest país. El paga... Ja sabem qui el paga, eh?, l'impost de patrimoni. No el paguen les classes populars. L'impost de patrimoni, per exemple, recapta a Catalunya –és un impost, en aquest cas, que la recaptació està cedida per part de l'Estat– 700 milions d'euros. Per tant, si vostès volen eliminar l'impost de patrimoni, expliquin quins serveis sanitaris retallaran: l'atenció primària... (*Algú diu: «Las embajadas.»*) Sí, si las embajadas... Las embajadas no valen 700 millones de euros, Lorena –no valen 700 millones de euros. O sea, si quieres, puedes hacer la demagogia que quieras. Podem fer la demagògia que vulgueu, però 700 milions d'euros, que és patrimoni... I això ho paguen..., no ho paga la gent treballadora. Ja sabem a qui representeu vosaltres.

En tot cas, jo insisteixo en el que dic: els veig molt fluixets, perquè l'únic que demanen és que no s'aprovin mesures de gravamen fiscal de les pòlisses sanitàries. Però si vostès el que han reclamat sempre és que desgravin les pòlisses sanitàries. Però els hi dic una cosa: sap què? No passarà –no passarà–, no es desgravaran les pòlisses sanitàries. El que defensem en aquest país i el que defensa, evidentment, la gent de les classes populars són serveis públics de primera, no fer negoci amb la sanitat privada, que és el que defensa sempre el Partit Popular.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. Consellera... Bé, naltros en aquesta moció, doncs, podem estar d'acord amb tres qüestions que plantegen. La primera, volem que siguin una prioritat per a aquest Govern, les polítiques de salut. Hi estem d'acord. La segona, volem que sigui una prioritat, dins de les polítiques de salut, l'atenció primària. Volem avançar cap a una sanitat primarista.

Ens hi abstindrem, perquè tot això del vint-i-cinc per cent sense concretar ja hem vist que és una qüestió de trilerisme, no?, aconseguir el vint-i-cinc per cent. I tampoc no acabem d'entendre per què diuen només tres de cada quatre visites que es garanteixin en quaranta-vuit hores. Però, bé, ens hi abstindrem.

I després, també, bàsicament votarem que sí, o ens hi abstindrem, en tots els punts que parlen de la dignificació de les condicions laborals dels treballadors i treballadores de la salut. Amb això podem estar-hi d'acord.

On discrepem? Doncs en la qüestió ideològica. Diputat, ja li vaig dir l'altre dia a la comissió, a vostès i a altres companys seus amb els que compartim la Comissió d'Educació, que hi ha ideologia a tot arreu; a tot arreu hi ha ideologia i a tot arreu hi ha política. I aquí, quan parlem de com garantirem aquests recursos per tal de millorar la sanitat i mirem la seva proposta..., és blindar la col·laboració publicoprivada i, a més a més, encara enfortir més el negoci de la sanitat privada. I aquí, lògicament, doncs, no hi podem estar d'acord de cap de les maneres. I, a més a més, ens sembla un insult a la intel·ligència dir que el model de concertació publicoprivada és un èxit, és un model d'èxit. Però si tenim els treballadors amb diferents condicions laborals per a la mateixa feina; condicions laborals diferents i fins i tot salarials, fent la mateixa feina. Això és un èxit? I això passa amb aquest model de concertació publicoprivada, per a tots els prestadors que tenim i tot el caos que hi ha.

Després, parla d'èxit amb un model que el que fa és promocionar el classisme. És a dir, tenim triple llista d'espera en funció de si un va pel CatSalut, un altre per la mútua o directament pagant de la seva butxaca. Això està passant a dia d'avui. O fins i tot classisme en un mateix hospital en funció de si l'usuari ha entrat per la porta del CatSalut o per la porta de la mútua; té unes condicions diferents a la seva pròpia habitació, fins i tot compartir-la o no compartir-la. I, per tant, vostès defensen un model profundament classista. Vostès, i no només vostès, eh?, pràcticament tot l'arc parlamentari. En això es posen d'acord la dreta, la ultradreta i el que hauria de ser l'esquerra.

Mirin, a més a més, estem en un moment en el que els concerts estan caducats, i allà estan, continuen xuclant de la mamella dels diners públics, malgrat que els concerts de sanitat estan caducats. I ningú diu res, eh?, absolutament ningú. I vostès, com li deia, a més a més, proposen no només blindar aquesta col·laboració, sinó que augmenti la contractació de serveis privats. És a dir, paguem-los encara més la festa, a tots aquests voltors de la sanitat privada que fan negoci a costa de la malaltia de la població. Naltros pensem que la sanitat privada no hauria d'existir. Ho tenim claríssim. Però el mínim dels mínims és que no els hi paguem la festa, que no puguin fer negoci a costa dels diners de tots i totes.

I, en aquest sentit, aprofitem per fer una petició, que és que acabin amb Muface des del Congrés dels Diputats –acabin amb Muface– i deixin de promocionar aquest autoespoli que no té cap mena de sentit, que és que paguem sanitat privada a treballadors públics! Però és que això és una mena d'acudit. Semblem rucs.

I, per últim, parlant d'ideologia o de si no hi ha ideologia, que diguin que a la salut no hi ha ideologia quan estan dient que s'ha d'acabar amb la imposició lingüística, quan l'evidència ens diu que impacta en la salut el fet que el metge no parli el

teu idioma. Hi han estudis. Un que s'ha citat molt és un article publicat a *Medicina Clínica* en el que un metge dels que escriu l'article, doncs, explica directament que no és una qüestió legal o identitària, que quan el pacient se sent respectat perquè el metge parla la seva llengua s'explica molt millor, i, per tant, que és una qüestió que es pot considerar com d'incompetència, el fet de no saber-te comunicar amb els teus pacients. Per tant, aquí, evidentment, no només no hi estem d'acord, sinó que els hi demanem rigor i els demanem coherència. No diguin que no hi ha ideologies quan la seva moció està farcida d'ideologies en favor dels interessos privats i en favor, lògicament, dels interessos del Reino de España, com no podia ser d'una altra manera.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Tancarà aquest torn d'intervencions el Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Debate sobre el sistema de salut és abordar una de les principals preocupacions dels ciutadans de Catalunya. La moció que avui tenim davant planteja diverses mesures per millorar la qualitat assistencial, reduir les llistes d'espera, dignificar els professionals i reforçar l'atenció primària. Tot plegat, propostes que semblen evidents i necessàries, però que no sempre han anat acompanyades de resultats reals ni de compromisos fermes en el passat.

Aliança Catalana remarcarem quatre punts que considerem essencials a l'hora d'abordar el diagnòstic. El primer punt es refereix a les mancances estructurals del sistema sanitari català. Catalunya ha patit durant anys un desmantellament progressiu del seu sistema sanitari públic. Ens trobem amb un dèficit crònic de recursos humans, unes infraestructures insuficients i una manca d'inversió que ens allunya de l'excel·lència que els catalans mereixem. Aquesta moció fa referència a la necessitat d'incrementar la despesa pública en salut, però ens preguntem: on són els plans concrets per garantir que aquests recursos es gestionin de manera eficient? Us sona allò de «*les hemos destrozado el sistema sanitario*» d'en Jorge Fernández Díaz, senyors del PP? Nosaltres no ho oblidem.

A més, cal denunciar les greus deficiències en gestió sanitària. Recentment, un metge de Manresa va advertir sobre els casos de treballadores sanitàries exposades a malalties infeccioses com la tuberculosi, derivades de la falta de control en centres de menors no acompanyats. A això hem d'afegir-hi la discriminació sanitària, encara més alarmant: els menors tutelats per Justícia d'entre quinze i disset anys passen per davant dels menors catalans de la mateixa edat a l'hora de disposar d'un higienista dental al seu CAP. Com podem tolerar que els recursos destinats a salut dental prioritzin la immigració? Això és un despropòsit, que posa en dubte la igualtat d'accés al sistema sanitari.

En segon lloc, hem de parlar de les llistes d'espera, el gran taló d'Aquilles. És imprescindible posar en marxa un pla de xoc per reduir les llistes d'espera, però no pot ser un simple pedaç. Ens cal una reforma estructural que prioritzi l'atenció primària com a porta d'entrada al sistema de salut, amb un pressupost suficient per garantir que cap ciutadà hagi d'esperar mesos per a una prova diagnòstica o una intervenció quirúrgica.

El que aquesta moció no aborda amb prou força és la desigualtat territorial. Fa unes hores, aquí al Parlament, rebíem els batlles i batllesses amb motiu de la presentació del projecte de llei de l'Estatut dels municipis rurals. Doncs els catalans que viuen en les zones rurals sovint es troben amb un accés molt limitat als serveis sanitaris, i això és una realitat inacceptable que hem de corregir.

Com a tercer element a tenir necessàriament en compte, hem de destacar la dignificació dels professionals. És una prioritat inajornable. Els professionals de la salut són el cor del nostre sistema sanitari, però han estat sistemàticament ignorats. Les condicions laborals precàries, la sobrecàrrega assistencial i la manca de reconeixement han

portat a un esgotament crònic, que amenaça la qualitat de l'atenció sanitària. Donem suport a la necessitat de retenir el talent i a millorar-los les condicions laborals, però reclamem accions immediates, increments salarials reals, millores en la conciliació laboral i personal i una clara aposta per l'atracció de talent.

A més, hem d'afrontar amb fermesa la problemàtica de les agressions del personal sanitari. No només calen protocols de resposta efectius, sinó també una campanya de conscienciació per protegir aquells que es dediquen a cuidar-nos.

És inadmissible que en ple segle XXI continuem denunciant casos de discriminació lingüística en el sistema sanitari. A la Comissió de Salut de la setmana passada, vam exposar situacions inacceptables, on pacients catalanoparlants van ser menysprejats per utilitzar la seva llengua –el cas recent de l'Hospital Dexeus–, que és una mostra més de com es vulneren els drets fonamentals al nostre propi país, mentre el Govern del PSC mira cap a una altra banda.

Quines són les nostres propostes? Increment real i auditat de recursos. Cal dotar de més pressupost l'atenció primària, prioritzant aquelles zones amb dèficits greus i amb personal i infraestructures. Treballar fermament per reduir les llistes d'espera. Controlar la col·laboració públicoprivada per tal de garantir que no sigui una col·laboració complementària ni un substitut a l'atenció pública. Protegir el català com a sistema sanitari. Protocols estrictes en salut pública, com implementar controls per evitar negligències denunciades com les de Manresa.

En conclusió, el sistema de salut català necessita reformes profundes, i no promeses buides. Aliança Catalana ens comprometem a defensar una sanitat pública...

La vicepresidenta primera

Diputada...

Rosa Maria Soberana Bonet

...forta, equitativa, arrelada al territori, prioritzant sempre els interessos dels catalans.

Gràcies, i disculpa per la demora.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té dos minuts el diputat –i dic dos minuts– Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Bueno, empezaré por el diputado de Esquerra, que le ha puesto muchas ganas, a la intervención. La lengua de los catalanes también es el castellano. Saca pecho diciendo que sí, que la salud entiende de política. Hombre, que saque pecho cuando los resultados que tenemos en la sanidad catalana..., que si listas de espera, que si sobrecarga de los sanitarios... Han gobernado ustedes hasta hace cien días, ¿eh? Yo sería prudente.

Pero después también dice que no hemos aceptado enmiendas, porque no queremos mejorarlas, porque ustedes tienen la parte positiva, nosotros la negativa. Bueno, bueno, pero es que el texto definitivo nosotros consideramos que es mejor y que sus medidas, las que ustedes quieren poner en las enmiendas, han fracasado en Cataluña.

Y habla del test de compatibilidad. ¡Pero si ustedes han gobernado con Junts hasta hace poco! Pero es que, además, se suben a cualquier carro político con tal de seguir en el poder. Ahora con el PSC. Bueno, veremos mañana.

Y también a la diputada de VOX, que no le ha gustado nada, pero votará a favor, solo puedo agradecerse. Ya después la intervención política se la dejo para usted.

Y a los grupos políticos que van a votar a favor de algunos de nuestros puntos o todos, agradecerse. También a los grupos que han presentado enmiendas, que han hecho sus propuestas, darles las gracias. Y al final nos quedamos con las que consideramos que son las mejores para Cataluña y que mejoran el sistema sanitario. Y a los que no han presentado por los motivos que sean, que sepan que para trabajar

para que Cataluña tenga el mejor sistema sanitario siempre estaremos dispuestos a sentarnos para lograrlo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 27 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom

302-00021/15

I el vint-i-setè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada Míriam Casanova Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, conselleres, diputats, diputades. «*Hoy puede ser un gran día*», com ens cantava Joan Manuel Serrat, per a molts botiguers, restauradors, agricultors, ramaders, transportistes, taxistes, professionals liberals, entre molts altres, perquè amb la proposta del Partit Popular a favor del treball autònom el que posem és l'Administració al servei i al costat d'un col·lectiu econòmic molt vulnerable, com són al voltant dels 565.000 autònoms i autònomes que tenim a Catalunya.

La moció que avui presentem a tots els grups parlamentaris per al seu debat i la seva posició té com a finalitat posar fi, primer, a la burocràcia que comporta als autònoms –i autònomes– la realització de qualsevol tràmit amb l'Administració; segon, a la manca de suport a les persones autònomes per fer front a les enormes dificultats que diàriament han de superar per mantenir la seva activitat i llocs de treball, i, tercer, al desgavell de programes d'ajuts que ni els propis autònoms saben que existeixen.

Davant aquesta realitat, des del Partit Popular proposem una estratègia clara de suport a les persones treballadores autònomes a partir d'enfortir i de coordinar accions de protecció i de foment de la seva activitat i llocs de treball.

Quant a les mesures de protecció, demanem al Govern central, perquè és qui en té la competència, que revisi els requisits per facilitar l'accés tant a la prestació de cessament d'activitat com al subsidi per als majors de cinquanta-dos anys.

Quant a les mesures de foment, bàsicament proposem tres grans línies d'accions. La primera, rebaixes fiscals, a partir d'aplicar un programa de zero impostos i taxes per als nous autònoms i autònomes, que els permeti cobrir els tributs autònoms i locals, com també els costos d'inici d'activitat, sempre fins a un import màxim a l'any i durant els primers exercicis d'activitat. Així, també proposem una deducció autonòmica en l'IRPF per tal de reduir la càrrega tributària a tots els autònoms i autònomes amb uns rendiments nets no superiors a trenta mil euros l'any.

Segona línia d'actuació: agilitzar, simplificar i unificar els tràmits dels autònoms amb l'Administració pública, sobretot a partir de posar en funcionament l'oficina d'atenció al treball autònom, a través de les xarxes d'oficines autonòmiques i dels centres locals que ja tenim i que serveixin com a punt d'informació, d'assessorament, de tramitació de tot allò que requereixin els treballadors autònoms, tant de forma presencial, i no només de forma telemàtica, sobre qualsevol ajut que ofereixi l'Administració pública. Poder presentar ofertes en licitacions públiques, informació i inscripció a cursos de formació contínua, assessorament per trobar el finançament més adequat, sobretot amb préstecs i avals per part de l'Institut Català de Finances.

I la tercera gran línia de propostes que els hi fem és la de revisar i millorar els programes d'ajuts actuals a favor tant de l'inici com de la continuïtat del treball autònom. Actualment, vostès saben que hi ha un ampli ventall d'ajuts –des del TU+I, l'autoocupació per als joves, el Consolida't, Emprèn Cat, Reempresa i molts altres–, per la qual cosa creiem que caldria avaluar tant els objectius a assolir com els requisits, com el funcionament, com el disseny i, sobretot, els resultats assolits per cada programa d'ajut per decidir amb rigor si hem de reformular-los per ampliar el seu impacte. Si bé, en qualsevol cas, creiem que és convenient allargar els terminis de sol·licitud d'ajuts, sobretot quan només es limiten al període d'estiu, com vam comentar el dia de la interpellació, en el cas del programa d'ajuts del TU+I, així com eliminar aquests requisits que puguin comportar traves en l'accés a aquests ajuts.

Aquestes són les principals mesures. N'hi han d'altres, hi han mesures més de detall, però tampoc no hi ha temps. I em voldria centrar més en, realment, on està el gruix de les propostes que els hi fem per ajudar els autònoms i les autònomes a superar les seves dificultats diàries. Ara, doncs, m'agradarà escoltar quines són les seves esmenes i posicions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Hi ha tres grups parlamentaris que han presentat esmenes. Per poder-les defensar té, en primera instància, la paraula la diputada senyora Natàlia Fabian Corbacho, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades... Em complau exposar el posicionament del Grup Parlamentari PSC i Units per Avançar davant aquesta moció sobre el foment del treball autònom, que aborda un pilar fonamental per a la nostra economia.

Els treballadors autònoms no són només creadors d'activitat econòmica, sinó també generadors d'ocupació, innovació i cohesió social. La intenció del nostre grup parlamentari és clara: donar suport a propostes que consolidin l'activitat autònoma i millorin les condicions d'aquells que decideixen emprendre. Catalunya té una forta vocació emprenedora; més de mig milió de dones i homes formen part d'aquest col·lectiu. No obstant això, sovint es troben amb reptes, com poden ser dificultats per accedir al finançament, processos administratius feixucs o mancances en l'accés a la formació i digitalització.

La nostra prioritat ha de ser donar resposta i acompanyar aquestes persones en la seva trajectòria professional, garantint que disposen de les eines necessàries per tirar endavant els seus projectes. Com ho hem de fer? Reforçant programes d'ajuda i suport als nous autònoms, fomentant el relleu generacional en els negocis, impulsant l'emprenedoria femenina i donant suport a la innovació, la digitalització i la sostenibilitat, elements essencials per garantir la competitivitat i la resiliència del teixit productiu català. Són aquests principis els que fonamenten les nostres esmenes a la moció presentada.

Com bé saben, l'article 45.5 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat ha de protegir especialment les persones treballadores autònomes, reconeixent-ne el paper fonamental en l'economia productiva. Per això, el Govern està treballant per donar suport al treball autònom en cinc àrees claus: finançament; ajuts i subvencions; polítiques d'acompanyament i formació; simplificació administrativa, i transició digital.

L'honorable conseller Sàmper, a la seva compareixença a la Comissió d'Empresa i Treball, va comentar que el desenvolupament de l'oficina d'atenció a l'autònom té com a objectiu la creació d'una plataforma *online* per apropar l'Administració de la Generalitat a les persones autònomes i oferir suport i informació ajustada a les necessitats dels seus negocis.

És per això que hem introduït esmenes per reflectir els avenços ja previstos pel Govern. Aquesta oficina virtual, que serà operativa properament, anirà més enllà d'un simple portal informatiu. Vol esdevenir un espai de trobada i col·laboració. Insistem a garantir que aquest espai sigui accessible, àgil i estigui permanentment actualitzat incloent-hi informació sobre fons europeus, línies de finançament i serveis de formació contínua, entre d'altres.

Com els he comentat anteriorment, en ocasions, els treballadors i les treballadores autònoms es troben amb dificultats per accedir al finançament. I per això, tot i que, com ja saben, actualment, l'Institut Català de Finances ofereix productes adaptats com l'ICF-Avalis o l'ICF Cultura, per tal de reforçar-ho hem presentat esmena proposant préstecs, si cal, d'import reduït, i avals adaptats a les capacitats de l'activitat de les persones autònomes.

Sobre els programes d'ajuts vigents, acceptem la proposta de revisar-los, perquè entenem que l'avaluació és fonamental per assegurar-nos de que aquests programes compleixen els objectius i responen a les necessitats canviants del mercat. La nostra prioritat és optimitzar els recursos públics, garantint que arribin als autònoms que més ho necessiten.

Per acabar, vull agrair la predisposició als grups parlamentaris amb qui hem estat debatent aquesta moció i la predisposició a acceptar les esmenes presentades. I expressar que per al nostre grup parlamentari el treball autònom és una prioritat en les polítiques públiques. El treball autònom no és només una modalitat laboral; és una expressió del dinamisme i la creativitat, i ha de traduir-se en beneficis per a tota la societat. Els autònoms i les autònomes són el primer esglaió del teixit econòmic i empresarial del nostre país.

Tal com hem escoltat en diverses ocasions dir al president Illa, aquesta és la base de la prosperitat compartida que defensem: una Catalunya on el creixement econòmic arribi a tothom i contribueixi a reduir desigualtats. Des del grup parlamentari al qual represento, reafirmem el nostre suport al treball autònom i fem una crida a la resta de grups parlamentaris a treballar plegats per poder garantir que Catalunya continuï sent un referent en emprenedoria i que cap persona amb ganes d'emprendre es quedi enrere per manca de suport o oportunitats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara, per presentar l'esmena del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El nombre d'autònoms a Catalunya ha anat baixant progressivament en els darrers tretze anys fins a situar-se en els 517.486 actuals, la xifra més baixa d'ençà del 2010. És un sector afectat per una competència ferotge, provinent de països tercermundistes i mercats no regulats, que poden rebentar els preus dels seus béns i serveis pels baixos costos laborals i productius. La globalització a la que ens sotmeten perjudica molt aquest col·lectiu.

Aquesta competència deshonest fa que tinguin poc marge de benefici i, per tant, un problema a llarg termini. Recordem que els autònoms perceben de mitjana pensions de jubilació un 37,3 per cent més baixes que els assalariats. Això els converteix en un sector vulnerable.

Ingressos irregulars, inestabilitat, cobertura social deficient. De fet, hi ha una correlació entre aquests factors, perquè la inestabilitat econòmica i la pressió per mantenir el nivell d'ingressos acaben afectant la salut física i mental de molts autònoms, que, sovint, acaben treballant més hores del compte per poder sortir-se'n, i això acaba impactant de retruc en la vida familiar. La conciliació a la llar esdevé gairebé sempre una quimera.

Els autònoms d'aquest país han d'afrontar quotes molt més altes que la majoria de països del nostre entorn, i es veuen obligats a fer jornades maratonianes, fins i tot en situacions que requeririen baixa mèdica.

De la mateixa manera que ahir comentàvem que els micropobles havien de suportar la mateixa càrrega burocràtica que els ajuntaments de les grans ciutats, en el cas dels autònoms, l'anomalia es repeteix, i es veuen abocats a una gestió fiscal i tributària molt semblant a la de les grans empreses.

Agrair que ens hagin estimat l'esmena presentada, que pensem que contribuirà, en cas de ser aprovada, a alleugerir la càrrega econòmica dels autònoms en el supòsit que generin nova ocupació.

L'esmena pretén revisar i incrementar les bonificacions en les cotitzacions de la seguretat social per a la contractació de nous treballadors assalariats en tres casos: si és el primer treballador, si l'activitat s'ubica en zones rurals o amb risc de despoïment, i si es contracten menors de trenta anys, aturats de llarga durada o majors de quaranta-cinc.

Votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció perquè en compartim l'esperit i el contingut, i considerem que el dels autònoms és un sector clau per a la vitalitat de l'economia catalana.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Tot seguit, per presentar l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Consellera, diputades, diputats... Bé, en aquest cas tota iniciativa que suposi intentar millorar la legislació que afecta, doncs, aquesta figura tan important com és l'autònom, emprenedor, que, des d'un punt de vista legal, ho fa a través de la cotització per autònoms, és benvinguda. I, per tant, nosaltres, com a grup, conscients de la importància d'aquesta figura, també majoritàriament donarem suport al contingut de la moció, tot i que tenim alguns punts de vista diferents en alguns dels àmbits.

Agraïm també la bona disposició de la diputada proposant a acceptar la nostra esmena. En qualsevol cas –també ja s'ha repetit–, a Catalunya, el model d'emprenedoria del treballador autònom o autònoma, que es diu generalment, és un element bàsic, com dèiem, de l'economia i de la societat catalanes. No entendríem molts dels nostres sectors, des de les microempreses, el comerç, l'hostaleria, els professionals fins a una gran empresa..., perquè recordem que tota gran empresa o pime o empresa, doncs, sempre ha començat amb la figura d'un emprenedor i, per tant, un autònom. És importantíssim, per tant, salvaguardar els interessos, els drets i protegir la figura de l'autònom al nostre país.

De fet, el 31 d'octubre es registraven més de 564.000 autònoms al nostre país, una xifra que s'ha anat recuperant amb els anys. La xifra més alta es va registrar l'any 2008, amb 586.000. Però pel mig, com saben vostès, hi ha hagut crisis, hi ha hagut pandèmies i, per tant, hi han hagut uns anys que han baixat.

En qualsevol cas, també ha crescut al llarg d'aquests anys el percentatge de persones assalariades, segurament buscant una seguretat que ofereix el treball assalariat i uns avantatges, però el treball autònom s'ha recuperat, com dèiem, aquests darrers dos anys.

En aquest sentit, els recomanem l'informe del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya que va presentar ara fa poques setmanes, i que, de fet, el nostre grup parlamentari ha demanat que comparegui en seu parlamentària a la Comissió d'Empresa per poder explicar les conclusions d'aquest estudi del treball autònom a Catalunya de l'any 23 que s'ha publicat ara.

Nosaltres som conscients, com deia abans, de la figura i la importància de l'autònom i les vicissituds que pateix aquesta persona, no? Algunes ja s'han esmentat:

l'accés al finançament; l'accés a la tresoreria; la morositat; la protecció social; la diferència d'agafar baixes respecte als assalariats en el règim general; la inflació, que també els ha afectat; la conciliació familiar, que també se n'ha fet esment; les poques vacances que aconseguixen tenir els autònoms o, fins i tot, la jubilació, que cobren menys i, a més a més, es jubilen més tard.

Per tot això, com deiem, és molt important legislar a favor de la figura de l'autònom i, a més a més, en un país com el nostre, que la mitjana, el nombre, el percentatge d'autònoms és més elevat que a la resta de l'Estat o més elevat, fins i tot, que la mitjana de la Unió Europea.

De fet, nosaltres, com a Junts, del que ens lamentem és que encara haguem de..., amb una figura tan important en el pes econòmic i social de Catalunya, que la legislació que regula l'autònom encara provingui de l'any 2007, de l'Estatut del treball autònom de l'Estat espanyol, i que no puguem ser capaços de tenir un estatut propi del treballador autònom de Catalunya, tenint en compte les vicissituds també pròpies que té el nostre país. En aquest cas, des de Junts hem defensat i defensem, i creiem que ens en sortirem en les negociacions amb l'Estat central, d'acabar tenint una agència pròpia de la seguretat social de Catalunya i, per tant, també la capacitat legislativa i recaptatòria pròpia sobre la seguretat social i, per tant, també sobre el règim dels autònoms.

Pel que fa al contingut de la moció, també hi trobem que..., quan es demanen bonificacions i ajuts als autònoms, pensem que caldria entrar més en el detall i que podríem arribar a precisar encara més; que no és el mateix un autònom emprenedor que comença i, per tant, té tot un conjunt de dificultats afegides, o un autònom econòmicament dependent o un autònom familiar col·laborador, un autònom gerent de societat, un autònom comunitari o cooperativista, un autònom col·legiat, un autònom religiós, etcètera. Per tant, seria important precisar en cada un d'aquests casos quina és la casuística que l'afecta i la problemàtica que té.

El temps passa molt de pressa. M'agradaria també posar en valor que l'any 2016 aquest Parlament ja va iniciar una comissió d'estudi del treball autònom i l'emprenedoria, que va quedar truncada amb el 155 a la tardor de l'any 17 i que després, l'any 18, es va tornar a constituir una comissió d'estudi del treball autònom. Jo vaig tenir el goig de poder-hi participar. Les conclusions es van presentar en aquest Parlament l'any 19. I m'agradaria que tots els grups també les recuperessin i tinguessin en compte moltes d'aquestes conclusions que es van prendre. Algunes ja s'han pogut anar implementant en canvis legislatius posteriors, però que, a més a més, vam constatar també que molta d'aquesta legislació, com ja he dit abans, depèn encara de l'Estat central, i no de la competència ni d'aquest Parlament ni d'aquest Govern.

També posar en valor que, des de l'any 12, l'emprenedoria forma part del currículum escolar i que, per tant, passats dotze anys, crec que alguns d'aquests alumnes que han passat per aquest currículum potser avui dia ja són emprenedors autònoms i, per tant, també s'han de tenir en compte les seves experiències.

Se m'acaba el temps. Ara, amb el canvi de legislació que entra en vigor al gener del 2025 i, per tant, amb els diferents canvis que..., per a la cotització dels autònoms i l'increment de la seva cotització, hem d'esperar que no desmotivin i que, per tant, la iniciativa emprenedora no es redueixi. I, per tant, tota legislació...

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Jordi Munell i Garcia

...pensem, hauria de ser per motivar, per incentivar aquesta figura, i no per restringir-la.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no han presentat esmenes a la moció. En primer terme, per fer-ho, té la paraula el senyor Jordi Albert i Caballero, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, bona tarda. Bé, un ple que ha estat llarguet. Crec que és el primer Ple de tres dies que hem tingut en aquesta recent legislatura, amb la qual cosa, benvinguts a l'estrena. Els que ja portem uns quants anys en aquesta casa d'aquests n'hem viscut molts, i sé que la darrera moció del dia sempre és molt celebrada. Així que celebrem-ho plegats.

Aquesta és una moció que és la darrera, però, com diu el tòpic, no és la menys important. Creiem que té molta rellevància. I, per tant, agraeixo també a la diputada Casanova que plantegi aquesta qüestió damunt de la taula. Lògicament, Esquerra Republicana també en el seu moment plantejarà propostes respecte al model productiu del país i també, per tant, sobre el treball autònom a casa nostra. I hi ha diverses qüestions que nosaltres volem posar sobre la taula.

En efecte, se n'ha fet menció abans; el diputat Munell ha fet una menció a l'informe del CTEESC, el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, referent al 2023. Aquest informe crec que és molt concloent. És un informe que fa una referència clara, una bona fotografia de la situació actual del treball autònom al nostre país. Entre d'altres, per exemple, ens apunta que hi ha 556.774 persones autònomes a Catalunya. Aquesta és la xifra més alta des de l'any 2010. Ara bé, és una xifra molt alta, però en comparativa amb el total de persones ocupades al país representa un 14,9 per cent. Aquesta és una dada rellevant, perquè el sostre l'hem obtingut entorn del disset per cent en la sèrie històrica. Per tant, creiem que, des d'aquest punt de vista, estem incrementant el nombre de persones autònomes al país. Però, d'altra banda, hem tingut sostres, en relació amb l'ocupació total, molt més elevats.

Però, d'altra banda, també hi ha un altre referent, que no n'hem parlat fins ara i que per a nosaltres també és rellevant, que és el diferencial entre homes i dones. Aquí estem en la mitjana europea: un 35,9 per cent de dones autònomes al país i, en canvi, un 64,1 per cent d'homes autònoms. En canvi, en els darrers anys, el percentatge que més ha incrementat és el de dones autònomes. I això està molt bé. Perquè hem de fomentar aquesta línia de treball i, de fet, Esquerra Republicana, en el seu pas de govern, ha fomentat, i molt, una inversió clara respecte al suport a les dones que volen treballar de forma autònoma, que volen entrar en aquest àmbit del treball autònom. I, per tant, emprenedoria i també empoderament. I això està molt bé que ho haguem treballat des del Govern republicà i també està molt bé que aquest Govern –i espero que així sigui– del Partit Socialista també ho impulsi.

Però, d'altra banda, hi han altres referents que són importants. Els hi he aportat una sèrie de dades que ens serveixen per situar la fotografia, però hi ha dades que també ens han de fer reflexionar. Quan una persona autònoma ha de cobrar una pensió, hi ha un diferencial brutal respecte al règim general. La mitjana són 862,7 euros d'ingrés de pensió en el RETA d'una persona autònoma. En canvi, són 1.372,2 de mitjana de pensió en el règim general. Són 510 euros de diferència.

I aquí crec que tenim molt recorregut a fer. Però aquest recorregut no el podem fer demanant a l'Estat o al Govern de l'Estat..., que fins ara ha fet cas omís d'aquesta reivindicació històrica que, com molt bé s'apuntava anteriorment, en aquella Comissió d'Estudi del Treball Autònom en aquesta casa, on Esquerra Republicana hi era i que aquest diputat també en va formar part, vam estar treballant. I les conclusions crec que eren molt escaients i van ser molt adients, i crec que aleshores les hem de referenciar. Sinó que això ho haurem de fer des d'aquí. I, per tant, una de les línies principals que nosaltres voldrem apuntar quan portem una proposta per al treball

autònom de Catalunya és precisament el traspàs de totes les competències. Necessitem el traspàs competencial per donar solució a les problemàtiques dels treballadors i treballadores autònoms del nostre país.

Però, d'altra banda, hi ha una altra qüestió que també hem de tenir molt en compte: quins són els objectius de la formació i quins són els objectius també d'aquestes propostes que planteja el Partit Popular de reduir la fiscalitat, de minoritzar els ingressos en l'àmbit públic i, per tant, el reforç de tots els serveis públics, que ens beneficien a tots i a totes.

La solució no és menys fiscalitat; la solució és millor assessorament, més formació i molt més suport, i alhora també major empoderament. Hem de facilitar l'emprenedoria. Ara bé, l'emprenedoria s'ha de facilitar, però també ajudar a la redistribució de la riquesa.

Per tant, aquesta proposta de posar límits respecte a l'exempció fiscal de fins a 35.000 euros, com proposava, per exemple, l'esmena de Junts, nosaltres no la podem compartir. Nosaltres defensem la classe treballadora d'aquest país, i els treballadors i treballadores autònoms també són classe treballadora d'aquest país. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Per tant, hem de tenir aquesta mirada de reforçament dels serveis públics –ja acabo, president–, i hem de tenir aquesta mirada per donar suport als treballadors i treballadores autònoms de Catalunya, però sobretot fer-ho des de l'acompanyament i tot de línies de suports, que, com ha fet el Govern republicà durant els darrers anys, ha activat. I, en efecte, el TU+1 creiem que és una línia imprescindible. I, per tant, nosaltres aquest serà un dels punts que també hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellera, diputats... La situació econòmica a Catalunya és molt complexa. El teixit productiu català s'està veient enormement afectat per l'augment desorbitat dels preus de l'energia, els combustibles, les matèries primeres i l'asfixiant càrrega fiscal. En el cas dels autònoms, els efectes s'han vist multiplicats. La xifra d'autònoms a Catalunya no deixa de baixar. Segons l'informe de la situació del treball autònom a Catalunya del 2022, realitzat pel Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, el CTESC, el nombre d'autònoms a Catalunya ha anat baixant progressivament en els últims tretze anys, fins a situar-se en 517.486 empleats, un 14,7 per cent del total i el nivell més baix –més baix–, senyor diputat d'Esquerra, des del 2010. Dades que ens preocupen molt, tenint en compte que els autònoms són una figura essencial del nostre sistema econòmic, tant pel volum –més de mig milió de treballadors– com per la seva aportació econòmica i social.

Ahora bien, el PP, como siempre, acierta cuando copia a VOX. En nuestra primera intervención, con el *conseller* Sàmpser, ya presentamos nuestras preocupaciones y las medidas que entendíamos que podían revertir la situación dramática del trabajo autónomo en Cataluña. Una de ellas, por ejemplo, la cuota cero para el primer año de actividad, recogida en la moción presentada. Y, por tanto, efectivamente, votaremos a favor, como no puede ser de otra manera.

Ahora bien, la pregunta de esta moción es clara: ¿es necesario abrir la oficina de atención al trabajo autónomo? Desde nuestro punto de vista, completamente prescindible. Y no por la apuesta e importancia que tiene el trabajo autónomo, que estamos plenamente de acuerdo, sino porque entendemos que una administración sobredimensionada y con cientos de cargos nombrados por el PSC no es la solución.

El Departament de Treball ya tiene suficiente capacidad técnica y administrativa para realizar ese apoyo que ustedes presentan. Es más, en vez de seguir derrochando

dinero público en el SOC, que la mitad de los recursos destinados para subvenciones de apoyo al trabajo autónomo ni se ejecutan, que se destine el dinero de ese chiringuito a atender a los autónomos, pero en ningún caso crear nuevas oficinas para que se coloquen los afiliados de Esquerra o del PSC. *(Aplaudiments.)*

Miren, la apuesta real por los autónomos en Cataluña no pasa por medidas puntuales ni transitorias, sino que urge un plan de protección integral. La Generalitat de Catalunya, con su burocracia, presión fiscal e inseguridad jurídica, hace más daño a un pequeño comercio, a un lampista o un repartidor que cualquier otra administración pública. Y ¿por qué? Porque para ustedes el autónomo que se levanta a las cinco de la mañana es un gran empresario más y una fuente más de ingresos para las arcas públicas, y por eso les machacan, les asfixian y les maltratan a impuestos.

Y, miren, ¿cuál es la consecuencia de sus políticas asfixiantes? Pues ya lo están viendo: cada vez tenemos menos autónomos –insisto, el menor número en trece años–, cada vez los catalanes apuestan menos por emprender y, en cambio, eso sí, cada vez vemos como negocios de toda la vida ahora se ven rotulados..., son negocios rotulados en árabe. Que, por cierto, eso sí, a esos no les multan. *(Aplaudiments.)*

Desde VOX tenemos clara la manera de revertir esta situación. Y, mire, en primer lugar, pasa por reducir la presión fiscal, eliminar los impuestos propios y rebajar el tramo autonómico del IRPF; implantar ayudas directas e indirectas, cuota cero, efectivamente, para nuevos autónomos, y subvencionar las cotizaciones para aquellos autónomos residentes en municipios de menos de dos mil habitantes.

En segundo lugar, impulsar un plan de ayudas para la conservación de empresas familiares y centenarias. Y es fundamental que facilitemos ese relevo generacional.

En tercer lugar, combatir la competencia desleal, el «top manta» y la venta ambulante ilegal.

Y, en tercer lugar, y, por último, e importante, miren, es fundamental eliminar la imposición lingüística que tanto daño sigue haciendo a nuestra región, porque es un lastre para nuestros autónomos y nuestros comerciantes.

Bien, señores del PSC, pueden hacer como el PP, no hay problema –de hecho, están acostumbrados a ir de la mano–, cópiennos, acojan nuestras medidas. Y les podemos asegurar que los autónomos catalanes se lo agradecerán.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Consellers, diputades, diputats... Per Comuns aquesta és una qüestió que té molta importància. D'aquí el gran esforç que hem fet per poder prioritzar el posicionament punt a punt respecte a la globalitat de la moció, perquè considerem que existeix una certa contradicció entre algunes de les propostes, que en certa manera farien irrealitzables les restants. Per tant, alguna cosa a favor, d'altres en contra i alguna abstenció també, com tot a la vida.

Bé, em referiré a alguna d'aquestes qüestions. No és sorprenent que la recepta sigui, com sempre en el seu cas, no ja rebaixar, sinó directament eliminar impostos. Obliden un cop més que, si volem garantir mesures de protecció, necessitem recursos públics, i aquests no cauran del cel. Per invertir diners públics cal enfortir l'estructura d'ingressos del sistema i, per tant, una tributació justa i progressiva en funció dels ingressos reals, cosa que implica que les autònomes que tenen la condició de sòcies o formen part de consells d'administració hagin de fer una aportació atenent als seus ingressos reals i, per tant, més elevada. Com obliden que són precisament aquests impostos els que fan possible protegir els autònoms més vulnerables en una situació de crisi, amb instruments com les prestacions per cessament d'activitat, clau per a aquells que no generen uns ingressos mínims per viure dignament,

i als que compartim que cal donar alternatives per fer possible la continuïtat de la seva activitat.

A Catalunya –s’hi ha fet ja referència– el nombre d’afiliats actual al RETA situa que suposa un increment interanual de l’1,2 per cent, i una baixada respecte a la xifra anterior, quelcom que no seria possible sense polítiques decidides que mobilitzin recursos per mantenir llocs de treball i garantir la continuïtat de moltes petites activitats econòmiques.

Sorprèn la insistència en un tema que fa anys que és clar: que les bonificacions no són útils per a la creació d’ocupació, per contrast amb l’èxit immediat de la reforma laboral, perquè només una modificació en profunditat del règim de contractació heretat dels governs del Partit Popular, que recupera la causalitat, ha aconseguit dinamitzar el mercat laboral també a Catalunya, amb una població activa rècord i una caiguda sostinguda de l’atur, que condueix a xifres rècords també de població ocupada, a les que feia referència el diputat Cid aquest matí.

Una referència específica a la proposta de mantenir l’ajut del programa TU+1 malgrat haver extingit el contracte de treball. Aquesta possibilitat ja existeix un cop transcorreguts els primers divuit mesos. El que no pot ser és contractar algú, extingir la relació laboral i pretendre no haver de tornar els fins a 20.850 euros per contracte formalitzat a jornada completa corresponents al 2024, resultat, per cert, pagament d’aquests impostos que vostès volen suprimir. Com tampoc sembla raonable poder optar a licitacions públiques per a contractes de compres a través d’un espai diferent al perfil del contractant, que és garantia de transparència i accés lliure i públic a la informació relativa a l’activitat contractual de qualsevol administració pública i que, per tant, cal preservar.

Una reflexió. Ens van voler fer creure que vivíem en un país multicolor i que la solució màgica a l’atur era fer-se autònom i posar en marxa un projecte propi, una estratègia clarament fracassada, que deixa molta gent enrere, persones endeutades, projectes inviables i un mercat ple de falsos autònoms contractats de forma fraudulenta per empreses que, desafortunadament, pretenien evitar responsabilitats laborals, tal com en reiterades ocasions ha posat de manifest la jurisprudència del Tribunal Suprem, com és el cas, per exemple, doncs, de la sentència del cas Glovo.

I, per cert, hem notat a faltar a la moció una acció protectora més intensa precisament entorn de l’erradicació de pràctiques abusives relacionades amb aquests falsos autònoms, amb un pla específic per a la seva detecció i assegurant el reconeixement dels seus drets. Perquè el que necessitem són accions decidides que incentivin l’emprenedoria real, i estem d’acord amb que això passa per oferir assessorament complet des de l’inici fins al final del projecte empresarial amb garantia per a aquelles persones amb projecte i voluntat per tirar-lo endavant i que tinguin una oportunitat real. Com podem compartir posar en funcionament una finestra única o l’accés a formació contínua, o estar d’acord amb impulsar línies específiques de finançament a través de l’Institut Català de Finances, tot i que ho estaríem encara més si prioritzéssim projectes innovadors en sectors mediambientals, tecnològics, etcètera.

I acabo. Aquesta és la manera de construir un futur laboral sòlid i just per a tots els autònoms, des de la solidaritat i una justícia fiscal que faci possible un progrés social compartit i solidari. Però només amb aquest tractament fiscal just i equitatiu ho farem possible.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d’Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé; escoltant-los, a mi m'encantaria repartir un full en blanc a cada diputat aquí present, com es feia al «cole», i demanar que dibuixessin un autònom, a veure què imaginava cadascú. Com que no ho podem fer, us haig de dir que en el meu full segurament sortiria el Javi, que és *rider* i que t'explica les diferents tècniques que té per sortejar els cotxes i poder creuar la ciutat volant sense matar-se; o el Marc, que és dissenyador web i que treballa bàsicament per a una sola empresa internacional, però volen el servei externalitzat perquè és una gran manera de poder obviar els drets laborals, o la Berta: treballa en el món de la producció audiovisual i, clar, ara toca rodatge –ara no és temporada–, i com facturis totes les hores que fas no cal ni que tornis.

Ser autònom en aquest país és una maledicció que qualsevol amb un mínim d'ètica no li desitjaria a ningú altre. I a mi em fa certa gràcia com s'intenta configurar la figura de l'autònom dins de la dreta entre la realitat i la ficció. D'una banda, per no faltar a la realitat, s'ha de posar sobre la taula que és el sector on la seva majoria està enormement precaritzada i que malda per guanyar el que guanya un assalariat. Però, per l'altra, per seguir defensant que el model de l'autoocupació i l'emprenedoria és ideal –el «si vols, pots», l'«aixeca't i munta un negoci», el «fes hores extres sense queixar-te», «el teu futur depèn de tu», «siguis el teu propi *jefe*»–, doncs, acabem trobant l'autònom Schrödinger: èxit i fracàs simultàniament.

Des de la dreta llavors es diu: «El problema és la burocràcia. Maleït intervencionisme. *¡Abajo el Estado!*» Llavors, es ve aquí pel matí i es diu que s'han de donar més ajudes a les pimes i que s'intervingui perquè puguin exportar més internacionalment. I a la tarda es ve aquí per dir que s'han de donar més ajudes i fer oficines d'autònoms, com si això no fos intervenció pública, com si els recursos no sortissin dels mateixos impostos que volen abaixar a les grans fortunes i a les multinacionals. Llavors, si no fos perquè és exactament la mateixa farsa d'ideologia liberal de sempre, que diu que no vol l'Estat mentre necessita precisament l'Estat, donaria per a sessions de psicoanàlisi.

En certa manera, si el discurs cola una mica és perquè, efectivament, conté una part de realitat. Els processos de burocràcia per als autònoms són terribles i són una suma afegida de feina que no té a veure amb el seu ofici, o són una suma afegida de cost perquè s'han d'externalitzar. Però això és només l'embolcall amb el que estan tapant la realitat. La gran majoria dels autònoms viuen a les tenebres de l'exterior del món laboral regulat i, per tant, viuen sense drets laborals i quasi no tenen protecció de la seguretat social si es queden sense feina.

L'autoocupació és especialment alta en sectors poc qualificats i a zones amb rendes baixes. A Catalunya, uns setanta mil autònoms ni tan sols guanyen el salari mínim interprofessional. Té això alguna cosa a veure amb la burocràcia? Definitivament, no. Té a veure amb que a l'estar sols no poden establir condicions de contractació: treballen moltes hores i cobren moltes vegades una misèria que sempre han de batallar perquè estan en condicions de competència a la baixa.

Deia Nietzsche que tots els homes es distingeixen, avui com a totes les èpoques, entre homes esclaus i homes lliures, i que qui no té per a ell mateix dos terços del dia és un esclau, independentment del que ell vulgui ser: home d'estat, comerciant, funcionari o estudiós. Si Nietzsche hagués sabut que vendrien com a llibertat lo dels autònoms, l'emprenedoria i l'economia de plataforma fent jornades laborals de dotze hores, segurament ploraria fort.

I aquí m'agradaria preguntar-li a la dreta: els hi sembla malament que els autònoms es vegin forçats a acceptar un pagament ridícul per la seva feina? Han presentat una moció de defensa dels autònoms, així que imaginarem que sí. Imaginarem, per tant, que reconeixen que els autònoms no estan prenent una decisió lliure quan negocien el seu treball, perquè l'alternativa, si no, seria no acceptar i, per tant, no tindrien feina. Imaginarem, per tant, que, accidentalment, la idea liberal de que la

llibertat es dona independentment de les condicions de cada individu es mostra com una farsa. Imaginarem, per últim, que la llibertat, per tant, requereix condicions materials per poder ser exercida i que precisament això s'ha de fer des de la regulació, com han vingut a demanar avui. Això ja no tant, no? Que no passa res, que ho sabem, que avui es poden intentar disfressar de defensors dels treballadors –sempre que els hi diguem «autònoms», clar–, però que, en darrera instància, no poden sostenir-ho més enllà d'uns quants punts de la seva moció.

Per aquesta raó, al final es troben en contra sempre de mocions i de mesures com la renda bàsica universal, perquè assegurant que no et quedaries sense res tindries la capacitat de dir que no i, per tant, series més lliure. I és curiós perquè, segons vostès, si tenim capacitat de dir que no a un treball precari és intervencionisme de l'Estat i s'està distorsionant el mercat i cometent una greu injustícia contra la llibertat del treballador. En canvi, si no queda més remei que acceptar-lo, perquè si posem un exemple «tonto», hem de pagar al rendista la meitat del sou perquè ell sí que no treballi, llavors no, llavors estem davant d'un individu lliure que arriba voluntàriament a un acord just. Això «apura» una miqueta.

Llavors, suposo que saben que un terç dels autònoms plega abans dels tres anys; que només la meitat porten més de cinc anys; que qui pot no ser autònom no és autònom, i que si el nombre és més o menys estable, tot i que hagi baixat en els darrers anys, és perquè el treball autònom és la via per mantenir professions que acaben tenint una estructura d'empresa o de treball col·lectiu. Així que estem davant d'una moció tan Schrödinger com els autònoms, perquè, d'una banda, és una moció que voldria aprofitar la precarietat de la majoria per donar privilegis tributaris a la minoria, que sí que factura molts diners, i, d'altra banda, és una moció resignada a la situació laboral que vivim, en una economia terciaritzada i on les inversions ja no extrauen beneficis en el sector productiu, sinó en el rendisme.

Així que nosaltres votarem a favor de les millores dels autònoms, perquè sempre estarem al costat dels treballadors, tinguin el règim laboral que tinguin. Però no votarem a favor d'aquelles mesures que lo que fan és precaritzar encara més el conjunt de la societat i dels treballadors.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Des del Partit Popular hem acceptat totes les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris. De fet, només n'hem transaccionat tres, eh?

I, en aquest sentit, jo voldria donar les gràcies, en primer lloc, al Partit Socialista, perquè han acceptat que en aquesta oficina d'atenció als autònoms, doncs, s'inclogui l'atenció presencial.

També al Grup de Junts el fet de millorar, de fet, la proposta... (*Veus de fons.*) Exacte, sí. Agrair-li també la transacció, perquè millora, de fet, doncs, la deducció fiscal, a l'ampliar els rendiments a 35.000 euros.

I també valorem positivament que el grup parlamentari més petit, Aliança Catalana, doncs, també vulgui incloure un sistema de bonificacions específiques a les cotitzacions a la seguretat social a favor de les persones treballadores autònomes.

La resta de grups parlamentaris és que no han presentat cap esmena. Per cert –al diputat Albert–, nosaltres també estem a favor del programa TU+1, eh?

Bé, però el que sí que hem fet des del Partit Popular és parlar amb tots els grups parlamentaris; hem parlat amb tots, des de l'extrema dreta fins a l'extrema esquerra –amb tots. Els hi hem explicat el contingut de la moció i ens hem posat a la seva disposició. Perquè aquesta és la missió que tenim el Partit Popular: dissenyar propostes

factibles que donin respostes a grans problemes col·lectius a Catalunya, sempre de la mà del sector i buscant el màxim consens possible. Això és el que estem fent i és el que estem demostrant a totes les sessions plenàries, com ho va fer el diputat Alberto Villagrasa quan va defensar la proposta per combatre la inseguretat ciutadana o, en el punt anterior, com ho ha fet el meu company, el diputat Hugo Manchón, també defensant una millora del sistema de salut català. Per això el Partit Popular lidera l'oposició al Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Acabat el debat, els faig avinent que procedirem, tot seguit, a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts del 24 al 27 de l'ordre del dia.

Crido a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit. Ara és el moment per demanar, si escau, alguna altra votació separada que no haguem previst. Demana la paraula, en primera instància, el Grup Mixt.

Sílvia Orriols Serra

Sí, senyor president. Era per demanar votació separada dels punts 4, 11 i 12, si us plau.

El president

De la moció 24?

Sílvia Orriols Serra

Exacte. Sí.

El president

Perfecte. Molt bé. El Grup Parlamentari de Junts també demana la paraula?

Mònica Sales de la Cruz

Sí, president. Nosaltres voldríem demanar votació separada del punt 2.a de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom, que és el punt 27 de l'ordre del dia. El punt 2.a.

El president

El punt 2.a, votació separada. Ja està previst.

Mònica Sales de la Cruz

Perfecte. Gràcies.

El president

Molt bé. Cap altra petició més? No? *(Pausa.)*

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les violències masclistes (continuació)

302-00019/15

Doncs comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les violències masclistes.

Començarem votant els punts 1, 3, 13, 17, 18 i 19.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 2, 4 i 14.

Comença la votació...

(*Sílvia Orriols Serra intervé sense fer ús del micròfon.*) Perdoni, perdoni, té tota la raó. Anullem la votació. Aturem la votació.

Votem els punts 2 i 14 –2 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 25 en contra i 2 abstencions.

Ara sí, votem separatament el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Votarem, tot seguit, els punts 5, 6, 7 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 13 en contra i 14 abstencions.

Ara votarem separatament el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions.

I ara votarem separatament el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 11 en contra i 2 abstencions.

Votem ara els punts 5 bis, 8 i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 27 en contra i 42 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 11 en contra i 58 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la salut mental (continuació)

302-00018/15

Procedim ara a la votació de la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la salut mental.

Començarem amb la votació dels punts 1 i 4.*d*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 11 en contra i 18 abstencions.

Ara votarem el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, 42 abstencions i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Passem a votar el punt 4.*a*. (*Rialles.*) El punt 4... Veig que hi ha un somriure que em costa d'interpretar. (*Veus de fons i rialles.*) Ah! Molt bé. Són malvats, vostès. (*Rialles.*) Molt bé. Passem ara a votar el punt 4.*a* bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 84 vots a favor, 14 en contra i 35 abstencions.

Passem a votar... (*Juan Fernández Benítez demana per parlar.*) Sí, el senyor Juan Fernández. Sí?

Juan Fernández Benítez

4.a bis i quedava pendent el 4.a.

El president

Ah, d'acord.

Juan Fernández Benítez

És que nosaltres votàvem diferent.

El president

Doncs si els sembla, per endreçar-ho tot bé, anullem aquestes dues votacions i ara procedim... (*Remor de veus.*) No? A votar el 4.a. D'acord? (*Pausa.*) Hem donat per bo el punt 3, i ara votem el 4.a.

Comencem la votació.

El punt 4.a ha estat aprovat per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció i, per tant, unanimitat.

Ara votem el punt 4.a bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, 27 en contra i 35 abstencions.

Procedim a votar el punt 4.b.

Comença la votació... (*Veus de fons.*) 4.b.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 4.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 11 en contra i 56 abstencions.

Procedim a votar el punt 4.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Ara votarem conjuntament els punts 4.e bis, 4.f, 4.g, 4.k i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem el punt 4.h.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 42 en contra i 11 abstencions.

Procedim, tot seguit, a votar el punt 4.i.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 102 vots en contra, 31 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 4.j.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt 4.l.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 62 vots en contra, 29 vots a favor i 42 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut (continuació)

302-00022/15

Tot seguit, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la millora de les polítiques de salut.

Començarem votant el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 62 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra, 62 vots a favor i cap abstenció.
Votarem conjuntament els punts 3.a i 3.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 62 vots a favor, 51 en contra i 20 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt 3.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 86 vots en contra, 27 vots a favor i 20 abstencions.

Votarem conjuntament els punts 4 i 5.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 109 vots a favor i 24 abstencions.

Votem el punt 5.a.

Comença la votació.

El punt 5.a ha estat aprovat per 104 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

Procedim a votar el punt 5.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

Votem, a continuació, conjuntament els punts 5.d, 5.e i 5.f.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 113 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Votem el punt 5.g.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 60 vots a favor, 11 en contra i 62 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 106 vots en contra, 27 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra, 27 vots a favor i 35 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom (continuació)

302-00021/15

Finalment, votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el foment del treball autònom.

Començarem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 129 vots a favor i 4 abstencions.

Votem ara el punt 2.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra, 27 vots a favor i 35 abstencions.

Votem, a continuació, el punt 2.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra i 62 vots a favor.

Votem ara la capçalera del punt número 3.

Comença la votació.

Aquesta capçalera ha estat aprovada per 98 vots a favor i 35 abstencions.

Procedim ara a votar el punt 3.a.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.
Passem a votar el punt 3.b.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 29 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 3.c.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 20 en contra i 9 abstencions.
Procedim ara a votar el punt 3.d.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor i 5 abstencions.
Votem el punt número 5.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor i 29 abstencions.
Votem, tot seguit, el punt número 6.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 98 vots a favor, 11 en contra i 24 abstencions.
Votem ara el punt número 7.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor i 5 abstencions.
Procedim a votar el punt número 8.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, 5 en contra i 4 abstencions.
Passem ara a votar el punt número 9.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra i 62 vots a favor.
Votem, tot seguit, el punt número 10.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.
Passem ara a votar la capçalera del punt número 11.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 59 vots en contra, 27 vots a favor i 47 abstencions.
Votem ara el punt 11.a.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 59 vots en contra, 27 vots a favor i 47 abstencions.
Votem el punt 11.b.
Comença la votació.
Aquest punt ha estat rebutjat per 59 vots en contra, 16 vots a favor i 58 abstencions.
I, finalment, votarem de manera conjunta els punts 12.a i 12.b.
Comença la votació.
Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 27 vots a favor i cap abstenció.
Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia per ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i vuit minuts.